

รวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๕ เล่ม ๑

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

หนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๕ เป็นการรวบรวมกฎหมายทั้งสิ้นจำนวน ๒๙ ฉบับ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๘ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในปี พุทธศักราช ๒๕๖๕ อันมีเนื้อหาของพระราชบัญญัติ/พระราชกำหนด ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการค้นคว้าอ้างอิง และเพื่อเผยแพร่ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายใน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนประชาชนผู้สนใจศึกษาทั่วไป

นางพรพิศ เพชรเจริญ
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กันยายน ๒๕๖๖

คำนำ

การจัดทำหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๕ กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นการรวบรวมพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๘ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปีพุทธศักราช ๒๕๖๕ โดยแต่ละฉบับได้นำเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย พร้อมทั้งได้สรุปสาระสำคัญกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมตั้งแต่ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบัน มาจัดทำเป็นบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ/พระราชกำหนด เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมถึงเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมในแต่ละครั้งและเพื่อความสะดวกในการค้นคว้ากฎหมายย้อนไปยังฉบับก่อน ๆ

ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๕ จะเป็นประโยชน์ แก่สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชนทั่วไปที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ และขอรับไว้พิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
กันยายน ๒๕๖๖

คณะที่ปรึกษา

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี อาพัทธ์ สุขะนันท์
นายกุลพล วัชรภาพ
นางปิยะนาถ รอดม้วย

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

นางสาววรรณนัช สว่างแจ้ง
นางวนิดา อินทรอำนวย
นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
นายมนัสธนนท์ เอกโกวัฒณ์
นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
นางกัญชลิการ์ เทียนเถื่อน
นางสาววรารณณ์ มีเปรม
นางสาววลัยพร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
นางสาวสุนทรี เกตุชาญวิทย์
นางสาววิวรรณ เขียววิชัย

วิทยากรเชี่ยวชาญ
วิทยากรเชี่ยวชาญ
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
วิทยากรชำนาญการ
วิทยากรชำนาญการ
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

รายละเอียดประกอบการใช้

หนังสือรวมกฎหมายปีพุทธศักราช ๒๕๖๕ นี้ มีกฎหมายจำนวนทั้งสิ้น ๒๙ ฉบับ โดยมีข้อมูลภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบด้วยข้อมูล ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๕

กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๕ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๘ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๑ ฉบับ โดยจัดเรียงชื่อเรื่องตามลำดับพยานุชนะไทย

ส่วนที่ ๒ บันทึกท้ายกฎหมาย

บันทึกท้ายกฎหมาย คณะผู้จัดทำได้สืบค้นเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย ในแต่ละเรื่องตั้งแต่ฉบับแรกซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่ จนถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่ประกาศใช้ในปีปัจจุบัน รวมทั้งวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของกฎหมายฉบับก่อน ๆ เพื่อนำมาจัดทำบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ/พระราชกำหนดด้วย

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย (ภาคผนวก)

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายประกอบด้วยข้อมูลวันที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ/พระราชกำหนด ของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา โดยเรียงตามลำดับการพิจารณาตั้งแต่ร่างกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาในแต่ละสภา จนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
คำนำ	ก – ข
คณะผู้จัดทำ	ค
รายละเอียดประกอบการใช้	ง
๑. พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕	๑ – ๓
- บันทึกท้ายพระราชกำหนด	๔ – ๕
๒. พระราชบัญญัติการเข้าซื้อเสนอซื้อบัญชีท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕	๗ – ๑๓
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๔ – ๑๖
๓. พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๗ – ๒๕
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๖ – ๓๑
๔. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๓ – ๔๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๑ – ๕๐
๕. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕	๕๑ – ๕๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๕ – ๕๙
๖. พระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕	๖๑ – ๖๕
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๖๖ – ๖๘
๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปรับปรุงการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕	๖๙ – ๗๓
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๗๔ – ๗๖
๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕	๗๗ – ๘๕
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๘๖ – ๑๐๙
๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๑๑ – ๑๑๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๑๕ – ๑๔๗
๑๐. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๔๙ – ๑๕๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๕๕ – ๑๖๐
๑๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๖๑ – ๑๖๖
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๖๗ – ๑๗๑
๑๒. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	๑๗๓ – ๑๗๘
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๗๙ – ๑๘๖
๑๓. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๑๘๗ – ๔๕๑
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๕๒ – ๔๕๔

สารบัญ

ชื่อเรื่อง

หน้า

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๕

พระราชกำหนด
ผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลัง
ค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้อง
กู้ยืมเงินเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมาย
ว่าด้วยกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงเกิดขึ้นและสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีความจำเป็นโดยเร่งด่วนที่จะต้อง

การชำระหนี้รายนั้น กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีอาจค้ำประกันการชำระหนี้ดังกล่าว
ครั้งเดียวหรือหลายครั้งได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะโดยมิให้นำมาตรา ๑๙ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาใช้บังคับแก่การค้ำประกันดังกล่าว

การค้ำประกันตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้เฉพาะที่ลงนามในหนังสือหรือสัญญาค้ำประกัน
ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และต้องมีวงเงินรวมไม่เกิน
หนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท

ในกรณีที่กระทรวงการคลังต้องชำระหนี้ตามวรรคหนึ่งในฐานะผู้ค้ำประกัน ให้สำนักงาน
กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีหน้าที่ชำระคืนให้แก่กระทรวงการคลังจนครบถ้วนภายในระยะเวลา
ที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกปรับตัวขึ้นอย่างรวดเร็วจนเป็นวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ส่งผลให้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องอันกระทบโดยตรงต่อภาวะการครองชีพและการดำรงชีพของประชาชนทั่วประเทศ และกระทบต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงจำเป็นต้องกู้เงินอย่างเร่งด่วนเพื่อนำมาใช้ในการรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิง แต่โดยที่กระทรวงการคลังไม่อาจค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ในห้วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถกู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงินให้แก่กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในการรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมซึ่งเป็นการแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าวให้บรรเทาเบาบางลง อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

**บันทึกท้ายพระราชกำหนด
พระราชกำหนดให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้
ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕**

ความเป็นมา

พระราชกำหนดให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕ มีเจตนารมณ์เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ เนื่องจากกระทรวงการคลังไม่อาจค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นการแก้ไขวิกฤตการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๒ ก วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกปรับตัวขึ้นอย่างรวดเร็วจนเป็นวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ส่งผลให้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องอันกระทบโดยตรงต่อภาวะการครองชีพและการดำรงชีพของประชาชนทั่วประเทศ และกระทบต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงจำเป็นต้องกู้เงินอย่างเร่งด่วนเพื่อนำมาใช้ในการรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิง แต่โดยที่กระทรวงการคลังไม่อาจค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ในห้วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถกู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงินให้แก่กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในการรักษาเสถียรภาพระดับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าวให้บรรเทาเบาบางลง อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติ ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดให้ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเงินเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ดังกล่าว และกระทรวงการคลังเห็นสมควรเข้าค้ำประกันการชำระหนี้รายนั้น กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีอาจค้ำประกันการชำระหนี้ดังกล่าวครั้งเดียวหรือหลายครั้งได้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ โดยมีให้นำมาตรา ๑๙ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาใช้บังคับแก่การค้ำประกันดังกล่าว

การค้ำประกันดังกล่าวให้กระทำเฉพาะที่ลงนามในหนังสือหรือสัญญาค้ำประกันภายในระยะเวลา
หนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และต้องมีวงเงินรวมไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต/จัดทำ

พระราชบัญญัติ
การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ และข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ประธานสภาท้องถิ่น” หมายความว่า ประธานสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“สภาท้องถิ่น” หมายความว่า สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภากรุงเทพมหานคร สภาเมืองพัทยา และสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๕ การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นให้กระทำได้ แต่หากเป็นการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอยู่ในวันที่ยื่นคำร้องเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๘ และต้องไม่อยู่ในระหว่างเป็นผู้ถูกต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามวรรคหนึ่งรวมกันจำนวนไม่น้อยกว่าสามพันคนหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นภายหลังจากที่สภาท้องถิ่นนั้นสิ้นอายุหรือถูกยุบครั้งหลังสุด แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

ผู้มีสิทธิเข้าชื่อตามวรรคหนึ่งผู้ใดประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้ว ให้ผู้มีสิทธิเชิญชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ร่วมเข้าชื่อให้ครบจำนวนตามวรรคสอง

การเชิญชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ร่วมเข้าชื่อตามวรรคสามจะกระทำเป็นหนังสือหรือเชิญชวนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ต้องแนบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นไปพร้อมกันด้วย

การร่วมเข้าชื่อต้องมีหลักฐานแสดงชื่อ ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชนของผู้ร่วมเข้าชื่อ และข้อความที่แสดงให้เห็นว่าตนสมัครใจเข้าร่วมในการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและส่งไปยังสถานที่หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้เชิญชวนกำหนดไว้ในหนังสือเชิญชวนหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคสี่

มาตรา ๘ ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้ยื่นคำร้องต่อประธานสภาท้องถิ่น โดยคำร้องต้องประกอบด้วยเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารที่มีชื่อ ชื่อสกุล และเลขประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชื่อทุกคน และข้อความที่แสดงให้เห็นว่าตนสมัครใจเข้าร่วมในการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ

(๒) ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งต้องมีสาระสำคัญและเป็นไปตามแบบที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น

(๓) รายชื่อผู้แทนของผู้เข้าชื่อที่จะมีอำนาจดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเสนอและการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่น จำนวนไม่เกินสิบคน

(๔) คำรับรองของผู้แทนของผู้เข้าชื่อตาม (๓) ว่าผู้เข้าชื่อทุกคนเป็นผู้มีสิทธิเข้าชื่อตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และได้ลงลายมือชื่อด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้ร่วมเข้าชื่อถอนการเข้าชื่อหรือตายภายหลังจากประธานสภาท้องถิ่นได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่า การเข้าชื่อของผู้นั้นยังคงมีผลอยู่

มาตรา ๙ ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ และประสงค์จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๘ (๒) ให้ หรือดำเนินการให้มีการเชิญชวนให้ร่วมเข้าชื่อตามมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า หรือให้ดำเนินการทั้งสองกรณี ให้ยื่นคำร้องต่อประธานสภาท้องถิ่น และให้ประธานสภาท้องถิ่นมอบหมายให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้ตามความประสงค์ของผู้ร้อง

จำนวนผู้เข้าชื้อยื่นคำร้อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำร้อง วิธีการประกาศเชิญชวน และระยะเวลาดำเนินการของปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานสภาท้องถิ่นกำหนดโดยความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น

จำนวนผู้เข้าชื้อยื่นคำร้องตามวรรคสอง จะกำหนดให้เกินสิบคนมิได้

ในกรณีที่กระทรวงมหาดไทยหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถยืนยันตัวบุคคลและตรวจสอบความเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ การเข้าชื้อเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวให้กระทำได้โดยไม่ต้องลงลายมือชื้อ

มาตรา ๑๐ ในระหว่างการประชุมให้มีการเข้าชื้อเพื่อเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ห้ามมิให้มีการแก้ไขหลักการหรือข้อความในร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น เว้นแต่เป็นการแก้ไขข้อความผิดพลาดที่มีใช้สาระสำคัญ

มาตรา ๑๑ เมื่อประธานสภาท้องถิ่นได้รับคำร้องตามมาตรา ๘ แล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบคำร้องว่าถูกต้องและครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน ถ้าประธานสภาท้องถิ่นเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้ประธานสภาท้องถิ่นดำเนินการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ต่อสภาท้องถิ่นตามข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่นโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดให้มีการปิดประกาศร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นและรายชื่อผู้เข้าชื้อดังกล่าวไว้ ณ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ในกรณีที่ประธานสภาท้องถิ่นเห็นว่าคำร้องที่ได้รับไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้คืนคำร้องให้ผู้ยื่นไปดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ประธานสภาท้องถิ่นอาจมอบหมายให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการก็ได้

ในกรณีที่มีการตรวจพบว่าการปลอมลายมือชื้อ เมื่อหักลายมือชื้อปลอมดังกล่าวออกแล้วยังมีผู้เข้าชื้อครบจำนวน ให้ประธานสภาท้องถิ่นดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ประธานสภาท้องถิ่นหรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประธานสภาท้องถิ่นมอบหมาย ได้ตรวจสอบตามมาตรา ๑๑ แล้ว พบว่าร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เสนอตามมาตรา ๘ เป็นร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ประธานสภาท้องถิ่นส่งร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวไปยังผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้คำรับรองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องตามมาตรา ๘

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้รับร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พิจารณาให้คำรับรองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ และมีหนังสือแจ้งไปยังประธานสภาท้องถิ่นเพื่อแจ้งผู้ยื่นคำร้องเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ให้คำรับรอง ให้แจ้งเหตุผลของการไม่ให้คำรับรองด้วย

มาตรา ๑๓ ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นของสภาท้องถิ่น ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอ โดยให้สภาท้องถิ่นแต่งตั้งผู้แทนของผู้เข้าชื่อตามมาตรา ๘ (๓) ร่วมเป็นกรรมการวิสามัญด้วยไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมด

สภาท้องถิ่นต้องพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ประชาชนเสนอให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาตามที่ข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่นนั้นกำหนด

มาตรา ๑๔ บรรดาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เสนอตามพระราชบัญญัตินี้และต้องตกไปเพราะเหตุอายุของสภาท้องถิ่นสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาท้องถิ่น ถ้าภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เรียกประชุมสภาท้องถิ่นครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้ง ผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๘ (๓) ยืนยันเป็นหนังสือต่อประธานสภาท้องถิ่นให้พิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นต่อไป ให้ประธานสภาท้องถิ่นดำเนินการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นต่อสภาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำความผิดฐานปลอมลายมือชื่อในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นศาลอาจสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นมีกำหนดไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลสั่งก็ได้

มาตรา ๑๖ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามที่ประธานสภาท้องถิ่นมอบหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑ วรรคสาม โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัย และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแก่ผู้นั้นโดยเร็ว

ในกรณีที่ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หรือตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม สั่งให้เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการแทน หากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัย และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแก่ผู้นั้นโดยเร็ว

มาตรา ๑๗ การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการไปโดยชอบตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังอยู่ใน

ระหว่างการดำเนินการ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ให้กระทรวงมหาดไทยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้การดำเนินการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามที่ประธานสภาท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรปรับปรุงให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและปรับปรุงบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้สะดวกและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕ มีหลักการเพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๕๔ ของรัฐธรรมนูญ ที่บัญญัติให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ สมควรปรับปรุงให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และปรับปรุงบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้สะดวกและมีความเหมาะสมมาก ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีและนายชินวรณ์ บุญยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ วันพุธที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คนเพื่อพิจารณารายละเอียด ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา และในวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๒๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรปรับปรุงให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและปรับปรุงบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้สะดวกและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติ ๑๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๓)
๒. กำหนดบทนิยามความหมาย (มาตรา ๔)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ และข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารท้องถิ่นหรือ คณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ประธานท้องถิ่น” หมายความว่า ประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“สภาท้องถิ่น” หมายความว่า สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภากรุงเทพมหานคร สภาเมืองพัทยา และสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๓. กำหนดให้การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่เป็นการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของผู้บริหารท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖)

๔. ผู้ที่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ ต้องเป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น อยู่ในวันที่ยื่นคำร้องเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๘ และต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อรวมกันจำนวนไม่น้อยกว่าสามพันคนหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นภายหลังจากที่สภาท้องถิ่นนั้นสิ้นอายุหรือถูกยุบครั้งล่าสุด แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า (มาตรา ๗)

๕. การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ยื่นคำร้องต่อประธานสภาท้องถิ่นมีรายละเอียดเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๖. ผู้ที่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นสามารถแจ้งความประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๘ (๖) หรือให้ช่วยดำเนินการให้มีการเชิญชวนให้ร่วมเข้าชื่อตามมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ได้โดยยื่นคำร้องต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้ประธานสภาท้องถิ่นมอบหมายให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้ตามความประสงค์ของผู้ร้อง (มาตรา ๙)

๗. ห้ามมิให้มีการแก้ไขหลักการหรือข้อความในร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น เว้นแต่เป็นการแก้ไขข้อความที่ผิดพลาดที่มีใช้สาระสำคัญในระหว่างการเชิญชวนให้มีการเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติท้องถิ่น (มาตรา ๑๐)

๘. กำหนดให้ประธานสภาท้องถิ่นรับคำร้องพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๘ แล้วให้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของพระราชบัญญัติให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน และให้ดำเนินการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นต่อสภาท้องถิ่นตามข้อบังคับการประชุมท้องถิ่นโดยเร็ว พร้อมจัดให้มีการปิดประกาศร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นและรายชื่อผู้เข้าชื่อไว้ ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (มาตรา ๑๑)

๙. กรณีที่ประธานสภาท้องถิ่นหรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประธานสภาท้องถิ่นมอบหมายได้ตรวจสอบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เสนอมานั้นเป็นร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ประธานสภาท้องถิ่นส่งร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวไปยังผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้คำรับรองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องตามมาตรา ๘ (มาตรา ๑๒)

๑๐. ผู้กระทำความผิดฐานปลอมลายมือชื่อในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ศาลอาจสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นได้มีกำหนดไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลสั่ง (มาตรา ๑๕)

๑๑. การเข้าซื้อเสนอซื้อบัญชีหนี้ท้องถิ่นที่ยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการแล้วตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าซื้อเสนอซื้อบัญชีหนี้ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๗)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต/จัดทำ

พระราชบัญญัติ
การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๒
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์
ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหมวด ๔ จรรยาบรรณทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐทุกหน่วย ที่มีใช้หน่วยงานของรัฐในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วนแก่หน่วยงานของรัฐในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์การอัยการ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้ใช้แก่องค์กรดังกล่าวทั้งองค์กรหรือบางหน่วยงาน หรืองานบางประเภทก็ได้

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

“ขออนุญาต” หมายความว่า ขอรับใบอนุญาต ขออนุมัติ ขอลดทะเบียน ขอขึ้นทะเบียน ขอแจ้ง ขอจดแจ้ง ขออาชญาบัตร ขอการรับรอง ขอความเห็นชอบ ขอความเห็น ขอให้พิจารณา ขออุทธรณ์ ร้องทุกข์ หรือร้องเรียน ขอให้ดำเนินการ ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ และขอรับบริการอื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ

“อนุญาต” หมายความว่า ออกใบอนุญาต อนุมัติ จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน รับแจ้ง รับจดแจ้ง ออกอาชญาบัตร รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น แจ้งผลการพิจารณา แจ้งผลการดำเนินการ จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีประสิทธิภาพ ให้คณะรัฐมนตรีกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งรวมถึงมาตรฐานข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องใช้และปฏิบัติให้สอดคล้องกัน เชื่อมโยงถึงกันได้ มีความมั่นคงปลอดภัย และประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

มาตรา ๗ บรรดาการใด ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต ผู้ขออนุญาตจะเลือกยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวรวมถึงนำส่งเอกสารหลักฐานหรือสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาตต่อผู้อนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่าการยื่นคำขออนุญาตนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายนั้น ๆ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องจะปฏิเสธไม่รับการขออนุญาตนั้นเพียงเพราะเหตุที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มิได้

สำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ส่งไม่ต้องลงนามรับรอง

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้การยื่นคำขออนุญาตต้องทำตามแบบ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด การที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์โดยมีข้อความตรงตามแบบนั้น ๆ แล้ว ให้ถือว่าผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ วิธีการ หรือเงื่อนไขตามที่กำหนดนั้นแล้ว และในกรณีที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นหรือส่งเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด การส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอได้ยื่นหรือส่งครบจำนวนแล้ว

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การจัดส่งหนังสือ รายงาน เอกสาร หรือข้อมูล และการจ่ายเงินค่าคำขออนุญาต ค่าธรรมเนียม ภาษีอากร ค่าปรับ หรือเงินอื่นใดให้แก่ทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐด้วยโดยอัตโนมัติ

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่การจดทะเบียนที่ผู้จดทะเบียนต้องดำเนินการเองเฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นการสมรส การหย่า การรับบุตรบุญธรรม การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือการอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่กฎหมายในเรื่องนั้นจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๘ ในการดำเนินการตามมาตรา ๗ ผู้อนุญาตจะกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ผู้ขออนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยก็ได้ แต่ต้องเป็นไปเพื่ออำนวยความสะดวกหรือป้องกันความเสี่ยงแก่ผู้ขออนุญาต หรือเพื่อยืนยันตัวตน โดยประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้โดยสะดวกและทั่วไป และไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือเพิ่มค่าใช้จ่ายแก่ผู้ขออนุญาตเกินจำเป็น

การยืนยันตัวตนตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้ดำเนินการด้วยวิธีอื่นนอกจากการแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหนังสือเดินทางก็ได้ ถ้าวิธีอื่นดังกล่าวนั้นจะเป็นการสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้อนุญาตประสงค์จะตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของบัตรประจำตัวประชาชนที่ผู้ขออนุญาตยื่นหรือแสดงต่อผู้อนุญาต ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะติดต่อกับสำนักทะเบียนกลางตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเพื่อดำเนินการตรวจสอบ และให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนกลางที่จะตรวจสอบและแจ้งผล ทั้งนี้ ให้กระทำโดยพลัน โดยผ่านทางวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินการดังกล่าวมิให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยข้อความหรือตัวเลขตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๐ บรรดาคำขออนุญาตหรือการติดต่อใด ๆ ที่ประชาชนส่งหรือมีถึงหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานของรัฐประกาศกำหนด ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้รับตามวันและเวลาที่คำขออนุญาตหรือการติดต่อนั้นได้เข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เว้นแต่วันและเวลานั้นเป็นวันหรือเวลานอกทำการของหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับในวันและเวลาทำการถัดไป

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่งไม่มีหน้าที่หรืออำนาจที่จะดำเนินการได้ ให้ส่งเรื่องต่อไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรง แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรงอยู่ต่างหน่วยงานกัน จะแจ้งให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ติดต่อให้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรงก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ติดต่อทราบว่าหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตหรือติดต่อกับผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว การติดต่อหรือออกเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่น ให้ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ผู้ยื่นจะได้ระบุไว้เป็นประการอื่นในการยื่นคำขออนุญาตหรือในการติดต่อ

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ ในการดำเนินการพิจารณาอนุญาต หากมีความจำเป็นที่ผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออกให้แก่ผู้ขออนุญาต เมื่อผู้ขออนุญาตได้นำเอกสารหลักฐานต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่จัดทำสำเนาและรับรองความถูกต้องของสำเนานั้นเองโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะอาศัยเหตุที่ต้องจัดทำสำเนามาเป็นข้ออ้างในความล่าช้ามิได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยให้เป็นสิทธิของผู้รับอนุญาตและหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับอนุญาตจะแสดงใบอนุญาตนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีการที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดก็ได้ และให้ถือว่า การแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกาศดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและเผยแพร่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ใช้บังคับได้

(๒) ผู้อนุญาตต้องเปิดเผยการอนุญาตที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้ประชาชนสามารถตรวจสอบผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยสะดวกโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย การเปิดเผยดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีรายการที่ปรากฏอยู่ในใบอนุญาต และต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา

เพื่อประโยชน์ในการลดภาระของผู้รับอนุญาต วิธีการที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดตาม (๑) จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องทำเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐออกให้ ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงจะแสดงใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานนั้นเป็นภาพทางอิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นก็ได้ โดยให้ถือว่า การแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นบัตร ใบอนุญาตหรือเอกสารสำคัญที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ในการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานของรัฐ หรือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่หรืออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ถ้าได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดไม่สามารถรองรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นให้เป็นกรณี ๆ ไปก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และระยะเวลาที่จะยกเว้นให้

ให้เป็นหน้าที่ของกรมบัญชีกลาง และหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ หรือตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายเงิน การใช้จ่ายเงิน หรือความถูกต้องในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติตามวรรคสอง ผู้ใดจะปฏิเสธความมีอยู่หรือความถูกต้องของเอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่งเพียงเพราะเหตุที่เอกสารหลักฐานนั้นทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มิได้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ มติ หรือคำสั่งกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นหนังสือ หรือเป็นเอกสาร ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามระบบที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดแล้ว ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย กฎ มติ หรือคำสั่งนั้นแล้ว

ระบบที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดตามวรรคหนึ่งต้องสอดคล้องกับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๗ บรรดาข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐและต้องจัดเก็บตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ถ้าข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารนั้นมีได้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ แทนการจัดเก็บเป็นเอกสาร และส่งมอบเอกสารต้นฉบับให้กรมศิลปากรเพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้

วิธีการจัดเก็บและรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๘ การจัดทำและเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนการจัดพิมพ์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก รวดเร็ว และสามารถจัดทำสำเนาได้โดยตนเอง และในกรณีที่ประชาชนประสงค์จะได้สำเนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่จะต้องจัดให้โดยเร็ว โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ร่วมกันจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๖ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้

หน่วยงานของรัฐใช้และปฏิบัติ โดยจะจัดแบ่งวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเริ่มต้นและระยะต่อ ๆ ไป ก็ได้ แต่ระยะแรกสำหรับการเริ่มต้นดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องจัดทำให้แล้วเสร็จ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาได้ภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อเสนอตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยงถึงกันโดยสามารถใช้อุปกรณ์และข้อมูลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้และประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรียังมิได้มีมติกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามมาตรฐานอื่นใดที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายไปพลางก่อนได้

มาตรา ๒๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับประชาชนติดต่อราชการตามมาตรา ๑๐ รวมทั้งกำหนดระบบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๖ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดตามมาตรา ๖

ในระหว่างที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐยังมิได้ประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ หรือกำหนดระบบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๖ ให้ถือว่า การส่งคำขออนุญาตหรือติดต่อหรือการปฏิบัติหน้าที่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐใช้อยู่ นั้น เป็นการส่งหรือติดต่อที่ชอบตามมาตรา ๑๐ หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ชอบตามมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณีแล้ว

มาตรา ๒๑ ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และออกประกาศกำหนดวิธีการแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๓ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในระหว่างที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีหน้าที่จัดส่งข้อมูลการอนุญาตให้แก่ประชาชนที่ขอข้อมูลภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่าย

ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจะแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างใดก็ได้ และให้ถือว่า การแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว

มาตรา ๒๒ ให้คณะรัฐมนตรีกำหนดหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่งให้ทำหน้าที่ในการติดตาม เร่งรัด ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกสัปดาห์ว่าหน่วยงานของรัฐโดยังมิได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง พร้อมทั้งประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่จะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยทราบถึงหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการโดยให้แจ้งเดือนทุกสัปดาห์

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระและปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะจัดให้มีและปรับปรุงฐานข้อมูลทางกฎหมายและระบบการสืบค้นกฎหมายโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการเข้าถึงของประชาชนโดยเร็ว

มาตรา ๒๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๑) บัญญัติให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน แต่บทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังไม่เอื้อต่อการนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการอนุญาต การให้บริการ หรือการให้สวัสดิการแก่ประชาชน ส่งผลให้ประชาชนมีภาระและต้นทุนในการติดต่อกับภาครัฐ ที่สูงเกินสมควร เป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และไม่สอดคล้องกับ เทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สมควรมีกฎหมายกลางว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมให้การทำงานและการให้บริการของภาครัฐสามารถใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักได้ และ โดยที่การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติราชการนั้นเป็นการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับปรับปรุง) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. มีหลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

ร่างพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ในวาระที่หนึ่ง และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานรัฐสภา วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จากนั้น ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และพิจารณาในวาระที่สาม ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จากนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือยืนยันมติและข้อสังเกตไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ รายละเอียดดังต่อไปนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๓ ก วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๑) บัญญัติให้มีการนำเทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน และการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน แต่บทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังไม่เอื้อต่อการนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการอนุญาตการให้บริการ หรือการให้สวัสดิการแก่ประชาชน ส่งผลให้ประชาชนมีภาระและต้นทุนในการติดต่อกับภาครัฐที่สูงเกินสมควรเป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สมควรมีกฎหมายกลางว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมให้การทำงานและการให้บริการของภาครัฐสามารถใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักได้ และโดยที่การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติราชการนั้นเป็นการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับปรับปรุง) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายกลางในการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๓)

กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหมวด ๔ อุดมกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติกำหนดเป็นอย่างอื่น

๒. ขอบเขตการใช้บังคับ (มาตรา ๔)

กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐทุกหน่วย ที่มีใช้หน่วยงานของรัฐในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่กำหนดในกฎกระทรวงเมื่อจะใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์การอัยการ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๓. บทนิยาม (มาตรา ๕)

กำหนดให้มีบทนิยามที่เกี่ยวข้อง คือ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด

“ขออนุญาต” หมายความว่า ความรวมถึง ขอรับใบอนุญาต ขออนุมัติ ขอดทะเบียน ขอขึ้นทะเบียน ขอแจ้ง ขอจดทะเบียน ขออาชญาบัตร ขอการรับรอง ขอความเห็นชอบ ขอความเห็น ขอให้พิจารณา ขออุทธรณ์ ร้องทุกข์ หรือร้องเรียน ขอให้ดำเนินการ ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ และขอรับบริการอื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ

“อนุญาต” หมายความว่า ความรวมถึง ออกใบอนุญาต อนุมัติ จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน รับแจ้ง รับจดทะเบียน ออกอาชญาบัตร รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น แจ้งผลการพิจารณา แจ้งผลการดำเนินการ จ่ายเงินให้ได้รับสวัสดิการ และให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ

๔. กำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และมาตรฐานข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (มาตรา ๖)

กำหนดให้คณะรัฐมนตรีกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งรวมถึงมาตรฐานข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องใช้และปฏิบัติให้สอดคล้องกันและเชื่อมโยงถึงกันได้

๕. การยื่นคำขออนุญาตและนำเสนอเอกสารหลักฐานโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๗)

กำหนดให้บรรดาการใด ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต ผู้ขออนุญาตจะเลือกยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวรวมถึงนำเสนอเอกสารหลักฐานหรือสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาตต่อผู้อนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่า การยื่นคำขออนุญาตนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายนั้น ๆ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องจะปฏิเสธไม่รับการขออนุญาตนั้นเพียงเพราะเหตุที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มิได้

สำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ส่งไม่ต้องลงนามรับรอง

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้การยื่นคำขออนุญาตต้องทำตามแบบ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด การที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์โดยมีข้อความตรงตามแบบนั้น ๆ แล้ว ให้ถือว่าผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบวิธีการ

หรือเงื่อนไขตามที่กำหนดนั้นแล้ว และในกรณีที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นหรือส่งเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด การส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอได้ยื่นหรือส่งครบจำนวนแล้ว

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การจัดส่งหนังสือ รายงาน เอกสาร หรือข้อมูล และการจ่ายเงิน ค่าคำขออนุญาต ค่าธรรมเนียม ภาษีอากร ค่าปรับ หรือเงินอื่นใดให้แก่ทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐด้วย โดยอัตโนมัติ

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่การจดทะเบียนที่ผู้จดทะเบียนต้องดำเนินการเองเฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นการสมรส การหย่า การรับบุตรบุญธรรม หรือการอื่นทำนองเดียวกัน รวมทั้งการขอมีบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือเอกสารอื่นใดที่โดยลักษณะของเอกสารนั้นผู้ขอจำเป็นต้องไปดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยตนเองเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ หรือการอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่กฎหมายในเรื่องนั้นจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายนั้น

๖. กำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ปฏิบัติเพิ่มเติม (มาตรา ๘)

กำหนดให้การดำเนินการตามมาตรา ๗ ผู้อนุญาตจะกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ผู้ขออนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยก็ได้ แต่ต้องเป็นไปเพื่ออำนวยความสะดวกหรือป้องกันความเสี่ยงแก่ผู้ขออนุญาต หรือเพื่อการยืนยันตัวตน โดยประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้โดยสะดวกและทั่วไป และไม่เป็นภาระแก่ผู้ขออนุญาตเกินจำเป็น ทั้งนี้ การยืนยันตัวตนจะกำหนดให้ดำเนินการด้วยวิธีอื่นนอกจากการแสดงบัตรประชาชน หรือหนังสือเดินทางก็ได้ ถ้าเป็นการทำให้ประชาชนสะดวกยิ่งขึ้น

๗. การตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของบัตรประจำตัวประชาชน (มาตรา ๙)

กำหนดให้ในกรณีที่ผู้อนุญาตประสงค์จะตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของบัตรประจำตัวประชาชน ที่ผู้ขออนุญาตยื่นหรือแสดงต่อผู้อนุญาต ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะติดต่อกับสำนักทะเบียนกลางตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเพื่อดำเนินการตรวจสอบ และให้เป็นที่ของนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนกลาง ที่จะตรวจสอบและแจ้งผล ทั้งนี้ ให้กระทำโดยพลันโดยผ่านทางวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินการดังกล่าวมิให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยข้อความหรือตัวเลขตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

๘. วันและเวลาที่ถือว่าหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอ (มาตรา ๑๐)

กำหนดให้บรรดาคำขออนุญาตหรือการติดต่อใด ๆ ที่ประชาชนส่งหรือมีถึงหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานของรัฐประกาศกำหนด ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้รับตามวันและเวลาที่คำขออนุญาตหรือการติดต่อนั้นได้เข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เว้นแต่วันและเวลานั้นเป็นวันหรือเวลานอกทำการของหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับในวันและเวลาทำการถัดไป

ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับเรื่องไม่มีหน้าที่หรืออำนาจดำเนินการ ให้ส่งเรื่องไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรง หากอยู่ต่างหน่วยงานกัน ให้แจ้งผู้ขออนุญาตหรือผู้ติดต่อให้ติดต่อโดยตรง และแจ้งด้วยว่าหน่วยงานได้รับผิดชอบ

๙. การติดต่อหรือออกเอกสารหลักฐานโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๑๑)

กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตหรือติดต่อกับผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว การติดต่อหรือออกเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้นั้น ให้ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้ระบุไว้เป็นประการอื่นในการยื่นคำขออนุญาตหรือในการติดต่อ

๑๐. การจัดทำสำเนาและรับรองความถูกต้อง (มาตรา ๑๒)

กำหนดให้ในการดำเนินการพิจารณาอนุญาต หากมีความจำเป็นที่ผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออกให้แก่ผู้ขออนุญาต เมื่อผู้ขออนุญาตได้นำเอกสารหลักฐานต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่จัดทำสำเนาและรับรองความถูกต้องของสำเนานั้นเองโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะอาศัยเหตุที่ต้องจัดทำสำเนาเป็นข้ออ้างในความล่าช้ามิได้

๑๑. การแสดงใบอนุญาต (มาตรา ๑๓ ถึง มาตรา ๑๔)

๑๑.๑ กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยให้เป็นสิทธิของผู้รับอนุญาตและหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับอนุญาตจะแสดงใบอนุญาตนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีการที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดก็ได้ และให้ถือว่า การแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกาศดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและเผยแพร่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ใช้บังคับได้

(๒) ผู้อนุญาตต้องเปิดเผยการอนุญาตที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้ประชาชนสามารถตรวจสอบผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยสะดวกโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย การเปิดเผยดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีรายการที่ปรากฏอยู่ในใบอนุญาต และต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา

เพื่อประโยชน์ในการลดภาระของผู้รับอนุญาต วิธีการที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดตาม (๑) จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องทำเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็ได้ (มาตรา ๑๓)

๑๑.๒ กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐออกให้ ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงจะแสดงใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานนั้นเป็นภาพทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยให้ถือว่า การแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นบัตรใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๔)

๑๒. การติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกัน (มาตรา ๑๕)

กำหนดให้ในการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานของรัฐ หรือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ หรืออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ถ้าได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดไม่สามารถรองรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นให้เป็นกรณี ๆ ไปก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผลความจำเป็นและระยะเวลาที่จะยกเว้นให้

๑๓. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา ๑๖)

กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมาย กฎ มติ หรือคำสั่งกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นหนังสือ หรือเป็นเอกสาร ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามระบบที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดแล้ว ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย กฎ มติ หรือคำสั่งนั้นแล้ว โดยที่ระบบที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดต้องสอดคล้องกับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๑๔. การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารหรือเอกสาร (มาตรา ๑๗)

กำหนดให้บรรดาข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐและต้องจัดเก็บตามกฎหมาย กฎ

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ถ้าข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารนั้นมีได้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการจัดเก็บเป็นเอกสาร และส่งมอบเอกสารต้นฉบับให้กรมศิลปากรเพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้ ซึ่งวิธีการจัดเก็บและรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๑๕. การจัดทำและเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๑๘)

กำหนดให้ในกรณีที่เห็นสมควร คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้การจัดทำและเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการจัดพิมพ์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก รวดเร็ว และสามารถจัดทำสำเนาได้โดยตนเอง และในกรณีที่ประชาชนประสงค์จะได้สำเนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่จะต้องจัดให้โดยเร็ว โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดก็ได้

๑๖. การจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๑๙)

กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ร่วมกันจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใช้และปฏิบัติ โดยจะจัดแบ่งวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเริ่มต้นและระยะต่อ ๆ ไปก็ได้ แต่ระยะแรกสำหรับการเริ่มต้นดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องจัดทำให้แล้วเสร็จเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาได้ภายใน ๒๔๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรียังมิได้กำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามมาตรฐานอื่นใดที่ใช้กันแพร่หลายไปพลางก่อน

๑๗. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๒๐ ถึง มาตรา ๒๓)

๑๗.๑ กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับประชาชนติดต่อราชการ รวมทั้งกำหนดระบบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดตามมาตรา ๖

ในระหว่างที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐยังมิได้ประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐ หรือกำหนดระบบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าการส่งคำขออนุญาตหรือติดต่อหรือการปฏิบัติหน้าที่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐใช้อยู่ ณ เป็น การส่งหรือติดต่อที่ชอบ หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ชอบแล้ว (มาตรา ๒๐)

๑๗.๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และออกประกาศกำหนดวิธีการแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในระหว่างที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีหน้าที่จัดส่งข้อมูลการอนุญาตให้แก่ประชาชนที่ขอข้อมูลภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่าย

ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกประกาศ ผู้รับอนุญาตจะแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างใดก็ได้ และให้ถือว่าการแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว (มาตรา ๒๑)

๑๗.๓ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีกำหนดหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่งให้ทำหน้าที่ในการติดตามเร่งรัด ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกหกสิบวันว่าหน่วยงานของรัฐโดยังมิได้ดำเนินการ พร้อมทั้งประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่จะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยทราบถึงหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการโดยให้แจ้งเดือนทุกสัปดาห์วัน (มาตรา ๒๒)

๑๗.๔ กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระ และปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะจัดให้มีและปรับปรุงฐานข้อมูลทางกฎหมายและระบบการสืบค้นกฎหมายโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการเข้าถึงของประชาชนโดยเร็ว (มาตรา ๒๓)

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อซึ่งมิได้เป็นผู้ให้สินเชื่อเอง เป็นสมาชิก
ของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวลูกค้า และคุณสมบัติของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ

(ก) กรณีบุคคลธรรมดา หมายถึง ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพการสมรส อาชีพ เลขประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหนังสือเดินทาง และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ถ้ามี)

(ข) กรณีนิติบุคคล หมายถึง ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขทะเบียนนิติบุคคล หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

(๒) ประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ และการชำระสินเชื่อของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ รวมทั้งประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และ “สมาชิก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เป็นทางการค้าปกติ เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ ตามประเภทธุรกิจตัวกลางในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สมาชิก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตามวรรคสองแล้ว ให้บริษัทข้อมูลเครดิตแจ้งเป็นหนังสือแก่เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดเผยหรือให้ข้อมูล ในกรณีที่ข้อมูลโดยรวมของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใด ให้แจ้งแก่สมาชิกผู้นั้นทราบ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๓

(๒) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๒ ห้ามมิให้บุคคลดังต่อไปนี้เปิดเผยข้อมูล

(๑) บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูล ผู้ประมวลผลข้อมูล สมาชิก หรือผู้ให้บริการ

(๒) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ใน (๑)

(๓) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ มาตรา ๒๔/๔ และมาตรา ๒๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๕๕

“หมวด ๓/๑

บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อ

มาตรา ๒๔/๑ ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ โดยในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔/๒ สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔/๓ สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่ออาจนำข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวเจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

ให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อใช้แบบจำลองด้านเครดิตที่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่ง เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อและการบริหารความเสี่ยงในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อของสมาชิกดังกล่าวเท่านั้น

คณะกรรมการอาจอนุญาตให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อที่จัดทำแบบจำลองด้านเครดิตตามวรรคหนึ่งยินยอมให้สมาชิกอื่นนำแบบจำลองด้านเครดิตไปใช้เฉพาะ

เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของสมาชิกอื่นด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้สมาชิกถือปฏิบัติในการจัดทำและการใช้ประโยชน์แบบจำลองด้านเครดิตได้

มาตรา ๒๔/๔ ในกรณีที่สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ โดยเหตุอันเนื่องมาจากการได้รับรู้ข้อมูลของลูกค้านั้น สมาชิกดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการปฏิเสธการให้บริการหรือการขึ้นค่าบริการ รวมทั้งแหล่งที่มาของข้อมูลให้ลูกค้ารายนั้นทราบเป็นหนังสือ และให้ลูกค้าซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลมีสิทธิตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวของตนโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม หากผู้นั้นใช้สิทธิขอตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดนั้น

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องตามที่จริง เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำขอพร้อมแสดงหลักฐานประกอบเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อตามวรรคหนึ่งพิจารณาประกอบการให้บริการ หรือการดำเนินการอื่นใดอีกครั้งหนึ่งก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามมาตรานี้ด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๒๔/๕ มิให้นำมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) สิทธิที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการจากสถาบันการเงิน หรือการปฏิเสธการให้บริการจากสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ สมาชิกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๒๐/๑ วรรคสี่ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

สมาชิกประเภทสถาบันการเงินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๒ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔/๒ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ บริษัทข้อมูลเครดิตใดหรือผู้ประมวลผลข้อมูลผู้ใดเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกของตน หรือผู้ใช้บริการ เพื่อประโยชน์อย่างอื่นหรือเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ สถาบันการเงิน สมาชิก หรือผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๔ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรง สมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการ คือ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” และ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓) (๒) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการและข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ให้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔) (๓) กำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการในการใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๔/๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒) (๔) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (เพิ่มหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๖)) (๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗)

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ในวาระที่หนึ่ง และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และพิจารณาในวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่หนึ่งรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณา กำหนดเวลาพิจารณา ๖๐ วัน โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานวุฒิสภา วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จากนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร และส่งหนังสือแจ้งไปยัง

สภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ จากนั้น
สภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือยืนยันมติและข้อสังเกตไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแรก ต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นอีกจำนวน ๕ ครั้ง คือ

๑. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙
๒. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑
๓. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙
๔. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙
๕. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุดและบังคับใช้จนปัจจุบัน ทั้งนี้สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต ทั้ง ๕ ฉบับ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๑๔ ก วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในการให้กู้ยืมหรือให้สินเชื่อของสถาบันการเงินจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและประวัติการชำระหนี้ของลูกค้าอย่างเพียงพอว่าลูกค้ารายนั้นมีประวัติเป็นอย่างไร และมีภาระหนี้อยู่กับสถาบันการเงินอื่นมากน้อยเพียงใด เท่าที่ผ่านมาการให้กู้ยืมหรือให้สินเชื่อของสถาบันการเงินยังมีข้อมูลไม่ครบถ้วน ส่งผลให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาความมั่นคงแก่สถาบันการเงินนั้น และระบบสถาบันการเงินโดยรวม นอกจากนี้การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำธุรกรรมข้อมูลเครดิต รวมทั้งยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามของคำว่า “ข้อมูล” “การประมวลผลข้อมูล” “ผู้ควบคุมข้อมูล” “ผู้ประมวลผลข้อมูล” “ข้อมูลเครดิต” “ข้อมูลห้ามจัดเก็บ” “สินเชื่อ” “บัตรเครดิต” “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” “บริษัท” “บริษัทข้อมูลเครดิต” “ใบอนุญาต” “เจ้าของข้อมูล” “สถาบันการเงิน” “สมาชิก” “ผู้ใช้บริการ” “แหล่งข้อมูล” “คณะกรรมการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “รัฐมนตรี” และพระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล คณะบุคคลหรือนิติบุคคลใดเพื่อประโยชน์ภายในคณะบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นเป็นการเฉพาะหรือใช้ในกิจการตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๓)

๒. หมวด ๑ การจัดตั้งบริษัทและขอรับใบอนุญาต โดยกำหนดให้การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตจะกระทำได้เมื่อจัดตั้งในรูปบริษัทและได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ บริษัทข้อมูลเครดิตต้องมีจำนวนหุ้น

ที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่เกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด และต้องมีกรรมการเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๓. หมวด ๒ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

๓.๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทข้อมูลเครดิตใช้คำนำหน้าชื่อ หรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทข้อมูลเครดิต” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

๓.๒ ห้ามมิให้บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูล หรือผู้ประมวลข้อมูลดำเนินการประมวลข้อมูลที่มีอายุเกินกว่าที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๔. หมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของบริษัทข้อมูลเครดิต สมาชิกและผู้ให้บริการ

๔.๑ กำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตต้องทำการประมวลผลข้อมูลจากสมาชิก หรือจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๑๖)

๔.๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและประมวลข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตให้สมาชิกส่งข้อมูลของลูกค้าของตนแก่บริษัทข้อมูลเครดิตที่ตนเป็นสมาชิก และแจ้งเป็นหนังสือให้ลูกค้าของตนทราบเกี่ยวกับข้อมูลที่ส่งไปภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งข้อมูลแก่บริษัทข้อมูลเครดิต แต่การส่งข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของการชำระหนี้สินเชื่อ และประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิตให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิตให้สมาชิกแจ้งให้ลูกค้าของตนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๘)

๔.๓ ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ให้บริการที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อ รวมทั้งการรับประกันภัย การรับประกันชีวิต และการออกบัตรเครดิต โดยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล หรือในกรณีอื่นที่กำหนดไว้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน (มาตรา ๒๐)

๔.๔ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ เท่านั้น

(๒) ห้ามมิให้เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล (มาตรา ๒๒)

๕. หมวด ๔ การให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของข้อมูล

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าของข้อมูลให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะรู้ว่าบริษัทข้อมูลเครดิตเก็บรักษาข้อมูลใดของตน

(๒) สิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตน

(๓) สิทธิที่จะขอแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

(๔) สิทธิที่จะโต้แย้งเมื่อทราบว่าข้อมูลของตนไม่ถูกต้อง

(๕) สิทธิที่จะได้รับแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลของตนภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๖) สิทธิที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือบริการจากสถาบันการเงิน ในกรณีที่สถาบันการเงินใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือบริการ

(๗) สิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗

อนึ่ง เจ้าของข้อมูลอาจเสียค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบข้อมูลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ไม่เกินสองร้อยบาท (มาตรา ๒๕)

๖. หมวด ๕ การกำกับดูแลบริษัทข้อมูลเครดิต

๖.๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต” ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเสนอความเห็นมายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วยก็ได้

๖.๒ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลของเจ้าของข้อมูลมาพิจารณาได้ ในการนี้จะเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้ (มาตรา ๓๔)

๗. หมวด ๖ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตของบริษัทข้อมูลเครดิตได้เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงใด ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบกิจการโดยทุจริตหรืออาจทำให้ประชาชนเสียหาย

(๒) จงใจละเว้นการดำเนินการหรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๓) จงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๕)

๘. หมวด ๗ ความรับผิดชอบ

บริษัทข้อมูลเครดิตหรือผู้ควบคุมข้อมูล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ถูกต้องแก่ผู้อื่น หรือเปิดเผยข้อมูลที่ต้อง แต่มีใช่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สมาชิก ผู้ใช้บริการหรือเจ้าของข้อมูลบริษัทข้อมูลเครดิตนั้น ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น (มาตรา ๔๑)

๙. หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

ได้กำหนดโทษไว้ในกรณีที่บริษัทข้อมูลเครดิต สมาชิก ผู้ใช้บริการ สถาบันการเงิน หรือบุคคลอื่นใด ไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้

๑๐. หมวด ๙ บทเฉพาะกาล

ผู้ใดประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตหรือกิจการอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอตามมาตรา ๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ในระหว่างพิจารณาขอให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจต่อไปได้จนกว่ารัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๒. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๑๘ ก วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้การส่งข้อมูลและการแจ้งข้อมูลให้เจ้าของข้อมูลทราบเกี่ยวกับข้อมูลที่ส่งให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิตและการขอรับคำยินยอมของเจ้าของข้อมูลในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ให้บริการจะต้องจัดทำเป็นหนังสือและต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ทำให้เป็นภาระแก่บริษัทข้อมูลเครดิตและไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสามารถดำเนินการโดยใช้วิธีการอื่นได้ และอัตราโทษทางอาญาในความผิดเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวมีความรุนแรงเกินสมควรสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้เกิดความเหมาะสมแก่การบังคับใช้ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามคำว่า “สินเชื่อ” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงินหรือวงเงินในการให้กู้ยืม หรือให้ยืมหลักทรัพย์ ให้เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อแบบลิสซิ่ง ค้ำประกัน รับอ่าวล รับรองตัวเงิน ซื้อ ซื้อลดหรือรับช่วงซื้อลด ตัวเงิน เป็นเจ้าหนี้เนื่องจากได้จ่ายหรือสั่งให้จ่ายเงินเพื่อประโยชน์ของผู้เค้ายหรือเป็นเจ้าหนี้เนื่องจากได้จ่ายเงิน ตามภาระผูกพันตามเลืตเตอร์ออฟเครดิตหรือภาระผูกพันอื่น การรับเป็นลูกค้ำเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ และธุรกรรมอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๕) ของบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และให้ใช้ความ “(๕) บริษัท ประกันวินาศภัย” (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามมาตรา ๓ (๕))

๓. กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและประมวลผลข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตให้สมาชิก ส่งข้อมูลของลูกค้าของตนแก่บริษัทข้อมูลเครดิตที่ตนเป็นสมาชิกและแจ้งให้ลูกค้าของตนทราบเกี่ยวกับข้อมูลที่ส่งไปเป็นหนังสือ หรือโดยวิธีอื่นตามที่ตกลงกันภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ส่งข้อมูลแก่บริษัทข้อมูลเครดิต ในกรณีที่สมาชิกไม่อาจดำเนินการได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว สมาชิกอาจขอขยายระยะเวลาต่อ คณะกรรมการได้อีกไม่เกิน ๑๕ วัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และการส่งข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของการชำระสินเชื่อ และประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต ให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต ให้สมาชิกแจ้งให้ลูกค้าของตนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๔. กำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการที่ประสงค์จะใช้ ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อและการออกบัตรเครดิต โดยในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลดังกล่าว จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง)

๕. กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต” ประกอบด้วย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการประกันภัย อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ และกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ คน เป็นกรรมการ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง)

๖. กำหนดให้สมาชิกผู้ใดไม่ส่งข้อมูลของลูกค้าของตนแก่บริษัทข้อมูลเครดิตที่ตนเป็นสมาชิกต้อง ระวังโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่า จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง และสมาชิกผู้ใดไม่แจ้งให้ลูกค้าของตนทราบเกี่ยวกับข้อมูลที่ส่งให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต หรือไม่แจ้งภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘)

๗. กำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตใดหรือผู้ประมวลผลข้อมูลผู้ใดเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกของ ตนหรือผู้ใช้บริการเพื่อประโยชน์อย่างอื่นหรือเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติม ๕๑)

๘. กำหนดให้ความผิดตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง)

๓. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับบริการสินเชื่อสอดคล้องกับศักยภาพในการชำระคืนหนี้ ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นสมควรให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถคำนวณคะแนนเครดิต และจัดทำรายงานเชิงสถิติ และให้แก่เจ้าของประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต ให้เหมาะสมตามสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ข้อมูล” “การประมวลผลข้อมูล” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อมูล” หมายความว่า สิ่งที่มีสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริงของข้อมูลเครดิตหรือคะแนนเครดิต ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“การประมวลผลข้อมูล” หมายความว่า การปฏิบัติการใด ๆ กับข้อมูลไม่ว่าจะเป็นการเก็บรวบรวม การบันทึก การจัดเรียบเรียง การเก็บรักษา การแก้ไขเพิ่มเติม การนำกลับมา การใช้ การเปิดเผย การพิมพ์ การทำให้เข้าถึง การลบ หรือการทำลายข้อมูล รวมถึงการจัดทำและเปิดเผยคะแนนเครดิต และรายงานเชิงสถิติ

“ธุรกิจข้อมูลเครดิต” หมายความว่า กิจการเกี่ยวกับการควบคุมหรือการประมวลผลข้อมูลเครดิต เพื่อให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การเพิ่มบทนิยามประมวลผลข้อมูล” กับ “ผู้ควบคุมข้อมูล” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“คะแนนเครดิต” หมายความว่า ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้โดยใช้วิธีการทางสถิติ ในการประมวลผลข้อมูลโดยบริษัทข้อมูลเครดิต (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต” ประกอบด้วย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยี

อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เลขาธิการสมาคมธนาคารไทยและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคสองคน ด้านการเงินการธนาคารหนึ่งคน ด้านคอมพิวเตอร์หนึ่งคน และผู้แทนผู้ประกอบการด้านธุรกิจภาคเอกชนหนึ่งคน โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ช่วยผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้อำนวยการอาวุโสของธนาคารแห่งประเทศไทยคนหนึ่งเป็นเลขานุการ” (มาตรา ๕)

๔. ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ และเมื่อครบวาระแล้ว หากยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน (มาตรา ๖)

๔. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๗ ก วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ หน้า ๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ มิได้มีบทบัญญัติรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวขาดความต่อเนื่อง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตในกรณีดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่และการดำเนินงานตามกฎหมายเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งก็ได้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรานี้ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่ และให้คณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้โดยจะต้องมีกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่าสามคน”

๕. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ หน้า ๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตของสมาชิกของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต และการใช้ประโยชน์แบบจำลองด้านเครดิตที่จัดทำขึ้น โดยให้สมาชิกสามารถนำข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตเฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของผู้เจ้าของข้อมูลไปใช้ในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของสมาชิกได้ อันจะทำให้ผู้บริโภคได้รับบริการสินเชื่อที่สอดคล้องกับศักยภาพในการชำระคืนหนี้ ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “แบบจำลองด้านเครดิต” ระหว่างบทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูล” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“แบบจำลองด้านเครดิต” หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้กระบวนการทางสถิติที่สมาชิกจัดทำขึ้น เพื่อกำหนดตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้ของลูกค้าของสมาชิก (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๒๐/๑ สมาชิกอาจนำข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิต ตามมาตรา ๒๐ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของผู้เจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

ให้สมาชิกใช้แบบจำลองด้านเครดิตที่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่งเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของสมาชิกเท่านั้น

คณะกรรมการอาจอนุญาตให้สมาชิกที่จัดทำแบบจำลองด้านเครดิตตามวรรคหนึ่งยินยอมให้สมาชิกอื่น นำแบบจำลองด้านเครดิตไปใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของสมาชิกอื่นด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เจ้าของข้อมูล ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้สมาชิกถือปฏิบัติในการจัดทำและการใช้ประโยชน์แบบจำลองด้านเครดิตได้” (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๐/๑

(๒) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล” (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ สมาชิกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๐/๑ วรรคสามหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง” (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย” (มาตรา ๗)

๖. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรง สมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้มีการเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจในการการค้าปกติ เป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ ตามประเภทธุรกิจตัวกลางในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินหรือ ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก (มาตรา ๔ และมาตรา ๕)

๓. กำหนดให้มีการเพิ่มบทบัญญัติหมวด ๓/๑ เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ของบริษัทข้อมูลเครดิต และสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ได้แก่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตให้แก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลเครดิตของลูกค้า แนวทางการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิต เพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ สามารถวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ และบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ และแนวทางการดำเนินการในกรณีสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้า (มาตรา ๙)

๔. กำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลลูกค้าเพื่อให้แนวปฏิบัติของสมาชิกทุกประเภทเป็นไปในทางเดียวกัน แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือบริการในกรณีที่ใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุในการปฏิเสธเพื่อให้ครอบคลุมถึงสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการส่งข้อมูลการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลแก่ข้อมูลเครดิต การจัดทำและการใช้แบบจำลองด้านเครดิตการปฏิเสธการให้บริการเพื่อรองรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจ เป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อให้เหมือนกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงิน (มาตรา ๙ – มาตรา ๑๓)

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน
จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจในลักษณะของหุ้นส่วน บริษัท เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ บริษัทจำกัดใดจ่ายเงินปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่จ่ายเงินปันผลภายในระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา ๑๒๐๑ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือแจกเงินปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ บริษัทจำกัดใดไม่ส่งหนังสือบอกกล่าวมติพิเศษให้ครบรวมบริษัทหรือไม่โฆษณาให้ทราบความประสงค์ที่จะครบรวมบริษัทตามมาตรา ๑๒๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจัดการครบรวมบริษัทโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔๐ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

“(๔) ไม่ส่งมอบกิจการ ทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๒๔๐/๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่จดทะเบียนการควบรวมบริษัทตามมาตรา ๑๒๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนบริษัท ของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนของการจ่ายเงินปันผลและการควบบริษัทจำกัดเข้ากัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ เพื่อให้การกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด
บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ ได้ตราขึ้นและประกาศใช้เป็นครั้งแรก คือ พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ในสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี โดยเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และมูลนิธิเสียใหม่ จากนั้น ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๔ ครั้งโดยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕, (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙, (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕

พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา กล่าวคือ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พิจารณาในวาระที่หนึ่ง ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และมีมติส่งให้คณะกรรมการการชดเชยเกี่ยวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา จากนั้น พิจารณาในวาระที่สองและในวาระที่สาม ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ต่อมาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ พิจารณาในวาระที่หนึ่ง ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และมอบให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา (จำนวน ๒๑ คน) จากนั้น พิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

กฎหมายว่าด้วยกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมเป็น ๕ ฉบับ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด
บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๕๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ หน้า ๑๗๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ความผิดอันเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ จะได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙ และในร่างประมวลกฎหมายอาญาใหม่ก็ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดในเรื่องนี้ไว้ อีกประการหนึ่ง ในกฎหมายของต่างประเทศ ไม่ปรากฏว่า ได้รวมความผิดอันเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธินี้เข้าไว้ในประมวลกฎหมายอาญานั้น จึงสมควรที่จะบัญญัติความผิดดังกล่าวนี้ขึ้นไว้เป็นพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งต่างหาก

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ มีบทบัญญัติ ๖๒ มาตรา แบ่งเป็น ๒ หมวด โดยหมวด ๑ กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัท จำกัด และหมวด ๒ กำหนดโทษความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดความผิดเกี่ยวกับเรื่อง ชื่อ ยี่ห้อ ชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ (มาตรา ๓-๖)
๒. กำหนดความผิดเกี่ยวกับเรื่องหุ้น (มาตรา ๗-๑๗)
๓. กำหนดความผิดเกี่ยวกับเรื่องการบัญชี (มาตรา ๑๘-๓๘)
๔. กำหนดความผิดเกี่ยวกับการดำเนินการซึ่งต้องรับผิดชอบ (มาตรา ๓๙-๔๘)
๕. กำหนดความผิดเกี่ยวกับเรื่องชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสาร (มาตรา ๔๙-๕๓)
๖. กำหนดความผิดเกี่ยวกับการดำเนินการ เช่น ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ดำเนินการผิดวัตถุประสงค์ ไม่จดทะเบียนและอื่น ๆ (มาตรา ๕๔-๖๒)

๒. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๒ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๔๗

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการได้มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และได้นำบทบัญญัติลักษณะ ๒๓ สมาคม ของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิม มาบัญญัติรวมไว้ในบรรพ ๑ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ด้วย โดยได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิเสียใหม่ให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดและการลงโทษตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้สอดคล้องกันและแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราโทษใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติ ๙ มาตรา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนด

ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙
สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขอัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ (ดูมาตรา ๓)
๒. ยกเลิกความในมาตรา ๙, ๒๓, ๒๙, ๔๔ และมาตรา ๔๕ ในหมวด ๑ โดยบัญญัติใหม่ให้ใช้บังคับ
แทน (ดูมาตรา ๔-๗)
๓. ยกเลิกความในหมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ โดยบัญญัติใหม่ให้ใช้บังคับแทนใน
มาตรา ๔๙-๖๙ (ดูมาตรา ๘)
๔. บทเฉพาะกาล (ดูมาตรา ๙)

๓. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๑๗ ก วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัทของบรรพ ๓ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการลาออกจากตำแหน่งของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วน
จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด และการลาออกจากตำแหน่งของกรรมการบริษัทจำกัดโดยกำหนดให้
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด ต้องไปดำเนินการจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลง
ในกรณีนี้ต่อนายทะเบียนด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน
จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิให้สอดคล้องกัน เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าว
ยังมิได้บัญญัติความผิดและบทลงโทษสำหรับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัดกรณีที่ได้ดำเนินการ
จดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด
สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีบทบัญญัติ ๓ มาตรา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้เพิ่มความเป็น
มาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด
บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ มีความว่า “มาตรา ๔/๑ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือ
ห้างหุ้นส่วนจำกัดใดไม่จดทะเบียนตามมาตรา ๑๐๖๔/๒ หรือมาตรา ๑๐๗๘/๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

๔. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๐ ก วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑ หน้า ๔๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ ห้างหุ้นส่วนและบริษัทของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ห้างหุ้นส่วนสามารถแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดได้และให้นายทะเบียนมีอำนาจถอนห้างหุ้นส่วนร้างออกจากทะเบียนจึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ เพื่อกำหนดความผิดและบทลงโทษเกี่ยวกับการแปรสภาพห้างหุ้นส่วนเป็นบริษัทจำกัดและการถอนทะเบียนร้างที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว นอกจากนี้ เพื่อเป็นการลดจำนวนคดีเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัดที่ฟ้องร้องต่อศาล สมควรกำหนดให้มีการเปรียบเทียบความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดมีโทษปรับสถานเดียวได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ มาตรา ๓๑/๒ และมาตรา ๓๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังนี้ (มาตรา ๓)

“มาตรา ๓๑/๑ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดใดไม่โฆษณาหรือไม่มีหนังสือบอกกล่าวความประสงค์จะแปรสภาพตามมาตรา ๑๒๔๖/๑ (๒) หรือจัดการแปรสภาพโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔๖/๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๑/๒ ห้างหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๔๖/๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

๒. เพิ่มมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังนี้ (มาตรา ๔)

“มาตรา ๓๘/๑ ผู้ใดใช้ชื่อของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัดใดที่ถูกขีดชื่อออกจากทะเบียนแล้วในการประกอบกิจการค้า เพื่อให้ประชาชนเข้าใจว่าห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดนั้นยังมีได้ถูกขีดชื่อต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้เลิกใช้”

๓. เพิ่มมาตรา ๔๘/๑ และมาตรา ๔๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังนี้ (มาตรา ๕)

“มาตรา ๔๘/๑ บรรดาความผิดในหมวด ๑ ตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้วให้คดีเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป”

๕. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๙ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หักหุ้นบริษัท ของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนของการจ่ายเงินปันผลและการควบบริษัทจำกัดเข้ากัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ เพื่อให้การกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้บริษัทจำกัดใดจ่ายเงินปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐๑ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่จ่ายเงินปันผลภายในเวลาที่กำหนดในมาตรา ๑๒๐๑ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๙)

๒. กำหนดให้บริษัทจำกัดใดไม่ส่งหนังสือบอกกล่าวมติพิเศษให้ควบรวมบริษัทหรือไม่โฆษณาให้ทราบความประสงค์ที่จะควบรวมบริษัทตามมาตรา ๑๒๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจัดการควบรวมบริษัทโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔๐ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๒๔)

๓. กำหนดให้เพิ่ม (๔) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ ความว่า “(๔) ไม่ส่งมอบกิจการ ทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๒๔๐/๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่จดทะเบียนการควบรวมบริษัทตามมาตรา ๑๒๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” (มาตรา ๕)

นางวนิดา อินทรอำนวย/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาดำเนินงาน
ในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม” หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรซึ่งมีหน้าที่
และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

“การดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม” หมายความว่า การดำเนินงานทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง รวมทั้งการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมของศาลรัฐธรรมนูญ

“ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร และศาลรัฐธรรมนูญ

“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า คู่ความ คู่กรณี ผู้ต้องหา และผู้เสียหาย ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนบุคคลนั้น ๆ ตามกฎหมายหรือในฐานะทนายความ

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบได้ว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จะพิจารณาเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานเสร็จสิ้นเมื่อใด รวมทั้งตรวจสอบความคืบหน้าได้โดยผ่านช่องทางที่หลากหลาย แต่ทั้งนี้จะกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอิสระ ในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมหรือการดำเนินงานโดยสุจริตของบุคคลใดไม่ได้ไม่ว่าทางใด

มาตรา ๕ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้มีหน้าที่ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้

- (๑) กระทรวงกลาโหม
- (๒) กระทรวงมหาดไทย
- (๓) กระทรวงยุติธรรม
- (๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๕) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- (๗) คณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๘) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๙) ศาล
- (๑๐) องค์การอัยการ
- (๑๑) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จในการพิจารณาเรื่องในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตนตามแต่ลักษณะ สภาพ หรือประเภทคดี รวมทั้งปริมาณงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น

กำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศและเผยแพร่ในรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและเข้าใจได้โดยง่าย

มาตรา ๗ ให้ผู้รับผิดชอบดำเนินงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๖ หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้บันทึกเหตุแห่งความล่าช้าให้ปรากฏ ตลอดจนกำหนดระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทุกครั้งเพื่อพิจารณาสั่งการ แล้วให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้า ตลอดจนกำหนดระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ การรายงานและการแจ้งให้เป็นไปตามวิธีการที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกำหนด ซึ่งต้องมีหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้

ในกรณีที่ไม่วางานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ หรือในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่แจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

มาตรา ๘ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ จัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือวิธีการอื่นใดที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวกและรวดเร็ว เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถทราบหรือตรวจสอบความคืบหน้าของการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมได้

ในคดีใดที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือวิธีการอื่นใด เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนั้นกำหนด

มาตรา ๙ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ จัดให้มีผู้รับผิดชอบเป็นการเฉพาะเพื่อรับเรื่องในกรณีที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากความล่าช้า

และให้ตรวจสอบความคืบหน้าของการดำเนินงาน แล้วแจ้งผลการตรวจสอบไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมทั้งรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทุกครั้ง

มาตรา ๑๐ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ เก็บรวบรวมข้อมูลสถิติ ระยะเวลาของการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมในแต่ละขั้นตอน วัดผลการดำเนินงานเทียบกับ ขั้นตอนและกำหนดระยะเวลาดำเนินงานตามมาตรา ๖ พร้อมทั้งเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชน ทราบทุกปี

มาตรา ๑๑ ให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ ตรวจสอบขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งกำหนดระยะเวลาดำเนินงานตามมาตรา ๖ ว่าเป็นขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินงานที่เหมาะสมหรือไม่ หากเห็นว่าไม่เหมาะสม ให้มีมาตรการเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานโดยเร็ว เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า ซึ่งอย่างน้อยต้องดำเนินการทุกสามปี

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธาน ศาลรัฐธรรมนูญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๕๘ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม โดยให้มีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมขึ้น เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบได้ว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะพิจารณาเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานเสร็จสิ้นเมื่อใด รวมทั้งตรวจสอบความคืบหน้าได้ อันจะยังประโยชน์ให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยสะดวกและรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

โดยที่พระราชบัญญัตินี้เป็นร่างกฎหมายที่คณะกรรมการปฏิรูปประเทศ ด้านกระบวนการยุติธรรม เสนอเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕๘ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้มีการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม โดยให้มีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า และตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ เรื่องการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน ข้อ ๒.๑.๕ ขั้นตอนการดำเนินการ ข้อ ๑. บัญญัติกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอน และข้อ ๒.๑.๖ ข้อเสนอ ในการมีหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ ข้อ ๑. จัดให้มีพระราชบัญญัติ ว่าด้วย ระยะเวลาการดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม โดยควรกำหนดนิยามของคำว่า “ขั้นตอนการดำเนินงาน” “ระยะเวลาในการดำเนินงาน” และ “หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม” และกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีสาระสำคัญดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๖ ก วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และอัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๒๕๘ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม โดยให้มีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมขึ้น เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบได้ว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะพิจารณาเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานเสร็จสิ้นเมื่อใด รวมทั้งตรวจสอบความคืบหน้าได้อันจะยังประโยชน์ให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยสะดวก และรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยาม (มาตรา ๓)

“หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม” หมายความว่า หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ และอำนาจตามกฎหมาย ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

“การดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม” หมายความว่า การดำเนินงานทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง รวมทั้งการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมของศาลรัฐธรรมนูญ

“ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร และศาลรัฐธรรมนูญ

“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า คู่ความ คู่กรณี ผู้ต้องหา และผู้เสียหาย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนบุคคลนั้น ๆ ตามกฎหมายหรือในฐานะหนายความ

๒. พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบได้ว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จะพิจารณาเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานเสร็จสิ้นเมื่อใด รวมทั้งตรวจสอบความคืบหน้าได้โดยผ่านช่องทางที่หลากหลาย แต่ทั้งนี้ จะกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมหรือการดำเนินงานโดยสุจริตของบุคคลใดไม่ได้ไม่ว่าทางใด (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีหน้าที่ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๕)

- (๑) กระทรวงกลาโหม
- (๒) กระทรวงมหาดไทย
- (๓) กระทรวงยุติธรรม
- (๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๕) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- (๗) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๘) ศาล
- (๙) องค์การอัยการ
- (๑๐) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

๔. กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จเท่าที่จะสามารถกระทำได้ในการพิจารณาเรื่องในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงาน ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตนตามแต่ละลักษณะ สภาพ หรือประเภทคดีรวมทั้งปริมาณงาน ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น และกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศและเผยแพร่ในรูปแบบที่ประชาชน สามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ผู้รับผิดชอบดำเนินงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๖ หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้บันทึกเหตุแห่งความล่าช้าให้ปรากฏ และแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้า ตลอดจนกำหนดระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ทุกครั้งเพื่อพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ การแจ้งและการรายงานให้เป็นไปตามวิธีการที่หน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมกำหนด ซึ่งต้องมีหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ (มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง)

ในกรณีไม่แจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบหรือไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ หรือในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป (มาตรา ๗ วรรคสอง)

๖. กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ จัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือวิธีการอื่นใดที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวก และรวดเร็ว เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถทราบหรือตรวจสอบความคืบหน้าของการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมได้ (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ จัดให้มีผู้รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ เพื่อรับเรื่องในกรณีที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากความล่าช้า และให้ตรวจสอบความคืบหน้าของการดำเนินงาน แล้วแจ้งผลการตรวจสอบไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมทั้งรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทุกครั้ง (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติระยะเวลาของการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมในแต่ละขั้นตอน วัดผลการดำเนินงาน เทียบกับขั้นตอน และกำหนดระยะเวลาดำเนินงานตามมาตรา ๖ พร้อมทั้งเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบทุกปี (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๕ ตรวจสอบขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๖ ว่าเป็นขั้นตอนและระยะเวลาที่เหมาะสมหรือไม่ หากเห็นว่าไม่เหมาะสม ให้มีมาตรการเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานโดยเร็ว เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า ซึ่งอย่างน้อยต้องดำเนินการทุกสามปี (มาตรา ๑๑)

นายมนัสสนนท์ เอกโกควัฒน์/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้า
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ
ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๘ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ (๕) ของข้อ ๘ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

“ในการเสนอความเห็นตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของข้อ ๑๑ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ อกศจ.”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๑๒ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนไม่เกินสามคน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยยึดถือระบบคุณธรรม ความโปร่งใส และความเสมอภาคระหว่างบุคคล และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาเป็นสำคัญ

ในการดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง หากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งหรืออนุมัติ อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น หรือมีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของข้อ ๑๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

“บทบัญญัติในข้อนี้ไม่ใช้บังคับถึงการบริหารงานบุคคล ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา”

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา” สำหรับแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

จำนวน องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุม ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งองค์ประกอบของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ.

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ต้องกำหนดให้มีผู้แทน กศจ. อย่างน้อยหนึ่งคน และนายอำเภอหรือผู้แทน อย่างน้อยหนึ่งคน สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้มีผู้อำนวยการเขตหรือผู้แทน อย่างน้อยหนึ่งคน รวมเป็นองค์ประกอบด้วย

บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้

ให้ ก.ค.ศ. ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด อ้างถึง กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งของ กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ค้างการดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ จนกว่าจะมี อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาค ของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไข ปัญหาการจัดการการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการ และกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบ ต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษา ให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจ การบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรง และขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ
ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอันจะทำให้การบริหารงานบุคคลในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ซึ่งคณะรัฐมนตรีชุดที่มีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ และในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ มีมติรับหลักการกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จากนั้นในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบ โดยส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อพิจารณา ซึ่งในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๙ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกทอดทิ้ง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้การเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ ต้องไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๖) ของข้อ ๑๑ กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ อ.ก.ค.ศ. (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการศึกษาจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนไม่เกินสามคน (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้การบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตาม มาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ผู้อำนวยการสำนักเขตพื้นที่การศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษาแล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้บทบัญญัติในข้อ ๑๔ ไม่ใช้บังคับถึงการบริหารงานบุคคล ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา” สำหรับแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙)

๘. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด อ้างถึง กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๐)

๙. การดำเนินการของ กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาที่ค้างการดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา

ในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ จนกว่าจะมี อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๑)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓)

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๑๖ การจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท การแก้ไขข้อความที่ได้จดทะเบียนไว้ในภายหลัง และการจดทะเบียนอย่างอื่นตามลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัท ที่กำหนดให้จดทะเบียนให้จดทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทที่สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่หรือตามที่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๑๗ ถ้าข้อความหรือข้อมูลที่จะใช้ในการจดทะเบียนหรือประกาศโฆษณาเกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้เริ่มนับระยะเวลาสำหรับการจดทะเบียนหรือประกาศโฆษณา ตั้งแต่เมื่อข้อความหรือข้อมูลนั้นมาถึงสำนักงานแห่งใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๒๐/๑ ให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ลด หรือ ยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ออกตามมาตรา ๑๐๑๘ และมาตรา ๑๐๒๐

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันตามรูปแบบการทำธุรกรรมก็ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๙๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๙๗ บุคคลใด ๆ ตั้งแต่สองคนขึ้นไปจะเริ่มก่อการและตั้งเป็นบริษัทจำกัดก็ได้ โดยเข้าชื่อกันทำหนังสือบริคณห์สนธิ และกระทำการอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๙๙ หนังสือบริคณห์สนธิ์นั้น ให้ทำเป็นต้นฉบับไว้ไม่น้อยกว่าสองฉบับ และให้ลงลายมือชื่อของบรรดาผู้เริ่มก่อการ โดยมีพยานลงชื่อรับรองด้วยสองคน และให้นำฉบับหนึ่งไปจดทะเบียน

ถ้าการจดทะเบียนบริษัทมิได้ทำภายในสามปีนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ์ ให้หนังสือบริคณห์สนธิ์นั้นสิ้นผล”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ทำความตกลงตั้งข้อบังคับต่าง ๆ ของบริษัท ทั้งนี้ ควรกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งที่ไม่สามารถหาข้อยุติหรือไม่สามารถลงมติระหว่างกรรมการหรือผู้ถือหุ้นไว้ด้วย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๒๘ ในใบหุ้นทุก ๆ ใบให้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อและประทับตราของบริษัทถ้ามี”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕๘ นอกจากจะมีข้อบังคับของบริษัทไว้เป็นอย่างอื่น กรรมการมีอำนาจตามบทบัญญัติในเจ็ดมาตราต่อไปนี้”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๖๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๑๖๒/๑ การประชุมกรรมการอาจดำเนินการโดยการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีอย่างหนึ่งอย่างใด โดยกรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ประชุมก็ได้ เว้นแต่ข้อบังคับของบริษัทจะกำหนดห้ามไว้

การประชุมกรรมการโดยการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ให้ถือว่ากรรมการซึ่งใช้การติดต่อสื่อสารตามวรรคหนึ่งได้เข้าร่วมประชุมกรรมการ และให้นับเป็นองค์ประชุมและมีสิทธิออกเสียงในการประชุมด้วย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ให้ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัทก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แต่ในกรณีที่บริษัทมีหุ้นชนิดที่มีใบหุ้นออกให้แก่ผู้ถือ ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งครั้งหรือในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวันด้วย หากเป็นคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่เพื่อลงมติพิเศษให้กระทำการดังกล่าว ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗๘ การประชุมใหญ่ต้องมีผู้ถือหุ้นหรือผู้รับมอบฉันทะจากผู้ถือหุ้นเข้าร่วมประชุมกันไม่น้อยกว่าสองคนและมีจำนวนหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่แห่งทุนของบริษัท จึงจะสามารถลงมติในเรื่องใด ๆ ได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การจ่ายเงินปันผลนั้นให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่หรือกรรมการลงมติ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๒๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ถ้าจำนวนผู้ถือหุ้นลดน้อยลงจนเหลือเพียงคนเดียว”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๒๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) เมื่อมีเหตุอื่นใดทำให้บริษัทนั้นไม่สามารถที่จะดำรงคงอยู่ต่อไปได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกชื่อส่วนที่ ๙ การควบบริษัทจำกัดเข้ากัน และความในมาตรา ๑๒๓๘ มาตรา ๑๒๓๙ มาตรา ๑๒๔๐ มาตรา ๑๒๔๑ มาตรา ๑๒๔๒ และมาตรา ๑๒๔๓ ของหมวด ๔ ในลักษณะ ๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๙

การควบรวมบริษัทจำกัด

มาตรา ๑๒๓๘ บริษัทจำกัดจะควบรวมกันได้ โดยใช้มติพิเศษ

บริษัทตั้งแต่สองบริษัทขึ้นไป จะควบรวมในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ควบรวมกันโดยเป็นบริษัทขึ้นใหม่ และบริษัทที่มาควบรวมกันต่างหมดสภาพการเป็นนิติบุคคล

(๒) ควบรวมกันโดยบริษัทหนึ่งบริษัทใดยังคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล และบริษัทอื่นที่ควบรวมกัน

หมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๒๓๙ มติพิเศษซึ่งวินิจฉัยให้ควบรวมบริษัทจำกัด บริษัทต้องนำไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับตั้งแต่วันลงมติ

มาตรา ๑๒๓๙/๑ เมื่อมีมติพิเศษให้ควบรวมบริษัทแล้ว แต่มีผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมคัดค้านการควบรวมบริษัท บริษัทต้องจัดให้มีผู้ซื้อหุ้นของผู้ถือหุ้นดังกล่าวในราคาที่ตกลงกัน หรือในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ให้ใช้ราคาตามที่ผู้ประเมินราคาเป็นผู้กำหนด ถ้าผู้ถือหุ้นนั้นไม่ยอมขายภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับคำเสนอขอซื้อ ให้บริษัทดำเนินการควบรวมบริษัทต่อไปได้ และให้ถือว่าผู้ถือหุ้นดังกล่าวนั้นเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ควบรวม

การแต่งตั้งผู้ประเมินราคาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒๔๐ เมื่อมีมติพิเศษให้ควบรวมบริษัทแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือบอกกล่าวมติดังกล่าวภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้มีมติไปยังเจ้าหน้าที่ของบริษัทตามรายชื่อที่ปรากฏในบัญชีของบริษัท

ณ วันที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นลงมติให้ควบรวมบริษัทโดยกำหนดเวลาให้ส่งคำคัดค้านภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าวมตินั้น และให้บริษัทโฆษณามตินั้นทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนั้นด้วย

ถ้ามีการคัดค้าน บริษัทจะควบรวมมิได้จนกว่าจะได้ชำระหนี้หรือได้ให้ประกันเพื่อหนี้นั้นแล้ว

มาตรา ๑๒๔๐/๑ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๓๙ และมาตรา ๑๒๔๐ แล้ว ให้กรรมการบริษัทที่จะควบรวมเรียกประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น ๆ ให้มาประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อของบริษัทที่จะควบรวม โดยจะใช้ชื่อใหม่หรือจะใช้ชื่อเดิมของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่จะควบรวมก็ได้

(๒) วัตถุประสงค์ของบริษัทที่จะควบรวม

(๓) ทุนเรือนหุ้นของบริษัทที่จะควบรวม โดยจะต้องมีทุนเรือนหุ้นไม่น้อยกว่าทุนเรือนหุ้นของบริษัทเดิมอันมาควบรวม

(๔) จัดสรรหุ้นของบริษัทที่จะควบรวมให้แก่ผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ มีให้นำมาตรา ๑๒๒๒ มาใช้บังคับ

(๕) หนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทที่จะควบรวม

(๖) ข้อบังคับของบริษัทที่จะควบรวม

(๗) เลือกตั้งกรรมการบริษัทที่จะควบรวม

(๘) เลือกตั้งผู้สอบบัญชีบริษัทที่จะควบรวม

(๙) เรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นในการควบรวมบริษัท ถ้าหากมี

ทั้งนี้ต้องดำเนินการประชุมให้เสร็จสิ้นภายในหกเดือนนับแต่วันที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งได้ลงมติให้ควบรวมเป็นรายหลังสุด เว้นแต่ที่ประชุมตามมาตรานี้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปแต่เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๑๒๔๐/๒ ในการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันตามมาตรา ๑๒๔๐/๑ ให้ประชุมในท้องที่อันเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่จะควบรวม หรือในจังหวัดที่ใกล้เคียงที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่จะควบรวม โดย

(๑) ต้องมีผู้ถือหุ้นซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดของแต่ละบริษัทที่จะควบรวมมาประชุมจึงจะเป็นองค์ประชุม

(๒) ให้ผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมเลือกผู้ถือหุ้นคนหนึ่งเป็นประธาน

(๓) การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมตาม (๑) เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒๔๐/๓ คณะกรรมการบริษัทเดิมต้องส่งมอบกิจการ ทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ของบริษัทให้แก่คณะกรรมการบริษัทที่ควรรวมแล้วภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมตามมาตรา ๑๒๔๐/๑

มาตรา ๑๒๔๑ คณะกรรมการบริษัทที่ควรรวมต้องขอจดทะเบียนการควรรวมบริษัทพร้อมกับยื่นหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับที่ที่ประชุมตามมาตรา ๑๒๔๐/๑ ได้อนุมัติแล้วต่อนายทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมตามมาตรา ๑๒๔๐/๑

มาตรา ๑๒๔๒ เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควรรวมบริษัทแล้ว ให้นายทะเบียนหมายเหตุไว้ในทะเบียน ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ควรรวมกันเป็นบริษัทขึ้นใหม่ ให้หมายเหตุว่าบริษัทเดิมที่ควรรวมกันนั้นหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล

(๒) ในกรณีที่ควรรวมกันโดยมีบริษัทใดบริษัทหนึ่งยังคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล ให้หมายเหตุว่าบริษัทอื่นที่เหลือนั้นหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๒๔๓ บริษัทที่ควรรวมนี้ย่อมได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบ บรรดาที่อยู่แก่บริษัทเดิมอันได้มาควรรวมนั้นทั้งสิ้น”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๔๖/๑ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดอาจแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดได้ โดยความยินยอมของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนและดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งความยินยอมของผู้เป็นหุ้นส่วนที่จะให้แปรสภาพห้างหุ้นส่วนเป็นบริษัทจำกัดเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนให้ความยินยอม

(๒) ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราว และมีหนังสือบอกกล่าวไปยังบรรดาผู้ซึ่งรู้ว่าเป็นเจ้าหนี้ของห้างหุ้นส่วนบอกให้ทราบรายการที่ประสงค์จะแปรสภาพห้างหุ้นส่วนเป็นบริษัท และขอให้เจ้าหนี้ผู้มีข้อคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใดในการแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดนั้นส่งคำคัดค้านไปภายในสามสิบวันนับแต่วันที่บอกกล่าวนั้น

ถ้ามีการคัดค้าน ห้างหุ้นส่วนนั้นจะแปรสภาพมิได้จนกว่าจะได้ชำระหนี้หรือให้ประกันเพื่อหนี้นั้นแล้ว”

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีการจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้จดทะเบียนบริษัท ให้สามารถดำเนินการจดทะเบียนบริษัทได้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีให้นำมาตรา ๑๐๙๙ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนบริษัทภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติให้ควบบริษัทก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จะดำเนินการควบบริษัทต่อไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับก็ได้

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ หุ่นส่วนและบริษัท มีบทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน และสร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่ประชาชน นอกจากนี้ ยังเป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการกำหนดจำนวนขั้นต่ำของผู้เริ่มก่อการและตั้งบริษัทจำกัดไว้สามคน และการไม่กำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจำกัด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อขจัดอุปสรรคดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจโดยเพิ่มหลักการควบรวมบริษัท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

นับตั้งแต่พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๑ และ ๒ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ ประกาศไว้ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ โดยให้ใช้บทบัญญัติที่ได้ตรวจชำระใหม่ ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ คือ “พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕ และประมวลกฎหมาย” ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนมกราคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป จากนั้น มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อีกหลายครั้ง โดยพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๗๖
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ (ฉบับที่ ๒)
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ (ฉบับที่ ๓)
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๙๕
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๙๖
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๙
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๑
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๙
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๐
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉบับล่าสุด โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา กล่าวคือ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พิจารณาในวาระที่หนึ่งลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ

และตั้งกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ พิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จากนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ลงมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งและตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณาและในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ พิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ละฉบับ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๐ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๖ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องการตั้งและเลิกสมาคม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของคณะรัฐมนตรี

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๖๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นอนุมาตรา ๗ ของมาตรา ๑๒๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “โดยนายทะเบียนชื้อชื่อออกจากทะเบียน” (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “แต่ถ้าปรากฏว่าวัตถุประสงค์หรือกิจการของสมาคมใดน่าจะเป็นอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบสุขในบ้านเมืองก็ดี นายทะเบียนอาจจะไม่รับจดทะเบียนสมาคมนั้นได้” (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความต่อไปนี้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นมาตรา ๑๒๙๓ ทวิ “ถ้าปรากฏว่าวัตถุประสงค์หรือกิจการของสมาคมใดกลายเป็นภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรือน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมืองก็ดี นายทะเบียนอาจสั่งให้ชื้อชื่อสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียน” (มาตรา ๖)

๔. เพิ่มความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๒๙๓ ทรี “ผู้ขอตั้งสมาคมหรือผู้จัดการสมาคมไม่พอใจในคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ให้อุทธรณ์คำสั่งนั้นไปยังรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ภายใน ๑๕ วัน (มาตรา ๗) กรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน หรือนายทะเบียนชื้อชื่อสมาคมออกให้นายทะเบียนแจ้งไปยังผู้ขอตั้งสมาคมหรือผู้จัดการสมาคม ซึ่งสามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้ภายใน ๑๕ วัน

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๗ หน้า ๔๔๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความแห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๖ (มาตรา ๓)
๒. เพิ่มความเข้าเป็นวรรค ๒ และวรรค ๓ ของมาตรา ๑๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับเรื่องวัตถุประสงค์ของกิจการของสมาคมใดเป็นภัยต่อสันติภาพของประชาชน นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนได้ (มาตรา ๔)
๓. เพิ่มความเข้าเป็นมาตรา ๑๒๙๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับเมื่อมีข้อสงสัยว่าสมาคมใดดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย นายทะเบียนอาจสั่งให้สมาคมนั้นแจ้งวันเวลาประชุมทุกคราวให้ทราบล่วงหน้าได้ (มาตรา ๕)
๔. ความในมาตรา ๑๒๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้เป็นไปตั้งพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับกรณีที่มีผู้มีส่วนได้เสียสามารถร้องขอศาลให้เลิกสมาคมได้ (มาตรา ๖)

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๘ หน้า ๗๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗) อนุวัฒน์จาตุรนต์ อาทิตยทิพอาภา เจ้าพระยายมราช โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขความในมาตรา ๑๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันว่าด้วยมูลค่าอย่างต่ำของหุ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับมูลค่าของหุ้น ๆ หนึ่งนั้น ไม่ให้ต่ำกว่า ๕ บาท (มาตรา ๓)

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ (ฉบับที่ ๓)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๗๘ หน้า ๓๓๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๗๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗) อนวัตนจาตุรนต์ อาทิตย์ทิพอาภา เจ้าพระยายมราช โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ (ฉบับที่ ๓) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๔ ของมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “ความในวรรคก่อนนี้ไม่ใช้บังคับถึงการลงลายพิมพ์นิ้วมือ แงงใด หรือเครื่องหมายอย่างอื่นทำนองเช่นว่ามานั้น ซึ่งทำลงในเอกสารที่ทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๗๘ หน้า ๑๓๒๐

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘) อาทิตย์ทิพอาภา เจ้าพระยายมราช เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขความในมาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๗๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของลูกหนี้ที่มีจำนองเป็นประกัน จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๗๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับจะเพาะสัญญาจำนองที่ได้ทำตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัติเป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๔ และ ๗๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิงและการเอาทรัพย์สินจำนองหลุดออกขายทอดตลาดใช้หนี้ เมื่อเงินยังขาดอยู่จำนวนเท่าใด ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้น (มาตรา ๔ – มาตรา ๕)

๓. บทบัญญัติมาตรา ๕๒ แห่งกฎหมายลักษณะล้มละลาย ร.ศ. ๑๓๐ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิของผู้รับจำนองจะนำมาใช้บังคับได้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๗๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖)

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๔๗๙ หน้า ๖๓๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๔๗๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘) อาทิตยทิพอาภา เจ้าพระยาอมราช พล.อ. เจ้าพระยาพิชโยธิน โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บางมาตรา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๗ มาตรา ๑๒๔๗ และมาตรา ๑๖๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการปกครองท้องที่ รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงการต่างประเทศ ในการออกกฎกระทรวงรวมทั้งการกำหนดอัตราค่าอาชกรรมนิยม (มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕)

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๒ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕ หน้า ๑๘๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

โดยยกเลิกความในมาตรา ๑๖๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการทำพินัยกรรมของบุคคลที่รับราชการทหารหรือทำการเกี่ยวข้องกับราชการทหาร ในเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๘ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๖ หน้า ๑๗๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๑๒๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “(๗) โดยนายทะเบียนชื้อชื่อออกจากทะเบียน” (มาตรา ๓)
๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๙๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “ถ้าปรากฏว่าวัตถุที่ประสงค์หรือกิจการของสมาคมกลายเป็นภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรือน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง นายทะเบียนอาจสั่งให้ชื้อชื่อสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียน” (มาตรา ๕)
๓. เพิ่มความในมาตรา ๑๒๙๓ ตริ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับกรณีที่นายทะเบียนสั่งให้ชื้อชื่อสมาคมได้ออกจากทะเบียน ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังผู้จัดการสมาคม แต่ถ้าไม่พอใจให้อุทธรณ์คำสั่งไปยังรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน (มาตรา ๖)

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๓ ตอนที่ ๑๒๙ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘ วรรคสอง บัญญัติว่าชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน จำต้องแก้ไขบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๒๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๑๔๔๕ ซึ่งให้ศาลมีอำนาจอนุญาตให้ชายและหญิงที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ทำการสมรสได้โดยบัญญัติให้ชายหญิงซึ่งได้รับอนุญาตจากศาลทำการสมรสได้ก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส นอกจากนี้ได้พิจารณาเห็นว่า มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๐ และวรรคสองของมาตรา ๑๓๗ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิสตรีสมควรยกเลิกเสีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้เยาว์ยอมบรรลุนิติภาวะเมื่อทำการสมรส หากการสมรสนั้นได้ทำตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔๔๘ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๐ และวรรคสองของมาตรา ๑๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๔)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๔๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๑ หน้า ๙๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดต้องมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยคน และมีบทบัญญัติควบคุมการเสนอขายหุ้นและหุ้นกู้เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนถูกหลอกลวงแล้ว สมควรกำหนดห้ามมิให้บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีผู้ถือหุ้นถึงหนึ่งร้อยคนและเสนอขายหุ้น หรือหุ้นกู้ต่อประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ หมวด ๔ เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๙๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบริษัทจำกัด (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๐๙๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับกรณีที่บริษัทใดซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีผู้ถือหุ้นไม่ถึงหนึ่งร้อยคนแต่ภายหลังมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับหนังสือบอกกล่าวที่เสนอให้ผู้ถือหุ้นซื้อหุ้นใหม่นั้นต้องลงวันเดือนปีและลายมือชื่อของกรรมการ (มาตรา ๘)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน “บริษัทจะออกหุ้นกู้ไม่ได้” (มาตรา ๙)

๕. การเสนอขายหุ้นและหุ้นกู้ต่อประชาชนที่ได้มีการจดทะเบียนหนังสือชี้ชวนหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง โดยถูกต้องตามกฎหมายในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ดำเนินการต่อไปอีกไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๓๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสมบูรณ์ของการหมั้น และผลของการหมั้น การคุ้มครองคู่สมรสที่วิกลจริต การจัดการสินสมรส การแยกสินสมรสและรวมสินสมรส การสมรสที่เป็นโมฆะ เหตุหย่า ผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรในกรณีการหย่า บทสันนิษฐานความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร การฟ้องปฏิเสธความเป็นบุตร การจดทะเบียนเด็กเป็นบุตร การฟ้องให้รับเด็กเป็นบุตร อำนาจปกครอง การเป็นผู้อุปนุบาลและผู้พิทักษ์ การจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ สิทธิหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร ผู้ปกครอง และบุตรบุญธรรม นั้น ยังไม่สอดคล้องและไม่เอื้ออำนวยต่อสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๖ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๑ และมาตรา ๑๔๔๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้เยาว์จะทำการหมั้น การผิดสัญญาหมั้น การตายของคู่หมั้นก่อนการสมรส และสิทธิเรียกร้องค่าทดแทน (มาตรา ๓ – มาตรา ๖)

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๔๗/๑ และมาตรา ๑๔๔๗/๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๗)

“มาตรา ๑๔๔๗/๑ สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๓๙ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่เกิดสัญญาหมั้น

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๔ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันรู้ถึงการกระทำชั่วอย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุให้บอกเลิกสัญญาหมั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันกระทำการดังกล่าว

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ชายคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของชายอื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ชายอื่นได้กระทำการดังกล่าว

มาตรา ๑๔๔๗/๒ สิทธิเรียกคืนของหมั้นตามมาตรา ๑๔๓๙ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผิดสัญญาหมั้น

สิทธิเรียกคืนของหมั้นตามมาตรา ๑๔๔๒ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ได้อบอกเลิกสัญญาหมั้น”

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนวิกลจริต (มาตรา ๘)

๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๖๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “ในระหว่าง การพิจารณาคดีตามมาตรา ๑๔๖๔ ถ้ามีคำขอศาลอาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเกี่ยวกับการอุปการะเลี้ยงดูหรือ การคุ้มครองคู่สมรสฝ่ายที่วิกลจริตได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอใน เหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ” (มาตรา ๙)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการจัดการสินสมรสร่วมกัน (มาตรา ๑๐)

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับสามีและภริยา จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ซึ่งเป็นการจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส (มาตรา ๑๑)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๘๐ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ และมาตรา ๑๔๘๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอำนาจในการจัดการสินสมรสของสามีหรือภริยา (มาตรา ๑๒ – มาตรา ๑๔)

๘. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๔๙๐ และมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแยกสินสมรสให้เป็นสินส่วนตัว (มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘)

๙. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล (มาตรา ๑๙)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๕ มาตรา ๑๔๙๖ และมาตรา ๑๔๙๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับคำพิพากษาและการร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสเป็นโมฆะ (มาตรา ๒๐)

๑๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๙๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าการสมรสใดเป็นโมฆะให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อบันทึกความเป็นโมฆะไว้ในทะเบียนสมรส (มาตรา ๒๑)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๘ และมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีการสมรสเป็นโมฆะ และการใช้สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน (มาตรา ๒๒)

๑๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๙๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับการสมรสที่เป็นโมฆะข้อตกลงระหว่างคู่สมรสว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด หรือฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายจะเป็นผู้ออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร (มาตรา ๒๓)

๑๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) และ (๔/๒) ของมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“(๔/๑) สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปี ในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดและการเป็นสามีภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๔/๒) สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่เกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้” (มาตรา ๒๕)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๒ มาตรา ๑๕๔๓ มาตรา ๑๕๔๔ และมาตรา ๑๕๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร (มาตรา ๓๑)

๑๖. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕๔๘ และมาตรา ๑๕๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต้องได้รับความยินยอมหรือศาลมีคำพิพากษาให้จดทะเบียนได้ (มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔)

๑๗. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๖๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “มาตรา ๑๕๖๙/๑ ในกรณีที่ผู้เยาว์ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถและศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองเป็นผู้อนุบาลให้คำสั่งนั้นมีผลเป็นการถอนผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

ในกรณีที่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและไม่มีคู่สมรสถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น” (มาตรา ๓๙)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๗๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับนิติกรรมใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ดังต่อไปนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะกระทำได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต (มาตรา ๔๐)

๑๙. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “บิดามารดา ย่อมมีสิทธิจะติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่พฤติการณ์ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองก็ตาม” (มาตรา ๔๒)

๒๐. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๘๕ มาตรา ๑๕๘๖ (๕) ของมาตรา ๑๕๘๗ และมาตรา ๑๕๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเป็นผู้ปกครองของผู้เยาว์ (มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๐ มาตรา ๑๕๙๑ มาตรา ๑๕๙๒ มาตรา ๑๕๙๓ วรรคสอง มาตรา ๑๕๙๘/๖ มาตรา ๑๕๙๘/๗ มาตรา ๑๕๙๘/๘ มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๖ มาตรา ๑๕๙๘/๑๘ มาตรา ๑๕๙๘/๑๙ มาตรา ๑๕๙๘/๒๑ มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ มาตรา ๑๕๙๘/๒๓ มาตรา ๑๕๙๘/๒๔ และมาตรา ๑๕๙๘/๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความเป็นผู้ปกครองและบทบาทของผู้ปกครอง สิทธิหน้าที่ของผู้ปกครองในการอนุบาลบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งผู้เยาว์นั้นอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ (มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓)

๒๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕๙๘/๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วยจะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้วและมีให้นำมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ มาใช้บังคับ” (มาตรา ๕๔)

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๒๗ มาตรา ๑๕๙๘/๓๑ (๑) (๒) และ (๓) ของมาตรา ๑๕๙๘/๓๓ และ (๘) ของมาตรา ๑๕๙๘/๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการฟ้องเลิกการรับเป็นบุตรบุญธรรม (มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๓๕ และมาตรา ๑๕๙๘/๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑)

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๓ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๕๖

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีการแก้ไขพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ยกเลิกการกำหนดอัตราส่วนการถือหุ้นและจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัทมหาชนจำกัด และเพื่อให้การแปรสภาพบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัดเป็นไปโดยความสมัครใจ ในกรณีที่บริษัทจำกัดประสงค์จะชี้ชวนให้ประชาชนร่วมลงทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๙๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบริษัทจำกัด ซึ่งตั้งขึ้นด้วยแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน โดยผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๑๐๗๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๔)

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องขายฝากมีบทบัญญัติยังไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้มีการเอาเปรียบผู้ขายฝากโดยการกำหนดสินไถ่ที่สูงเกินควรเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รวมทั้งในกรณีที่ถึงกำหนดเวลาไถ่ผู้ซื้อฝากมักจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมให้มีการไถ่จนเป็นเหตุให้ผู้ขายฝากต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินไปโดยไม่ชอบธรรม นอกจากนี้ เห็นควรปรับปรุงระยะเวลาในการใช้สิทธิไถ่ในสัญญาขายฝากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๙๒ และมาตรา ๔๙๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน “มาตรา ๔๙๒ ในกรณีที่มีการไถ่ทรัพย์สินซึ่งขายฝากภายในเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือผู้ไถ่ได้วางทรัพย์สินเป็นสินไถ่ต่อสำนักงานวางทรัพย์สินภายในกำหนดเวลาไถ่โดยสละสิทธิถอนทรัพย์สินที่ได้วางไว้ ให้ทรัพย์สินซึ่งขายฝากตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ไถ่ตั้งแต่วันที่ผู้ไถ่ได้ชำระสินไถ่หรือวางทรัพย์สินเป็นสินไถ่ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ได้วางทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานของสำนักงานวางทรัพย์สินแจ้งให้ผู้รับไถ่ทราบถึงการวางทรัพย์สินโดยพลัน โดยผู้ไถ่ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๓๓ วรรคสาม มาตรา ๔๙๖ กำหนดเวลาไถ่นั้น อาจทำสัญญาขยายกำหนดเวลาไถ่ได้ แต่กำหนดเวลาไถ่รวมกันทั้งหมดไม่เกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๙๔ ให้ลดลงมาเป็นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๙๔ การขยายกำหนดเวลาไถ่ตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้รับไถ่ ถ้าเป็นทรัพย์สินซึ่งการซื้อขายกัน

จะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามมิให้ยกการขยายเวลาขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้ได้สิทธิมาโดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริต และได้จดทะเบียนสิทธิโดยสุจริตแล้ว เว้นแต่จะได้นำหนังสือหรือหลักฐานเป็นหนังสือดังกล่าวไปจดทะเบียนหรือจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับการกำหนดราคาไถ่ทรัพย์สินในกรณีที่ราคาสินไถ่สูงกว่าราคาขายฝาก ให้ไถ่ได้ตามราคาขายฝากรวมประโยชน์ตอบแทนร้อยละ ๑๕ ต่อปี (มาตรา ๕)

๓. บทบัญญัติมาตรา ๔๙๙ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่สัญญาขายฝากที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๑๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๔๘ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ เงินสะสม เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ลูกจ้าง หรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของลูกจ้าง โดยให้รวมความถึงสิทธิของเสมียน คนใช้ และคนงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๓ เดิมด้วย โดยกำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับอยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร ประกอบกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ กรณีนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลใด และบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง (มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๑๐ ก วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗ มาตรา เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ยกเลิกความในมาตราต่าง ๆ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ (มาตรา ๔๕๖)
๒. การฟ้องร้องคดีการกู้ยืมเงินกว่า ๒,๐๐๐ บาท ขึ้นไป (มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง)
๓. วรรคสองของมาตรา ๖๗๕ เกี่ยวกับความรับผิดชอบถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตัวเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ
๔. แก้ไข (๑) ของวรรคสองของมาตรา ๗๐๓
๕. การขอคัดสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด (มาตรา ๑๑๑๖)
๖. การเรียกค่าธรรมเนียมใบหุ้น (มาตรา ๑๑๒๗)
๗. ผู้ถือหุ้นจะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียน (มาตรา ๑๑๔๐)
๘. การของบดุลฉบับล่าสุดจากบริษัทใด ๆ (มาตรา ๑๑๙๙)
๙. การบังคับใช้บทบัญญัติสามมาตราก่อนมาตรานี้ (มาตรา ๑๓๐๒)
๑๐. เกี่ยวกับการมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจและแจ้งพฤติการณ์อันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิที่จะรับทรัพย์สินนั้น (มาตรา ๑๓๒๓ วรรคหนึ่ง (๓))
๑๑. การเรียกเอารางวัลของผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย (มาตรา ๑๓๒๔ วรรคหนึ่ง)
๑๒. กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดินเมื่อสังหาริมทรัพย์มีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้ ถ้าไม่มีผู้สามารถอ้างเป็นเจ้าของได้ (มาตรา ๑๓๒๘)
๑๓. การบังคับใช้บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ (มาตรา ๑๖๘๘ วรรคสองและมาตรา ๑๗๐๒ วรรคสาม)
๑๔. พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นได้กระทำการหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๑๗ ก วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หั้วส่วนและบริษัทของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีการลาออกของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน และห้างหุ้นส่วนจำกัด และการลาออกของกรรมการบริษัทจำกัด กำหนดเวลาที่มีการลาออกมีผล ตลอดจนการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเวลา เพื่อให้เกิดความชัดเจนในผลทางกฎหมาย และการนำผลทางกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวไปใช้อ้างอิง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๖๔/๑ และมาตรา ๑๐๖๔/๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมาตรา ๑๐๖๔/๑ เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีการการลาออกของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน มาตรา ๑๐๖๔/๒ เป็นเรื่องกำหนดวันนำความไปจดทะเบียนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการ
๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๗๘/๑ และมาตรา ๑๐๗๘/๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมาตรา ๑๐๗๘/๑ เป็นเรื่องวิธีการลาออกของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด มาตรา ๑๐๗๘/๒ เป็นเรื่องกำหนดวันนำความไปจดทะเบียนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการ
๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๕๓/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการลาออกของกรรมการในบริษัท
๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๑๕๗ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการ ให้บริษัทนำความไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๓ ก วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่บทบัญญัติมาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ วรรคสาม มาตรา ๑๕๑๖ (๑) และมาตรา ๑๕๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ สมควรแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับหลักการมีสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง และหลักการห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่ง

ความแตกต่างในเรื่องเพศที่เคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ ตามพระราชบัญญัตินี้แทน คือ

๑.๑ ชายหรือหญิงคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้วตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี

๑.๒ ชายหรือหญิงคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่จำเป็นต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น

๒. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความในมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัตินี้แทน คือ สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ชายหรือหญิงคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้ซึ่งพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว

๓. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในมาตรา ๕ ตามพระราชบัญญัตินี้แทน คือ สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามีเป็นชู้หรือมีชู้ หรือร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาชญา อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในมาตรา ๖ ตามพระราชบัญญัตินี้แทน คือ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) ภริยาหรือสามี มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีหรือภริยาและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องหรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

๕. พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมาย อันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ หน้า ๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุนซึ่งกำหนดให้สามารถก่อตั้งทรัพย์สินเพื่อเป็นเครื่องมืออีกประการหนึ่งที่จะทำให้ธุรกรรมในตลาดทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขข้อติดขัดบางประการในการระดมทุนและการประกอบธุรกิจในตลาดทุนได้ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือ โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัตินี้แทนกล่าวคือ การจะก่อตั้งทรัสต์ขึ้นโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม ด้วยพินัยกรรมหรือด้วยนิติกรรมใด ๆ ที่มีผลในระหว่างชีวิตหรือเมื่อตายแล้วก็ดีหาได้มีผลไม่เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๑ ก วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางมาตราสร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่ประชาชนและก่อให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อน และความล่าช้าต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ นอกจากนี้ ยังเป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศอีกด้วย ดังนั้น เพื่อขจัดปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวและเพื่อให้การดำเนินกิจการค้าในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนและบริษัทมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการตรวจเอกสารซึ่งนายทะเบียนเก็บรักษาไว้ หรือคัดสำเนาพร้อมด้วยคำรับรองถูกต้องก็ได้ เมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้เป็นหุ้นส่วน หรือห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท จะถือเอาประโยชน์แก่บุคคลภายนอกเพราะเหตุที่มีสัญญาหรือเอกสารหรือข้อบังคับให้จดทะเบียนตามลักษณะนี้ ยังไม่ได้จนกว่าจะได้จดทะเบียนแล้ว แต่ถ้าผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทซึ่งได้รับชำระหนี้ก่อนจดทะเบียนนั้นย่อมไม่จำต้องคืน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเริ่มก่อการและตั้งเป็นบริษัทจำกัดซึ่งกำหนดให้บุคคลใด ๆ ตั้งแต่สามคนขึ้นไป โดยเข้าชื่อกันทำหนังสือบริคณห์สนธิ และกระทำการอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้

๔. ให้ยกเลิกวรรคห้าของมาตรา ๑๑๑๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๗)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๑๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เกี่ยวกับในการจัดตั้งบริษัท ถ้าได้ดำเนินการครบทุกขั้นตอนตามที่กำหนดในมาตรานี้ ภายในวันเดียวกับวันที่ผู้เริ่มก่อการจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิ กรรมการจะขอจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิและจดทะเบียนบริษัทไปพร้อมกันภายในวันเดียวกันก็ได้

๖. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๙๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการใดที่กฎหมายกำหนดให้ต้องทำโดยมติพิเศษ ที่ประชุมใหญ่ต้องลงมติในเรื่องนั้นโดยคะแนนเสียงข้างมากไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมด

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการบอกกล่าวว่าจะปันผลอย่างไร ๆ ให้บริษัทมีจดหมายบอกกล่าวผู้ถือหุ้นทุกคน

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเมื่อบริษัทประสงค์จะลดทุน ต้องโฆษณาความประสงค์และมีหนังสือบอกกล่าวเจ้าหน้าที่ของบริษัท หากเจ้าหน้าที่มีข้อคัดค้านให้เจ้าหน้าที่ส่งคำคัดค้านภายในสามสิบวันซึ่งบริษัทจะจัดการลดทุนไม่ได้จนกว่าจะได้ใช้หนี้หรือให้ประกันเพื่อหนี้รายนั้นแล้ว

๑๑. ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๒๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัตินี้แทนคือ “(๔) ถ้าจำนวนผู้ถือหุ้นลดน้อยลงจนเหลือไม่ถึงสามคน”

๑๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัตินี้แทน การที่บริษัทประสงค์จะควบบริษัทเข้ากันกำหนดให้บริษัทต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์และส่งคำบอกกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ และขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีข้อคัดค้านส่งคำคัดค้านภายในหกสิบวัน

๑๓. ให้ยกเลิกส่วนที่ ๑๑ การถอนทะเบียนบริษัทร้าง มาตรา ๑๒๔๖ ของหมวด ๔ ในลักษณะ ๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นส่วนที่ ๑๒ การแปรสภาพห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัดเป็นบริษัทจำกัด มาตรา ๑๒๔๖/๑ มาตรา ๑๒๔๖/๒ มาตรา ๑๒๔๖/๓ มาตรา ๑๒๔๖/๔ มาตรา ๑๒๔๖/๕ และมาตรา ๑๒๔๖/๗ ของหมวด ๔ ในลักษณะ ๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๗)

๑๕. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการบอกกล่าวแก่ประชาชนว่าห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นได้เลิกกันแล้วและให้ผู้เป็นเจ้านี้ยื่นคำทวงหนี้แก่ผู้ชำระบัญชี

๑๖. ให้เพิ่มความเป็นหมวด ๖ การถอนทะเบียนห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัดร้าง มาตรา ๑๒๗๓/๑ มาตรา ๑๒๗๓/๒ มาตรา ๑๒๗๓/๓ และมาตรา ๑๒๗๓/๔ ในลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัทแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๙)

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๕ ก วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการร้องต่อศาลขอให้สั่งอนุญาตให้สามีภริยาอยู่ต่างหาก การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิง การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย การนับวันที่เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของบิดา และการกลับมีอำนาจปกครองบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

เมื่อมีการเลิกรับบุตรบุญธรรม นั้น ยังไม่สอดคล้องและไม่เอื้ออำนวยต่อสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบันสมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่สามีภริยาไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก สามีหรือภริยาฝ่ายที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุกอาจร้องต่อศาลเพื่อให้คำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนี้ ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้” (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๔๖ เด็กเกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชาย ให้ถือว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น” (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๕๕ ในคดีฟ้องขอให้รับเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อมีการข่มขืนกระทำชำเรา ผิดคร่า หรือหน่วงเหนี่ยวกักขังหญิงมารดาโดยมิชอบด้วยกฎหมายในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้ (๒) เมื่อมีการลักพาหญิงมารดาไปในทางชั่วสาวหรือมีการล่อลวงร่วมประเวณีกับหญิงมารดาในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้ (๓) เมื่อมีเอกสารของบิดาแสดงว่าเด็กนั้นเป็นบุตรของตน (๔) เมื่อปรากฏในทะเบียนคนเกิดว่าเด็กเป็นบุตร โดยมีหลักฐานว่าบิดาเป็นผู้แจ้งการเกิด หรือรู้เห็นยินยอมในการแจ้งนั้น (๕) เมื่อบิดามารดาได้อยู่กินด้วยกันอย่างเปิดเผยในระยะเวลาซึ่งหญิงมารดาอาจตั้งครรภ์ได้ (๖) เมื่อได้มีการร่วมประเวณีกับหญิงมารดาในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้ และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเด็กนั้นมีได้เป็นบุตรของชายอื่น (๗) เมื่อมีพฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าเป็นบุตร” (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๕๗ การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕๔๗ ให้มีผลนับแต่วันที่เด็กเกิด แต่ทั้งนี้ จะอ้างเป็นเหตุเสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตในระหว่างเวลาตั้งแต่เด็กเกิดจนถึงเวลาที่บิดามารดาได้สมรสกันหรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นบุตรไม่ได้” (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๙๘/๓๗ เมื่อผู้รับบุตรบุญธรรมตายหรือมีการเลิกรับบุตรบุญธรรม ถ้าบุตรบุญธรรมยังไม่บรรลุนิติภาวะ ให้บิดามารดาโดยกำเนิดกลับมีอำนาจปกครองนับแต่เวลาที่ผู้รับบุตรบุญธรรมตายหรือนับแต่เวลาที่จดทะเบียนเลิกการรับบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๑๕๙๘/๓๑ หรือนับแต่เวลาที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เลิกการรับบุตรบุญธรรม เว้นแต่ศาลเห็นสมควรสั่งเป็นประการอื่น ในกรณีที่มีการตั้งผู้ปกครองของผู้เป็นบุตรบุญธรรมไว้ก่อนผู้รับบุตรบุญธรรมตาย หรือก่อนการเลิกรับบุตรบุญธรรม ให้ผู้ปกครองยังคงมีอำนาจหน้าที่เช่นเดิมต่อไป เว้นแต่บิดามารดาโดยกำเนิดจะร้องขอ และศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องขอเป็นผู้มีอำนาจปกครอง การเปลี่ยนผู้ใช้อำนาจปกครองตามวรรคหนึ่งหรือผู้ปกครองตามวรรคสองไม่เป็นเหตุเสื่อมสิทธิ

ที่บุคคลภายนอกได้มาโดยสุจริตก่อนผู้รับบุตรบุญธรรมตายหรือก่อนจดทะเบียนเลิกการรับบุตรบุญธรรม ให้พนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจร้องขอเพื่อให้ศาลมีคำสั่งเป็นประการอื่นตามวรรคหนึ่ง” (มาตรา ๗)

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๗ ก วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้าประกันและผู้จำนองซึ่งมีลูกหนี้ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินกำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้ผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองต้องรับผิดชอบเป็นลูกหนี้ชั้นต้น กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้าประกันและผู้จำนอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้การค้ำประกันหนี้ในอนาคตหรือมีเงื่อนไข ต้องกำหนดรายละเอียดของหนี้และขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน รวมทั้งจำกัดความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันไว้เฉพาะหนี้ตามสัญญาหนี้
๒. กำหนดให้ข้อตกลงที่ให้ผู้ค้ำประกันรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมเป็นโมฆะ
๓. กำหนดให้ข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากบทบัญญัติลักษณะค้ำประกันอันเป็นภาระแก่ผู้ค้ำประกันเกินสมควร ให้ข้อตกลงนั้นมีผลเป็นโมฆะ
๔. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของเจ้าหนี้ในการบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันเมื่อลูกหนี้ผิดนัดและผลกรณีเจ้าหนี้มิได้บอกกล่าว และกำหนดให้สิทธิแก่ผู้ค้ำประกันในการชำระหนี้ที่ถึงกำหนดได้
๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ค้ำประกันได้รับประโยชน์จากการที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ให้แก่ลูกหนี้ด้วย รวมทั้งกำหนดให้ข้อตกลงที่เป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกันเป็นโมฆะ
๖. กำหนดให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในหนี้อันมีกำหนดเวลาแน่นอนและเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ และห้ามกำหนดข้อตกลงไว้ล่วงหน้าให้ผู้ค้ำประกันยินยอมที่จะเป็นประกันหนี้หนี้ต่อไป แม้ว่าเจ้าหนี้จะผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แล้ว
๗. กำหนดให้ข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากบทบัญญัติลักษณะจำนอง อันเป็นภาระแก่ผู้จำนองเกินสมควร ให้ข้อตกลงนั้นมีผลเป็นโมฆะ
๘. กำหนดให้นำมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีบุคคลหลายคนเป็นผู้จำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วย

๙. กำหนดให้ผู้จ้างซึ่งจ้างอรรถพัสของตนไว้เพื่อประกันหนี้บุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดชอบ ในหนี้นั้นเกินราคาอรรถพัสที่จ้างในเวลาที่ยังค้างจ้างหรือเอาอรรถพัสจ้างจนหลุด รวมถึงให้ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้จ้างต้องรับผิดชอบเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดเป็นโมฆะ เว้นแต่ในกรณีการจ้างอรรถพัสของตน เพื่อประกันหนี้ของนิติบุคคล ซึ่งมีใช้บริษัทมหาชนจำกัด และในกรณีนั้นมีผู้มีอำนาจบริหารจัดการนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้นเกินร้อยละสิบห้าของหุ้นที่จำหน่ายแล้วของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้จ้างอรรถพัส

๑๐. กำหนดขั้นตอนในการบังคับจ้างของผู้รับจ้างให้ชัดเจนขึ้น รวมถึงให้ความคุ้มครองผู้จ้างซึ่งจ้างอรรถพัสของตนเพื่อประกันหนี้ของผู้อื่นจากกรณีที่ผู้รับจ้างไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด

๑๑. กำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขที่ผู้รับจ้างจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาอรรถพัสจ้างจนหลุด แทนการขายทอดตลาดให้ชัดเจนขึ้น

๑๒. กำหนดให้สิทธิแก่ผู้จ้างในการแจ้งต่อผู้รับจ้างเพื่อให้มีการขายทอดตลาดอรรถพัสที่จ้างโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล

๑๓. แก้ไขระยะเวลาในการบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนอรรถพัสซึ่งจ้างเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๒๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑๔. แก้ไขระยะเวลาในการไถ่ถอนจ้างของผู้รับโอนให้มีความสอดคล้องกันกับระยะเวลาในการ บอกกล่าวบังคับจ้างของเจ้าหนี้มายังผู้รับโอนอรรถพัสซึ่งมีจ้าง

๑๕. กำหนดเพิ่มเติมเหตุระงับจ้าง ให้รวมถึงการขายทอดตลาดอรรถพัสซึ่งจ้างตามมาตรา ๗๒๙/๑

๑๖. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับ สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิด ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายใหม่ ใช้บังคับ เว้นแต่บทบัญญัติของกฎหมายใหม่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๒๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๖๓ ก วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หน้า ๓๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องการค้าประกัน และจ้างเพื่อให้มีความเหมาะสมแก่การประกอบธุรกิจในปัจจุบัน สมควรกำหนดให้ผู้ค้าประกันที่เป็นนิติบุคคล สามารถผูกพันตนเพื่อรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมได้ รวมทั้งสามารถทำข้อตกลงล่วงหน้ายินยอมให้มีการผ่อนเวลาได้ หากเป็นสถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพค้าประกันเพื่อสินจ้างเป็นปกติธุระ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติ ทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้ค้าประกันที่เป็นนิติบุคคลสามารถผูกพันตนเพื่อรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม หรือในฐานะ เป็นลูกหนี้ร่วม และไม่มีสิทธิตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘๘ มาตรา ๖๘๙ และมาตรา ๖๙๐ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ข้อตกลงที่แตกต่างจากที่บัญญัติไว้เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ของเจ้าหนี้และผู้ค้ำประกันตาม มาตรา ๖๘๖ เป็นโมฆะ (มาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ค้ำประกันได้รับประโยชน์จากการที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลด จำนวนหนี้ให้แก่ลูกหนี้ และมีการชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วภายในกำหนดเวลาชำระหนี้ตามข้อตกลงลดหนี้ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ผู้ค้ำประกันที่เป็นสถาบันการเงินหรือค้ำประกันเพื่อสินจ้างเป็นปกติธุระ สามารถทำ ข้อตกลงไถ่ถอนหนี้ยินยอมให้มีการผ่อนเวลาได้ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ผู้มีอำนาจในการจัดการนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้จำนองทรัพย์สินของตนเพื่อประกันหนี้ของ นิติบุคคลนั้น สามารถผูกพันตนอย่างผู้ค้ำประกัน โดยทำเป็นสัญญาค้ำประกันต่างหากได้ (มาตรา ๗)

๖. กำหนดบทเฉพาะกาล รองรับสัญญาที่ทำขึ้นก่อนวันที่ร่างกฎหมายมีผลใช้บังคับ เพื่อมิให้มี ผลกระทบต่อสัญญาที่ทำไว้ก่อนดังกล่าว (มาตรา ๘)

๗. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณี ที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันเป็นการลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ (มาตรา ๙)

๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐๔ ก วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ หน้า ๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจได้บัญญัติให้สามารถนำสิทธิเรียกร้องมาเป็น หลักประกันการชำระหนี้ได้โดยไม่ต้องส่งมอบการครอบครอง จึงสมควรแก้ไขให้สิทธิตามสัญญาหลักประกัน ทางธุรกิจเหนือสิทธิเรียกร้องที่นำมาเป็นหลักประกัน ตกไปเป็นของผู้รับโอนเมื่อมีการโอนสิทธิเรียกร้องนั้นไป เช่นเดียวกับสิทธิจำนอง จำน่า หรือค้ำประกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติ ทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๓๐๕ เมื่อโอนสิทธิเรียกร้องไป สิทธิจำนอง จำน่า หรือหลักประกันทางธุรกิจที่มีอยู่เกี่ยวพันกับ สิทธิเรียกร้องนั้นก็ดี สิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันที่ไว้เพื่อสิทธิเรียกร้องนั้นก็ดีย่อมตกไปได้แก่ผู้รับโอนด้วย”

๒๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๙ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ หุ่นส่วนและบริษัทมีบทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน และสร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่ประชาชน นอกจากนี้ ยังเป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการกำหนดจำนวนขั้นต่ำของผู้เริ่มก่อการและตั้งบริษัทจำกัดไว้สามคน และการไม่กำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจำกัด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อขจัดอุปสรรคดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มความคล่องตัวในการประกอบธุรกิจโดยเพิ่มหลักการควบรวมบริษัท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้การยื่นขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทสามารถยื่น ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่หรือตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑๖)

๒. กำหนดถ้าข้อความหรือข้อมูลที่จะใช้ในการจดทะเบียนหรือประกาศโฆษณาเกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้เริ่มนับระยะเวลาสำหรับการจดทะเบียนหรือประกาศโฆษณา ตั้งแต่เมื่อข้อความหรือข้อมูลนั้นมาถึงสำนักงานแห่งใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑๗)

๓. กำหนดให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ลด หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ออกตามมาตรา ๑๐๑๘ และมาตรา ๑๐๒๐ โดยกฎกระทรวงจะกำหนดค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันตามรูปแบบการทำธุรกรรมก็ได้ (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๒๐/๑)

๔. กำหนดให้บุคคลใด ๆ ตั้งแต่สองคนขึ้นไปจะเริ่มก่อการและตั้งเป็นบริษัทจำกัดก็ได้ โดยเข้าชื่อกันทำหนังสือบริคณห์สนธิ และกระทำการอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙๗)

๕. กำหนดให้หนังสือบริคณห์สนธินั้น ให้ทำเป็นต้นฉบับไว้ไม่น้อยกว่าสองฉบับ และให้ลงลายมือชื่อของบรรดาผู้เริ่มก่อการ โดยมีพยานลงชื่อรับรองด้วยสองคน และให้นำฉบับหนึ่งไปจดทะเบียน ถ้าการจดทะเบียนบริษัทมิได้ทำภายในสามปีนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ ให้หนังสือบริคณห์สนธินั้นสิ้นผล (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙๙)

๖. กำหนดให้ที่ประชุมตั้งบริษัทอาจกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดแย้งที่ไม่สามารถหาข้อยุติหรือไม่สามารถลงมติระหว่างกรรมการหรือผู้ถือหุ้นไว้ในข้อบังคับของบริษัทด้วยก็ได้ (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๐๘ (๑))

๗. กำหนดให้ในใบหุ้นทุก ๆ ใบให้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อและประทับตราของบริษัทถ้ามี (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๒๘ วรรคหนึ่ง)

๘. กำหนดให้การประชุมกรรมการอาจดำเนินการโดยการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีอย่างหนึ่งอย่างใด โดยกรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ประชุมก็ได้ เว้นแต่ข้อบังคับของบริษัทจะกำหนดห้ามไว้ การประชุมกรรมการโดยการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่ากรรมการซึ่งใช้การติดต่อสื่อสารตามวรรคหนึ่งได้เข้าร่วมประชุมกรรมการ และให้นับเป็นองค์ประชุมและมีสิทธิออกเสียงในการประชุมด้วย (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๑๖๒/๑)

๙. กำหนดวิธีการบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นโดยให้ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัทก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่บริษัทมีหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือหุ้นที่ต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งครั้งหรือในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวันด้วย หากเป็นคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่เพื่อลงมติพิเศษให้กระทำการดังกล่าวก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน (มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง)

๑๐. กำหนดให้การประชุมใหญ่ต้องมีผู้ถือหุ้นหรือผู้รับมอบฉันทะจากผู้ถือหุ้นเข้าร่วมประชุมกันไม่น้อยกว่าสองคนและมีจำนวนหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่แห่งทุนของบริษัท จึงจะสามารถลงมติในเรื่องใด ๆ ได้ (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๗)

๑๑. กำหนดให้การจ่ายเงินปันผลนั้นให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่หรือกรรมการลงมติ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๐๑ วรรคสี่)

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมให้ศาลอาจสั่งให้เลิกบริษัทจำกัดด้วยเหตุว่าจำนวนผู้ถือหุ้นลดน้อยลงจนเหลือเพียงคนเดียวหรือมีเหตุอื่นใดทำให้บริษัทนั้นไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ต่อไปได้ (มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓๗ (๔) และ (๕))

๑๓. มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกข้อส่วนที่ ๙ การควบบริษัทจำกัดเข้ากัน และความในมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ ของหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน สรุปได้ดังนี้

๑) บริษัทจำกัดจะควบรวมกันได้ โดยใช้มติพิเศษบริษัทตั้งแต่สองบริษัทขึ้นไป จะควบรวมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) ควบรวมกันโดยเป็นบริษัทขึ้นใหม่ และบริษัทที่มาควบรวมกันต่างหมดสภาพการเป็นนิติบุคคล (๒) ควบรวมกันโดยบริษัทหนึ่งบริษัทใดยังคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล และบริษัทอื่นที่ควบรวมกันหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล (เพิ่มมาตรา ๑๒๓๘)

๒) มติพิเศษซึ่งวินิจฉัยให้ควบรวมบริษัทจำกัด บริษัทต้องนำไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับตั้งแต่วันลงมติ (เพิ่มมาตรา ๑๒๓๙)

๓) เมื่อมีมติพิเศษให้ควบรวมบริษัทแล้ว แต่มีผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมคัดค้านการควบรวมบริษัท บริษัทต้องจัดให้มีผู้ซื้อหุ้นดังกล่าวในราคาที่ตกลงกัน หรือในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ให้ใช้ราคาตามที่ผู้ประเมินราคาเป็นผู้กำหนด (เพิ่มมาตรา ๑๒๓๙/๑)

๔) เมื่อมีมติพิเศษให้ควบรวมบริษัทแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือบอกกล่าวมติดังกล่าวภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ให้มีมติไปยังเจ้าหนี้ของบริษัท โดยกำหนดให้ส่งคำคัดค้านภายในหนึ่งเดือน และให้โฆษณามตินั้นทางหนังสือพิมพ์รายวันภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันด้วย (เพิ่มมาตรา ๑๒๔๐)

๕) เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๓๙ และมาตรา ๑๒๔๐ แล้วให้กรรมการบริษัทที่จะควบรวมเรียกประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น ๆ เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับบริษัทที่ควบรวม เช่น ชื่อของบริษัทที่ควบรวม รวมถึงวัตถุประสงค์ ทุนเรือนหุ้น จัดสรรหุ้น หนังสือบริคณห์สนธิ ข้อบังคับ เลือกตั้งกรรมการ เลือกตั้งผู้สอบบัญชีของบริษัทที่ควบรวม ทั้งนี้ ต้องดำเนินการประชุมให้เสร็จสิ้นภายในหกเดือนนับแต่วันที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งได้ลงมติให้ควบรวมเป็นรายหลังสุด เว้นแต่ที่ประชุมลงมติให้ขยายเวลาออกไปซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี (เพิ่มมาตรา ๑๒๔๐/๑)

๖) ในการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันให้ประชุมในท้องที่อันเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่จะควบรวมหรือในจังหวัดที่ใกล้เคียงที่ตั้งสำนักงานฯ โดยต้องมีผู้ถือหุ้นซึ่งมีหุ้นนับรวมกันได้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดของแต่ละบริษัทที่จะควบรวม ให้ผู้ถือหุ้นซึ่งมา

ประชุมเลือกผู้ถือหุ้นคนหนึ่งเป็นประธานและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก (เพิ่มมาตรา ๑๒๔๐/๒)

๓) คณะกรรมการบริษัทเดิมต้องส่งมอบกิจการ ทรัพย์สิน บัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของบริษัทที่ควรรวมแล้วภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุม (เพิ่มเติมมาตรา ๑๒๔๐/๓)

๔) คณะกรรมการบริษัทที่ควรรวมต้องขอจดทะเบียนการควรรวมบริษัทพร้อมกับยื่นหนังสือบริคณห์สนธิ และข้อบังคับที่ได้อนุมัติแล้วต่อนายทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุม (เพิ่มมาตรา ๑๒๔๑)

๕) เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควรรวมบริษัทแล้ว ให้นายทะเบียนหมายเหตุไว้ในทะเบียนเกี่ยวกับ (๑) กรณีที่ควรรวมกันเป็นบริษัทขึ้นใหม่ ให้บริษัทเดิมที่ควรรวมกันนั้นหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล (๒) กรณีที่ควรรวมโดยมีบริษัทใดบริษัทหนึ่งยังคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล ให้บริษัทอื่นที่เหลือนั้นหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล (เพิ่มมาตรา ๑๒๔๒)

๑๐) บริษัทที่ควรรวมนี้ย่อมได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบบรรดามีอยู่แก่บริษัทเดิมอันได้มาควรรวมนั้นทั้งสิ้น (เพิ่มมาตรา ๑๒๔๓)

๑๔. กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดอาจแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดได้ โดยความยินยอมของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนและดำเนินการต่อไปนี้ (๑) แจ้งความยินยอมของผู้เป็นหุ้นส่วนที่จะให้แปรสภาพห้างหุ้นส่วนเป็นบริษัทจำกัดเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนให้ความยินยอม (๒) ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราว และมีหนังสือบอกกล่าวไปยังบรรดาผู้ซึ่งรู้ว่าเป็นเจ้านี้ของห้างหุ้นส่วนบอกให้ทราบรายการที่ประสงค์จะแปรสภาพห้างหุ้นส่วนเป็นบริษัท และขอให้เจ้านี้ผู้มีข้อคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใดในการแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดนั้น ส่งคำคัดค้านถ้ามีการคัดค้าน ห้างหุ้นส่วนนั้นจะแปรสภาพมิได้จนกว่าจะได้ชำระหนี้หรือให้ประกันเพื่อหนี้นั้นแล้ว (มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๔๖/๑)

๑๕. กำหนดในกรณีที่มีการจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้จดทะเบียน ให้สามารถดำเนินการจดทะเบียนบริษัทได้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีให้นำมาตรา ๑๐๙๙ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนบริษัทภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันดังกล่าว (มาตรา ๑๙)

๑๖. กำหนดในกรณีที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติให้ควบบริษัทก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จะดำเนินการควบบริษัทต่อไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับก็ได้ (มาตรา ๒๐)

นางวนิดา อินทรอำนาจ/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙)

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
อาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ เด็กอายุยังไม่เกินสิบสองปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔ เด็กอายุกว่าสิบสองปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาก่อนด้วยก็ได้

(๒) ถ้าศาลเห็นว่าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระวางเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น แต่ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่าจะยอมรับข้อกำหนดทำนองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองดังกล่าวมาข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลนั้นไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

(๓) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานศึกษา หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิต หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่ให้เกินกว่าวันที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ตาม (๒) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติเด็กนั้นเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มครองความประพฤติเด็กนั้น

ในกรณีที่เด็กนั้นไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือในกรณีที่เด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่ยอมรับ

ข้อกำหนดดังกล่าวใน (๒) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควร เพื่อดูแล อบรม และสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจเช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแล อบรม และสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควรหรือให้ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นก็ได้

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (๒) (๓) วรรคสอง และวรรคสามนั้น ถ้าในขณะใดภายใน ระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยศาลรู้เองหรือตามคำเสนอของผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแล อบรม และสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่า พฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้นหรือมีคำสั่งใหม่ ตามอำนาจในมาตรานี้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญากำหนดเกณฑ์อายุเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษแม้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ที่อายุยังไม่เกินสิบปี แต่จากข้อมูลทางการแพทย์พบว่าเด็กอายุสิบสองปีกับเด็กอายุสิบปีไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยเป็นช่วงอายุที่พัฒนาการด้านความคิด สติ ปัญญา จริยธรรม และความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่และยังไม่สามารถคาดการณ์ถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของตนได้อย่างดีพอ อีกทั้งเด็กอายุไม่เกินสิบสองปีอยู่ในวัยการศึกษาระดับประถมศึกษา ยังไม่สมควรให้เข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีอาญาซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการบางประการที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และอาจทำให้เด็กเรียนรู้วิธีการทำความผิดเพิ่มขึ้นจนนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำอีก กรณีจึงสมควรใช้มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์และคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กอายุสิบปีแต่ไม่เกินสิบสองปีได้รับผลดียิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญเพื่อให้เด็กกลับตัวเป็นคนดีและเป็นประชากรที่มีคุณภาพกลับคืนสู่สังคมได้ต่อไป ประกอบกับการกำหนดเกณฑ์อายุของเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษแม้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดจากอายุยังไม่เกินสิบปี เป็นอายุยังไม่เกินสิบสองปี เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๑๐ (ค.ศ. ๒๐๐๗) (General Comment No. 10 (2007) Children's rights in juvenile justice) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC) และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้ประกาศใช้
เป็นฉบับแรก ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ขึ้นอีกจำนวน ๒๙ ครั้ง คือ

- [illegible]

โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นกฎหมาย
ที่ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุด มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาในการกำหนดเกณฑ์อายุ

ของเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษของการกระทำความผิดอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด โดยมีหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเกณฑ์อายุเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษแม้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด จากอายุยังไม่เกินสิบปี เป็นอายุยังไม่เกินสิบสองปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมเกณฑ์อายุเด็กในการพิจารณาเพื่อใช้วิธีการสำหรับเด็ก จากอายุกว่าสิบปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี เป็นอายุกว่าสิบสองปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔)

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๙๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่ง กระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรจะให้ชำระสะสางและนำเข้ารูปเป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่าง และวิธีการลงโทษบางอย่างควรจะได้ปรับปรุงให้สมกับกาลสมัย และแนวนิยมของนานาประเทศในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓)

ประมวลกฎหมายอาญา แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ภาค ๑๒ ลักษณะ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๙๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะที่ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป

ลักษณะที่ ๒ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิด

ภาค ๒ ความผิด

ลักษณะที่ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ลักษณะที่ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง

ลักษณะที่ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม

ลักษณะที่ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

ลักษณะที่ ๕ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

ลักษณะที่ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

ลักษณะที่ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง

ลักษณะที่ ๘ ความผิดเกี่ยวกับการค้า

ลักษณะที่ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลักษณะที่ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

ลักษณะที่ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

ลักษณะที่ ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ภาค ๓ ลหุโทษ

๒. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา (มาตรา ๔)

๓. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่กฎหมายใดได้กำหนดโทษโดยอ้างถึงโทษฐานลหุโทษในกฎหมายลักษณะอาญาไว้ ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้อ้างถึงโทษ ดังต่อไปนี้ ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๑ หมายความว่า ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๒ หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๓ หมายความว่า จำคุกไม่เกินสิบวันหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๔ หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕)

๔. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในการจำคุกแทนค่าปรับตามกฎหมายใด ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้ประการใด ให้นำประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แต่สำหรับความผิดที่ได้กระทำก่อนวันที่ประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ มิให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปีสำหรับโทษปรับกระหนเดียว และสองปีสำหรับโทษปรับหลายกระหน (มาตรา ๖)

๕. ในกรณีวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๔๖ แห่งประมวลกฎหมาย ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับเสมือนเป็นความผิดอาญา แต่ห้ามมิให้คุมขังขึ้นสอบสวนเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย (มาตรา ๗)

๖. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายลักษณะอาญา หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงประมวลกฎหมายอาญา หรือบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี (มาตรา ๘)

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๒ หน้า ๒๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ย่อมส่งผลเสียหายร้ายแรงแก่รัฐและประชาชน โทษสำหรับการกระทำความผิดเหล่านี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายปัจจุบันยังมีอัตราต่ำกว่าควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สูงขึ้นและกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวนี้ให้ได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เปียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกะทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจการนั้น (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น (มาตรา ๙)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด โดยทุจริตเรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสียหรือเสีย่น้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสียหรือเสีย่น้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสีย หรือเสีย่น้อยกว่าที่จะต้องเสีย (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น (มาตรา ๑๕)

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒ หน้า ๑๐๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้ผู้ร้ายลอบลักเอาพระพุทธรูปอันล้ำค่าซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชน และมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ตามวัดวาอารามและพิพิธภัณฑสถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัด ซึ่งทำให้ประชาชนในถิ่นนั้นเศร้าสลดใจในต่อการขาดวัตถุซึ่งเป็นสิ่งที่เคารพบูชาในทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นบางแห่งการลอบลักพระพุทธรูปนั้นได้กระทำการแสดงถึงความโหดร้ายทารุณไร้ศีลธรรมอย่างหนัก เช่น ตัดเอาเศียรพระพุทธรูปไปคงเหลือแต่องค์พระ นับว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่ชาติบ้านเมืองและเป็นผลเสียหายแก่พุทธศาสนาโดยไม่นึกถึงศาสนสมบัติของชาติ บุคคลประเภทนี้สมควรจะได้รับโทษหนักกว่าการกระทำต่อทรัพย์สินธรรมดาของส่วนบุคคลรวมทั้งผู้รับของโจร และผู้ส่งออกต่างประเทศด้วย จะอาศัยความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเดิมโทษก็เบาเกินไปเป็นการป้องกันได้เพียงพอโดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินอันล้ำค่าของชาตินี้มิให้มีการลอบลักเอาไปต่างประเทศเสียหมดก่อนที่จะสายเกินไป

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชนหรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว หรือกระทำความผิดในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษการชิงทรัพย์ที่ได้กระทำต่อทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา และการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๔๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษ การปล้นทรัพย์ที่ได้กระทำต่อทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา และการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำ ในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และเป็นการปล้นทรัพย์ที่ผู้กระทำความผิดแต่คนหนึ่งคนเดียวมีอาวุธติดตัวไปด้วย หรือการปล้นทรัพย์ที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส หรือการปล้นทรัพย์ที่ได้กระทำโดยแสดงความทารุณ จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิดหรือกระทำความทรามาน หรือการปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๓๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษ การกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำต่อทรัพย์อันได้มาโดยการลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือ วัตถุในทางศาสนา การชิงทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา หรือการปล้นทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูป หรือวัตถุในทางศาสนา (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษ ผู้ที่ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ที่ประดิษฐานอยู่ในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (มาตรา ๗)

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขังแทนค่าปรับให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ยาของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๔๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการขายของโดยหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือ ปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จเพิ่มมากขึ้น และความผิดฐานนี้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวล กฎหมายอาญาเป็นความผิดอันยอมความได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่อาจดำเนินการฟ้องร้องผู้กระทำ ความผิดโดยไม่มีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหายได้ แม้จะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการเสนอขายของดังกล่าว

แก่บุคคลทั่วไปในร้านค้าหรือที่สาธารณะ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่กล้าจะจับกุมผู้เสนอขายโดยไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดร้องทุกข์เสียก่อน การปราบปรามการกระทำความผิดฐานนี้จึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๑ เสียใหม่ โดยให้ความผิดตามมาตราดังกล่าวไม่เป็นความผิดอันยอมความได้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดดังกล่าวได้โดยไม่ต้องมีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหาย และสมควรเพิ่มโทษสำหรับความผิดฐานนี้ให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพคุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๓)

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๐๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๒๕ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันอาชญากรรมบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อเสรีภาพได้ทวีความรุนแรง และความผิดฐานลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูป และโคหรือกระบือของผู้มีอาชีพกสิกรรมมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความผิดเหล่านี้ในบางกรณีได้มีการเพิ่มอัตราโทษมาครั้งหนึ่งแล้วตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ในการนี้สมควรเพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตรี มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๗๖ กำหนดโทษผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น หรือกระทำความผิดโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง มาตรา ๒๗๗ กำหนดโทษผู้ที่กระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม หรือกระทำความผิดโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอมหรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด มาตรา ๒๗๗ ทวิ กำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคแรก หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย มาตรา ๒๗๗ ตรี

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำร้ายอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย มาตรา ๒๗๘ กำหนดโทษผู้ที่กระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น มาตรา ๒๗๙ กำหนดโทษผู้ที่กระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม มาตรา ๒๘๐ กำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำร้ายอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ และมาตรา ๒๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๘๒ กำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี หรือหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๘ ปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม มาตรา ๒๘๓ กำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง หรือเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี หรือหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๘ ปี โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด มาตรา ๒๘๔ กำหนดโทษผู้ที่พาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด หรือผู้ที่ซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไป (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๘๖ กำหนดโทษผู้ที่อายุกว่า ๑๖ ปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๘๗ กำหนดโทษผู้ที่มีความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๑๓ กำหนดโทษผู้ที่กระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๑๕ กำหนดโทษผู้ที่กระทำการเป็นคนกลาง โดยเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดที่มีควรได้จากผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๑๑ หรือจากผู้ที่จะให้ค่าไถ่ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ และมาตรา ๓๑๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๑๗ กำหนดโทษผู้ที่พรากรเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล มาตรา ๓๑๘ กำหนดโทษผู้ที่พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๓ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย มาตรา ๓๑๙ กำหนดโทษผู้ที่พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๓ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อกำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย (มาตรา ๙)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๒๐ กำหนดโทษผู้ที่ใช้อาวุธหรืออาวุธปืน ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจ ด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๓๕ กำหนดโทษผู้ที่ลักทรัพย์ในกรณีต่าง ๆ (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๓๕ ทวิ กำหนดโทษผู้ที่ลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่ง อนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ผู้มีอาชีพการกรรมมีไว้สำหรับประกอบกรรม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้ยกเลิกความในวรรคแรกของมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๓๕ ทวิ กำหนดโทษผู้ที่ชิงทรัพย์ได้กระทำความผิดต่อทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท (มาตรา ๑๔)

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๕๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๑ และมาตรา ๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ มิได้กำหนดโทษจำคุกขั้นสูงในกรณีที่มีการเพิ่มโทษและเรียงกระทงลงโทษไว้ทั้งในกรณีความผิดที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิตยังกำหนดให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปีเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มโทษหรือเรียงกระทงลงโทษ แล้วแต่กรณีอีกด้วย ในบางคดีโทษจำคุกที่มีการเพิ่มโทษหรือโทษจำคุกรวมของการเรียงกระทงลงโทษจึงสูงเกินสมควร หรือไม่ได้สัดส่วนกับความผิดที่มีลักษณะและผลร้ายแรงต่างกัน ทำให้การลงโทษเป็นไปโดยไม่เป็นธรรม และไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าว โดยกำหนดขั้นสูงของโทษจำคุกในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ และโทษจำคุกรวมในกรณีเรียงกระทงลงโทษ เพื่อให้การลงโทษเป็นไปด้วยความเป็นธรรม และได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่อง การเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเกินห้าสิบปี (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่อง เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป แต่ไม่ว่าจะมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือลดมาตราส่วนโทษด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินที่กำหนดไว้ (มาตรา ๔)

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอาชญากรรมบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์เกี่ยวกับโค กระบือ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลของเกษตรกรได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เกษตรกรโดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนเดือดร้อนที่สุด เพราะเมื่อถึงฤดูกาลทำนาหรือเพาะปลูกเกษตรกรไม่สามารถหาโค กระบือ หรือจักรกลต่าง ๆ มาทำการเพาะปลูกได้ทันตามฤดูกาล แม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะได้สอดส่องดูแลอยู่ตลอดเวลา และจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษเป็นจำนวนมากรายแล้วก็ตาม แต่ไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเกรงกลัวอาญาแผ่นดิน ทั้งนี้เพราะกฎหมายกำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดไว้ต่ำ สมควรเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น เพื่อให้เป็นที่หลบจำและเกรงกลัวต่ออาญาแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๕ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่มีอาชญากรรมไว้สำหรับประกอบกิจการ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท (มาตรา ๓)

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๓๑๓ มาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ มาตรา ๓๑๙ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๓๑๓ มาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ มาตรา ๓๑๙ และมาตรา ๓๔๘ กำหนดอายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษตามกฎหมาย

จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ การกระทำความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและการกระทำทารุณต่อเด็กไว้เพียงอายุไม่เกินสิบสามปีเท่านั้น ผู้กระทำความผิดตามบทมาตราดังกล่าวจึงสามารถอ้างความยินยอมของเด็กอายุกว่าสิบสามปี นั้นเป็นเหตุยกเว้นความผิดหรือบรรเทาโทษตามกฎหมายได้นับเป็นการเปิดโอกาสให้มีการแสวงประโยชน์ในทางมิชอบจากเด็กอายุระหว่างสิบสามปีถึงสิบห้าปี ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ เช่น ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การศึกษาอบรมและประสบการณ์ไม่เพียงพอได้นอกจากนี้บทบัญญัติเกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งหญิงเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่นในกฎหมายปัจจุบันนั้น มาตรา ๒๘๒ จะเป็นความผิดต่อเมื่อได้กระทำความผิดต่อหญิงอายุไม่เกินสิบแปดปี ทำให้หญิงได้รับความเสียหาย แต่ไม่มีกฎหมายคุ้มครอง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดไม่ว่าหญิงจะมีอายุเท่าใดก็ตาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่กระทำความผิดต่อเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม และกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคแรก และวรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคแรก วรรคสอง และวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่กระทำความผิดต่ออนาจารแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น และกำหนดโทษผู้ที่กระทำความผิดอนาจารแก่เด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระ จัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม และกำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ เช่น เอาตัวเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปีไป หรือเอาตัวบุคคลอายุกว่า ๑๕ ปีไป และหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ และมาตรา ๓๑๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่พรากรเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล และกำหนดโทษผู้ที่พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่กระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทารุณต่อเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึ่งผู้อื่นในการดำรงชีพหรือการอื่นใด (มาตรา ๘)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอัตราการกักขังแทนค่าปรับต่อวัน ตามประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์บ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดปัญหาผู้ต้องขังแออัดห้องขัง อันเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ในการควบคุม ตลอดจนเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐเป็นจำนวนมากในการเลี้ยงดูผู้ต้องขัง สมควรปรับปรุงอัตราการกักขังแทนค่าปรับต่อวันเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ กำหนดให้เพื่อเปลี่ยนแปลงอัตราการกักขังแทนค่าปรับต่อวัน ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ของบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรม เพราะจะเป็นการลดภาระของเจ้าหน้าที่ในการควบคุมอันเกิดแต่เหตุผู้ต้องขังแออัดห้องขัง ตลอดจนลดการสิ้นเปลืองงบประมาณจากรัฐบาลด้วย

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดที่ศาลพิพากษาให้กำหนดโทษไว้หรือรอการลงโทษไว้ตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมแก่การแก้ไขให้ผู้กระทำความผิดนั้นกลับตัวได้อย่างได้ผล สมควรปรับปรุงเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าวให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้น เพื่อที่ศาลจะสามารถใช้ดุลพินิจได้โดยเหมาะสมแก่กรณี นอกจากนี้เพื่อให้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดให้นำโทษของผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมความประพฤติในคดีที่รอการกำหนดโทษไว้ หรือการลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกเข้ากับโทษในคดีหลังของผู้กระทำความผิดผู้นั้นให้บังเกิดผลในการใช้บังคับตามความประสงค์อย่างแท้จริง สมควรกำหนดให้ศาลนำโทษที่ขอไว้ ดังกล่าวนำมาบวกกับโทษในคดีหลัง โดยให้ศาลกระทำได้ไม่ว่าเป็นความปรากฏแก่ศาลเองหรือตามปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการหรือพนักงานควบคุมความประพฤติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรปรับปรุงเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดให้มีขอบเขตกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อที่ศาลจะสามารถใช้ดุลพินิจได้โดยถูกต้องและเหมาะสมแก่กรณี

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๓ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้กระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทมากขึ้น ขณะเดียวกันบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษที่ใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ ทำให้ผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่เกรงกลัวสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดฐานหมิ่นประมาทให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องต่อสภาวการณ์ที่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัว เนื่องจากกฎหมายเดิมกำหนดอัตราโทษค่อนข้างต่ำ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้มีอัตราโทษให้สูงขึ้นเพื่อป้องปรามผู้ที่คิดจะกระทำความผิด

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันได้มีการรับฝากเงินโดยวิธีออกบัตรเงินฝากโดยธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ รวมตลอดถึงบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบัตรเงินฝากดังกล่าวเป็นตราสารซึ่งเปลี่ยนมือได้ สมควรกำหนดมาตรการป้องกันการปลอมตราสารดังกล่าวเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมซึ่งอาจเกิดความเสียหายจากการใช้บัตรเงินฝากปลอม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรกำหนดมาตรการป้องกันการปลอมตราสารในธุรกิจเกี่ยวกับธนาคารและสถาบันการเงินทุกประเภท ทั้งนี้เพื่อป้องกันและคุ้มครองประโยชน์ของส่วนรวมซึ่งอาจเกิดความเสียหายจากการใช้บัตรเงินฝากปลอมได้

๑๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๒ ก วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ด้วยปรากฏว่าได้มีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงานและเจ้าของโรงงานได้หวังเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้นโดยให้ทำงานอย่างไรมนุษยธรรม และฝ่าฝืนมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน อีกทั้งเป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนความสงบสุขในสังคม สมควรกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดฐานใหม่ขึ้นเป็นพิเศษ

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรกำหนดความผิดฐานใหม่เป็นพิเศษ กรณีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงานและเจ้าของโรงงานได้หวังเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้นโดยให้ทำงานอย่างไรมนุษยธรรม และเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานอีกด้วย

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ หน้า ๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาหญิงหรือเด็กนั้นไปด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นเพื่อการอนาจาร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็กให้เด็กเป็นขอทาน หรือทำงานในสถานที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้ายสมควรกำหนดบทกำหนดความผิดใหม่ให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว นอกจากนั้นปัจจุบันการกระทำความผิดดังกล่าวไม่จำกัดเฉพาะการกระทำต่อหญิงหรือเด็กหญิงเท่านั้น แต่ได้ขยายไปยังเด็กชายและมีแนวโน้มเป็นการกระทำต่อบุคคลโดยไม่จำกัดเพศ สมควรแก้ไขฐานความผิดในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้กว้างขวางขึ้น และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติให้ศาลไทยมีอำนาจลงโทษการกระทำความผิดดังกล่าว แม้จะกระทำในต่างประเทศ โดยแยกไว้เป็นเอกเทศให้เห็นเด่นชัดในมาตรา ๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจของศาลไทยในการลงโทษการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นความผิดอาญาระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรแก้ไขฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กให้ครอบคลุมและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะปัจจุบันมีการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาหญิงหรือเด็กนั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแห่งประมวลกฎหมายอาญาให้ศาลไทยมีอำนาจลงโทษการกระทำความผิดดังกล่าว แม้กระทำในต่างประเทศก็ตาม

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๖ เว้นแต่มาตรา ๓ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการลงโทษผู้กระทำความผิดทางอาญามีหลักการสำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อแก้ไขให้ผู้นั้นสามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดี ดังนั้น โทษที่ผู้กระทำความผิดควรจะได้รับจึงต้องมีความเหมาะสมกับสภาพความผิด อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้ได้รับโทษปรับต้องถูกกักขังแทนค่าปรับเป็นจำนวนมากขึ้น ซึ่งผู้รับโทษนั้น ๆ ต้องสูญเสียอิสรภาพโดยไม่สมควรทำให้บุคคลในครอบครัวต้องเดือดร้อนและรัฐต้องรับภาระในการดูแลเพิ่มมากขึ้น สมควรปรับเปลี่ยนมาตรการลงโทษเสียใหม่ โดยกำหนดมาตรการให้ผู้ต้องโทษปรับทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับได้อีกทางหนึ่ง และในกรณีที่ต้องถูกกักขังอยู่นั้น บุคคลดังกล่าวสมควรได้รับความคุ้มครองมิให้ต้องถูกเปลี่ยนโทษจากกักขังเป็นจำคุกอันเป็นโทษที่หนักยิ่งกว่า รวมทั้งมิให้ต้องถูกคุมขังรวมกับผู้ต้องหาในคดีอาญาที่มีอัตราโทษสูง ประกอบกับสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราเงินในการกักขังแทนค่าปรับให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน นอกจากนี้สมควรเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจในการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้มีการกักขังไว้ในสถานที่กักขังที่กำหนดที่มีไข้เรือนจำ สถานีตำรวจ หรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน
๒. ถ้าการกักขังก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ถูกกักขัง หรือทำให้ผู้ซึ่งต้องพึ่งพาผู้ต้องโทษกักขังในการดำรงชีพได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร หรือมีพฤติการณ์พิเศษ ศาลจะมีคำสั่งให้กักขังที่อื่นซึ่งมีไข้ที่อยู่อาศัยของผู้นั้นเองก็ได้ และให้ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ต้องโทษปฏิบัติ
๓. ถ้าระหว่างกักขัง ผู้ต้องโทษกักขังได้ฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ วินัยของสถานที่กักขังไม่ปฏิบัติตามที่ศาลกำหนด หรือผู้ต้องโทษกักขังต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ศาลอาจเปลี่ยนโทษกักขังเป็นจำคุกแทนได้ตามที่ศาลเห็นสมควร
๔. การกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราโทษสองร้อยบาทต่อหนึ่งวัน ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่กรณีศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งเกินหนึ่งปี แต่ไม่เกินสองปีก็ได้ โดยการคำนวณเวลาให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็ม โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ และมาตรา ๓๐/๓ สรุปได้ดังนี้

๕.๑ ผู้ต้องโทษปรับอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับได้ โดยการพิจารณาคำร้อง ศาลจะพิจารณาจากประวัติ สภาพความผิด และฐานะทางการเงิน และศาลจะกำหนดประเภทของงาน ผู้ดูแล วันเริ่มทำงาน โดยคำนึงถึงสภาพของผู้ต้องโทษด้วย โดยหากความปรากฏแก่ศาลว่ามีพฤติการณ์เกี่ยวกับการทำงานเปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขคำสั่งได้

๕.๒ ถ้าภายหลังมีคำสั่งแล้วความปรากฏต่อศาลว่าผู้ต้องโทษสามารถชำระค่าปรับได้ หรือ ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลอาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตและปรับ หรือกักขังแทน ค่าปรับก็ได้ หรือระหว่างการทำงานบริการสังคม ผู้ต้องโทษไม่ประสงค์ทำงานและขอเปลี่ยนเป็นรับโทษปรับ ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาต

๕.๓ คำสั่งศาลในกรณีตามมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ ให้เป็นที่สุด

๖. ผู้กระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้น ได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึงสภาพของผู้ต้องโทษแล้วจะพิพากษาให้มีความผิดแต่รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้แล้วปล่อยตัวไปก็ได้

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ เว้นแต่มาตรา ๔ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบ วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด ในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับข้อ ๖ วรคห่า แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่กำหนดว่า บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ที่กระทำความผิดจะถูกพิพากษาประหารชีวิตมิได้ และข้อ ๓๗ ก) แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ที่กำหนดว่าจะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร่มนุษยธรรมหรือต่ำช้าจะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคี นอกจากนั้น บทบัญญัติ ตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับวิธีการประหารชีวิตโดยการเอาไปยิงเสียให้ตายยังไม่เหมาะสมและสอดคล้อง กับสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทารุณโหดร้ายและไร่มนุษยธรรมที่รัฐไม่พึงปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิต มาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด ที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี และเพื่อเปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการฉีดสารพิษให้ตายแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ไม่ให้มีการบังคับใช้โทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตกับผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่ มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี

๒. เปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากยิงเป็นใช้วิธีฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย โดยหลักเกณฑ์และวิธีการ ประหารชีวิตให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๖๕ ก วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ หน้า ๒๒

วันใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันการใช้เอกสาร วัตถุอื่นใดหรือข้อมูลที่ทำขึ้นในลักษณะบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เช่น บัตรเครดิต บัตรเดบิต บัตรสมาร์ตการ์ด หรือบัตรอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือหนี้อื่น หรือเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด กำลังเพิ่มปริมาณและประเภทการใช้งานอย่างแพร่หลาย และปรากฏว่าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตร และลักลอบนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมาใช้ อันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และผู้บริโภคในวงกว้างสมควรกำหนดความผิดอาญาสำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตรและข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเพิ่มเติมให้ครอบคลุมการกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ และให้มีอัตราโทษเหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มคำนิยามของคำว่า “บัตรอิเล็กทรอนิกส์” เป็น (๑๔) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
๒. เพิ่มความเป็น (๒/๑) ของมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญาว่า

“(๒/๑) ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๙/๑ ถึง ๒๖๙/๗”

๓. เพิ่มความว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เป็นหมวด ๔ โดยประกอบด้วยบทบัญญัติ ตั้งแต่มาตรา ๒๖๙/๑ – มาตรา ๒๖๙/๗ ครอบคลุมความผิดตั้งแต่การทำบัตรปลอม ทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลง การนำเข้าหรือส่งออกใบอนุญาตการนำเข้า การมีไว้ใช้หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย การใช้บัตรของผู้อื่นโดยมิชอบ การมีไว้เพื่อนำออกใช้และการเพิ่มโทษ กรณีใช้เพื่อประโยชน์ในการชำระสินค้า ค่าบริการ หรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด หรือใช้เบิกถอนเงินสด

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๔๒ ก วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติได้ทวีความรุนแรงและมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และได้มีการใช้หนังสือเดินทางเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดดังกล่าวซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงภายในประเทศและต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมควรขยายขอบเขตของการกระทำความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทางให้กว้างขึ้น และสมควรกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็น (๑๕) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้นิยามคำว่า “หนังสือเดินทาง” หมายความว่า เอกสารสำคัญประจำตัวไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่รัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศออกให้แก่บุคคลใด เพื่อใช้แสดงตนในการเดินทางระหว่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและแบบหนังสือเดินทางที่ยังไม่ได้กรอกข้อความเกี่ยวกับผู้ถือหนังสือเดินทางด้วย (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็น (๒/๒) ของมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา คือ “(๒/๒) ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทางตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๙/๘ ถึงมาตรา ๒๖๙/๑๕” (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นหมวด ๕ ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา ๒๖๙/๘ มาตรา ๒๖๙/๙ มาตรา ๒๖๙/๑๐ มาตรา ๒๖๙/๑๑ มาตรา ๒๖๙/๑๒ มาตรา ๒๖๙/๑๓ มาตรา ๒๖๙/๑๔ มาตรา ๒๖๙/๑๕ ของลักษณะ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ในภาค ๒ ความผิดแห่งประมวลกฎหมายอาญาตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด (มาตรา ๕)

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้ความสำคัญคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข แต่บทบัญญัติมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างเรื่องเพศ สมควรแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับหลักการมีสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงและหลักการ ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างเรื่องเพศที่เคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทนเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ

จำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท และกำหนดโทษผู้ที่กระทำความผิดซ้ำเร้าได้แก่กายยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่อายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต (มาตรา ๔)

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ และมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทำให้การอ้างถึงบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี เปลี่ยนแปลงไป กรณีจึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงการอ้างถึงบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต และถ้าผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต และกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต และถ้าผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต (มาตรา ๓)

๒๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๐ ก วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันการกำหนดเกณฑ์อายุของเด็กในกรณีที่เด็กกระทำความผิดทางอาญายังไม่เหมาะสม และยังไม่สอดคล้องกับเกณฑ์อายุของเด็กที่กำหนดในกฎหมายหลายฉบับของไทย และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ของสหประชาชาติ ที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี โดยการศึกษาทางการแพทย์แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีอายุระหว่างเจ็ดปี

ถึงสิบสองปี มีพัฒนาการด้านความคิดสติปัญญาและจริยธรรมยังไม่สมบูรณ์ ขาดความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดี และไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนได้ ประกอบกับได้มีการศึกษาสถิติในการกระทำ ความผิดของเด็กช่วงวัยต่าง ๆ ปรากฏว่าเด็กที่มีอายุระหว่างเจ็ดปีถึงสิบสองปีมีสถิติการทำความผิดน้อย หรือไม่มีเลย นอกจากนี้ กฎหมายของไทยหลายฉบับกำหนดเกณฑ์อายุเด็กไว้ที่อายุสิบห้าปี เช่น มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดให้ผู้มีสัญชาติไทยต้องทำบัตรประจำตัวประชาชน เมื่อมีอายุครบสิบห้าปีบริบูรณ์ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้การศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก แสดงให้เห็นว่าเด็กอายุสิบห้าปีกฎหมายยอมรับว่าเริ่มก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความสามารถรับผิดชอบได้ ประกอบกับเด็กช่วงอายุดังกล่าวยังอยู่ในวัยเรียนสมควรได้รับโอกาสเพื่อบำบัด และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าจะมารับโทษทางอาญา ในขณะเดียวกันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ของสหประชาชาติ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ก็ได้กำหนดเกณฑ์อายุเด็กไว้ที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดเกณฑ์ อายุเด็กในกรณีที่เด็กกระทำความผิดอาญาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายของไทยและอนุสัญญาระหว่าง ประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๓)

- กำหนดความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีนั้น มิให้ถือเป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณากักกัน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๔)

- กำหนดกรณีการกระทำของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีมิให้อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติตามมาตรานี้เกี่ยวกับกรณีที่เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดลอมและทรัพยากรธรรมชาติ

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๕)

- กำหนดกรณี เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ และให้พนักงานสอบสวนส่งเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๖)

- กำหนดกรณี เด็กอายุกว่าสิบปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด เช่น

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป

(๒) สั่งให้มอบตัวเด็กแก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง โดยวางข้อกำหนดให้ระวังไม่ให้เด็กก่อเหตุภายในเวลาที่กำหนดและกำหนดจำนวนเงินที่ต้องชำระต่อศาลหากเด็กก่อเหตุแต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาท

(๓) มีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควร

(๔) ส่งตัวเด็กไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๗)

- ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งอายุกว่าสิบห้าปี แต่ไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี ก็ให้จัดการตามมาตรา ๗๔ หรือถ้าศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

- สำหรับผู้กระทำความผิดอายุตั้งแต่สิบแปดปี แต่ยังไม่เกินยี่สิบปี ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้ลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๘)

- ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มียายุต่ำกว่าสิบแปดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมวดนี้

๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หน้า ๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในการพิจารณาคดีในปัจจุบันมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เจ้าพนักงาน” สมควรกำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงาน” ไว้ให้ชัดเจน นอกจากนั้น ประมวลกฎหมายอาญายังมิได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับศพ ได้แก่ การกระทำชำเราศพ การกระทำอนาจารแก่ศพ การกระทำให้ศพเสียหาย และการดูหมิ่นเหยียดหยามศพอันเป็นการละเมิดต่อสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ และชื่อเสียง ซึ่งมาตรา ๔ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รับรองไว้ สมควรให้มีบทบัญญัติความผิดดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๓๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติเฉพาะกรณีกระทำการอันเป็นการรังแก ข่มเหง หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล ซึ่งยังไม่ครอบคลุมการกระทำในที่รโหฐาน การคุกคาม การกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ และการกระทำโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดเพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลในความเป็นอยู่ส่วนตัวซึ่งมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รับรองไว้ด้วย อีกทั้งอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มเติมนิยาม คำว่า “เจ้าพนักงาน” ให้หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงาน หรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะเป็นประจำหรือครั้งคราวและไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖))

๒. แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของความผิดลหุโทษโดยให้หมายถึงความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๒)

๓. เพิ่มบทบัญญัติลักษณะ ๑๓ ความผิดเกี่ยวกับศพ เกี่ยวกับการกระทำชำเราศพ การกระทำอนาจาร แก่ศพ การทำให้เสียหาย เคลื่อนย้าย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งศพ ส่วนของศพ อัฐิ หรือเถ้าของศพ โดยไม่มีเหตุอันสมควร และกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามศพ (มาตรา ๕ เพิ่มลักษณะ ๑๓ ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา ๓๖๖/๑ มาตรา ๓๖๖/๒ มาตรา ๓๖๖/๓ และมาตรา ๓๖๖/๔ ในภาค ๒ ความผิด)

๔. แก้ไขอัตราโทษปรับของความผิดลหุโทษในภาค ๓ ลหุโทษ โดยเพิ่มอัตราโทษปรับขึ้นเป็นสิบเท่าของอัตราเดิม (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖๗ มาตรา ๓๖๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๖๙ มาตรา ๓๗๐ มาตรา ๓๗๑ มาตรา ๓๗๒ มาตรา ๓๗๓ มาตรา ๓๗๔ มาตรา ๓๗๕ มาตรา ๓๗๖ มาตรา ๓๗๗ มาตรา ๓๗๘ มาตรา ๓๗๙ มาตรา ๓๘๐ มาตรา ๓๘๑ มาตรา ๓๘๒ มาตรา ๓๘๓ มาตรา ๓๘๔ มาตรา ๓๘๕ มาตรา ๓๘๖ มาตรา ๓๘๗ มาตรา ๓๘๘ มาตรา ๓๘๙ มาตรา ๓๙๐ มาตรา ๓๙๑ มาตรา ๓๙๒ มาตรา ๓๙๓ มาตรา ๓๙๔ และมาตรา ๓๙๕)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในกรณีผู้ใดดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๓)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะและอัตราโทษในกรณีผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ต่อผู้อื่นอันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๗)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในกรณีผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทารุณต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึงผู้นั้นในการดำรงชีพหรือการอื่นใดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๘)

๒๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หน้า ๔๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี ไม่ต้องรับโทษ หากศาลอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดสมรสกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กนั้น ทำให้เกิดปัญหากรณีเด็กถูกบังคับให้ยินยอมสมรสกับผู้กระทำความผิดโดยศาลไม่อาจตรวจสอบได้ สมควรกำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีในลักษณะนี้ นำมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมาใช้ หรือพิจารณาอนุญาตให้สมรสโดยกำหนดเงื่อนไขที่จะดำเนินการภายหลังการสมรสด้วย เพื่อให้มีการตรวจสอบความยินยอมของเด็กในการสมรสได้อย่างละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเด็กอย่างแท้จริงและในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดใช้

การสมรสเป็นเหตุให้ไม่ต้องรับโทษและโดยที่บทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศและความผิดต่อเสรีภาพที่กระทำต่อเด็กได้กำหนดให้อายุเด็กเป็นองค์ประกอบความผิด ทำให้ผู้กระทำความผิดอ้างความสำคัญผิดหรือความไม่รู้ในข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดเพื่อไม่ต้องรับผิดหรือได้รับยกเว้นโทษ หรือได้รับโทษน้อยลงได้ สมควรกำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือความผิดต่อเสรีภาพซึ่งได้กระทำต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบสามปี ไม่อาจอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นจากความรับผิดทางอาญา ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้การกระทำชำเราโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ ไม่ว่าเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม และให้ศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีสมรสกับผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี และปรับปรุงอัตราโทษ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำไม่อาจอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นความรับผิดทางอาญาได้ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้การกระทำผิดเกี่ยวกับเสรีภาพต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำไม่อาจอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นความรับผิดทางอาญาได้ (มาตรา ๕)

๒๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ หน้า ๘๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็ก ประกอบกับความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามกไม่ได้แยกประเภทระหว่างสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ทั้งที่ลักษณะความผิดมีความร้ายแรงแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองและป้องกันจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น สมควรกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามกที่เป็นสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิดที่ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น รวมทั้งกำหนดให้การครอบครองและส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๗) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๓)

“(๑๗) “สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้”

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ ของลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔)

“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๗/๒ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นราชอาณาจักรพาไป หรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กแจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เข้าสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๓) เพื่อจะช่วยให้การทำให้แพร่หลาย หรือการค้าสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวแล้วจะได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

๒๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่หลักเกณฑ์และวิธีการบังคับโทษปรับในเรื่องการยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับยังไม่ได้กำหนดไว้ และการกำหนดอัตราเงินในการกักขังแทนค่าปรับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติได้ รวมทั้งกำหนดอัตราเงินในการกักขังแทนค่าปรับให้สอดคล้องกับค่าแรงขั้นต่ำและภาวะเศรษฐกิจ ส่วนบทบัญญัติว่าด้วยการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่ไม่ควรถูกส่งเข้าสู่ระบบเรือนจำ ยังไม่มีการนำมาใช้กับผู้ที่จะถูกลงโทษปรับรวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้ผู้ที่เคยต้องโทษจำคุกแม้เพียงเล็กน้อย หรือมิใช่ผู้กระทำความผิดติดนิสัยได้รับโอกาสในการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ ทำให้มีผู้ต้องถูกจำคุกกระยะสั้นอยู่ในเรือนจำเป็นจำนวนมาก สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ปัจจุบันมีการใช้ผู้ที่มีความอ่อนแอทางร่างกายหรือจิตใจ หรือผู้ที่อยู่ใน

ภาวะจำยอมให้กระทำความผิดมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้ที่เป็นเหยื่อของอาชญากรรม ยังทำให้ผู้ที่ถูกใช้ซึ่งไม่มีมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดมาก่อนต้องกระทำความผิดและได้รับโทษ ทั้งอาจต้องตกอยู่ในภยันตรายและได้รับความเดือดร้อนต่อตนเองและครอบครัว สมควรกำหนดให้ผู้ใช้ในกรณีดังกล่าวต้องรับโทษหนักขึ้น และให้มีมาตรการลดโทษแก่ผู้ถูกใช้หรือผู้กระทำตามคำโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดที่ได้เปิดเผยข้อมูลสำคัญจนสามารถดำเนินคดีกับผู้ใช้หรือผู้โฆษณาหรือประกาศ ดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๒๙ ผู้ใดต้องโทษปรับและไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับหรือมิฉะนั้นจะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ แต่ถ้าศาลเห็นเหตุอันควรสงสัยว่าผู้นั้นจะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับ ศาลจะสั่งเรียกประกันหรือจะสั่งให้กักขังผู้นั้นแทนค่าปรับไปพลางก่อนก็ได้

ความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ มิให้นำมาใช้บังคับแก่การกักขังแทนค่าปรับ”

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔)

“มาตรา ๒๙/๑ ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อใช้ค่าปรับ

การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้เจ้าพนักงานศาลที่ได้รับแต่งตั้งและพนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบังคับคดี และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้ต้องโทษปรับ และขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากศาลหรือพนักงานอัยการ ทั้งนี้ มิให้หน่วยงานของรัฐเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี

การตรวจสอบหาทรัพย์สินของผู้ต้องโทษปรับโดยพนักงานอัยการเพื่อการบังคับคดีตามวรรคสอง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบต่อการที่ศาลจะมีคำสั่งตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง”

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕)

“มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราห้าร้อยบาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระหนงเดียวหรือหลายกระหนง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองแสนบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

ในการคำนวณระยะเวลานั้น ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราห้าร้อยบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้นั้นต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๒ ก็ให้หักออกเสียก่อนเหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที”

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

“มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่ศาลพิพากษาปรับ ผู้ต้องโทษปรับซึ่งมิใช่ชนิดบุคคลและไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นที่พิพากษาคดีเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ หรือถ้าความปรากฏแก่ศาลในขณะที่พิพากษาคดีว่าผู้ต้องโทษปรับรายใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์ตามมาตรานี้ได้ และถ้าผู้ต้องโทษปรับยินยอม ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงาน บริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับก็ได้”

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๗)

“มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกหรือปรับ และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปีไม่ว่าจะลงโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามหรือลงโทษปรับ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้น

(๑) ไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หรือ

(๒) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือเป็นโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ

(๓) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วเกินกว่าห้าปี แล้วมากระทำความผิดอีก โดยความผิดในครั้งหลังเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

และเมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือการรู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น หรือเหตุอันควรปรานีแล้ว ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษ แต่รอการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะเป็นโทษจำคุกหรือปรับอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง เพื่อให้โอกาสกลับตัว ภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนดแต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อ คุมความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจกำหนดข้อเดียว หรือ หลายข้อตามควรแก่กรณีได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือนตามที่เห็นสมควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ หรือจัดให้ กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์

(๒) ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติได้อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดในทำนองเดียวกันอีก

(๔) ให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ หรือ ความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

(๕) ให้เข้ารับการฝึกอบรม ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

(๖) ห้ามออกนอกสถานที่อยู่อาศัย หรือห้ามเข้าในสถานที่ใดในระหว่างเวลาที่ศาลกำหนด ทั้งนี้ จะใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางด้วยก็ได้

(๗) ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือเยียวยาความเสียหายโดยวิธีอื่นให้แก่ผู้เสียหายตามที่ผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายตกลงกัน

(๘) ให้แก้ไขฟื้นฟูหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม หรือชดใช้ค่าเสียหายเพื่อการดังกล่าว

(๙) ให้ทำทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงินตามที่ศาลเห็นสมควรว่าจะไม่ก่อเหตุร้าย หรือก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สิน

(๑๐) เจื่อนไขอื่น ๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเพื่อแก้ไข ฟื้นฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือมีโอกาสกระทำความผิดขึ้นอีก หรือเจื่อนไขในการเยียวยาผู้เสียหายตามที่เห็นสมควร

เจื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคสองนั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำขอของผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่าพฤติการณ์ที่เกี่ยวแก่การควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควรศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเจื่อนไขข้อใดตามที่กล่าวในวรรคสองที่ศาลยังมิได้กำหนดไว้เพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้ หรือถ้ามีการกระทำผิดทัณฑ์บนให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๘)

“มาตรา ๘๔ ผู้ใดก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริมหรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด

ถ้าความผิดมิได้กระทำลงไม่ว่าจะเป็นเพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ยังไม่ได้กระทำ หรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ต้องระวางโทษเพียงหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ และถ้าผู้ถูกใช้เป็นบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ ลูกจ้างหรือผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้ใช้ ผู้ที่มีฐานะยากจน หรือผู้ต้องพึ่งพาผู้ใช้เพราะเหตุป่วยเจ็บหรือไม่ว่าทางใด ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้ถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับผู้ใช้นั้น”

๘. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๙)

“มาตรา ๘๕/๑ ถ้าผู้ถูกใช้ตามมาตรา ๘๔ หรือผู้กระทำตามคำโฆษณา หรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๕ ได้ให้ข้อมูลสำคัญอันเป็นการเปิดเผยถึงการกระทำความผิดของผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าว ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้”

๙. บทบัญญัติมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกกักขังแทนค่าปรับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย และเมื่อคำนวณระยะเวลาการกักขังแทนค่าปรับตามอัตราใหม่แล้ว หากปรากฏว่าผู้นั้นถูกกักขังมาจนครบ หรือเกินระยะเวลาที่คำนวณได้ดังกล่าว หรือในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับไม่ถึงสองแสนบาทและผู้นั้นถูกกักขังมาเกินกำหนดหนึ่งปีแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที (มาตรา ๑๐)

๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๒ ก วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ หน้า ๕๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรกำหนดกรอบระยะเวลาการบังคับโทษปรับให้รวมถึงเรื่องการอายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับด้วยเพื่อความชัดเจน และเนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษปรับในประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งสมควรปรับปรุงความผิดที่มีโทษทางอาญาซึ่งไม่มีโทษปรับให้มีโทษปรับด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ (แก้ไขอัตราโทษปรับในภาค ๒ ความผิด) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๙๙ การยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับหรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ได้นำคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินอายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สิน หรือกักขังไม่ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีการกักขังแทนค่าปรับซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก”

๒. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๑ ถึงมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๕๘ ถึงมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๖๗ ถึงมาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๗๘ มาตรา ๑๗๙ มาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘๑ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘๔ ถึงมาตรา ๑๘๙ มาตรา ๑๙๒ มาตรา ๑๙๔ ถึงมาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๙ มาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๐๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๐๘ มาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ มาตรา ๒๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๒๙ ถึงมาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๓๙ ถึงมาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔๔ ถึงมาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๓ มาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๙๑ ถึงมาตรา ๒๙๓ มาตรา ๒๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙๕ ถึงมาตรา ๒๙๘ มาตรา ๒๙๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐๐ มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๐๓ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๐๖ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๔ มาตรา ๓๑๕ มาตรา ๓๑๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๓๘ มาตรา ๓๔๑ มาตรา ๓๔๒ มาตรา ๓๔๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๔๔ มาตรา ๓๔๕ มาตรา ๓๔๖ มาตรา ๓๔๗ มาตรา ๓๔๙ มาตรา ๓๕๐ มาตรา ๓๕๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕๓ มาตรา ๓๕๔ มาตรา ๓๕๕ มาตรา ๓๕๘ มาตรา ๓๕๙ มาตรา ๓๖๐ มาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๓ มาตรา ๓๖๔ และมาตรา ๓๖๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่ง

๑๔. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๓๕๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๓๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๙ ก วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ หน้า ๑๒๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ในบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ และบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับศพในประมวลกฎหมายอาญาให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเราตามธรรมชาติ และปรับปรุงบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศบางประการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้ความคุ้มครองบุคคลซึ่งถูกกระทำทางเพศกลุ่มต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น เช่น เด็ก ผู้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้กระทำ และผู้ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ อีกทั้งเพื่อป้องปรามมิให้มีการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๘ เป็นวรรคสอง วรรคสามของมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๒๘๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๒๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๕)

๒๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ วินิจฉัยว่า บทบัญญัติความผิดฐานหญิงทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก ตามมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากการทำแท้งหรือการยุติการตั้งครรภ์เป็นปัญหาทั้งทางสังคม ทางสุขภาพ และทางกฎหมายที่มีความละเอียดอ่อน รวมทั้งเป็นประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมและศีลธรรม ซึ่งถือว่าเป็นความผิดทางอาญาและกำหนดโทษแก่หญิงเพียงฝ่ายเดียวที่ทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก ทั้งนี้ ความผิดฐานทำให้แท้งลูกมีเจตนารมณ์และคุณธรรมทางกฎหมายที่ต้องการคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์ โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ที่กำลังจะเกิดมา แต่เนื่องจากรากฐานของสังคมไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นคุณค่าของชีวิตมนุษย์เพียงเท่านั้น แต่ยังต้องมีปัจจัยอื่นที่สำคัญเป็นรากฐานของสังคมประกอบด้วยเช่นเดียวกับการคุ้มครองสิทธิในการมีชีวิตของทารกในครรภ์ หากมุ่งคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์เพียงอย่างเดียว โดยมิได้พิจารณาการคุ้มครองสิทธิของผู้หญิงผู้ตั้งครรภ์อันมีมาก่อนสิทธิของทารกในครรภ์เป็นสิ่งที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นธรรมและถูกิดรอนหรือจำกัดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของหญิงซึ่งเป็นสิทธิตามธรรมชาติ อันเป็นสิทธิพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดต่อชีวิตและร่างกายของตนได้ทราบเท่าที่การกระทำนั้นไม่ไปรบกวนหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของหญิงผู้ตั้งครรภ์ที่ครอบคลุมไปถึงสิทธิในการตัดสินใจของหญิงว่าจะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ต่อไปหรือไม่ การคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์และสิทธิ

ของหญิงตั้งครรภ์ต้องให้เกิดความสมดุลกัน โดยอาจต้องนำช่วงระยะเวลาการตั้งครรภ์มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการปฏิเสธสิทธิของหญิงโดยปราศจากการกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่เหมาะสมดังเช่นมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของหญิงเกิดความจำเป็น ประกอบกับรัฐมีหน้าที่กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมให้บุคคลใช้สิทธิและเสรีภาพโดยจัดให้มีมาตรการในการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย ถูกต้องตามกฎหมายไม่กระทบต่อการใช้สิทธิของหญิง และในขณะเดียวกันก็ต้องเข้าไปดูแลและคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์มิให้ถูกกระทบสิทธิในการมีชีวิตด้วยเช่นกัน บทบัญญัติมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของหญิงเกินความจำเป็น ไม่เป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วนและเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ศาลรัฐธรรมนูญยังได้ให้ข้อเสนอแนะด้วยว่าประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรื่องการทำแท้งสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดฐานทำให้แท้งลูก โดยกำหนดอายุครรภ์สำหรับความผิดฐานหญิงทำให้ตนแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกตามมาตรา ๓๐๑ รวมทั้งเพิ่มเหตุยกเว้นความผิดฐานทำให้แท้งลูกตามมาตรา ๓๐๕ ให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยหญิงใดที่ทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกขณะมีอายุครรภ์เกินรอบสองสัปดาห์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามหลักเกณฑ์ของแพทยสภาตามมาตรา ๓๐๑ หรือมาตรา ๓๐๒ ในกรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่มีความผิด (มาตรา ๔)

๓๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๒๘ ก วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญากำหนดเกณฑ์อายุเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษแม้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ที่อายุยังไม่เกินสิบปี แต่จากข้อมูลทางการแพทย์พบว่าเด็กอายุสิบสองปีกับเด็กอายุสิบปีไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยเป็นช่วงอายุที่พัฒนาการด้านความคิด สติ ปัญญา จริยธรรม และความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่และยังไม่สามารถคาดการณ์ถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของตนได้อย่างดีพอ อีกทั้งเด็กอายุไม่เกินสิบสองปีอยู่ในวัยการศึกษาระดับประถมศึกษา ยังไม่สมควรให้เข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีอาญาซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการบางประการที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และอาจทำให้เด็กเรียนรู้วิธีการทำความผิดเพิ่มขึ้นจนนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำอีก กรณีจึงสมควรให้มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กเพื่อให้การสงเคราะห์และคุ้มครองสิทธิและ

สวัสดิภาพของเด็กอายุสิบปีแต่ไม่เกินสิบสองปีได้รับผลดียิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก เป็นสำคัญเพื่อให้เด็กกลับตัวเป็นคนดีและเป็นประชากรที่มีคุณภาพกลับคืนสู่สังคมได้ต่อไป ประกอบกับการกำหนดเกณฑ์อายุของเด็กซึ่งไม่ต้องรับโทษแม้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดจากอายุยังไม่เกินสิบปี เป็นอายุยังไม่เกินสิบสองปี เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๑๐ (ค.ศ. ๒๐๐๗) (General Comment No. ๑๐ (๒๐๐๗) Children's rights in juvenile justice) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child – CRC) และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดอายุของเด็กที่ยังไม่เกินสิบสองปีที่กระทำความผิดอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดอายุของเด็กที่มีอายุเกินสิบสองปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปีที่กระทำความผิดอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๔)

๒.๑ การว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเป็นสมควรจะเรียกบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้

๒.๒ การกำหนดให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ตกลงยอมรับข้อกำหนดในการควบคุมดูแลและวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินที่จะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาทเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

กรณีที่เด็กนั้นไม่มีบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือมีแต่ไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ไม่ยอมรับข้อกำหนดในการควบคุมดูแลเด็กนั้น ศาลจะมีคำสั่งมอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์กรที่ศาลเห็นสมควรเพื่อดูแล อบรม และสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้เมื่อบุคคลหรือองค์กรนั้นยินยอม

๒.๓ การส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานศึกษา หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิตหรือสถานที่ซึ่งจัดขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินกว่าวันที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมยุทธภัณฑ์และมีข้อมูลเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ที่เป็นปัจจุบัน อันเป็น
ประโยชน์ต่อการรักษาความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งการตรา
พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามวรรคสาม และยกเว้นค่าธรรมเนียม กำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ อาจใช้เป็นฐานในการปรับอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทุกห้าปีตามสูตรคำนวณซึ่งผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกันกำหนด และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวซึ่งต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงตามบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

“การแสดงใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตจะแสดงสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาต หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กรมการอุตสาหกรรมทหารกำหนดก็ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ต้องจัดให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด บัญชีดังกล่าวให้เก็บรักษาไว้ พร้อมทั้งจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบได้ และให้ส่งสำเนาบัญชีรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือน โดยจะส่งสำเนาบัญชีนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

รัฐมนตรีอาจประกาศยกเว้นการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นเกษตรกรหรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้ใช้ยุทธภัณฑ์รายย่อยบางประเภทได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มีให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุ ใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าปลัดกระทรวงกลาโหมจะแจ้งการสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้นให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ (๑) ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

“ในกรณีที่เอกสารที่พนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะแสดงสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตหรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กรมการอุตสาหกรรมทหารกำหนดก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทนจนกว่าจะมี

การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๕ วรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๒ ให้กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศกำหนดแบบบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการออกประกาศดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ให้กฎกระทรวงการขออนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาต และการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตส่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือ มีซึ่งยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ บรรดาคำขอรับใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาต หรือคำขอรับใบแทนใบอนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ยื่นคำขอเสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จนกว่ากฎกระทรวงที่กำหนดค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ในวาระเริ่มแรก ระยะเวลาห้าปีตามมาตรา ๕ วรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑
อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตสั่งเข้ามา	ฉบับละ	๖๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตนำเข้า	ฉบับละ	๖๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตผลิต	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตมี	ฉบับละ	๖๐๐	บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๕๐	บาท
(๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตประเภทนั้น			

บัญชี ๒
อัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงตามมาตรา ๕ วรรคสาม

(๑) ใบอนุญาตสั่งเข้ามา	ฉบับละ	๑,๒๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตนำเข้า	ฉบับละ	๑,๒๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตผลิต	ฉบับละ	๖๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตมี	ฉบับละ	๑,๒๐๐	บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๓๐๐	บาท
(๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตประเภทนั้น			

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ประจำปีโดยไม่ได้กำหนดให้ต้องรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบ ทำให้การตรวจสอบยุทธภัณฑ์ไม่ตรงกับจำนวนที่แท้จริงในปัจจุบัน สมควรกำหนดมาตรการในการควบคุมยุทธภัณฑ์และมีข้อมูลเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ที่เป็นปัจจุบัน โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์และรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือน ทั้งนี้ เพื่อให้การควบคุมยุทธภัณฑ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อรักษาความปลอดภัยสาธารณะและรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ สมควรขยายอายุของใบอนุญาตดังกล่าวเพื่อเอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาต และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ จึงกำหนดให้การขออนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับใบแทนใบอนุญาต เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดงสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตหรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้ทันสมัยอยู่เสมอและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕**

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีหลักการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) กำหนดให้การขออนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับใบแทนใบอนุญาต เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และแก้ไขเพิ่มเติมอายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

(๓) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์และรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๔) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดงสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตหรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสาม และมาตรา ๓๐ (๑) วรรคสอง)

(๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

โดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และในวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีก ๒ ฉบับ มีสาระสำคัญดังนี้

๑. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๖ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สภาพการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมากทำให้บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติ ๖ หมวด ๕๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖
๒. กำหนดนิยามความหมาย “ยุทธภัณฑ์” หมายความว่า อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวะ สารรังสี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่อาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามได้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๗)
๓. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
๔. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ยุทธภัณฑ์ของราชการทหารหรือตำรวจ ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สภาอากาศไทย ยุทธภัณฑ์ประจำอากาศยานหรือเรือเดินทะเลตามปกติที่ได้แสดง และให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว ยุทธภัณฑ์ประจำยานพาหนะที่ใช้เพื่อการรบของต่างประเทศ ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางราชการ และอาวุธซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (มาตรา ๖)
๕. กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมยุทธภัณฑ์ มีปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นประธาน มีหน้าที่ให้คำวินิจฉัยชี้ขาดแก่ส่วนราชการ องค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจว่าอาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวะ สารรังสี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ใดเป็นยุทธภัณฑ์หรือไม่ เสนอแนะ ให้ความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงกลาโหมในเรื่องเกี่ยวกับควบคุมยุทธภัณฑ์ ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (มาตรา ๘ – มาตรา ๑๔)
๖. ห้ามมิให้ผู้ใดส่งยุทธภัณฑ์เข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงกลาโหม (มาตรา ๑๕)
๗. กำหนดประเภทของบุคคลที่ห้ามมิให้ออกใบอนุญาต (มาตรา ๑๖)
๘. กำหนดให้ใบอนุญาตมี ๔ ประเภท ดังนี้ ใบอนุญาตสั่งเข้ามา ใบอนุญาตนำเข้า ใบอนุญาตผลิต ใบอนุญาตมี (มาตรา ๑๗)
๙. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสั่งเข้ามาหรือผู้รับใบอนุญาตผลิตต้องแจ้งสถานที่เก็บให้ปลัดกระทรวงกลาโหมพิจารณาก่อน เพื่อพิจารณาว่าสถานที่นั้นเหมาะสมในการเก็บยุทธภัณฑ์หรือไม่
๑๐. กำหนดให้ผู้นำเข้ายุทธภัณฑ์ที่เป็นของสำหรับใช้ส่วนตัวโดยปกติของผู้นำเข้า หรือเป็นของตัวอย่างเท่าที่จำเป็น ต้องแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบยุทธภัณฑ์แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านแรกที่มาถึงจากนอกราชอาณาจักร และถ้านำเข้าทางท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบยุทธภัณฑ์แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่ใกล้เคียงโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๒๑)
๑๑. ผู้รับใบอนุญาตผลิตและผู้รับใบอนุญาตมีต้องแจ้งให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๔)
๑๒. กำหนดให้ยานพาหนะใดที่เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อผ่านไปนอกราชอาณาจักร ถ้ามียุทธภัณฑ์อยู่ในยานพาหนะนั้น ต้องแจ้งแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านแรกที่มาถึงจากนอกราชอาณาจักรเพื่อควบคุมหรือเก็บรักษายุทธภัณฑ์ไว้จนกว่ายานพาหนะนั้นจะออกไปจากราชอาณาจักร (มาตรา ๒๕)
๑๓. ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่ไม่ให้งานเกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตหรือวันที่ได้รับใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต (มาตรา ๒๖)

๑๔. กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๐)

๑๕. กำหนดให้ยุทธภัณฑ์ที่ส่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีโดยฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ (มาตรา ๓๔)

๑๖. ยุทธภัณฑ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนได้ยึดไว้ถ้าในขณะยึดไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้ส่งเข้ามา ผู้นำเข้ามา ผู้ผลิต หรือผู้มีไว้ในครอบครองและไม่มีการแสดงตนเพื่อขอรับคืนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ยึดไว้ ให้ยุทธภัณฑ์นั้นตกเป็นของรัฐ

๑๗. เพื่อความมั่นคงแห่งรัฐ หรือเพื่อความสงบเรียบร้อยหรือประโยชน์สุขของประชาชน หรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อใดก็ได้ (มาตรา ๓๙)

๑๘. กำหนดบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑ – มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๑๙. ใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาหรือใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ (มาตรา ๕๑)

๒. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอน ๕๖ ก วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๓๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ยุทธภัณฑ์หรืออาวุธตามมาตรา ๖ ที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ถ้ายุทธภัณฑ์หรืออาวุธนั้นใช้พลังงานปรมาณู พลังงานนิวเคลียร์ หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ต้องแจ้งให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายที่เกิดจากยุทธภัณฑ์หรืออาวุธนั้น และกำหนดให้ยานพาหนะของเอกชนซึ่งเป็นยุทธภัณฑ์ที่ใช้พลังงานปรมาณู พลังงานนิวเคลียร์หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่จะเข้ามาในราชอาณาจักร เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะจะต้องได้รับใบอนุญาต โดยกำหนดบทกำหนดโทษกรณีที่มีการกระทำความผิดโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต รวมทั้งแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมยุทธภัณฑ์ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งหมด ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกนิยามคำว่า “ยุทธภัณฑ์ ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ยุทธภัณฑ์” หมายความว่า อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวภาพ วัสดุแก๊สมันตรึงสี วัสดุนิวเคลียร์ ยานพาหนะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ ที่อาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามได้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษามาตรา ๗” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นวรรคสองของพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดว่า อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวภาพ วัสดุแก๊สมันตรึงสี วัสดุนิวเคลียร์ ยานพาหนะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ ที่อาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามได้ชนิดใดเป็นยุทธภัณฑ์ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้ยานพาหนะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นยุทธภัณฑ์ตามมาตรา ๗ ซึ่งเป็นยุทธภัณฑ์ที่ใช้พลังงานนิวเคลียร์ หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่จะเข้ามาในราชอาณาจักรเจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะจะต้องได้รับใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๔)

๓. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอน ๓๒ ก วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ประจำปีโดยไม่ได้กำหนดให้ต้องรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบ ทำให้การตรวจสอบยุทธภัณฑ์ไม่ตรงกับจำนวนที่แท้จริงในปัจจุบัน สมควรกำหนดมาตรการในการควบคุมยุทธภัณฑ์และมีข้อมูลเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ที่เป็นปัจจุบัน โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์และรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือน ทั้งนี้เพื่อให้การควบคุมยุทธภัณฑ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อรักษาความปลอดภัยสาธารณะและรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ สมควรขยายอายุของใบอนุญาตดังกล่าวเพื่ออำนวยความสะดวกการประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ จึงกำหนดให้มีการขออนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับ

ใบแทนใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดงสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตหรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้ทันสมัยอยู่เสมอและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งหมด ๑๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงในการกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชี ๑ ที่แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ และในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากร กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และปรับอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทุกห้าปีตามสูตรคำนวณ โดยอาจใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชี ๑ เป็นฐานในการคำนวณตามสูตรคำนวณ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้การขออนุญาตและการอนุญาต ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ต้องจัดให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้เก็บรักษาบัญชีดังกล่าวไว้พร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบและส่งสำเนาบัญชีรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือน โดยจะส่งสำเนาบัญชีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (มาตรา ๖)

๔. กำหนดให้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มีให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ (มาตรา ๗)

๕. การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะกำหนดให้ดำเนินการโดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (มาตรา ๘)

๖. กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดงภาพถ่ายใบอนุญาตหรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กรมการอุตสาหกรรมทหารกำหนดก็ได้ (มาตรา ๙)

๗. กำหนดให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๘. กำหนดให้มีการเพิ่มบัญชี ๒ (อัตราค่าธรรมเนียมขึ้นสูงตามมาตรา ๕ วรรคสาม) ท้ายพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (มาตรา ๑๑)

๙. กำหนดให้กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการประกาศกำหนดแบบบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๑๐. กำหนดให้กฎกระทรวงการขออนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตและการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตส่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๓)

๑๑. คำขอรับใบอนุญาต คำขอต่อใบอนุญาต หรือคำขอรับใบแทนใบอนุญาตที่ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
พยาน สามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน
ซึ่งอยู่ในมาตรการคุ้มครองพยานตามกฎหมายมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ
ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือได้รับสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด รวมทั้งเพื่อให้การคุ้มครองพยานดำเนินการ
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “พยาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“พยาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งจะมาให้หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษและหลบหนี”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ความปลอดภัย” และ “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การแจ้ง การออกคำสั่ง และวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำร้อง การประเมินพฤติการณ์ความไม่ปลอดภัย และการขยาย และการสิ้นสุด ซึ่งการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือคดีความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือคดีความผิดฐานพรากเด็กหรือผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์หรือตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ย้ายที่อยู่หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม

(๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพ ให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม

(๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ

(๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง (๓) เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับแจ้งจากสำนักงานคุ้มครองพยาน ให้หน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานนั้นกำหนด

ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามที่สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งมา โดยให้ถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ และห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

การดำเนินการตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดและให้คำนึงถึงการดำรงชีวิตตามปกติของพยานด้วย”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

“(๖) เหตุอื่นใดตามที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและการดำรงชีวิตตามปกติของพยาน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยานขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และให้มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตรการทั่วไปและมาตรการพิเศษ การปฏิบัติที่เหมาะสมต่อพยาน การจัดให้มีการฝึกอบรมการคุ้มครองพยาน รวมทั้งการประสานและร่วมมือกันในการปฏิบัติงานและในด้านข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยของพยานตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่พยานได้มาเป็นพยาน และจากการมาเป็นพยานดังกล่าวเป็นเหตุให้พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับผลกระทบจนไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ สำนักงานคุ้มครองพยานมีอำนาจประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษา การรักษาพยาบาล การฝึกอาชีพ การจัดหางาน หรือการจ่ายเงินดำรงชีพที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๑๓/๑ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยของพยาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจค้นตัวบุคคลหรือยานพาหนะที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะก่อภัยอันตรายหรือคุกคามพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน รวมทั้งมีอำนาจยึดสิ่งของหรือทรัพย์สินที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ในกรณีที่เป็นความผิดทางอาญาให้มีอำนาจจับกุมและแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแห่งท้องที่ที่จับเพื่อดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ เมื่อพยานได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา หรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว พยานพึงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง แต่ในกรณีที่พยานโจทก์ในคดีความผิดต่อส่วนตัว ซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์หรือเป็นพยานจำเลย ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะมีคำสั่งให้มีการจ่ายค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่ไม่เกินอัตราตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่พยานเดินทางมาแล้ว แต่มีเหตุทำให้ไม่ได้ให้การหรือขึ้นเบิกความโดยมิใช่เหตุอันเนื่องมาจากตัวพยานเจตนาไม่ให้การหรือเบิกความ หรือมีเหตุสุดวิสัย ให้พยานได้รับค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการทั่วไปและมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน หน้าที่และอำนาจของสำนักงานคุ้มครองพยานและอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน เพื่อให้พยานเกิดความเชื่อมั่น ได้รับความคุ้มครอง และได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

ในช่วงก่อนปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สังคมไทยมีความตื่นตัวอย่างมากในเรื่องสิทธิ ดังจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ การดำเนินคดีอาญาในขณะนั้นได้มีการตระหนักและให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจโดยมิชอบ ในขณะที่พยานในคดีอาญากลับไม่ได้รับความคุ้มครองและดูแลจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่าที่ควร ทั้งที่พยานบุคคลเหล่านั้นมีความสำคัญมากต่อระบบกระบวนการพิจารณาคดีอาญา ในการที่จะพิสูจน์ความผิดของจำเลยเพื่อให้ศาลเห็นสิ่งสงสัย จนพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดได้ หากพยานบุคคลเกิดความหวาดกลัวว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ไม่ให้ความร่วมมือกับกระบวนการยุติธรรม ความเสียหายแก่สังคมย่อมเกิดขึ้นเนื่องจากอาจจะทำให้คนร้ายไม่ต้องรับโทษ หรืออาจทำให้คนร้ายเกิดความยำเกรงในการที่จะกระทำความผิดครั้งต่อไป ในทางกลับกันหากผู้กระทำความผิดรู้ว่าพยานบุคคลรู้เห็นการกระทำของตนก็อาจสารภาพผิดไม่กล้าสู้คดี ทำให้การพิจารณาคดีสิ้นสุดโดยเร็วได้ ตลอดจนในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดมีพยานมายืนยันความบริสุทธิ์ของตน ก็อาจทำให้เขาพ้นผิดได้ ดังนั้น พยานบุคคลในคดีอาญาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความเป็นธรรมในสังคม ด้วยเล็งเห็นความสำคัญของพยานในคดีอาญาดังที่กล่าวมาข้างต้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงบัญญัติรองรับสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญาไว้ในมาตรา ๒๔๔ ว่า “บุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญามีสิทธิได้รับความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้น มีสาระสำคัญ คือ การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบเฉพาะด้านการคุ้มครองพยาน การรับรองสิทธิของพยาน รวมถึงการบัญญัติบทกำหนดโทษแก่ผู้ที่ยกย่องทำให้พยานไม่ได้รับความปลอดภัย

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติรองรับสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญาให้ได้รับความคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ และเนื่องจากปัจจุบันพยานยังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร ทั้งที่พยานมีความสำคัญยิ่งต่อการพิสูจน์ความจริงในทางอรรถคดีเป็นเหตุให้เกิดผลเสียต่อกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น เพื่อเพิ่มความคุ้มครองพยานให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน

ในกรณีที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย อาจมีการจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือตามที่พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องได้ร้องขอ และในกรณีจำเป็นบุคคลดังกล่าวจะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ตามความจำเป็น การคุ้มครองให้พยานได้รับความปลอดภัย ให้รวมถึงการจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย และการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานและลักษณะของคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๖)

ในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยอาจมีการนำมาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ (มาตรา ๗)

๒. มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษได้ (มาตรา ๘)

(๑) คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหาโสเภณีหรือพาไปเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดฐานอั้งยี่และช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา และให้หมายความรวมถึงความผิดอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดร่วมกันโดยกลุ่มอาชญากรที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการวางเครือข่ายเป็นขบวนการหรือองค์กรลับอย่างซับซ้อนและเป็นสัดส่วน

(๕) คดีความผิดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น

(๖) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน

เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานจะไม่ได้รับความปลอดภัยพยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง อาจมีการร้องขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน (มาตรา ๙)

ให้สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๐)

(๑) ย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม

(๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยานเป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอาจขอขยายระยะเวลาครั้งละไม่เกินสามเดือน แต่ไม่เกินสองปี

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม

(๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ

(๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่สาม ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยอาจมีการนำมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ (มาตรา ๑๑)

๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๕๒ ก วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการทั่วไป และมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน หน้าที่ และอำนาจของสำนักงานคุ้มครองพยานและอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายแก่พยาน เพื่อให้พยานเกิดความเชื่อมั่น ได้รับความคุ้มครอง และได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "พยาน" ให้หมายถึง บุคคลซึ่งจะมาให้หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาล ในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ (มาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓))

๒. เพิ่มบทนิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ให้หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓))

๓. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน เพื่อให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องออกระเบียบเกี่ยวกับการแจ้ง การออกคำสั่ง และวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำร้องการประเมินพฤติการณ์ความไม่ปลอดภัย และการขยายและการสิ้นสุดซึ่งการคุ้มครองพยาน (มาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

๔.๑ แก้ไขเพิ่มเติมให้พยานในคดีดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษ (มาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ (๒) และ (๓)))

(๑) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือคดีความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือคดีความผิดฐานพหุภักดีหรือผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์หรือตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

๔.๒ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตราพิเศษ โดยกำหนดให้ สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ได้แก่ ๑) ย้ายที่อยู่หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม ๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพ ที่สมควรแก่พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ๓) ประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อยกเลิกคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย ๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพ ให้มีการศึกษา อบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม ๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิ ที่พยานพึงได้รับ ๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น และ ๗) ดำเนินการอื่นใด ให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการตามมาตราพิเศษในการคุ้มครองพยานทุกมาตรการ ให้ถือเป็นความลับ และห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้ การดำเนินการตามมาตราพิเศษในการคุ้มครองพยานดังกล่าวให้เป็นไปตาม ระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยให้คำนึงถึงการดำรงชีวิตตามปกติของพยานด้วย (มาตรา ๗ (แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๑๐))

๔.๓ กำหนดเพิ่มเติมเหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและการดำรงชีวิตตามปกติของพยานเป็นเหตุที่อาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรา พิเศษสิ้นสุดลง (มาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๑๒ (๖)))

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคุ้มครองพยาน โดยกำหนดให้สำนักงานคุ้มครอง พยานมีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตราทั่วไปและมาตราพิเศษ การปฏิบัติที่เหมาะสมต่อพยาน และการจัดให้มีการฝึกอบรมการคุ้มครองพยาน รวมทั้งการประสานและร่วมมือกัน ในการปฏิบัติงานและในด้านข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ความปลอดภัยของพยาน ทั้งนี้ ในกรณีที่พยานได้มาเป็นพยาน และจากการมาเป็นพยานดังกล่าวเป็นเหตุให้พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้รับความเดือดร้อนหรือ ได้รับผลกระทบจนไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ สำนักงานคุ้มครองพยานมีอำนาจประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษา การรักษาพยาบาล การฝึกอาชีพ การจัดหางาน หรือการจ่ายเงิน ดำรงชีพที่เหมาะสม ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด (มาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓))

๖. กำหนดเพิ่มอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้นตัวบุคคลหรือยานพาหนะ ที่มีเหตุอันควรเชื่อ ว่าจะก่อภัยอันตรายหรือคุกคามพยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด กับพยาน รวมทั้งมีอำนาจยึดสิ่งของหรือทรัพย์สินที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน และในกรณีที่เป็นการความผิดทางอาญาให้มีอำนาจ จับกุมและแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแห่งท้องที่ที่จับ เพื่อดำเนินการต่อไป (มาตรา ๑๐ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๑))

๗. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน โดยกำหนดให้พยาน มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและสมควรเมื่อพยานได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวน คดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา หรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว

ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง แต่ในกรณีที่ผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์หรือเป็นพยานจำเลย ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะมีคำสั่งให้มีการจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่ไม่เกินอัตราตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และกำหนดให้พยานได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในกรณีที่พยานเดินทางมาแล้ว แต่มีเหตุทำให้ไม่ได้ให้การหรือขึ้นเบิกความโดยมิใช่เหตุอันเนื่องมาจากตัวพยานเจตนาไม่ให้การหรือเบิกความ หรือมีเหตุสุดวิสัย ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (มาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗))

นายมนัสสนนท์ เอกโกวัฒน์/จัดทำ

พระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางให้เหมาะสมกับสถานการณ์และการพัฒนาด้านเทคโนโลยี
รวมทั้งการขยายตัวทางการค้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเครื่องสำอาง โดยให้มีผู้เชี่ยวชาญ องค์กร
ผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทำหน้าที่ตรวจวิเคราะห์
และตรวจสอบทางวิชาการโดยเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ยื่นคำขอ ซึ่งทำให้กระบวนการดังกล่าวสามารถ
พิจารณาได้รวดเร็วยิ่งขึ้นและเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตลอดจนเพื่อให้ประชาชน

ได้รับความปลอดภัยจากการใช้เครื่องสำอางที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากล ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มพินัยม คำว่า “กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง” ระหว่างพินัยม คำว่า “ผู้รับจดทะเบียน” และคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

““กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง” หมายความว่า การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานที่ผลิต นำเข้า ขาย หรือเก็บรักษาเครื่องสำอาง หรือการตรวจสอบเพื่อออกใบรับจดทะเบียน ตลอดจนการพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอาง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒/๑) และ (๑๒/๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

“(๑๒/๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นบัญชี อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด และค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

(๑๒/๒) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุด ประเภทและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่ บุคคล องค์กร หรือหน่วยงานดังต่อไปนี้ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง

- (๑) เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการมอบหมาย
- (๒) เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีหรือจากผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

(๓) ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางที่ได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเลขาธิการมอบหมายให้ทำหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีผู้เชี่ยวชาญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่หรือเคยปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือเป็นผู้ที่มีผลงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางหรือเป็นผู้ที่มีผลงานด้านเครื่องสำอาง”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๒ และมาตรา ๒๑/๓ ของหมวด ๒ การจัดตั้งและการรับจัดตั้งเครื่องสำอาง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๒๑/๑ เพื่อประโยชน์ในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ ในประกาศต้องกำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงานของบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงการรักษาความลับทางการค้าด้วย

(๒) ค่าขึ้นบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยจะจัดเก็บได้ต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด

(๓) ประเภทและค่าใช้จ่ายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แล้วแต่กรณี จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง โดยจะจัดเก็บได้ต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุด

(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง

อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตาม (๒) และ (๓) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้มีการยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตาม (๑) ค่าขึ้นบัญชีตาม (๒) หรือค่าใช้จ่ายตาม (๓) ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจะกำหนดค่าขึ้นบัญชีหรือค่าใช้จ่ายให้แตกต่างกันตามความจำเป็นและเหมาะสมได้

มาตรา ๒๑/๒ เงินค่าขึ้นบัญชีที่จัดเก็บได้ตามมาตรา ๒๑/๑ (๒) ให้เป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำหรับเงินค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บได้ตามมาตรา ๒๑/๑ (๓) ให้เป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นค่าตอบแทนผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน ตามมาตรา ๒๑ (๓)

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอาง

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ

(๔) เป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑/๓ การรับเงินตามมาตรา ๒๑/๑ (๒) และ (๓) การจ่ายเงินตามมาตรา ๒๑/๒ และการเก็บรักษาเงิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๗ ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้

ใช้บังคับให้นำมาใช้บังคับแก่กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องสำอางเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางในปัจจุบันมีขั้นตอนในการประเมินการตรวจวิเคราะห์และตรวจสอบทางวิชาการ ซึ่งมีความซับซ้อนและจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทำหน้าที่ในขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและทันต่อสถานการณ์จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

เครื่องสำอางเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคทุกเพศทุกวัยใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับธุรกิจด้านเครื่องสำอางมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผู้ประกอบธุรกิจมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มีการนำสารเคมีต่าง ๆ รวมทั้งสารจากธรรมชาติมาใช้เป็นส่วนผสม มีสูตรตำรับและรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดใจผู้บริโภค อีกทั้งใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลจูงใจผู้บริโภคทั้งทางฉลากและการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ประกอบกับเครื่องสำอางบางชนิดก็อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคได้ทั้งในระยะสั้น เช่น การระคายเคือง การแพ้ หรือในระยะยาว เช่น พิษสะสมของสารปรอทจากครีมทาผิว (ปัจจุบันสารปรอทเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้เครื่องสำอางและได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่เป็นเท็จเกินความจริง หรือก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรม ตลอดจนจัดให้มีองค์กรของรัฐเพื่อกำกับดูแลและประสานการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอาง

ทั้งนี้ เดิมมีพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ (เป็นกฎหมายลักษณะการควบคุม) ต่อมามีการตรากฎหมายใหม่เป็นพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ (เป็นกฎหมายลักษณะการควบคุมทั้งการกำกับดูแล) ที่เป็นฉบับบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ทำให้สามารถกำกับดูแลเครื่องสำอางได้ดีขึ้น แต่ไม่สามารถกำกับดูแลเครื่องสำอางได้ครอบคลุมทั่วถึง ประกอบกับบทบัญญัติด้านเครื่องสำอางบางข้อกำหนดเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น จึงสมควรปรับปรุงกฎระเบียบ และลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้เครื่องสำอางได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทยให้มีศักยภาพในระดับสากลและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ และเมื่อกัญชามายกขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเทศไทยได้ลงนามในข้อตกลงที่จะปรับกฎระเบียบให้สอดคล้องกันในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (Agreement on the ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme) โดยมีหลักการว่ารัฐจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทุกรายการที่วางจำหน่าย โดยตกลงกันว่าให้มีการนำรายการสารด้านเครื่องสำอางของสหภาพยุโรปมาใช้กับประเทศไทย รวมทั้งผู้ประกอบการจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์เก็บไว้ ที่สถานประกอบการที่พร้อมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ จึงได้ตราพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ในการนี้จึงต้องปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

และระบบดังกล่าวอันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรม เครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอาง และมาตรการควบคุมเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ และอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดขอบเขตนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง” โดยให้หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทำ ภู นวด รอย ฟัน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงฟีนและเยื่อในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนต่าง ๆ สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับ และเครื่องแต่งตัว ซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง (มาตรา ๔)

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของผู้บริโภค (มาตรา ๖)

๓. หมวด ๑ คณะกรรมการเครื่องสำอาง

๓.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง โดยกำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ จำนวน ๖ คน โดยกำหนดให้รองเลขาธิการ ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๗)

๓.๒ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการเครื่องสำอาง ที่นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๘ และมาตรา ๙)

๓.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครื่องสำอาง โดยกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอาง การให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเรื่องต่าง ๆ การให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๑๐)

๓.๔ กำหนดเกี่ยวกับองค์ประชุม และมติที่ประชุมคณะกรรมการเครื่องสำอาง (มาตรา ๑๑)

๔. หมวด ๒ การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

๔.๑ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดทะเบียนรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนได้ออกใบรับจดทะเบียนให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางได้ โดยผู้จดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) (มาตรา ๑๔)

๔.๒ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอายุ ๓ ปี นับแต่วันที่ยื่นใบรับจดทะเบียน และในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้ดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ และให้ผู้รับจดทะเบียนนั้นใช้ได้ต่อไป (มาตรา ๑๕)

๔.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งผลิต หรือนำเข้าเครื่องสำอาง เพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดทะเบียน โดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๑๖)

๔.๔ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง หากเครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ หรือใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือใช้ชื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย หรือส่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย (มาตรา ๑๗)

๕. หมวด ๓ ฉลากเครื่องสำอาง

๕.๑ กำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดจะต้องมีฉลากที่ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ใช่ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงามของไทย และต้องใช้ข้อความภาษาไทย ยกเว้น เครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขาย ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษษะบรรจุหรือหีบห่อในขณะนำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย รวมทั้งต้องระบุชื่อเครื่องสำอาง และชื่อทางการค้า ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า และชื่อผู้ผลิต และประเทศที่ผลิต ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน ปีที่ผลิต และที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต และข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๒)

๕.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องสำอางเลิกใช้ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามร่างมาตรา ๒๒ หรือดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง (มาตรา ๒๓)

๕.๓ กำหนดให้ผู้จดทะเบียนสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาให้ความเห็นเป็นการล่วงหน้าได้ หากสงสัยว่าฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นมีข้อความที่ฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (มาตรา ๒๔)

๖. หมวด ๔ การควบคุมเครื่องสำอาง

๖.๑ กำหนดให้การนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงาน เจ้าหน้าที่ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง และให้ผู้จดทะเบียนต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ (มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

๖.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิต หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน และเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขายตามมาตรา ๖ (๑) และเครื่องสำอางที่ถูกสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ (มาตรา ๒๗)

๖.๓ กำหนดลักษณะของเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน (มาตรา ๒๘ – มาตรา ๓๐)

๖.๔ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้จดทะเบียนที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จดทะเบียนไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) จะต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจประกาศการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค (มาตรา ๓๑)

๖.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จดทะเบียน เครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่มีฉลาก ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาสั่งให้เลิกใช้ (มาตรา ๓๒)

๖.๖ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล (มาตรา ๓๓)

๖.๗ กำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศให้เป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๖ (๓) ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๓๔)

๖.๘ กำหนดอนุญาตให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออก โดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกเครื่องสำอาง แต่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องจดทะเบียนรายละเอียดของเครื่องสำอางนั้นต่อผู้รับจดทะเบียน และห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าขายเครื่องสำอางดังกล่าวในราชอาณาจักร (มาตรา ๓๕)

๗. หมวด ๕ การเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

๗.๑ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีและผู้จดทะเบียนผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จดทะเบียน (มาตรา ๓๖)

๗.๒ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางได้ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีและผู้จดทะเบียนได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการใช้หรือคุณสมบัติของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร หรือเครื่องมือแพทย์ (มาตรา ๓๗)

๗.๓ กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนทราบ หากไม่พบตัวผู้จดทะเบียน ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดทะเบียน และให้ถือว่าผู้จดทะเบียนได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง ซึ่งการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางอาจใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ โดยให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด ๗ วัน นับแต่วันส่ง (มาตรา ๓๘ – มาตรา ๔๐)

๘. หมวด ๖ การโฆษณา

๘.๑ กำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่ ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมโดยรวม ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง และกำหนดรายละเอียดของข้อความที่มีลักษณะดังกล่าว เช่น ข้อความที่เป็นเท็จ หรือเกินความจริง ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน (มาตรา ๔๑)

๘.๒ กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่ วิธีโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้บริโภค (มาตรา ๔๒)

๘.๓ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการโฆษณาไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน จำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือการห้ามโฆษณาเครื่องสำอาง (มาตรา ๔๓)

๘.๔ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาแก้ไขข้อความ หรือวิธีการในการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่างในการโฆษณา ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค ในกรณีให้เห็นว่าการโฆษณาเครื่องสำอางใดใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม หรือใช้วิธีการโฆษณาที่เป็นอันตราย ขัดศีลธรรมหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ (มาตรา ๔๔)

๘.๕ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือ ผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (มาตรา ๔๕)

๘.๖ กำหนดให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาให้ความเห็นก่อนทำการโฆษณาว่า การโฆษณาเครื่องสำอางของตนจะฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (มาตรา ๔๖)

๙. หมวดที่ ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

๙.๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจนำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอาง ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ รวมทั้งมีอำนาจตรวจ ค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีหมายค้นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วย (มาตรา ๔๗)

๙.๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจเรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอาง หรือส่งมอบเครื่องสำอางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปรากฏว่าเครื่องสำอางใดไม่ได้จัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอาง หรือผลิตหรือนำเข้าไม่ตรงตามที่จัดแจ้งไว้ หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง หรือเป็นเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (มาตรา ๔๘)

๙.๓ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบ หรือวิเคราะห์เครื่องสำอาง หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอาง ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคได้ (มาตรา ๔๙)

๑๐. หมวด ๘ การอุทธรณ์

กำหนดกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง คำสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากเครื่องสำอาง คำสั่งให้ผู้จัดแจ้งรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอาง หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอาง คำสั่งเกี่ยวกับการโฆษณา

เครื่องสำอาง และคำสั่งให้พิสูจน์แสดงความจริงของเครื่องสำอาง ทั้งนี้ ให้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี (มาตรา ๕๖ – มาตรา ๕๙)

๑๑. หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษสำหรับความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่น กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) เป็นต้น (มาตรา ๖๐ – มาตรา ๘๙)

๑๒. บทเฉพาะกาล

๑๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางในวาระเริ่มแรก ซึ่งประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งตามร่างมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องไม่เกิน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๑)

๑๒.๒ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำขอแจ้งรายละเอียดและใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด เพื่อให้รองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน และกำหนดให้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (มาตรา ๙๑ – มาตรา ๙๓)

๑๓. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๒. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๓ ก วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางในปัจจุบัน มีขั้นตอนในการประเมินการตรวจวิเคราะห์และตรวจสอบทางวิชาการ ซึ่งมีความซับซ้อนและจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของภาครัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทำหน้าที่ในขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทันต่อสถานการณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๖๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยาม (มาตรา ๓)

“กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง” หมายความว่า การพิจารณาคำขอการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานที่ผลิต นำเข้า ขยาย หรือเก็บรักษาเครื่องสำอาง หรือการตรวจสอบ เพื่อการออกใบรับจดทะเบียน ตลอดจนการพิจารณาใดๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอาง”

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒/๑) และ (๑๒/๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๔)

“(๑๒/๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นบัญชี อัตราขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๑๒/๒) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุด ประเภทและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง”

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕)

“มาตรา ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่ บุคคล องค์กร หรือหน่วยงานดังต่อไปนี้ ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง

(๑) เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการมอบหมาย

(๒) เจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีหรือจากผู้ซึ่งรัฐมนตรี มอบหมาย

(๓) ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางที่ได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเลขาธิการมอบหมายให้ทำหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีผู้เชี่ยวชาญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่หรือเคยปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐองค์กรเอกชน หรือเป็นผู้ที่มีผลงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางหรือเป็นผู้ที่มีผลงานด้านเครื่องสำอาง”

๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๒ และมาตรา ๒๑/๓ ของหมวด ๒ การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ (มาตรา ๖)

“มาตรา ๒๑/๑ เพื่อประโยชน์ในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ ในประกาศต้องกำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงานของบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงการรักษาความลับทางการค้าด้วย

(๒) ค่าขึ้นบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญองค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยจะจัดเก็บได้ต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด

(๓) ประเภทและค่าใช้จ่ายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แล้วแต่กรณี จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง โดยจะจัดเก็บได้ต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุด

(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง

อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตาม (๒) และ (๓) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้มีการยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตาม (๑) ค่าขึ้นบัญชีตาม (๒) หรือค่าใช้จ่ายตาม (๓) ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจะกำหนดค่าขึ้นบัญชีหรือค่าใช้จ่ายให้แตกต่างกันตามความจำเป็นและเหมาะสมได้

มาตรา ๒๑/๒ เงินค่าขึ้นบัญชีที่จัดเก็บได้ตามมาตรา ๒๑/๑ (๒) ให้เป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำหรับเงินค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บได้ตามมาตรา ๒๑/๑ (๓) ให้เป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นค่าตอบแทนผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนตามมาตรา ๒๑ (๓)

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอาง

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาเครื่องสำอาง และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ

(๔) เป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการพิจารณาเครื่องสำอางตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑/๓ การรับเงินตามมาตรา ๒๑/๑ (๒) และ (๓) การจ่ายเงินตามมาตรา ๒๑/๒ และการเก็บรักษาเงิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

๕. ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นำมาใช้บังคับแก่กระบวนการพิจารณาเครื่องสำอางตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องสำอางเป็นอันยกเลิก” (มาตรา ๓)

นายมนัสสณฑ์ เอกโกวัฒน์/จัดทำ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓,๑๘๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

หมวด ๒

งบประมาณรายจ่ายงบกลาง

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๙๐,๔๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน
และต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ
เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
กรณีฉุกเฉิน	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายตามโครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการบรรเทา
แก้ไขปัญหา และเยียวยา
ผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก
การระบาดของโรคติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล
ข้าราชการ ลูกจ้าง
และพนักงานของรัฐ	๗๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง
และพนักงานของรัฐ	๔,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ	๓๒๒,๗๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๙) เงินเลื่อนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ	๗๕,๙๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) เงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๙๒,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หมวด ๓

งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๒๒,๔๖๒,๒๒๕,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๕๕๐,๓๓๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๒๖,๑๙๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๑๐๒,๘๔๙,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริม การกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๓,๖๙๔,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๖,๖๖๑,๒๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๓๙,๐๓๙,๘๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ		๑๑,๘๙๓,๐๐๐ บาท
๒. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๔๕๔,๓๐๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๗๑,๙๔๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๙๘๒,๓๖๐,๘๐๐ บาท
๓. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๔๘๐,๖๑๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓๘๘,๐๑๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๙๒,๕๙๙,๑๐๐ บาท
๔. สำนักงานงบประมาณ	รวม	๖๓๑,๙๑๘,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๖๒,๙๔๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๓๖๘,๙๗๐,๖๐๐ บาท

๕. สำนักงานขับเคลื่อน		
การปฏิรูปประเทศ		
ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้าง		
ความสามัคคีปรองดอง	รวม	๒๙,๖๑๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการปรับสมดุล		
และพัฒนาระบบการบริหาร		
จัดการภาครัฐ		๖,๙๒๐,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
รักษาความสงบ		
ภายในประเทศ		๑,๐๗๘,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนา		
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๒๑,๖๒๐,๕๐๐ บาท
๖. สำนักงานคณะกรรมการ		
กฤษฎีกา	รวม	๒๓๕,๔๖๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการปรับสมดุล		
และพัฒนาระบบการบริหาร		
จัดการภาครัฐ		๒๐๘,๓๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนากฎหมาย		
และกระบวนการยุติธรรม		๒๗,๑๕๐,๘๐๐ บาท
๗. สำนักงานคณะกรรมการ		
ข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๓๔๘,๙๑๒,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการปรับสมดุล		
และพัฒนาระบบการบริหาร		
จัดการภาครัฐ		๓๙๘,๙๑๒,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๙๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๘. สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๑๑๓,๑๙๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๐,๑๒๖,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๖๖,๔๓๘,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๖,๖๒๕,๗๐๐ บาท
๙. สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายที่ดินแห่งชาติ	รวม	๒๕๔,๕๖๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑๐๓,๓๕๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ มาตรการแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๓๖,๑๓๗,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๑๑๕,๐๗๒,๒๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	รวม	๓๐๓,๐๐๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๓๓,๕๑๒,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๖๙,๔๙๔,๐๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	รวม	๒๓๔,๓๓๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๖๕,๖๗๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน		๖๘,๖๕๗,๐๐๐ บาท
๑๒. สำนักงาน ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	รวม	๕๑๘,๑๘๗,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๕๑๘,๑๘๗,๑๐๐ บาท

๑๓. สำนักงาน			
สภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๙๒,๙๓๒,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง		๖๑,๔๕๖,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
ป้องกันและแก้ไขปัญหา			
ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๑๔,๖๗๑,๘๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาศักยภาพ			
การป้องกันประเทศ			
และความพร้อม			
เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนากลไก			
การบริหารจัดการ			
ความมั่นคงแบบองค์รวม		๘,๘๐๔,๔๐๐ บาท	
๑๔. สำนักงานสภาพัฒนาการ			
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๒๘๒,๗๔๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๑๑๓,๐๓๓,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๑๖๙,๗๑๔,๑๐๐ บาท	
๑๕. สำนักเลขาธิการ			
คณะรัฐมนตรี	รวม	๕๖๔,๑๓๘,๓๐๐ บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ			๕๖๔,๑๓๘,๓๐๐ บาท
๑๖.	สำนักเลขาธิการ		
	นายกรัฐมนตรี	รวม	๒,๗๐๐,๐๕๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง			๒,๓๓๘,๖๒๓,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ			๓๕๑,๕๓๑,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมความสัมพันธ์			
ระหว่างประเทศ			๙,๘๕๙,๗๐๐ บาท
๑๗.	กองอำนวยการ		
รักษาความมั่นคง			
ภายในราชอาณาจักร		รวม	๕,๔๓๔,๙๗๗,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง			๑๔๔,๐๕๖,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
รักษาความสงบ			
ภายในประเทศ			๔๔,๕๘๙,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
ป้องกันและแก้ไขปัญหา			
ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง			๔,๘๓๒,๐๓๒,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนากลไก			
การบริหารจัดการ			
ความมั่นคงแบบองค์รวม			๔๑๔,๒๙๗,๙๐๐ บาท

๑๘.	ศูนย์อำนวยการ รักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเล	รวม	๑,๒๕๖,๒๑๒,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๒๖,๓๘๒,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๑,๑๒๙,๘๓๐,๕๐๐ บาท
๑๙.	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	รวม	๔,๖๘๒,๓๑๗,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๕๘,๖๙๓,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๕๗๓,๓๔๔,๒๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้าง ให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓,๘๕๐,๒๗๙,๔๐๐ บาท
๒๐.	สำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๘๖,๕๓๖,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓,๓๗๕,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้าง ให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๓,๑๖๐,๓๐๐ บาท
๒๑.	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๒,๒๓๐,๑๐๐ บาท คือ

(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๗๐,๗๓๔,๒๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๕,๔๑๔,๗๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๔๖,๐๘๑,๒๐๐ บาท
๒๒.	สถาบันบริหารจัดการ ธนาคารที่ดิน	
	(องค์การมหาชน)	รวม
		๓๖,๘๓๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม	๑๗,๐๕๘,๕๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม	๑๙,๗๘๑,๔๐๐ บาท
๒๓.	สำนักงานคณะกรรมการ การรักษาความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์แห่งชาติ	
		รวม
		๒๒๓,๒๑๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง	๑๗,๙๙๙,๐๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง	๒๐๕,๒๒๐,๔๐๐ บาท

๒๔. สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๒,๓๑๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๗,๓๙๗,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๔๔,๙๑๔,๗๐๐ บาท
๒๕. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	รวม	๑๐๒,๗๔๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒,๒๗๐,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๗๐,๔๗๐,๐๐๐ บาท
๒๖. สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๘๘,๖๔๔,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๗,๔๖๔,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๔๑,๑๘๐,๐๐๐ บาท

๒๗. สำนักงานส่งเสริม

เศรษฐกิจสร้างสรรค์

(องค์การมหาชน)

รวม ๒๒๑,๘๗๑,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๕๑,๐๙๘,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาพื้นที่

และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๒๕,๘๘๔,๕๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

การส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้

๒๙,๒๗๓,๙๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๑๑๕,๖๑๕,๑๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๘๕,๓๘๗,๘๘๕,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงกลาโหม

รวม ๕,๑๐๐,๓๗๑,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านความมั่นคง

๓,๕๒๐,๖๓๗,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างความมั่นคง

ของสถาบันหลักของชาติ

๑๗,๗๕๓,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

รักษาความสงบ

ภายในประเทศ

๑,๘๓๙,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ	๑,๕๒๖,๗๒๗,๓๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ	๓๓,๓๑๔,๘๐๐ บาท
๒. กองทัพบก	รวม ๓๓,๖๐๗,๔๐๗,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง	๑๒,๘๗๖,๐๒๑,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๒๘๑,๗๑๓,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบ ภายในประเทศ	๑๕,๕๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญห ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง	๒,๙๗๘,๒๔๔,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ	๑๗,๔๔๖,๗๔๓,๕๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ	๙,๑๗๕,๐๐๐ บาท
๓. กองทัพเรือ	รวม ๑๗,๖๘๖,๒๒๖,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง	๔,๕๙๕,๘๗๒,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๔๕,๔๙๗,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบ ภายในประเทศ	๓,๙๑๓,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ	๑๒,๘๘๕,๐๕๓,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ	๑๕๕,๘๙๐,๔๐๐ บาท
๔. กองทัพอากาศ	รวม ๒๑,๕๓๑,๙๘๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง	๓,๗๘๕,๔๗๐,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๓๕,๙๓๙,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบ ภายในประเทศ	๑,๓๒๘,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ	๑๗,๖๘๕,๗๒๓,๐๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๒๓,๕๒๔,๐๐๐ บาท
๕. กองบัญชาการกองทัพไทย	รวม	๗,๒๙๖,๘๙๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑,๖๑๑,๔๐๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๕๓,๐๘๐,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๕,๕๖๒,๕๗๑,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๖๙,๘๓๔,๐๐๐ บาท
๖. สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ	รวม	๑๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๑๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น		
จำนวน ๑๐,๔๒๑,๖๑๗,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๑,๑๓๗,๙๑๓,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๕๔๗,๘๔๒,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ	๕๙๐,๐๗๐,๕๐๐ บาท
๒. กรมธนารักษ์	รวม ๓,๐๖๙,๗๒๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๔๗๖,๕๐๖,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ	๒,๕๙๓,๒๑๔,๐๐๐ บาท
๓. กรมบัญชีกลาง	รวม ๖๖๓,๓๐๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ	๖๖๓,๓๐๐,๕๐๐ บาท
๔. กรมศุลกากร	รวม ๑,๗๓๑,๘๖๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ	๑๔๒,๙๑๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ	๑,๕๘๘,๙๔๗,๖๐๐ บาท
๕. กรมสรรพสามิต	รวม ๗๒๙,๔๓๒,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๗๒๙,๔๓๒,๗๐๐ บาท
๖. กรมสรรพากร	รวม	๑,๖๑๕,๐๕๖,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑,๖๑๕,๐๕๖,๘๐๐ บาท
๗. สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๔,๖๐๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๔,๖๐๑,๗๐๐ บาท
๘. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	รวม	๗๘,๒๒๑,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๔,๗๐๑,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓,๕๒๐,๐๐๐ บาท
๙. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๗๗๑,๕๐๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๗๑,๕๐๘,๖๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานความร่วมมือ พัฒนาเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)	รวม	๕๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

- ๕๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓,๗๖๓,๑๗๒,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

(๑) แผนงานพื้นฐาน	
ด้านความมั่นคง	๑๖๓,๖๑๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมความสัมพันธ์	
ระหว่างประเทศ	๓,๕๙๙,๕๕๘,๐๐๐ บาท

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๐๒๒,๖๐๖,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา

รวม ๓๙๓,๘๘๑,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน	
ด้านการสร้างความสามารถ	
ในการแข่งขัน	๘๘,๓๔๔,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน	
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง	
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑๙๐,๗๓๗,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์	
เพื่อสนับสนุน	
ด้านการสร้างความสามารถ	
ในการแข่งขัน	๔๕,๔๓๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา			๖๙,๓๖๙,๕๐๐ บาท
๒. กรมการท่องเที่ยว	รวม		๕๙๗,๐๑๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๓๙๙,๗๒๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๑๙๗,๒๙๒,๗๐๐ บาท
๓. กรมพลศึกษา	รวม		๕๖๑,๓๘๔,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๙๔,๐๙๙,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา			๔๖๗,๒๘๕,๑๐๐ บาท
๔. มหาวิทยาลัย			
การกีฬาแห่งชาติ		รวม	๑,๔๑๓,๐๐๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๙๙๕,๘๒๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา			๔๑๗,๑๗๘,๔๐๐ บาท
๕. องค์การบริหาร			
การพัฒนาพื้นที่พิเศษ			
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน			
(องค์การมหาชน)		รวม	๕๗,๓๑๙,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๕๗,๓๑๙,๓๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๑,๓๖๑,๑๗๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์

รวม ๖๐๒,๒๐๔,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างโอกาส

และความเสมอภาคทางสังคม

๑๙๒,๖๐๕,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว

และการค้ามนุษย์

๑๐๕,๓๐๐,๓๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมความสัมพันธ์

ระหว่างประเทศ

๑๒,๓๖๒,๕๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

มาตรการแบบเจาะจง

กลุ่มเป้าหมาย

เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม

๒๘๐,๘๑๐,๕๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาบริการประชาชน

และการพัฒนา

ประสิทธิภาพภาครัฐ

๑๑,๑๒๖,๐๐๐ บาท

๒. กรมกิจการเด็กและเยาวชน

รวม ๑๗,๒๒๒,๗๐๕,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างโอกาส

และความเสมอภาคทางสังคม

๖๘,๕๑๓,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาศักยภาพคน

ตลอดช่วงชีวิต

๑๖๗,๔๓๒,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
มาตรการแบบเจาะจง		
กลุ่มเป้าหมาย		
เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๑๖,๙๗๐,๙๕๔,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนา		
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๕,๘๐๕,๗๐๐ บาท
๓. กรมกิจการผู้สูงอายุ	รวม	๔๗๑,๗๘๑,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๒๓,๓๙๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๒,๔๑๖,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๔,๒๖๑,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
มาตรการแบบเจาะจง		
กลุ่มเป้าหมาย		
เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๔๓๑,๗๐๘,๘๐๐ บาท
๔. กรมกิจการสตรี		
และสถาบันครอบครัว		
	รวม	๓๒๓,๓๒๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๕๒,๙๙๗,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๒๔๐,๙๗๖,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๙,๓๔๗,๙๐๐ บาท
๕. กรมพัฒนาสังคม		
และสวัสดิการ	รวม	๙๓๒,๕๗๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๑๔๔,๘๘๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๙๗,๙๐๕,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๔๘๐,๗๙๔,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ มาตรการแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๑๐๘,๙๙๑,๘๐๐ บาท
๖. กรมส่งเสริมและพัฒนา		
คุณภาพชีวิตคนพิการ	รวม	๕๔๙,๗๐๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๘๖,๗๑๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๘,๒๖๔,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๑,๙๔๔,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ มาตรการแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๔๐๒,๗๘๒,๓๐๐ บาท

๗. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

(องค์การมหาชน)

รวม ๑,๒๕๘,๘๗๘,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างโอกาส

และความเสมอภาคทางสังคม

๓๒,๕๕๐,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

มาตรการแบบเจาะจง

กลุ่มเป้าหมาย

เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม

๑,๒๒๖,๓๒๘,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๕,๔๘๒,๘๘๓,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รวม ๗,๐๕๘,๙๗๘,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๔๙๑,๑๒๖,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑,๓๐๓,๐๓๙,๖๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมความสัมพันธ์

ระหว่างประเทศ

๒๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

การเกษตรสร้างมูลค่า

๖,๗๓๔,๗๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์

การส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้

๗๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑,๐๐๑,๐๔๗,๐๐๐ บาท
(๗) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒,๕๖๙,๐๔๓,๑๐๐ บาท
(๘) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๘๐๖,๕๔๓,๔๐๐ บาท
(๙) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๖๙,๙๙๙,๒๐๐ บาท
(๑๐) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๔๑๐,๔๔๔,๕๐๐ บาท
๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๒๒๒,๖๓๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๘๕,๐๕๓,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๑,๑๖๐,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๖,๔๑๙,๘๐๐ บาท

๓. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ	รวม	๔๘๔,๓๐๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๕๓,๒๖๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๓๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท
๔. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๙,๖๒๕,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๔,๘๕๓,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๔๓,๗๖๒,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑,๗๕๙,๐๐๐ บาท
๕. สถาบันวิทยาลัยชุมชน	รวม	๓๗๖,๙๑๘,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๒๒,๔๘๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมื่อนำอยู่อัจฉริยะ		๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่	เขตเศรษฐกิจพิเศษ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๑๘,๐๓๙,๕๐๐ บาท
(๗) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒๐,๑๙๖,๓๐๐ บาท
๖. มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	รวม	๑๑๒,๘๓๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๕,๑๒๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๐๗,๗๑๖,๙๐๐ บาท
๗. มหาวิทยาลัยนครพนม	รวม	๒๔๘,๑๑๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๙๖,๕๐๙,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๗,๙๖๒,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๓๓,๖๓๙,๘๐๐ บาท
๘. มหาวิทยาลัย		
นราธิวาสราชนครินทร์	รวม	๓๐๕,๔๐๒,๓๐๐ บาท คือ

	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๑๖๐,๑๒๔,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๑๒๕,๐๗๕,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๒๐,๒๐๑,๙๐๐ บาท
๙. มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๕๓๘,๒๕๖,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๓,๑๓๖,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๔๘๕,๔๖๓,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๓๖,๓๙๖,๐๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๑๓,๒๖๐,๙๐๐ บาท
	รวม	๓๔๒,๔๐๘,๖๐๐ บาท คือ
๑๐. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๖๒,๑๒๙,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๒๖๑,๔๔๔,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๑๘,๘๓๔,๑๐๐ บาท

๑๑. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๑๗๙,๖๖๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๕๙,๑๗๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒๐,๔๘๒,๗๐๐ บาท
๑๒. มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช	รวม	๑๐๔,๗๓๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๐๔,๗๓๗,๓๐๐ บาท
๑๓. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๑๘๓,๒๙๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓,๓๑๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๖๖,๕๖๙,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๔,๙๐๐,๖๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๘,๒๘๖,๖๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒๓๒,๑๐๐ บาท
๑๔. สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๑๗๓,๙๓๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๖๘,๐๗๙,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕,๘๕๗,๗๐๐ บาท
๑๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี	รวม	๑๘๗,๖๑๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๕๓,๕๕๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๐,๗๓๐,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๓,๒๙๗,๐๐๐ บาท
๑๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร	รวม	๑๘๐,๓๙๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๔๙,๐๕๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๐,๘๙๐,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๔๔๘,๔๐๐ บาท

๑๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏ		
จันทร์เกษม	รวม	๑๕๗,๓๐๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๒๔,๕๘๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๑,๖๗๒,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างความเสมอภาค		
ทางการศึกษา		๑,๐๔๖,๕๐๐ บาท
๑๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๑๙๓,๐๘๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๖๑,๗๔๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๔๖๘,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๙,๘๗๓,๒๐๐ บาท
๑๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๑๙๘,๑๐๘,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๘,๓๕๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๕๑,๗๒๘,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๕,๓๓๖,๔๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๖๙๒,๘๐๐ บาท
๒๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๒๐๓,๑๕๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๐,๕๓๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๕๓,๒๒๑,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒,๑๗๒,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๓,๐๓๕,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๔,๑๘๔,๔๐๐ บาท
๒๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๑๕๙,๔๓๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๔,๕๑๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๕,๓๓๗,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๙,๕๘๕,๑๐๐ บาท
๒๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๑๒๖,๕๙๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๙๗,๔๔๒,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๘,๒๕๑,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๘๙๘,๐๐๐ บาท
๒๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รวม	๑๘๗,๖๓๑,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๑,๐๗๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒,๙๐๘,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๘,๘๒๘,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๔,๘๑๖,๕๐๐ บาท
๒๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	รวม	๑๓๖,๗๗๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๙๑,๑๒๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๔๐,๐๕๖,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๕,๒๙๔,๘๐๐ บาท
๒๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	รวม	๑๓๐,๙๘๘,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๐๙,๙๙๔,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๘,๒๘๘,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๗๐๕,๗๐๐ บาท
๒๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	รวม	๒๘๑,๒๓๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๔๘,๑๖๙,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๐,๕๕๖,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๕๐๗,๘๐๐ บาท
๒๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม	๑๔๙,๒๕๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓,๘๔๓,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๙๗,๖๒๙,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๘,๔๓๗,๙๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๘,๓๔๔,๓๐๐ บาท
๒๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๒๐๐,๗๘๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๕๔,๖๕๗,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๔๐,๘๘๑,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๕๔๗,๖๐๐ บาท
๒๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๑๗๓,๐๑๕,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓,๑๐๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๓,๐๖๒,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๘,๘๐๗,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๘,๐๓๙,๖๐๐ บาท
๓๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๒๒,๖๒๓,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๗๘,๗๗๒,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๕,๔๕๔,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๘,๓๙๖,๕๐๐ บาท
๓๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	รวม	๑๖๕,๓๔๖,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒,๕๓๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๒๘,๙๘๐,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๐,๙๒๔,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๙๐๓,๗๐๐ บาท
๓๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	รวม	๓๒๔,๐๒๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๔๖๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๗๗,๐๒๒,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๐,๐๖๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๓,๑๑๓,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๓๕๕,๕๐๐ บาท
๓๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	รวม	๑๑๑,๑๒๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๗๖,๕๙๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๔,๕๓๑,๐๐๐ บาท
๓๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๑๕๒,๔๕๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๔,๒๑๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๔,๐๙๗,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๔,๑๓๘,๖๐๐ บาท
๓๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	รวม	๑๙๓,๕๗๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๔๘,๔๗๕,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๙,๗๖๐,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๕,๓๓๕,๖๐๐ บาท
๓๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๑๖๖,๑๖๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๕,๗๘๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๘,๐๖๔,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๓๒๓,๙๐๐ บาท
๓๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	รวม	๑๖๒,๘๕๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๒๔,๑๔๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒,๕๖๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๓,๕๙๒,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๑,๒๐๕,๖๐๐ บาท
๓๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	รวม	๑๔๖,๘๗๗,๗๐๐ บาท คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๐๒๒,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาศักยภาพคน		
	ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๑,๒๗๕,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
	เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๑,๗๗๕,๓๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาค		
	ทางการศึกษา		๒,๘๐๔,๓๐๐ บาท
๓๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	รำไพพรรณี	รวม	๑๔๕,๘๕๑,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๗๘๒,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาศักยภาพคน		
	ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๐,๑๙๔,๕๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
	เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๒,๑๒๙,๐๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาค		
	ทางการศึกษา		๑,๗๔๕,๕๐๐ บาท
๔๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		รวม	๑๔๕,๓๘๔,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาศักยภาพคน		
	ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๖,๖๗๙,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๘,๐๒๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๖๘๐,๖๐๐ บาท
๔๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๑๓๑,๒๖๕,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๐๑,๘๔๕,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๖,๓๕๐,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒,๖๑๙,๒๐๐ บาท
๔๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	รวม	๒๓๙,๖๒๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๙๑,๓๕๙,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๓,๑๘๗,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๑๕,๐๘๓,๕๐๐ บาท

๔๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
ศรีสะเกษ	รวม	๑๗๑,๘๔๖,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๔,๗๓๘,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖,๒๓๕,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๙,๔๖๓,๑๐๐ บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาค			
ทางการศึกษา		๑,๔๐๙,๘๐๐ บาท	
๔๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รวม	๑๕๑,๒๗๙,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๙,๑๔๖,๖๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๗,๘๔๓,๓๐๐ บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาค			
ทางการศึกษา		๑,๒๘๙,๗๐๐ บาท	
๔๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๑๙๐,๓๔๔,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต		๑๖๕,๔๖๙,๒๐๐ บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม	๒๑,๑๖๑,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๒,๒๑๔,๖๐๐ บาท
๔๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
สวนสุนันทา	รวม ๓๑๑,๔๑๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๒๔๙,๓๓๒,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๑๐,๒๖๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม	๔๒,๔๒๘,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๙,๓๘๗,๓๐๐ บาท
๔๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
สุราษฎร์ธานี	รวม ๓๒๐,๒๓๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๔,๐๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๒๗๗,๖๔๖,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๖,๙๓๓,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม	๓๑,๖๐๐,๗๐๐ บาท

๔๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๑๗๕,๔๖๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒,๙๓๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๖,๔๙๘,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๔,๔๙๖,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างความเสมอภาค		
ทางการศึกษา		๑,๕๓๑,๐๐๐ บาท
๔๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏ		
หมู่บ้านจอมบึง	รวม	๑๑๔,๓๗๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๘๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๘๕,๓๐๖,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๓,๑๓๘,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างความเสมอภาค		
ทางการศึกษา		๓,๒๖๒,๖๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน		
อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน		
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๒,๑๘๑,๙๐๐ บาท

๕๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุดรธานี

รวม

๑๒๕,๘๑๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาศักยภาพคน

ตลอดช่วงชีวิต

๗๒,๐๕๔,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างพลังทางสังคม

๔๘,๒๐๘,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

สร้างความเสมอภาค

ทางการศึกษา

๕,๑๐๐,๖๐๐ บาท

๕๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รวม

๑๘๑,๘๐๔,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๒,๘๓๙,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาศักยภาพคน

ตลอดช่วงชีวิต

๑๒๘,๓๙๓,๘๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างพลังทางสังคม

๔๒,๐๖๖,๑๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

สร้างความเสมอภาค

ทางการศึกษา

๘,๕๐๔,๘๐๐ บาท

๕๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุบลราชธานี

รวม

๑๗๔,๘๘๓,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๑๔๖,๙๗๓,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๒,๕๖๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม	๑๗,๗๑๙,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๓,๑๒๔,๓๐๐ บาท
๕๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	รวม ๒๐๘,๖๒๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๒๐๘,๖๒๘,๕๐๐ บาท
๕๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก	รวม ๑๙๒,๘๘๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๑๙๒,๘๘๑,๕๐๐ บาท
๕๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	รวม ๔๙๐,๖๔๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๔๘๕,๙๐๒,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้	๖๙๕,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๔,๐๔๕,๔๐๐ บาท
๕๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลพระนคร	รวม	๑๕๐,๙๐๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๘๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๔๗,๕๑๑,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๓,๒๑๓,๖๐๐ บาท
๕๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลรัตนโกสินทร์	รวม	๒๙๗,๐๙๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๙๗,๐๙๒,๓๐๐ บาท
๕๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลล้านนา	รวม	๒๗๐,๗๗๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๖๐,๖๒๕,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท

๕๙. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลศรีวิชัย	รวม	๒๐๔,๐๗๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๒๐๔,๐๗๙,๔๐๐ บาท
๖๐. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลสุพรรณภูมิ	รวม	๒๕๓,๔๗๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๒๕๐,๗๗๕,๘๐๐ บาท
๖๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลอีสาน	รวม	๔๖๖,๖๔๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๔๕๓,๑๕๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาคุณภาพ		
การศึกษาและการเรียนรู้		๓,๓๘๓,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างความเสมอภาค		
ทางการศึกษา		๑๐,๐๘๙,๖๐๐ บาท
๖๒. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๑,๒๓๒,๖๒๖,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖,๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาพื้นที่		
และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ		๒๒,๕๐๕,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๙๓๓,๙๐๗,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๓๘,๙๑๐,๐๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างความเสมอภาค		
ทางการศึกษา		๑๕,๙๐๔,๕๐๐ บาท
๖๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๑,๔๙๗,๗๒๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔,๓๙๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๘๗,๘๙๘,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
การส่งเสริมวิสาหกิจ		
ขนาดกลางและขนาดย่อม		
ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๔,๖๘๓,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาพื้นที่		
เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๔,๑๘๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑,๐๖๕,๓๕๔,๕๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๒๓๔,๙๖๙,๔๐๐ บาท
(๗) แผนงานยุทธศาสตร์	เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๔๓,๒๓๗,๓๐๐ บาท
(๘) แผนงานยุทธศาสตร์	สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๔๒,๙๙๙,๖๐๐ บาท
๖๔. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๑,๑๓๓,๒๓๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๘,๐๗๘,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๕๑๙,๓๓๔,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๕๗๕,๙๒๘,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์	สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๒๙,๘๙๗,๐๐๐ บาท
๖๕. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๑,๐๕๒,๓๔๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑๙,๔๐๓,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๔๕๓,๗๙๗,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๕,๒๗๓,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๖๒,๘๔๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๑๑,๐๓๐,๑๐๐ บาท
๖๖. มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๓๔๙,๑๘๓,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๔๕,๒๖๗,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๓,๙๑๖,๐๐๐ บาท
๖๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๓๙๔,๙๒๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๗๓,๓๗๔,๕๐๐ บาท
๖๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	รวม	๔๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๑๙,๕๖๗,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๘,๔๓๒,๓๐๐ บาท
๖๙. มหาวิทยาลัย		
เทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๙๐๕,๒๖๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๒๗,๒๗๑,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๕,๘๓๐,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๖๑๒,๙๘๙,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒๗,๖๙๑,๑๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๕,๐๗๙,๒๐๐ บาท
๗๐. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๗๕๔,๒๔๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๖๐๓,๘๘๘,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๑๔๔,๖๗๓,๘๐๐ บาท

		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๕,๖๘๑,๒๐๐ บาท
๗๑. มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม		๔๙๒,๙๐๖,๔๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๔๐,๑๘๔,๖๐๐ บาท
		(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๒๙๔,๗๖๐,๖๐๐ บาท
		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๑๓๘,๘๙๙,๗๐๐ บาท
		(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๑๙,๐๖๑,๕๐๐ บาท
๗๒. มหาวิทยาลัยพะเยา	รวม		๓๘๕,๔๐๔,๓๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	๔๘,๔๑๑,๘๐๐ บาท
		(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๒๕๘,๓๙๒,๓๐๐ บาท
		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๖๒,๖๗๗,๖๐๐ บาท
		(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา	๕,๙๓๐,๔๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			๙,๙๙๒,๒๐๐ บาท
๗๓. มหาวิทยาลัย			
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม		๙๖๔,๔๔๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต			๙๖๔,๔๔๕,๗๐๐ บาท
๗๔. มหาวิทยาลัย			
มหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม		๓๙๓,๓๖๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต			๓๙๓,๓๖๕,๙๐๐ บาท
๗๕. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม		๓,๘๐๘,๔๐๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๖๑,๐๔๔,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต			๑,๐๘๒,๘๘๘,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๒,๕๖๒,๒๘๙,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา			๒,๑๖๙,๕๐๐ บาท
๗๖. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม		๔๘๗,๒๓๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๓๐,๓๓๐,๐๐๐ บาท

		(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า	๒๓,๘๘๒,๔๐๐ บาท
		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๓๓๓,๐๒๑,๕๐๐ บาท
๗๗. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม		๖๗๒,๖๘๘,๓๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า	๔,๙๐๐,๐๐๐ บาท
		(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท
		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	๒๕๓,๘๕๙,๕๐๐ บาท
		(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้	๙,๐๗๘,๔๐๐ บาท
		(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๓๒๙,๐๑๕,๔๐๐ บาท
		(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	๗๑,๕๓๕,๐๐๐ บาท
๗๘. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม		๘๗๘,๗๗๐,๖๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๔๕,๓๑๒,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๔๙๘,๕๖๒,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๓๔,๘๙๖,๑๐๐ บาท
๗๙. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๔๗๕,๖๙๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๘๐๓,๙๘๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๐๔,๗๐๘,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๖๗,๐๐๗,๕๐๐ บาท
๘๐. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๒๘๒,๗๕๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๗๒,๓๓๒,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๑๐,๔๒๕,๑๐๐ บาท
๘๑. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๑,๐๘๒,๐๙๔,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕,๖๕๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๒,๙๒๕,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๖๗๐,๐๕๒,๑๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๙๑,๒๓๘,๘๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๑๒,๒๒๔,๔๐๐ บาท
๘๒. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	รวม	๔๐๐,๓๓๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓,๙๔๒,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๗๕,๔๓๑,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒,๘๓๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๘,๑๓๑,๒๐๐ บาท
๘๓. สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย	รวม	๑๓๒,๐๔๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๔๐,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๑๐,๕๖๒,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๐,๕๔๔,๐๐๐ บาท
๘๔. สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	รวม	๑๐๗,๗๒๘,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		
		๙,๔๙๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		
		๙๘,๒๓๗,๘๐๐ บาท
๘๕. สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา	รวม	๑๔๒,๔๔๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		
		๒,๓๒๕,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		
		๑๔๐,๑๑๙,๔๐๐ บาท
๘๖. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า		
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
	รวม	๕๖๔,๗๖๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		
		๕๖๔,๗๖๗,๖๐๐ บาท
๘๗. สถาบันบัณฑิต		
พัฒนบริหารศาสตร์		
	รวม	๑๕๓,๒๕๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		
		๑,๙๓๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาพื้นที่		
และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		
		๕,๓๗๐,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเศรษฐกิจ		
และสังคมดิจิทัล		
		๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๗,๒๔๖,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๘๘. สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	รวม	๑๒๔,๕๕๘,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๐๐,๐๒๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๑,๐๒๔,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๙,๕๐๙,๖๐๐ บาท
๘๙. สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		รวม ๖๗,๑๔๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม		๖๗,๑๔๙,๑๐๐ บาท
๙๐. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		รวม ๒,๑๑๓,๒๒๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๑๔,๑๙๗,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๓๒๐,๐๑๕,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑,๕๘๙,๐๔๙,๔๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๕๗,๔๖๕,๙๐๐ บาท
๙๑. สำนักงานสภานโยบาย การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ	รวม	๗๖,๙๖๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๔,๐๓๙,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๙,๑๕๖,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓,๗๖๔,๙๐๐ บาท

๙๒. ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๘,๔๘๓,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๙,๙๘๓,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๑๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๙๓. สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๓๐,๒๘๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๙,๑๕๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๔,๑๖๘,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๒,๓๕๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๐๔,๖๑๓,๑๐๐ บาท
๙๔. สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๙๓,๔๔๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๔,๘๔๔,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๙๘,๑๒๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๓๐,๔๗๗,๑๐๐ บาท
๙๕. สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน		
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๑๘,๒๗๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๙,๒๕๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๖๒,๗๖๑,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๑,๓๔๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔,๙๑๘,๓๐๐ บาท
๙๖. สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ		
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๐๐,๔๐๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๒๖,๑๕๑,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๗๔,๒๕๓,๔๐๐ บาท
๙๗. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๗๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ		๑๘,๓๔๓,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๑๐๙,๕๑๓,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๙๑,๑๔๓,๑๐๐ บาท
๙๘. สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๐๒,๕๘๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๘๕,๘๕๐,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
การเกษตรสร้างมูลค่า	๑๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาพื้นที่
และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	๙,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน	๓๘๙,๙๙๓,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล	๔๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์
จัดการผลกระทบ
จากการเปลี่ยนแปลง
สภาวะภูมิอากาศ	๖๑,๑๓๙,๒๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๒,๔๓๘,๒๔๐,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓๓๔,๔๗๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน		๓๑๒,๑๗๙,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๘,๔๙๐,๗๐๐ บาท

๒. กรมการข้าว

รวม	๑๘,๙๒๖,๓๐๑,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน	๑๑๘,๐๗๐,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๘,๗๗๗,๕๗๙,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๐,๖๕๑,๕๐๐ บาท
๓. กรมชลประทาน	รวม	๓๑,๒๘๒,๗๘๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
ต่อสิ่งแวดล้อม		๑,๘๒๗,๒๕๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
ต่อสิ่งแวดล้อม		๒๙,๔๕๕,๕๒๘,๙๐๐ บาท
๔. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๓๔๘,๕๙๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๒๘๘,๖๐๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๔๐,๒๑๘,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๙,๗๗๗,๐๐๐ บาท
๕. กรมประมง	รวม	๑,๑๔๔,๗๓๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓๓๔,๘๔๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์		๙,๕๓๑,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
ป้องกันและแก้ไขปัญหา		
ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๑๘๕,๖๘๓,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๕๕,๐๗๓,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๕๙,๕๙๗,๙๐๐ บาท
๖. กรมปศุสัตว์	รวม	๑,๘๐๔,๙๖๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๗๓๘,๕๐๙,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๙๘๕,๒๔๗,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๘๑,๒๐๙,๑๐๐ บาท
๗. กรมฝนหลวง		
และการบินเกษตร	รวม	๑,๕๒๑,๕๒๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
ต่อสิ่งแวดล้อม		๕๙๘,๒๑๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
ต่อสิ่งแวดล้อม		๙๒๓,๓๑๓,๐๐๐ บาท
๘. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๗๕๑,๕๙๐,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๑,๑๓๕,๔๗๐,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๑,๓๖๐,๒๘๕,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๓๘,๘๓๔,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการมลพิษ		
และสิ่งแวดล้อม		๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๙. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๘๔๙,๓๑๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๕๒๐,๓๕๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๒๗๓,๙๐๐,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๕๕,๐๕๓,๙๐๐ บาท
๑๐. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๑,๒๔๗,๑๖๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๕๑๗,๖๐๔,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๖๔๘,๐๗๕,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๖๗,๓๔๐,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๔,๔๒๐,๐๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม		๙,๗๑๙,๖๐๐ บาท
๑๑. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๗๖๑,๕๑๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๐๒,๖๒๖,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๒๑,๗๘๙,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๓,๙๘๗,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๒๑๓,๑๐๖,๔๐๐ บาท
๑๒. กรมหม่อนไหม	รวม	๒๓๑,๑๔๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๒,๑๖๕,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๔๓,๗๖๗,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๕,๒๑๕,๙๐๐ บาท
๑๓. สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม	รวม	๓๖๔,๙๖๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๔๕,๐๗๔,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๖๔,๙๖๙,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม			๔๗,๘๓๑,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม			๗,๐๙๔,๒๐๐ บาท
๑๔. สำนักงานมาตรฐาน			
สินค้าเกษตร			
และอาหารแห่งชาติ	รวม	๑๒๖,๑๖๙,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๗๓,๗๖๔,๙๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๑,๓๙๙,๗๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๐๐๕,๐๐๐ บาท	
๑๕. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๒๓๖,๘๔๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๑๖๙,๖๐๑,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
การเกษตรสร้างมูลค่า		๖๕,๗๔๒,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๖. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง			
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๕๕,๔๐๖,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างโอกาส			
และความเสมอภาคทางสังคม		๔๗,๙๖๑,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
การเกษตรสร้างมูลค่า		๓๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๗๕,๔๙๕,๗๐๐ บาท
๑๗. สำนักงานพิพิธภัณฑ		
เกษตรเฉลิมพระเกียรติ		
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว		
(องค์การมหาชน)		รวม ๑๕๐,๗๕๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๖๙,๙๖๘,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๘๐,๗๘๖,๕๐๐ บาท
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน		
๕๗,๙๗๕,๗๖๒,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงคมนาคม		รวม ๓๒๑,๒๙๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓๒๑,๒๙๔,๐๐๐ บาท
๒. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๑,๒๔๓,๗๐๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๑,๒๔๓,๗๐๑,๘๐๐ บาท
๓. กรมการขนส่งทางราง	รวม	๘๖,๖๕๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๘๖,๖๕๑,๖๐๐ บาท
๔. กรมเจ้าท่า	รวม	๒,๔๕๔,๘๕๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๒,๔๕๔,๘๕๘,๘๐๐ บาท

๕. กรมทางหลวง	รวม	๒๙,๙๓๕,๘๘๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๒๙,๙๓๕,๘๘๕,๐๐๐ บาท
๖. กรมทางหลวงชนบท	รวม	๒๓,๕๘๐,๒๖๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๒๓,๕๘๐,๒๖๒,๕๐๐ บาท
๗. กรมท่าอากาศยาน	รวม	๓๑๘,๖๖๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓๑๘,๖๖๙,๘๐๐ บาท
๘. สำนักงานนโยบาย		
และแผนการขนส่งและจราจร	รวม	๓๔,๔๓๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓๔,๔๓๘,๖๐๐ บาท
มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงาน		
ในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๗๓๕,๖๙๗,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัล		
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๓๙๕,๐๒๕,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๑๘๔,๘๓๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเศรษฐกิจ		
และสังคมดิจิทัล		๑๐๙,๒๗๗,๓๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๐๐,๙๑๓,๙๐๐ บาท
๒. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๑,๔๙๙,๖๕๘,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๒๒๒,๑๙๐,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ		๑,๒๗๗,๔๖๘,๖๐๐ บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รวม	๑๘๓,๒๔๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๙,๔๗๗,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล		๑๒๓,๗๖๒,๗๐๐ บาท
๔. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๕๖๔,๕๔๓,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๕๐,๖๑๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๓๑๓,๙๒๙,๕๐๐ บาท

๕. สำนักงานพัฒนา

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	รวม	๔๒๖,๐๒๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๔๔,๓๘๙,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเศรษฐกิจ		
และสังคมดิจิทัล		๑๑๘,๙๒๖,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
การส่งเสริมวิสาหกิจ		
ขนาดกลางและขนาดย่อม		
ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๕๕,๙๓๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนา		
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๕๙,๓๗๓,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนากฎหมาย		
และกระบวนการยุติธรรม		๔๗,๓๙๘,๕๐๐ บาท

๖. สำนักงานส่งเสริม

เศรษฐกิจดิจิทัล	รวม	๖๖๗,๒๐๘,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๙๓,๑๙๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเศรษฐกิจ		
และสังคมดิจิทัล		๕๒๔,๐๑๖,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

การส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้

๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ
หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓,๔๕๐,๐๖๓,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

รวม ๑,๒๘๒,๐๙๑,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๑,๒๓๒,๖๔๓,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน

การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๓๓,๒๔๘,๗๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

จัดการมลพิษ

และสิ่งแวดล้อม

๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. กรมควบคุมมลพิษ

รวม ๒๖๓,๙๐๙,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๑๔๗,๐๘๖,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการผลกระทบ		
จากการเปลี่ยนแปลง		
สภาวะภูมิอากาศ		๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการมลพิษ		
และสิ่งแวดล้อม		๑๑๒,๓๒๓,๓๐๐ บาท
๓. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	รวม	๗๒๓,๔๔๕,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
ต่อสิ่งแวดล้อม		๒๔๒,๗๔๕,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน		
อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน		
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๒๕๖,๙๙๕,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน		
บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล		๑๔๐,๗๔๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการผลกระทบ		
จากการเปลี่ยนแปลง		
สภาวะภูมิอากาศ		๖๗,๐๖๒,๖๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการมลพิษ		
และสิ่งแวดล้อม		๑๕,๙๐๐,๐๐๐ บาท
๔. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๓๒๐,๖๑๔,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างการเติบโต				
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
ต่อสิ่งแวดล้อม			๒๕๖,๑๔๑,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน				
อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน				
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			๓๕,๑๖๐,๘๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน				
บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล			๕,๕๒๙,๙๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์				
จัดการผลกระทบ				
จากการเปลี่ยนแปลง				
สภาวะภูมิอากาศ			๒๓,๗๘๑,๖๐๐	บาท
๕. กรมทรัพยากรน้ำ	รวม		๑,๐๓๓,๙๔๓,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างการเติบโต				
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
ต่อสิ่งแวดล้อม			๔๔๔,๙๐๘,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
เพื่อสนับสนุน				
ด้านการสร้างการเติบโต				
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
ต่อสิ่งแวดล้อม			๕๘๙,๐๓๕,๐๐๐	บาท
๖. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม		๗๗๐,๙๐๐,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างการเติบโต				
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
ต่อสิ่งแวดล้อม			๑๐๒,๒๒๙,๓๐๐	บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๖๖๘,๖๗๑,๐๐๐ บาท
๗. กรมป่าไม้	รวม	๒,๒๖๕,๓๔๓,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๙๙๔,๑๘๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่า และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๒๗๑,๑๖๐,๑๐๐ บาท
๘. กรมส่งเสริม		
คุณภาพสิ่งแวดล้อม		รวม ๒๗๕,๓๘๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑๗๑,๔๓๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่า และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๓๐,๐๙๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๗๐,๘๕๒,๑๐๐ บาท
๙. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๕,๕๔๗,๖๖๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๒,๖๓๖,๖๙๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๓๖,๐๔๔,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๒,๕๕๕,๓๖๗,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ		๑๙,๕๖๔,๐๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๘๔๖,๐๒๔,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๓๘๖,๔๗๓,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมื่อนำอยู่อัจฉริยะ		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๒๗,๔๕๐,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑๖,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๖,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานพัฒนา เศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)	รวม	๕๗,๘๓๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๒๐,๗๐๒,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๓๗,๑๓๓,๖๐๐ บาท

๑๒. องค์การบริหารจัดการ

ก๊าซเรือนกระจก

(องค์การมหาชน)

รวม

๖๒,๙๐๗,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๑๗,๗๔๓,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

จัดการผลกระทบ

จากการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๓๘,๖๑๖,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๖,๕๔๗,๓๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๘๕๙,๕๖๖,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงพลังงาน

รวม

๒๔๑,๗๘๐,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๑๘๔,๓๐๙,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาความมั่นคง

ทางพลังงาน

๕๗,๔๗๑,๐๐๐ บาท

๒. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

รวม

๑๗๐,๗๘๖,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาความมั่นคง

ทางพลังงาน

๑๗๐,๗๘๖,๕๐๐ บาท

๓. กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๑๑๖,๙๓๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๑๑๑,๕๔๖,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาความมั่นคง		
ทางพลังงาน		๕,๓๙๑,๐๐๐ บาท
๔. กรมพัฒนาพลังงานทดแทน		
และอนุรักษ์พลังงาน	รวม	๑,๒๕๐,๒๖๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓๔๒,๓๖๓,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาความมั่นคง		
ทางพลังงาน		๙๐๗,๙๐๓,๔๐๐ บาท
๕. สำนักงานนโยบาย		
และแผนพลังงาน	รวม	๗๙,๘๕๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาความมั่นคง		
ทางพลังงาน		๗๙,๘๕๒,๒๐๐ บาท
มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น		
จำนวน ๓,๖๑๗,๖๓๖,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๘๐๔,๑๒๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการปรับสมดุล		
และพัฒนาระบบการบริหาร		
จัดการภาครัฐ		๕๔๔,๗๙๔,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๑๖๙,๑๙๔,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๙๐,๑๓๒,๖๐๐ บาท
๒. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๑๑๕,๔๐๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๓,๑๓๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๒,๖๙๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๓๐,๕๘๐,๐๐๐ บาท
๓. กรมการค้าภายใน	รวม	๕๙๙,๖๑๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๙๓,๓๙๓,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๒๔๒,๒๒๓,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๒๔,๒๕๕,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างหลักประกันทางสังคม		๑๓๙,๗๔๓,๘๐๐ บาท
๔. กรมเจรจาการค้า		
ระหว่างประเทศ	รวม	๒๐๑,๘๑๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		๑๔๐,๓๔๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมความสัมพันธ์		
ระหว่างประเทศ		๖๑,๔๗๔,๗๐๐ บาท
๕. กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๒๘๗,๔๒๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๕๙,๘๑๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
การส่งเสริมวิสาหกิจ		
ขนาดกลางและขนาดย่อม		
ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๗๔,๘๖๗,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓,๓๗๕,๐๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๙๖,๐๖๖,๐๐๐ บาท
๖. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๒๐๐,๘๐๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๐,๗๑๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๒๙,๔๒๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๒๐,๖๗๑,๑๐๐ บาท
๗. กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ	รวม	๑,๑๑๓,๕๓๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๐๙,๑๘๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๖๐๔,๓๕๙,๒๐๐ บาท
๘. สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า	รวม	๘๑,๓๑๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๔,๐๖๑,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ	๒,๑๘๙,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๖๕,๐๖๗,๓๐๐ บาท
๙. สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา	
(องค์การมหาชน)	รวม ๓๖,๐๔๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๒๘,๕๙๙,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๗,๔๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ	
(องค์การมหาชน)	รวม ๖๕,๔๐๗,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๘,๓๕๔,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๓๔,๒๘๘,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๒๒,๗๖๔,๔๐๐ บาท
๑๑. สถาบันส่งเสริม ศิลปหัตถกรรมไทย (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๒,๑๒๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๕,๐๙๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๗๗,๐๓๓,๓๐๐ บาท
มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๖๘,๘๓๓,๑๖๘,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงมหาดไทย		รวม ๔,๓๔๒,๘๖๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๒,๗๓๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบภายในประเทศ		๑๕,๑๓๗,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๑,๕๘๘,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๓,๓๕๙,๔๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๔,๒๙๐,๐๕๐,๕๐๐ บาท
๒. กรมการปกครอง	รวม	๘,๒๗๒,๑๖๓,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบ ภายในประเทศ		๒,๕๕๒,๐๘๙,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๒๔,๓๕๓,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๔๔,๙๘๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๕,๖๕๐,๗๓๗,๗๐๐ บาท
๓. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๑,๔๒๐,๘๔๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๔๒๐,๘๔๖,๒๐๐ บาท
๔. กรมที่ดิน	รวม	๒,๒๗๒,๘๕๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๘๖,๑๐๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๙๗,๖๔๘,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑,๘๘๙,๐๙๙,๙๐๐ บาท

๕. กรณป้องกัน

และบรรเทาสาธารณภัย รวม ๓,๒๗๘,๕๓๔,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาระบบการเตรียมพร้อม

แห่งชาติและระบบบริหาร

จัดการภัยพิบัติ

๓,๒๗๘,๕๓๔,๔๐๐ บาท

๖. กรณียาธิการและผังเมือง

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างความมั่นคง

ของสถาบันหลักของชาติ

๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

ป้องกันและแก้ไขปัญหา

ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๕,๔๒๘,๓๒๙,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาระบบการเตรียมพร้อม

แห่งชาติและระบบบริหาร

จัดการภัยพิบัติ

๑๑,๕๖๕,๒๔๗,๑๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาพื้นที่

และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๗,๑๖๘,๒๘๙,๖๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาพื้นที่

เขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔๓๐,๔๔๔,๗๐๐ บาท

๗. กรมส่งเสริม

การปกครองท้องถิ่น

รวม ๒๒๓,๑๕๓,๕๙๘,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างความมั่นคง

ของสถาบันหลักของชาติ

๗๗๕,๐๐๐ บาท

- (๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาพื้นที่
และเมื่องน่าอยู่อัจฉริยะ ๒๕๑,๕๐๐ บาท
- (๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาคุณภาพการศึกษา
และการเรียนรู้ ๔,๙๐๕,๐๐๐ บาท
- (๔) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๘,๓๘๖,๗๐๐ บาท
- (๕) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริม
การกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๒๒,๕๓๗,๙๙๔,๒๐๐ บาท
- (๖) แผนงานยุทธศาสตร์
จัดการมลพิษ
และสิ่งแวดล้อม ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๗) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุน
ด้านการสร้างการเติบโต
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๘) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาบริการประชาชน
และการพัฒนา
ประสิทธิภาพภาครัฐ ๕๙๕,๒๘๖,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๒,๓๗๖,๔๑๐,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงยุติธรรม รวม ๕๑๔,๓๗๕,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการปรับสมดุล	และพัฒนาระบบการบริหาร	จัดการภาครัฐ	๓๕๕,๑๒๐,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	พัฒนากฎหมาย	และกระบวนการยุติธรรม		๑๕๙,๒๕๔,๗๐๐ บาท
๒. กรมคุมประพฤติ	รวม	๖๙๑,๗๔๘,๒๐๐ บาท คือ		
(๑) แผนงานพื้นฐาน	ด้านความมั่นคง			๘๕,๘๐๘,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการปรับสมดุล	และพัฒนาระบบการบริหาร	จัดการภาครัฐ	๑๗๑,๗๔๓,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์	พัฒนากฎหมาย	และกระบวนการยุติธรรม		๔๓๔,๑๙๖,๘๐๐ บาท
๓. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	รวม	๕๗๓,๔๗๗,๗๐๐ บาท คือ		
(๑) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการปรับสมดุล	และพัฒนาระบบการบริหาร	จัดการภาครัฐ	๑๔๓,๗๒๒,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว	และการค้ามนุษย์		๓,๙๒๓,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์	พัฒนากฎหมาย	และกระบวนการยุติธรรม		๔๒๕,๘๓๑,๒๐๐ บาท
๔. กรมบังคับคดี	รวม	๑๔๘,๕๕๒,๐๐๐ บาท คือ		

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	๑๒๔,๘๓๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๒,๐๕๖,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม	๒๑,๖๖๐,๐๐๐ บาท
๕. กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	รวม ๔๙๔,๘๘๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง	๘,๙๙๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	๔๘๑,๑๙๙,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม	๔,๖๙๖,๙๐๐ บาท
๖. กรมราชทัณฑ์	รวม ๘,๗๓๔,๕๗๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง	๑๐๐,๐๗๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	๑๘,๕๙๒,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๘,๖๑๕,๙๐๕,๐๐๐ บาท
๗. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๔๐๑,๙๓๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๒๔,๒๓๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๓,๓๙๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๘๔,๐๙๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๙๐,๒๒๓,๒๐๐ บาท
๘. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๔๖๐,๒๔๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๔๒,๙๔๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๑๗,๒๙๔,๖๐๐ บาท
๙. สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๖๒,๖๓๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๕,๖๐๓,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนากฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม			๒๗,๐๓๖,๒๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน			
และปราบปรามยาเสพติด		รวม	๑๘๘,๘๙๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง			๑๘๘,๘๙๒,๖๐๐ บาท
๑๑. สถาบันอนุญาโตตุลาการ		รวม	๑๖,๐๐๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ			๑๖,๐๐๓,๖๐๐ บาท
๑๒. สถาบันเพื่อการยุติธรรม			
แห่งประเทศไทย			
(องค์การมหาชน)		รวม	๘๙,๐๘๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ			๒๒,๙๗๑,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนากฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม			๖๖,๑๑๒,๔๐๐ บาท
มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น			
จำนวน ๕๐,๒๙๗,๙๒๙,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงแรงงาน		รวม	๔๕๓,๗๘๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๓๐๓,๑๐๙,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๓,๓๘๔,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๔๐,๕๕๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๖,๔๓๘,๑๐๐ บาท
๒. กรมการจัดหางาน	รวม	๓๘๑,๗๐๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๗๐,๒๕๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๒๓,๑๕๙,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๑๕,๖๗๑,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๗๒,๖๑๔,๙๐๐ บาท
๓. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๖๖๘,๖๙๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๓๕,๔๘๘,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๒,๗๒๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๒๕,๔๘๒,๐๐๐ บาท
๔. กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน	รวม	๒๕๘,๕๕๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๒๐๓,๙๓๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๒๐,๘๙๖,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๓,๕๖๔,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๒๐,๑๕๑,๕๐๐ บาท
๕. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๔๘,๕๑๔,๑๖๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๔๘,๕๑๔,๑๖๒,๔๐๐ บาท
๖. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน		
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๑,๐๓๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๗,๗๑๔,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

สร้างหลักประกันทางสังคม

๑๓,๓๒๔,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๔,๒๑๐,๘๕๕,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

รวม ๑,๑๔๙,๔๑๕,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างโอกาส

และความเสมอภาคทางสังคม

๒๑๓,๘๔๒,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมความสัมพันธ์

ระหว่างประเทศ

๑๖,๒๘๔,๓๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๑๐๖,๐๙๔,๔๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์

ปรับเปลี่ยนค่านิยม

และวัฒนธรรม

๑๕๑,๓๔๖,๑๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างโอกาส

และความเสมอภาคทางสังคม

๖๖๑,๘๔๗,๖๐๐ บาท

๒. กรมการศาสนา

รวม ๒๙๘,๑๖๓,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓๔,๑๓๔,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๒๖๔,๐๒๙,๐๐๐ บาท
๓. กรมศิลปากร	รวม	๑,๖๒๓,๑๖๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๗๔๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๔,๘๑๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๘๐๐,๒๙๕,๙๐๐ บาท
๔. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๔๒๗,๓๒๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๒๓๗,๙๔๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๑๘๙,๓๘๘,๘๐๐ บาท
๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	รวม	๔๐๙,๓๓๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๗,๕๗๒,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๘,๑๕๒,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๓๕,๐๐๘,๑๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๖๘,๖๐๒,๖๐๐ บาท
๖. สำนักงาน		
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	รวม	๑๔๑,๐๒๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๗๐,๖๘๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๐,๓๓๗,๑๐๐ บาท
๗. ศูนย์คุณธรรม		
(องค์การมหาชน)	รวม	๖๒,๖๔๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๒,๖๗๑,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๓๙,๙๗๓,๒๐๐ บาท
๘. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร		
(องค์การมหาชน)	รวม	๕๐,๗๗๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๐,๗๗๑,๖๐๐ บาท
๙. หอภาพยนตร์		
(องค์การมหาชน)	รวม	๔๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๗,๑๐๙,๖๐๐ บาท

- (๒) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศ ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน ๘,๔๐๓,๔๐๐ บาท
- (๔) แผนงานยุทธศาสตร์
ปรับเปลี่ยนค่านิยม
และวัฒนธรรม ๙,๘๘๗,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๒๒,๖๖๘,๕๐๕,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม ๓๙,๘๗๕,๗๙๐,๙๐๐ บาท คือ
- (๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๓,๕๓๙,๕๘๖,๓๐๐ บาท
- (๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมดิจิทัล ๙๖,๕๓๗,๐๐๐ บาท
- (๔) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาศักยภาพคน
ตลอดช่วงชีวิต ๔,๗๙๖,๒๔๐,๑๐๐ บาท
- (๕) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุน
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๑,๙๔๔,๔๓๓,๗๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒๙,๔๙๕,๔๙๓,๘๐๐ บาท
๒. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๖๕,๖๓๓,๒๗๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๕๓๑,๘๓๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓,๑๔๗,๙๕๐,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๑๔,๒๐๘,๓๗๔,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๓๗,๗๔๕,๑๑๔,๑๐๐ บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา	รวม	๑๔,๘๔๗,๗๐๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔,๒๓๓,๙๕๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๑,๔๒๐,๗๖๗,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๙,๑๙๒,๙๘๐,๒๐๐ บาท
๔. สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา	รวม	๘๘,๐๕๙,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			
			๖๑,๖๖๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต			
			๑๖,๙๒๔,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษา			
และการเรียนรู้			
			๓,๕๔๒,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนากฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม			
			๕,๙๒๖,๐๐๐ บาท
๕. สถาบันส่งเสริมการสอน			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
	รวม	๑,๕๔๔,๙๒๐,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษา			
และการเรียนรู้			
		๑,๕๔๔,๙๒๐,๒๐๐ บาท	
๖. สำนักงานคณะกรรมการ			
ส่งเสริมสวัสดิการ			
และสวัสดิภาพครู			
และบุคลากรทางการศึกษา			
	รวม	๗,๕๖๑,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			
		๗,๕๖๑,๙๐๐ บาท	
๗. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา			
	รวม	๘๙,๘๗๓,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			
		๗๘,๑๐๔,๑๐๐ บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๑,๗๖๙,๘๐๐ บาท
๘. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม		๑๐๙,๖๗๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๐๙,๖๗๕,๐๐๐ บาท
๙. สถาบันทดสอบ			
ทางการศึกษาแห่งชาติ			
(องค์การมหาชน)		รวม	๔๑๐,๖๕๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๓๔๗,๕๕๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๖๓,๐๙๘,๓๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานรับรอง			
มาตรฐานและประเมิน			
คุณภาพการศึกษา			
(องค์การมหาชน)		รวม	๖๐,๙๙๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๖๐,๙๙๐,๖๐๐ บาท
มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น			
จำนวน	๓๗,๑๗๖,๕๔๔,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		รวม	๑๕,๘๐๒,๗๖๓,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑,๑๖๖,๕๒๘,๙๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์	๓,๗๔๕,๘๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต	๓๙,๑๑๔,๔๐๐ บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๑๓,๑๑๘,๒๒๑,๖๐๐ บาท	
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างหลักประกันทางสังคม	๑,๒๑๕,๔๙๐,๓๐๐ บาท	
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการมลพิษ		
และสิ่งแวดล้อม	๒๕๙,๖๖๒,๒๐๐ บาท	
๒. กรมการแพทย์	รวม	๒,๗๘๙,๐๗๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๒๑๒,๓๖๓,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต	๔,๐๙๘,๘๐๐ บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๒,๕๕๑,๖๑๕,๗๐๐ บาท	

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	รวม	๑๖๓,๒๐๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๘๒,๙๐๙,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๘๐,๒๙๗,๗๐๐ บาท
๔. กรมควบคุมโรค	รวม	๑,๖๑๔,๑๘๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๕๕,๑๗๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๕๙,๐๐๔,๑๐๐ บาท
๕. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๕๘๖,๑๖๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๙๕,๕๓๓,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๙๐,๖๒๘,๑๐๐ บาท
๖. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๑๒,๗๓๒,๓๑๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๖๐,๒๘๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒,๕๗๒,๐๓๓,๓๐๐ บาท

๗. กรมสุขภาพจิต	รวม	๖๑๑,๘๓๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๑๓,๐๐๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๔,๓๓๙,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๔,๔๘๘,๙๐๐ บาท
๘. กรมอนามัย	รวม	๕๒๔,๓๘๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๖๖,๘๘๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๙๓,๑๑๒,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๗,๐๖๕,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา		๗,๓๙๔,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๒,๔๔๑,๔๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม		๗,๔๖๙,๓๐๐ บาท
๙. สถาบันพระบรมราชชนก	รวม	๙๕๓,๘๒๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๙๐,๖๓๙,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๖๓,๑๙๐,๑๐๐ บาท

๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ		
อาหารและยา	รวม	๔๗๖,๑๗๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๔๖,๓๘๔,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒๙,๗๙๑,๔๐๐ บาท
๑๑. สถาบันการแพทย์		
ฉุกเฉินแห่งชาติ	รวม	๗๑,๔๒๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๖,๗๔๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๔,๖๗๒,๔๐๐ บาท
๑๒. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๑,๔๔๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๔๔๙,๙๐๐ บาท
๑๓. สำนักงานหลักประกัน		
สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๗๘๗,๔๗๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๙๑,๓๗๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างหลักประกันทางสังคม		๖๙๖,๑๐๐,๘๐๐ บาท
๑๔. สถาบันวัคซีนแห่งชาติ	รวม	๒๙,๑๓๐,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๗,๕๙๒,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๕๓๗,๙๐๐ บาท
๑๕. โรงพยาบาลบ้านแพ้ว		
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๓,๓๓๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓,๓๓๗,๕๐๐ บาท
๑๖. สถาบันรับรองคุณภาพ		
สถานพยาบาล		
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๙,๗๙๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔,๗๓๒,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕,๐๖๓,๘๐๐ บาท
มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๖๖๓,๐๒๖,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๙๒,๐๑๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๓๔,๔๙๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๖,๐๑๓,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๑๓๑,๖๕๑,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	๑๖,๓๖๐,๓๐๐ บาท
๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม ๒๔๑,๓๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๑๑๓,๑๑๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่ และเมื่อนำอยู่อัจฉริยะ	๙,๓๕๘,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	๕,๑๑๔,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๗,๐๓๐,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ	๗๑,๗๑๐,๒๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม	๑๔,๑๑๗,๘๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๒๐,๘๖๘,๑๐๐ บาท
๓. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๕๐๓,๕๙๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๒๕,๘๗๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๒๒๖,๗๒๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่	รวม	๑๔๕,๙๔๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๑,๑๓๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๐,๒๙๕,๖๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๔๔,๕๑๘,๙๐๐ บาท
๕. สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย	รวม	๑๕๙,๒๗๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๐,๔๙๔,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๑๔,๗๑๖,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนา ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๔,๐๖๒,๒๐๐ บาท
๖. สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๑๑๕,๑๒๒,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๓,๘๗๗,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๕,๕๒๗,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๕,๗๑๗,๖๐๐ บาท
๗. สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม	รวม	๑๐๕,๗๕๔,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน ๕๕,๔๖๙,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน ๕๐,๒๘๕,๓๐๐ บาท

มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง
หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน
๓๕,๖๖๕,๕๗๖,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ศูนย์อำนวยการบริหาร
จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวม ๖๑๘,๕๑๗,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านความมั่นคง ๘๑,๗๒๘,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุนด้านความมั่นคง ๕๓๖,๗๘๙,๐๐๐ บาท

๒. สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ รวม ๑๗๗,๐๖๙,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบการบริหาร
จัดการภาครัฐ ๑๗๗,๐๖๙,๗๐๐ บาท

๓. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ
เพื่อประสานงาน
โครงการอันเนื่อง
มาจากพระราชดำริ รวม ๗๐๐,๙๒๖,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างโอกาส
และความเสมอภาคทางสังคม ๔๐,๕๖๙,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๖๖๐,๓๕๖,๔๐๐ บาท
๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๓๑,๒๔๐,๑๒๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		๑,๗๗๒,๐๔๕,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างความมั่นคง		
ของสถาบันหลักของชาติ		๑,๕๗๔,๓๕๖,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
รักษาความสงบ		
ภายในประเทศ		๑๙,๓๙๘,๙๖๒,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์		๗๘,๙๑๗,๘๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
ป้องกันและแก้ไขปัญหา		
ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๔,๖๓๘,๙๘๘,๘๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนา		
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๓,๗๗๖,๘๕๔,๓๐๐ บาท
๕. สำนักงานป้องกัน		
และปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๑๒๖,๔๕๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		๑๒๕,๓๗๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์		๑,๐๗๑,๐๐๐ บาท

๖. สำนักงาน

พระพุทธศาสนาแห่งชาติ รวม ๒,๖๐๐,๔๕๓,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑,๔๖๑,๙๐๖,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาคุณภาพ

การศึกษาและการเรียนรู้

๑,๑๓๘,๕๔๗,๑๐๐ บาท

๗. สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

รวม ๑๑๒,๔๘๘,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๕๘,๐๐๓,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาคุณภาพ

การศึกษาและการเรียนรู้

๕๔,๔๘๕,๔๐๐ บาท

๘. สำนักงานคณะกรรมการ

นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ

ภาคตะวันออก

รวม ๘๒,๕๗๗,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๘๒,๕๗๗,๗๐๐ บาท

๙. สำนักงานส่งเสริม

วิสาหกิจเพื่อสังคม

รวม ๖,๙๖๗,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างโอกาส

และความเสมอภาคทางสังคม

๕,๐๘๒,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

ปรับเปลี่ยนค่านิยม

และวัฒนธรรม

๒๐๑,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างพลังทางสังคม

๑,๖๘๓,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๑,๕๐๐,๖๔๑,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในพื้นที่ภาคกลางตอนบน รวม ๑,๔๖๓,๗๒๘,๒๐๐ บาท คือ

(๑) กลุ่มจังหวัด

ภาคกลางตอนบน

๓๗๘,๘๘๘,๘๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการพัฒนา

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ

๓๗๘,๘๘๘,๘๐๐ บาท

(๒) จังหวัดชัยนาท

๑๙๓,๐๖๓,๙๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการพัฒนา

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ

๑๙๓,๐๖๓,๙๐๐ บาท

(๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒๒๔,๑๔๕,๓๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการพัฒนา

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ

๒๒๔,๑๔๕,๓๐๐ บาท

(๔) จังหวัดลพบุรี

๒๐๑,๐๓๗,๐๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการพัฒนา

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ

๒๐๑,๐๓๗,๐๐๐ บาท

(๕) จังหวัดสระบุรี

๑๗๖,๑๖๙,๐๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการพัฒนา

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ

๑๗๖,๑๖๙,๐๐๐ บาท

(๖) จังหวัดสิงห์บุรี		๑๓๔,๒๗๐,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๓๔,๒๗๐,๒๐๐ บาท
(๗) จังหวัดอ่างทอง		๑๕๖,๑๔๔,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๖,๑๔๔,๐๐๐ บาท
๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๑,๓๑๓,๐๘๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคกลางปริมณฑล		๓๙๗,๐๙๖,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๙๗,๐๙๖,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดนครปฐม		๑๙๐,๕๖๖,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๙๐,๕๖๖,๗๐๐ บาท
(๓) จังหวัดนนทบุรี		๒๐๒,๐๔๑,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๐๒,๐๔๑,๒๐๐ บาท

(๔) จังหวัดปทุมธานี		๒๑๙,๗๓๒,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๑๙,๗๓๒,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสมุทรปราการ		๓๐๓,๖๔๖,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๐๓,๖๔๖,๓๐๐ บาท
๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๗๘๔,๙๒๖,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคกลางตอนล่าง ๑		๒๐๐,๘๗๓,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๐๐,๘๗๓,๖๐๐ บาท
(๒) จังหวัดกาญจนบุรี		๒๒๗,๖๒๔,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๒๗,๖๒๔,๑๐๐ บาท
(๓) จังหวัดราชบุรี		๒๒๓,๙๕๙,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๒๓,๙๕๙,๒๐๐ บาท

(๔) จังหวัดสุพรรณบุรี		๑๓๒,๔๖๙,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๓๒,๔๖๙,๙๐๐ บาท
๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๙๑๒,๔๕๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคกลางตอนล่าง ๒		๒๒๗,๗๖๑,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๒๗,๗๖๑,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๑๖๙,๗๐๖,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๙,๗๐๖,๖๐๐ บาท
(๓) จังหวัดเพชรบุรี		๑๗๖,๑๘๘,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๖,๑๘๘,๔๐๐ บาท
(๔) จังหวัดสมุทรสงคราม		๑๒๘,๒๒๘,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๒๘,๒๒๘,๒๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสมุทรสาคร		๒๑๐,๕๖๖,๙๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๑๐,๕๖๖,๙๐๐ บาท
๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๑,๔๗๗,๐๓๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		๓๔๔,๒๐๙,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๓๔๔,๒๐๙,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดชุมพร		๑๗๕,๗๙๒,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๗๕,๗๙๒,๔๐๐ บาท
(๓) จังหวัดนครศรีธรรมราช		๒๕๙,๑๕๖,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๕๙,๑๕๖,๑๐๐ บาท
(๔) จังหวัดพัทลุง		๒๑๕,๒๔๓,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๑๕,๒๔๓,๐๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสงขลา		๒๕๗,๙๓๓,๗๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๕๗,๙๓๓,๗๐๐ บาท
(๖) จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๒๒๔,๗๐๑,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๒๔,๗๐๑,๑๐๐ บาท
๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๓๕๑,๓๙๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน		๓๒๑,๗๔๕,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๓๒๑,๗๔๕,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดกระบี่		๑๖๖,๗๔๕,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๖๖,๗๔๕,๗๐๐ บาท
(๓) จังหวัดตรัง		๑๙๓,๖๔๒,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๙๓,๖๔๒,๒๐๐ บาท
(๔) จังหวัดพังงา		๑๕๙,๔๙๙,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๕๙,๔๙๙,๒๐๐ บาท

(๕) จังหวัดภูเก็ต		๑๖๓,๐๖๓,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๖๓,๐๖๓,๐๐๐ บาท
(๖) จังหวัดระนอง		๑๖๓,๗๙๑,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๖๓,๗๙๑,๑๐๐ บาท
(๗) จังหวัดสตูล		๑๘๒,๙๐๙,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๘๒,๙๐๙,๑๐๐ บาท
๗. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๙๓๙,๓๓๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน		๒๓๗,๓๗๐,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๓๗,๓๗๐,๐๐๐ บาท
(๒) จังหวัดนราธิวาส		๒๔๖,๒๗๓,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๔๖,๒๗๓,๒๐๐ บาท

(๓) จังหวัดปัตตานี	๒๓๘,๓๘๒,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๓๘,๓๘๒,๕๐๐ บาท
(๔) จังหวัดยะลา	๒๑๗,๓๐๙,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๑๗,๓๐๙,๕๐๐ บาท
๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๑	รวม ๑,๓๑๔,๕๑๘,๓๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด	
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๔๔๑,๘๕๒,๘๐๐ บาท
(๒) จังหวัดฉะเชิงเทรา	๒๓๐,๔๒๑,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๓๐,๔๒๑,๐๐๐ บาท
(๓) จังหวัดชลบุรี	๓๓๕,๔๔๖,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๓๓๕,๔๔๖,๓๐๐ บาท

(๔) จังหวัดระยอง		๓๐๖,๗๙๘,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๐๖,๗๙๘,๒๐๐ บาท
๙. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒	รวม	๑,๒๓๔,๖๐๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคตะวันออก ๒		๒๖๙,๙๘๓,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๖๙,๙๘๓,๒๐๐ บาท
(๒) จังหวัดจันทบุรี		๑๙๒,๖๗๗,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๙๒,๖๗๗,๕๐๐ บาท
(๓) จังหวัดตราด		๑๘๐,๙๗๖,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๐,๙๗๖,๗๐๐ บาท
(๔) จังหวัดนครนายก		๑๖๕,๒๔๐,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๕,๒๔๐,๗๐๐ บาท
(๕) จังหวัดปราจีนบุรี		๒๐๗,๒๔๐,๗๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๐๗,๒๔๐,๗๐๐ บาท
(๖) จังหวัดสระแก้ว		๒๑๘,๔๘๒,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๑๘,๔๘๒,๑๐๐ บาท
๑๐. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๑	รวม	๑,๓๑๒,๑๒๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๑		๓๐๓,๒๖๓,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๓๐๓,๒๖๓,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดบึงกาฬ		๑๖๗,๒๗๐,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๖๗,๒๗๐,๓๐๐ บาท
(๓) จังหวัดเลย		๑๘๕,๘๒๘,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๘๕,๘๒๘,๓๐๐ บาท

(๔) จังหวัดหนองคาย		๑๖๘,๕๗๙,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๘,๕๗๙,๒๐๐ บาท
(๕) จังหวัดหนองบัวลำภู		๒๐๑,๕๖๒,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๐๑,๕๖๒,๒๐๐ บาท
(๖) จังหวัดอุดรธานี		๒๘๕,๖๑๖,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๘๕,๖๑๖,๖๐๐ บาท
๑๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๒	รวม	๘๘๖,๓๐๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๒		๒๕๖,๐๙๑,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๕๖,๐๙๑,๓๐๐ บาท
(๒) จังหวัดนครพนม		๒๐๓,๙๑๙,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๐๓,๙๑๙,๖๐๐ บาท

(๓) จังหวัดมุกดาหาร		๑๘๕,๐๘๙,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๕,๐๘๙,๕๐๐ บาท
(๔) จังหวัดสกลนคร		๒๔๑,๒๐๘,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๔๑,๒๐๘,๒๐๐ บาท
๑๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนกลาง	รวม	๑,๒๘๖,๒๘๔,๗๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนกลาง		๓๐๖,๙๔๗,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๐๖,๙๔๗,๘๐๐ บาท
(๒) จังหวัดกาฬสินธุ์		๒๖๗,๗๕๘,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๖๗,๗๕๘,๐๐๐ บาท
(๓) จังหวัดขอนแก่น		๒๘๖,๗๗๔,๔๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๘๖,๗๗๔,๔๐๐ บาท
(๔) จังหวัดมหาสารคาม	๒๐๑,๗๘๙,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๐๑,๗๘๙,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดร้อยเอ็ด	๒๒๓,๐๑๕,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๒๓,๐๑๕,๐๐๐ บาท
๑๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนล่าง ๑	รวม ๑,๔๓๖,๓๐๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๑	๓๑๔,๕๐๗,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๓๑๔,๕๐๗,๒๐๐ บาท
(๒) จังหวัดชัยภูมิ	๒๒๔,๕๖๔,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๒๔,๕๖๔,๒๐๐ บาท

(๓) จังหวัดนครราชสีมา	๓๖๒,๙๖๐,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๓๖๒,๙๖๐,๒๐๐ บาท
(๔) จังหวัดบุรีรัมย์	๒๘๙,๒๗๙,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๘๙,๒๗๙,๘๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสุรินทร์	๒๔๔,๙๙๗,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๔๔,๙๙๗,๔๐๐ บาท
๑๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	รวม ๑,๒๕๐,๑๕๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๓๐๑,๓๙๐,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๓๐๑,๓๙๐,๔๐๐ บาท
(๒) จังหวัดยโสธร	๒๓๔,๑๐๑,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๓๔,๑๐๑,๐๐๐ บาท

(๓) จังหวัดศรีสะเกษ		๒๔๘,๓๙๕,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๔๘,๓๙๕,๔๐๐ บาท
(๔) จังหวัดอำนาจเจริญ		๑๖๓,๔๙๘,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๓,๔๙๘,๒๐๐ บาท
(๕) จังหวัดอุบลราชธานี		๓๐๒,๗๗๑,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๐๒,๗๗๑,๖๐๐ บาท
๑๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม	๑,๐๕๕,๙๗๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคเหนือตอนบน ๑		๑๐๔,๕๔๙,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๐๔,๕๔๙,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดเชียงใหม่		๓๔๐,๗๓๕,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๔๐,๗๓๕,๖๐๐ บาท
(๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๒๕๔,๒๖๙,๙๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๕๕,๒๖๙,๙๐๐ บาท
(๔) จังหวัดลำปาง	๑๘๙,๘๕๘,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๘๙,๘๕๘,๑๐๐ บาท
(๕) จังหวัดลำพูน	๑๖๖,๕๕๘,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๖๖,๕๕๘,๓๐๐ บาท
๑๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม ๑,๑๐๕,๓๘๓,๔๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒	๒๖๗,๕๓๐,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๖๗,๕๓๐,๗๐๐ บาท
(๒) จังหวัดเชียงราย	๒๗๖,๘๔๑,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๗๖,๘๔๑,๐๐๐ บาท
(๓) จังหวัดน่าน	๒๐๐,๗๔๘,๔๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๐๐,๗๔๘,๔๐๐ บาท
(๔) จังหวัดพะเยา		๑๘๘,๙๑๘,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๘๘,๙๑๘,๙๐๐ บาท
(๕) จังหวัดแพร่		๑๗๑,๓๔๔,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๗๑,๓๔๔,๔๐๐ บาท
๑๗. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๑,๓๒๑,๘๑๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง ๑		๓๑๘,๖๗๖,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๓๑๘,๖๗๖,๐๐๐ บาท
(๒) จังหวัดตาก		๒๔๒,๕๐๖,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๔๒,๕๐๖,๖๐๐ บาท
(๓) จังหวัดพิษณุโลก		๑๗๘,๒๒๒,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๗๘,๒๒๒,๖๐๐ บาท

(๔) จังหวัดเพชรบูรณ์		๒๑๕,๔๓๘,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๑๕,๔๓๘,๗๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสุโขทัย		๑๘๕,๘๘๒,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๕,๘๘๒,๔๐๐ บาท
(๖) จังหวัดอุดรธานี		๑๘๑,๐๙๑,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๑,๐๙๑,๗๐๐ บาท
๑๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๑,๐๕๕,๒๑๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด		
ภาคเหนือตอนล่าง ๒		๒๗๑,๑๘๐,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๗๑,๑๘๐,๙๐๐ บาท
(๒) จังหวัดกำแพงเพชร		๑๙๘,๕๒๙,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๙๘,๕๒๙,๒๐๐ บาท

(๓) จังหวัดนครสวรรค์	๒๓๗,๖๐๘,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๓๗,๖๐๘,๐๐๐ บาท
(๔) จังหวัดพิจิตร	๑๖๕,๔๑๖,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๖๕,๔๑๖,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดอุทัยธานี	๑๘๒,๔๗๗,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๘๒,๔๗๗,๑๐๐ บาท

มาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘๔,๗๐๗,๕๕๗,๓๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๑๓๓,๓๙๓,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๖๗,๒๕๖,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา		๙๖๖,๑๓๗,๓๐๐ บาท
๒. การเคหะแห่งชาติ	รวม	๘๖๖,๔๑๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๔๑,๓๐๗,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
มาตรการแบบเจาะจง			
กลุ่มเป้าหมาย			
เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม			๘๒๕,๑๐๙,๓๐๐ บาท
๓. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๗๒๑,๑๑๓,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๗๒๑,๑๑๓,๖๐๐ บาท	
๔. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๓๕๘,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๑,๓๕๘,๙๐๐ บาท	
๕. การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๔๕,๑๑๒,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาพื้นที่			
เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๔๕,๑๑๒,๐๐๐ บาท	
๖. การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๒๗,๗๘๓,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๒๗,๗๘๓,๔๐๐ บาท	
๗. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๙๐๒,๑๐๑,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๑,๐๔๒,๗๓๖,๔๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
มาตรการแบบเจาะจง			
กลุ่มเป้าหมาย			
เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๑,๘๕๙,๓๖๕,๓๐๐ บาท	
๘. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ			
ขนาดกลางและขนาดย่อม			
แห่งประเทศไทย		รวม	๒๗๗,๙๓๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๗๗,๙๓๓,๐๐๐ บาท
๙. ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๕๗,๘๕๘,๗๙๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๖,๗๐๘,๐๒๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๑,๑๕๐,๗๗๕,๘๐๐ บาท
๑๐. ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย	รวม	๙๐,๓๒๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๙๐,๓๒๑,๐๐๐ บาท
๑๑. ธนาคารออมสิน	รวม	๘,๒๕๖,๑๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๘,๒๕๖,๑๑๕,๓๐๐ บาท
๑๒. ธนาคารอาคารสงเคราะห์	รวม	๗๑๘,๖๙๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๗๑๘,๖๙๓,๐๐๐ บาท

๑๓. บริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	รวม	๗,๑๑๑,๑๐๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗,๑๑๑,๑๐๘,๒๐๐ บาท
๑๔. สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๑๑๗,๑๒๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๑๗,๑๒๐,๔๐๐ บาท
๑๕. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย	รวม	๑๐๗,๐๓๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๘๓,๕๑๗,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้		๗,๔๗๖,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๖,๐๓๖,๔๐๐ บาท
๑๖. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๑,๗๖๕,๕๖๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ มาตรการแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๑,๗๖๕,๕๖๕,๙๐๐ บาท

๑๗. องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๑๐๕,๕๗๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๑๐๕,๕๗๑,๘๐๐ บาท
๑๘. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๕,๕๗๔,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕,๕๗๔,๗๐๐ บาท
๑๙. องค์การพิพิธภัณฑ วิทยาาสตร์แห่งชาติ	รวม	๘๕๖,๒๘๔,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๓๒,๒๓๒,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๓๖๓,๗๗๑,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๒๖๐,๒๗๙,๗๐๐ บาท
๒๐. องค์การ สวนพฤกษศาสตร์	รวม	๖๐,๖๙๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๕๔,๒๗๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๖,๔๒๑,๙๐๐ บาท

๒๑. องค์การสวนสัตว์

แห่งประเทศไทย

รวม ๑,๕๖๒,๓๖๔,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๗๔,๘๑๓,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๑,๓๗๕,๕๔๐,๙๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกัน

การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๑๑๒,๐๑๐,๖๐๐ บาท

๒๒. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

รวม ๑๑๗,๑๐๑,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกัน

การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๑๑๐,๙๕๔,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

เพื่อสนับสนุน

ด้านการสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

๖,๑๔๖,๖๐๐ บาท

มาตรา ๓๐ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๒๑๙,๓๔๓,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สถาบันพระปกเกล้า

รวม ๑๐๕,๒๑๔,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๖๑,๓๒๔,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข		๔๓,๘๙๐,๕๐๐ บาท
๒. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๔๘๙,๗๔๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๖๒,๘๒๔,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข		๒๖,๑๙๔,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๐๐,๗๒๓,๘๐๐ บาท
๓. สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร	รวม	๒,๖๒๔,๓๘๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๘๒๐,๖๓๖,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข		๓๖๖,๘๖๑,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาบริการประชาชน
และการพัฒนา
ประสิทธิภาพภาครัฐ ๘๘๗,๘๑๘,๙๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนากฎหมาย
และกระบวนการยุติธรรม ๑,๒๓๕,๐๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์
เพื่อสนับสนุน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบการบริหาร
จัดการภาครัฐ ๕๔๗,๘๓๕,๑๐๐ บาท

มาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๗๖๒,๐๕๖,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานศาลปกครอง รวม ๔๘๔,๗๖๗,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบการบริหาร
จัดการภาครัฐ ๔๖๔,๘๔๕,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนากฎหมาย
และกระบวนการยุติธรรม ๑๙,๙๒๒,๑๐๐ บาท

๒. สำนักงานศาลยุติธรรม รวม ๗,๑๐๒,๗๙๗,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบการบริหาร
จัดการภาครัฐ ๖,๙๐๓,๑๙๗,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนากฎหมาย
และกระบวนการยุติธรรม ๑๙๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท

๓. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๑๗๔,๔๙๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการปรับสมดุล		
และพัฒนาระบบการบริหาร		
จัดการภาครัฐ		๑๕๕,๒๙๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมความสัมพันธ์		
ระหว่างประเทศ		๔,๕๓๖,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนา		
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๓,๐๘๘,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนากฎหมาย		
และกระบวนการยุติธรรม		๑,๕๖๙,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๘๑๑,๖๐๙,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน		
การตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๕๖๘,๙๔๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนา		
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๒๑,๑๙๙,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เพื่อสนับสนุน		
ด้านการปรับสมดุล		
และพัฒนาระบบการบริหาร		
จัดการภาครัฐ		๕๔๗,๗๔๘,๘๐๐ บาท

๒. สำนักงานคณะกรรมการ			
การเลือกตั้ง	รวม	๓๑๔,๘๓๘,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง		๒๔๐,๖๘๙,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง			
ในระบอบประชาธิปไตย			
อันมีพระมหากษัตริย์			
ทรงเป็นประมุข		๗๔,๑๓๙,๒๐๐	บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการ			
ป้องกันและปราบปราม			
การทุจริตแห่งชาติ	รวม	๙๐๓,๐๘๕,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๙๐๓,๐๘๕,๘๐๐	บาท
๔. สำนักงานคณะกรรมการ			
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๖๓,๖๒๓,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๕๐,๗๗๑,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมความสัมพันธ์			
ระหว่างประเทศ		๑๐,๒๔๙,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาบริการประชาชน			
และการพัฒนา			
ประสิทธิภาพภาครัฐ		๒,๖๐๒,๖๐๐	บาท

๕. สำนักงาน

ผู้ตรวจการแผ่นดิน	รวม	๖๓,๘๙๑,๘๐๐ บาท คือ
-------------------	-----	--------------------

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๖๓,๒๘๔,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๖๐๗,๐๐๐ บาท

๖. สำนักงาน

อัยการสูงสุด

รวม ๓,๘๙๗,๒๒๑,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๓,๘๙๖,๒๒๑,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘๖,๓๓๒,๒๑๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

รวม ๒๓,๑๗๒,๙๔๔,๓๐๐ บาท คือ

(๑) กรุงเทพมหานคร

๒๑,๔๗๔,๕๐๒,๖๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๑,๔๗๔,๕๐๒,๖๐๐ บาท

(๒) เมืองพัทยา

๑,๖๙๘,๔๔๑,๗๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑,๖๙๘,๔๔๑,๗๐๐ บาท
๒. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	รวม ๒๒,๗๘๐,๗๓๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคกลางตอนบน	รวม ๖๘๒,๙๕๔,๓๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชัยนาท	๑๑๑,๐๓๗,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๑,๐๓๗,๓๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๔๕,๒๓๗,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๕,๒๓๗,๔๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดลพบุรี	๑๑๙,๕๘๒,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๙,๕๘๒,๑๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสระบุรี	๑๐๘,๐๕๔,๙๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๑๐๘,๐๕๔,๙๐๐ บาท
(จ)	องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสิงห์บุรี			๑๑๒,๐๔๔,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๑๑๒,๐๔๔,๑๐๐ บาท
(ฉ)	องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดอ่างทอง			๘๖,๙๙๘,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๘๖,๙๙๘,๕๐๐ บาท
(๒)	องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางปริมณฑล		รวม	๑,๐๐๔,๔๒๑,๕๐๐ บาท คือ
(ก)	องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดนครปฐม			๑๕๗,๖๒๖,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๑๕๗,๖๒๖,๙๐๐ บาท
(ข)	องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดนนทบุรี			๕๘๕,๑๒๑,๔๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๘๕,๑๒๑,๔๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดปทุมธานี	๒๑๐,๙๓๙,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑๐,๙๓๙,๘๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสมุทรปราการ	๕๐,๗๓๓,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐,๗๓๓,๔๐๐ บาท
(๓) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม ๑,๐๖๒,๔๒๓,๖๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกาญจนบุรี	๓๘๓,๖๓๑,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๘๓,๖๓๑,๑๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดราชบุรี	๒๕๘,๖๗๙,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๘,๖๗๙,๕๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี		๔๒๐,๑๑๓,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๒๐,๑๑๓,๐๐๐ บาท
(๔) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๕๕๒,๙๖๙,๓๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๑๕๗,๒๑๕,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๕๗,๒๑๕,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดเพชรบุรี		๑๐๒,๒๒๐,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๒,๒๒๐,๖๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม		๘๒,๒๗๔,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๘๒,๒๗๔,๕๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสมุทรสาคร		๒๑๑,๒๕๘,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๑๑,๒๕๘,๖๐๐ บาท
(๕) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๑,๓๘๔,๑๘๖,๑๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดชุมพร		๑๘๘,๖๖๗,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๘,๖๖๗,๗๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช		๒๗๑,๓๕๖,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๗๑,๓๕๖,๖๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดพัทลุง		๒๗๙,๖๑๔,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๗๙,๖๑๔,๕๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสงขลา		๒๒๗,๙๙๔,๔๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๗,๙๙๔,๔๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี		๔๑๖,๕๕๒,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๑๖,๕๕๒,๙๐๐ บาท
(๖) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๙๐๐,๙๓๒,๖๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกระบี่		๑๙๔,๓๙๖,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๙๔,๓๙๖,๘๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดตรัง		๑๐๔,๕๘๕,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๔,๕๘๕,๒๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพังงา		๙๔,๕๕๔,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๔,๕๕๔,๒๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดภูเก็ต		๒๙๑,๙๙๔,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๙๑,๙๙๔,๘๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดระนอง		๙๓,๗๘๖,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๓,๗๘๖,๙๐๐ บาท
(ฉ) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสตูล		๑๒๑,๖๑๔,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๑,๖๑๔,๗๐๐ บาท
(๗) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคใต้ชายแดน	รวม	๔๘๘,๔๕๔,๒๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดนราธิวาส		๑๐๗,๒๙๓,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๗,๒๙๓,๙๐๐ บาท

(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดปัตตานี		๒๗๐,๗๘๙,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๗๐,๗๘๙,๗๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดยะลา		๑๑๐,๓๗๐,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๐,๓๗๐,๖๐๐ บาท
(๘) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออก ๑	รวม	๘๙๓,๕๓๑,๕๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา		๑๓๔,๑๕๐,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๔,๑๕๐,๑๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชลบุรี		๔๒๐,๙๔๔,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๒๐,๙๔๔,๕๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดระยอง		๓๓๘,๔๓๖,๙๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๓๘,๔๓๖,๙๐๐ บาท
(๙) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออก ๒	รวม ๑,๐๒๓,๑๐๒,๒๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดจันทบุรี ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๘,๑๗๕,๑๐๐ บาท ๑๑๘,๑๗๕,๑๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดตราด ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๘,๘๔๔,๕๐๐ บาท ๘๘,๘๔๔,๕๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครนายก ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๒,๙๔๘,๓๐๐ บาท ๙๒,๙๔๘,๓๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดปราจีนบุรี ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๘๕,๘๗๔,๓๐๐ บาท ๓๘๕,๘๗๔,๓๐๐ บาท

(จ) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสระแก้ว		๓๓๗,๒๖๐,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๓๗,๒๖๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๑	รวม	๙๓๘,๙๓๕,๕๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดบึงกาฬ		๙๗,๘๓๙,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๗,๘๓๙,๒๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเลย		๑๗๒,๕๘๔,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๗๒,๕๘๔,๐๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดหนองคาย		๑๐๗,๕๙๗,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๗,๕๙๗,๔๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู	๒๘๐,๗๕๓,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๘๐,๗๕๓,๗๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดอุดรธานี	๒๘๐,๑๖๑,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๘๐,๑๖๑,๒๐๐ บาท
(๑๑) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒	รวม ๑,๐๑๔,๔๘๔,๘๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครพนม	๑๔๙,๗๓๕,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๙,๗๓๕,๕๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมุกดาหาร	๒๗๗,๗๕๗,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๗,๗๕๗,๓๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดสกลนคร		๕๘๖,๙๙๒,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๘๖,๙๙๒,๐๐๐ บาท
(๑๒) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนกลาง	รวม	๓,๒๕๕,๕๐๖,๙๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์		๕๙๘,๐๓๘,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๙๘,๐๓๘,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดขอนแก่น		๑,๒๒๕,๐๓๑,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑,๒๒๕,๐๓๑,๖๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดมหาสารคาม		๗๖๘,๑๗๓,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๖๘,๑๗๓,๖๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด		๖๖๔,๒๖๓,๑๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๖๔,๒๖๓,๑๐๐ บาท
(๑๓) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนล่าง ๑	รวม	๓,๑๕๓,๕๓๖,๔๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชัยภูมิ		๗๗๓,๐๖๔,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๗๓,๐๖๔,๘๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครราชสีมา		๒,๐๙๕,๕๖๖,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒,๐๙๕,๕๖๖,๕๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดบุรีรัมย์		๑๕๐,๗๕๕,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๕๐,๗๕๕,๖๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสุรินทร์		๑๓๔,๑๔๙,๕๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๔,๑๔๙,๕๐๐ บาท
(๑๔) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	รวม ๒,๒๘๗,๐๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดยโสธร	๒๓๘,๒๐๒,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๘,๒๐๒,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๑,๑๗๕,๗๙๓,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑,๑๗๕,๗๙๓,๔๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ	๒๕๔,๗๘๗,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๔,๗๘๗,๔๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	๖๑๘,๒๓๑,๙๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๑๘,๒๓๑,๙๐๐ บาท
(๑๕) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม ๘๑๕,๕๑๖,๕๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙๗,๒๒๒,๙๐๐ บาท ๓๙๗,๒๒๒,๙๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๐,๓๕๗,๓๐๐ บาท ๑๓๐,๓๕๗,๓๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดลำปาง ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๘,๒๗๔,๕๐๐ บาท ๑๒๘,๒๗๔,๕๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดลำพูน ๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕๙,๖๖๑,๘๐๐ บาท ๑๕๙,๖๖๑,๘๐๐ บาท

(๑๖) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๑,๒๖๘,๔๘๙,๓๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดเชียงราย		๔๑๔,๒๕๘,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๑๔,๒๕๘,๓๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดน่าน		๓๔๐,๖๓๕,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๔๐,๖๓๕,๕๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดพะเยา		๒๓๘,๔๙๙,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๓๘,๔๙๙,๔๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดแพร่		๒๗๕,๐๙๖,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๗๕,๐๙๖,๑๐๐ บาท
(๑๗) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๙๗๑,๘๖๕,๙๐๐ บาท คือ

- (ก) องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดตาก ๑๖๒,๔๗๗,๙๐๐ บาท
- ๑) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๖๒,๔๗๗,๙๐๐ บาท
- (ข) องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดพิษณุโลก ๑๙๒,๘๑๓,๗๐๐ บาท
- ๑) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๙๒,๘๑๓,๗๐๐ บาท
- (ค) องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ ๒๗๐,๗๗๖,๗๐๐ บาท
- ๑) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๗๐,๗๗๖,๗๐๐ บาท
- (ง) องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสุโขทัย ๑๓๑,๔๐๓,๐๐๐ บาท
- ๑) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๓๑,๔๐๓,๐๐๐ บาท
- (จ) องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดอุดรธานี ๒๑๔,๓๙๔,๖๐๐ บาท
- ๑) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๑๔,๓๙๔,๖๐๐ บาท

(๑๘) องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดในพื้นที่

ภาคเหนือตอนล่าง ๒

รวม ๑,๐๘๒,๔๐๘,๐๐๐ บาท คือ

(ก) องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดกำแพงเพชร

๒๘๕,๘๘๕,๓๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๘๕,๘๘๕,๓๐๐ บาท

(ข) องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดนครสวรรค์

๓๖๙,๕๗๔,๘๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๓๖๙,๕๗๔,๘๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดพิจิตร

๒๗๐,๐๕๓,๙๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๗๐,๐๕๓,๙๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดอุทัยธานี

๑๕๖,๘๙๔,๐๐๐ บาท

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๕๖,๘๙๔,๐๐๐ บาท

๓. เทศบาลนคร	รวม	๑๓,๙๕๘,๐๘๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่ภาคกลาง		
ตอนบน	รวม	๓๓๙,๐๑๕,๙๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัด		
พระนครศรีอยุธยา		
๑) เทศบาลนคร		
พระนครศรีอยุธยา		๓๓๙,๐๑๕,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๓๙,๐๑๕,๙๐๐ บาท
(๒) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่ภาคกลาง		
ปริมณฑล	รวม	๒,๓๒๘,๕๖๙,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม		
๑) เทศบาลนครนครปฐม		๕๘๕,๗๙๔,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๘๕,๗๙๔,๘๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี		
๑) เทศบาลนครนนทบุรี		๗๑๘,๔๓๕,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๑๘,๔๓๕,๓๐๐ บาท

๒) เทศบาลนครปากเกร็ด	๔๔๖,๕๒๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๔๖,๕๒๔,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัด ปทุมธานี	
๑) เทศบาลนครรังสิต	๒๓๕,๖๗๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๕,๖๗๔,๒๐๐ บาท
(ง) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัด สมุทรปราการ	
๑) เทศบาลนคร สมุทรปราการ	๓๔๒,๑๔๐,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔๒,๑๔๐,๖๐๐ บาท
(๓) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคกลาง	
ตอนล่าง ๒	รวม ๕๗๗,๕๑๗,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัด สมุทรสาคร	

๑) เทศบาลนคร			
สมุทรสาคร			๓๗๐,๔๗๓,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๓๗๐,๔๗๓,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครอ้อมน้อย			๒๐๗,๐๔๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๒๐๗,๐๔๔,๒๐๐ บาท
(๔) เทศบาลนคร			
ในพื้นที่ภาคใต้			
ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๒,๗๑๕,๓๙๔,๒๐๐ บาท	คือ
(ก) เทศบาลนคร			
ในพื้นที่จังหวัด			
นครศรีธรรมราช			
๑) เทศบาลนคร			
นครศรีธรรมราช			๘๐๔,๙๘๙,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๘๐๔,๙๘๙,๔๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนคร			
ในพื้นที่จังหวัดสงขลา			
๑) เทศบาลนครสงขลา			๔๕๙,๙๘๒,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมการกระจาย			
อำนาจให้แก่องค์กร			
ปกครองส่วนท้องถิ่น			๔๕๙,๙๘๒,๓๐๐ บาท

๒) เทศบาลนครหาดใหญ่	๖๖๙,๐๐๖,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๖๙,๐๐๖,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี	
๑) เทศบาลนครเกาะสมุย	๒๗๘,๖๙๗,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๘,๖๙๗,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี	๕๐๒,๗๑๘,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐๒,๗๑๘,๕๐๐ บาท
(๕) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคใต้ ฝั่งอันดามัน	รวม ๙๑๙,๘๕๘,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดตรัง	
๑) เทศบาลนครตรัง	๔๒๐,๐๓๐,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๒๐,๐๓๐,๕๐๐ บาท

(ข) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต		
๑) เทศบาลนครภูเก็ต		๔๙๙,๘๒๘,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๙๙,๘๒๘,๑๐๐ บาท
(๖) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่ภาคใต้		
ชายแดน	รวม	๔๖๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดยะลา		
๑) เทศบาลนครยะลา		๔๖๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๖๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑		
รวม	รวม	๙๘๑,๓๒๒,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี		
๑) เทศบาลนคร		
เจ้าพระยาสุรศักดิ์		๓๐๐,๑๐๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๐๐,๑๐๔,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลนคร		
แหลมฉบัง		๓๐๒,๘๔๕,๑๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐๒,๘๔๕,๑๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดระยอง	
๑) เทศบาลนครระยอง ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๗๘,๓๗๓,๕๐๐ บาท
๓๗๘,๓๗๓,๕๐๐ บาท	
(๘) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนบน ๑	รวม ๗๓๗,๒๔๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี	
๑) เทศบาลนคร อุดรธานี ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓๗,๒๔๐,๐๐๐ บาท
๗๓๗,๒๔๐,๐๐๐ บาท	
(๙) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนบน ๒	รวม ๓๑๖,๐๖๙,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร	
๑) เทศบาลนครสกลนคร	๓๑๖,๐๖๙,๗๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๑๖,๐๖๙,๗๐๐ บาท
(๑๐) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนกลาง	รวม ๗๙๓,๙๔๘,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น	
๑) เทศบาลนครขอนแก่น	๗๙๓,๙๔๘,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๙๓,๙๔๘,๗๐๐ บาท
(๑๑) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนล่าง ๑	รวม ๖๔๒,๑๗๑,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา	
๑) เทศบาลนครนครราชสีมา	๖๔๒,๑๗๑,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔๒,๑๗๑,๖๐๐ บาท
(๑๒) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนล่าง ๒	รวม ๔๐๐,๘๓๐,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี	

๑) เทศบาลนคร		
อุบลราชธานี		๔๐๐,๘๓๐,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๐๐,๘๓๐,๑๐๐ บาท
(๑๓) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนบน ๑	รวม	๙๘๙,๕๐๓,๕๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่		
๑) เทศบาลนครเชียงใหม่		๖๐๐,๖๗๗,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๐๐,๖๗๗,๑๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดลำปาง		
๑) เทศบาลนครลำปาง		๓๘๘,๘๒๖,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๘๘,๘๒๖,๔๐๐ บาท
(๑๔) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนบน ๒	รวม	๕๑๖,๘๔๒,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร		
ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย		
๑) เทศบาลนครเชียงราย		๕๑๖,๘๔๒,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๑๖,๘๔๒,๘๐๐ บาท
(๑๕) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนล่าง ๑	รวม	๖๘๕,๓๘๕,๙๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดตาก		
๑) เทศบาลนครแม่สอด		๓๑๗,๒๕๓,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๑๗,๒๕๓,๔๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก		
๑) เทศบาลนครพิษณุโลก		๓๖๘,๑๓๒,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๖๘,๑๓๒,๕๐๐ บาท
(๑๖) เทศบาลนคร ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนล่าง ๒	รวม	๕๔๗,๗๑๓,๒๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนคร ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์		
๑) เทศบาลนครนครสวรรค์		๕๔๗,๗๑๓,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๔๗,๗๑๓,๒๐๐ บาท

๔. เทศบาลเมือง	รวม	๒๖,๔๒๐,๔๔๘,๑๐๐ บาท คือ
(๑) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคกลาง		
ตอนบน	รวม	๑,๘๙๙,๘๓๒,๓๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท		
๑) เทศบาลเมืองชัยนาท		๑๗๑,๙๑๙,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๗๑,๙๑๙,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัด		
พระนครศรีอยุธยา		
๑) เทศบาลเมืองบ้านกรด		๓๕,๕๙๑,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๕,๕๙๑,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองผักไห่		๔๖,๙๒๐,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๖,๙๒๐,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองลำตาเสา		๕๘,๐๕๙,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๘,๐๕๙,๑๐๐ บาท

๔) เทศบาลเมืองเสนา	๓๙,๑๐๖,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙,๑๐๖,๑๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองอโยธยา	๖๑,๐๐๐,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๑,๐๐๐,๘๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดลพบุรี	
๑) เทศบาลเมืองเขาสามยอต	๘๗,๑๗๘,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๗,๑๗๘,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบ้านหมี่	๖๒,๔๘๓,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๒,๔๘๓,๙๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองลพบุรี	๒๕๖,๕๔๒,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๖,๕๔๒,๑๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดสระบุรี	

๑) เทศบาลเมืองแก่งคอย	๑๑๑,๖๕๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๑,๖๕๒,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองทับกวาง	๗๔,๔๓๗,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๔,๔๓๗,๗๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมือง พระพุทธรบาท	๑๔๑,๕๕๘,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๑,๕๕๘,๔๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองสระบุรี	๓๔๗,๓๔๔,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔๗,๓๔๔,๐๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี	
๑) เทศบาลเมืองบางระจัน	๖๔,๓๓๗,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๓๓๗,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสิงห์บุรี	๑๔๔,๑๙๕,๕๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๔,๑๙๕,๕๐๐ บาท
(ฉ) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง	
๑) เทศบาลเมืองอ่างทอง	๑๙๗,๕๑๔,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๗,๕๑๔,๓๐๐ บาท
(๒) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่ภาคกลาง	
ปริมาณพล	รวม ๓,๒๐๓,๔๒๖,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม	
๑) เทศบาลเมือง	
กระทุ่มล้ม	๖๑,๙๘๕,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๑,๙๘๕,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองนครปฐม	๔๓,๓๙๐,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๓,๓๙๐,๑๐๐ บาท

๓) เทศบาลเมืองไร่ขิง	๘๖,๓๓๑,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๖,๓๓๑,๓๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมือง สามควายเผือก	๔๔,๓๔๖,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๔,๓๔๖,๑๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองสามพราน	๘๑,๖๗๒,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๑,๖๗๒,๐๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี	
๑) เทศบาลเมืองไทรมา	๖๔,๕๕๙,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๕๕๙,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบางกรวย	๑๐๖,๔๐๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๖,๔๐๖,๓๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบางกร่าง	๔๙,๙๙๘,๓๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๙,๙๙๘,๓๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองบางคูวัด	๗๒,๘๑๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๒,๘๑๖,๓๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองบางบัวทอง	๑๗๙,๕๔๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๙,๕๔๘,๘๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองบางแม่นาง	๗๑,๕๗๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๑,๕๗๒,๗๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมือง บางรักพัฒนา	๙๘,๓๘๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๘,๓๘๒,๗๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมือง บางศรีเมือง	๗๗,๔๗๔,๕๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗,๔๗๔,๕๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองพิมลราช	๗๗,๘๘๙,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗,๘๘๙,๓๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองใหม่ บางบัวทอง	๑๑๘,๔๒๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๘,๔๒๔,๑๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี	
๑) เทศบาลเมือง คลองหลวง	๑๒๓,๘๑๕,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๓,๘๑๕,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองคูคต	๑๐๔,๑๒๖,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๔,๑๒๖,๖๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองท่าโขลง	๒๒๓,๘๗๖,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒๓,๘๗๖,๘๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองบางกะดี	๕๘,๙๓๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๘,๙๓๖,๓๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองบางคูวัด	๕๗,๑๙๗,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๗,๑๙๗,๒๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองบึงยี่โถ	๘๘,๘๖๙,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๘,๘๖๙,๗๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมืองปทุมธานี	๑๔๓,๕๖๕,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๓,๕๖๕,๒๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองลาดสวาย	๑๑๓,๑๖๖,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๓,๑๖๖,๖๐๐ บาท

๙) เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	๑๒๖,๗๐๖,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๖,๗๐๖,๒๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองสนั่นรักษ์	๘๒,๖๖๗,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๒,๖๖๗,๖๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	
๑) เทศบาลเมืองบางแก้ว	๑๑๓,๕๕๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๓,๕๕๒,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง ปากน้ำสมุทรปราการ	๘๕,๕๔๓,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๕,๕๔๓,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมือง ปู่เจ้าสมิงพราย	๑๙๖,๙๐๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๖,๙๐๒,๗๐๐ บาท

๔) เทศบาลเมือง		
พระประแดง	๑๓๗,๐๘๓,๘๐๐ บาท	
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๗,๐๘๓,๘๐๐ บาท	
๕) เทศบาลเมือง		
แพรกษา	๗๐,๖๓๖,๘๐๐ บาท	
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๐,๖๓๖,๘๐๐ บาท	
๖) เทศบาลเมือง		
แพรกษาใหม่	๖๘,๕๙๕,๓๐๐ บาท	
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๘,๕๙๕,๓๐๐ บาท	
๗) เทศบาลเมือง		
ลาดหลวง	๑๗๓,๓๘๖,๒๐๐ บาท	
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๓,๓๘๖,๒๐๐ บาท	
(๓) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคกลาง		
ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๕๔๙,๙๕๑,๔๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี		

๑) เทศบาลเมือง	
กาญจนบุรี	๒๗๖,๙๗๘,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๖,๙๗๘,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง	
ท่าเรือพระแท่น	๖๒,๐๑๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๒,๐๑๒,๗๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมือง	
ปากแพรก	๗๑,๗๐๐,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๑,๗๐๐,๘๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี	
๑) เทศบาลเมืองจอมพล	๕๑,๒๘๗,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๑,๒๘๗,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองท่าผา	๖๖,๒๑๐,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๖,๒๑๐,๖๐๐ บาท

๓) เทศบาลเมืองบ้านโป่ง	๑๕๗,๘๙๘,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕๗,๘๙๘,๒๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองโพธาราม	๑๓๔,๑๙๘,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๔,๑๙๘,๒๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองราชบุรี	๓๕๕,๕๕๘,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๕๕,๕๕๘,๐๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัด สุพรรณบุรี	
๑) เทศบาลเมือง สองพี่น้อง	๑๓๑,๐๕๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๑,๐๕๒,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง สุพรรณบุรี	๒๔๓,๐๕๔,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๔๓,๐๕๔,๕๐๐ บาท

(๔) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่ภาคกลาง

ตอนล่าง ๒

รวม ๑,๔๑๖,๔๘๐,๔๐๐ บาท คือ

(ก) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์

๑) เทศบาลเมือง

ประจวบคีรีขันธ์

๑๔๓,๘๕๒,๗๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๔๓,๘๕๒,๗๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองหัวหิน

๒๖๖,๓๑๕,๖๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๖๖,๓๑๕,๖๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

๑) เทศบาลเมืองชะอำ

๓๐๙,๔๐๑,๑๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๓๐๙,๔๐๑,๑๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองเพชรบุรี

๒๓๓,๘๑๑,๕๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๓๓,๘๑๑,๕๐๐ บาท

(ค) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัด	
สมุทรสงคราม	
๑) เทศบาลเมือง	
สมุทรสงคราม	๒๑๖,๒๔๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๒๑๖,๒๔๘,๘๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัด	
สมุทรสาคร	
๑) เทศบาลเมือง	
กระทุ่มแบน	๑๙๑,๐๒๐,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๑๙๑,๐๒๐,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง	
คลองมะเดื่อ	๕๕,๘๒๙,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๕๕,๘๒๙,๙๐๐ บาท
(๕) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่ภาคใต้	
ฝั่งอ่าวไทย	รวม ๒,๖๘๐,๓๙๙,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดชุมพร	

๑) เทศบาลเมืองชุมพร	๑๗๗,๘๑๗,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๗,๘๑๗,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองหลังสวน	๙๓,๓๐๒,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๓,๓๐๒,๔๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราช	
๑) เทศบาลเมืองทุ่งสง	๓๒๙,๘๘๑,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๒๙,๘๘๑,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองปากพั่น	๒๖๒,๒๑๔,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๖๒,๒๑๔,๖๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองปากพูน	๑๐๕,๑๓๔,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๕,๑๓๔,๐๐๐ บาท

(ค) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง	
๑) เทศบาลเมืองพัทลุง	๓๕๓,๔๖๓,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๕๓,๔๖๓,๕๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดสงขลา	
๑) เทศบาลเมือง	
กำแพงเพชร	๗๔,๙๑๘,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๔,๙๑๘,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง	
เขารูปช้าง	๙๕,๗๘๕,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕,๗๘๕,๓๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมือง	
คลองแห	๙๙,๙๔๙,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๙,๙๔๙,๑๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองควนลัง	๑๐๓,๐๐๑,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๓,๐๐๑,๘๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองคอหงส์	๘๘,๘๐๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๘,๘๐๒,๗๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมือง ทุ่งตำเสา	๗๓,๕๑๖,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๕๑๖,๕๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมืองบ้านพรุ	๗๓,๐๓๑,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๐๓๑,๘๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมือง ปาดังเบซาร์	๕๙,๐๕๘,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๙,๐๕๘,๔๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองม่วงงาม	๕๕,๗๘๖,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๕,๗๘๖,๙๐๐ บาท

๑๐) เทศบาลเมืองสะเดา	๑๗๔,๐๔๘,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๔,๐๔๘,๙๐๐ บาท
๑๑) เทศบาลเมืองสิงหนคร	๑๑๙,๖๒๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๙,๖๒๗,๙๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี	
๑) เทศบาลเมืองดอนสัก	๕๕,๘๘๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๕,๘๘๗,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองท่าข้าม	๑๒๑,๖๘๓,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๑,๖๘๓,๕๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองนาสาร	๑๖๓,๔๘๗,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๓,๔๘๗,๒๐๐ บาท

(๖) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคใต้		
ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๑๐๙,๑๑๗,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดกระบี่		
๑) เทศบาลเมืองกระบี่		๑๘๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดตรัง		
๑) เทศบาลเมืองกันตัง		๑๐๔,๕๑๐,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๔,๕๑๐,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดพังงา		
๑) เทศบาลเมืองตะกั่วป่า		๑๕๑,๒๖๑,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๕๑,๒๖๑,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองพังงา		๙๗,๔๓๙,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๗,๔๓๙,๔๐๐ บาท

- (ง) เทศบาลเมือง
ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
- ๑) เทศบาลเมืองกะทู้ ๘๕,๘๓๕,๔๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๘๕,๘๓๕,๔๐๐ บาท
- ๒) เทศบาลเมืองป่าตอง ๘๖,๙๐๒,๔๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๘๖,๙๐๒,๔๐๐ บาท
- (จ) เทศบาลเมือง
ในพื้นที่จังหวัดระนอง
- ๑) เทศบาลเมืองบางริ้น ๕๙,๘๓๙,๒๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๕๙,๘๓๙,๒๐๐ บาท
- ๒) เทศบาลเมืองระนอง ๑๓๗,๐๔๙,๘๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๓๗,๐๔๙,๘๐๐ บาท
- (ฉ) เทศบาลเมือง
ในพื้นที่จังหวัดสตูล
- ๑) เทศบาลเมืองสตูล ๒๐๐,๙๕๓,๔๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐๐,๙๕๓,๔๐๐ บาท

(๗) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน

รวม ๑,๓๖๘,๑๑๖,๑๐๐ บาท คือ

(ก) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัด

นราธิวาส

๑) เทศบาลเมืองตากใบ

๗๓,๙๗๙,๕๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๗๓,๙๗๙,๕๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองนราธิวาส

๒๙๙,๒๑๑,๔๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๙๙,๒๑๑,๔๐๐ บาท

๓) เทศบาลเมือง

สุไหงโก-ลก

๒๗๐,๓๔๐,๔๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๗๐,๓๔๐,๔๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

๑) เทศบาลเมืองตะลุบัน

๑๖๕,๕๐๘,๖๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๖๕,๕๐๘,๖๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองปัตตานี

๒๙๑,๕๑๓,๙๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๙๑,๕๑๓,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดยะลา	
๑) เทศบาลเมืองเบตง ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙,๓๘๐,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง สะเตงนอก ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙,๓๘๐,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๘,๑๘๒,๑๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๑	รวม ๑,๘๒๔,๐๓๒,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัด	
ฉะเชิงเทรา	
๑) เทศบาลเมือง ฉะเชิงเทรา ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๐,๖๕๕,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๐,๖๕๕,๒๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

๑) เทศบาลเมืองชลบุรี	๒๕๗,๘๑๙,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๗,๘๑๙,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบ้านบึง	๑๐๑,๒๒๘,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๑,๒๒๘,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบ้านสวน	๑๓๑,๖๙๘,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๑,๖๙๘,๕๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองปรกฟ้า	๖๖,๑๒๘,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๖,๑๒๘,๕๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองพนัสนิคม	๑๑๙,๕๙๓,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๙,๕๙๓,๔๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองศรีราชา	๒๓๗,๘๓๓,๓๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๗,๘๓๓,๓๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมืองสัตหีบ	๖๔,๘๑๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๘๑๖,๓๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองแสนสุข	๑๑๓,๐๔๕,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๓,๐๔๕,๖๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองหนองปรือ	๑๘๘,๖๓๒,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๘๘,๖๓๒,๓๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองอ่างศิลา	๗๓,๒๒๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๒๒๔,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดระยอง	
๑) เทศบาลเมืองบ้านฉาง	๙๕,๒๓๖,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕,๒๓๖,๒๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมือง		
มาบตาพุด		๑๘๔,๑๒๐,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๔,๑๒๐,๙๐๐ บาท
(๙) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒	รวม	๑,๔๔๖,๖๒๗,๙๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี		
๑) เทศบาลเมืองขลุง		๑๒๐,๐๓๕,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๐,๐๓๕,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองจันทนิมิต		๕๓,๖๘๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๓,๖๘๔,๒๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองจันทบุรี		๒๒๕,๘๕๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๕,๘๕๔,๙๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองท่าช้าง		๕๐,๔๓๔,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๐,๔๓๔,๐๐๐ บาท

๕) เทศบาลเมืองท่าใหม่	๙๕,๐๕๗,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕,๐๕๗,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดตราด	
๑) เทศบาลเมืองตราด	๑๐๒,๒๕๒,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๒,๒๕๒,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดนครนายก	
๑) เทศบาลเมืองนครนายก	๑๔๖,๓๔๑,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๖,๓๔๑,๗๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัด ปราจีนบุรี	
๑) เทศบาลเมือง ปราจีนบุรี	๒๐๒,๗๙๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐๒,๗๙๔,๑๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองหนองกี่	๕๖,๐๕๕,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๖,๐๕๕,๔๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัด สระแก้ว	
๑) เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น	๑๕๑,๐๒๘,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕๑,๐๒๘,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสระแก้ว	๑๐๓,๓๒๐,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๓,๓๒๐,๑๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมือง อรัญญประเทศ	๑๓๙,๗๖๙,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๙,๗๖๙,๒๐๐ บาท
(๑๐) เทศบาลเมืองในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนบน ๑	รวม ๑,๐๖๘,๔๔๓,๙๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ	

๑) เทศบาลเมืองบึงกาฬ	๙๓,๙๕๕,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๓,๙๕๕,๖๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดเลย	
๑) เทศบาลเมืองเลย	๑๙๔,๓๑๖,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๔,๓๑๖,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองวังสะพุง	๙๙,๒๘๑,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๙,๒๘๑,๕๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	
๑) เทศบาลเมืองท่าบ่อ	๑๐๓,๗๓๘,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๓,๗๓๘,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองหนองคาย	๒๗๕,๙๘๖,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๕,๙๘๖,๑๐๐ บาท

(ง) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัด	
หนองบัวลำภู	
๑) เทศบาลเมือง	
หนองบัวลำภู	๑๑๐,๖๕๖,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๐,๖๕๖,๐๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัด	
อุดรธานี	
๑) เทศบาลเมือง	
โนนสูง-น้ำคำ	๔๐,๔๓๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐,๔๓๔,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบ้านดุง	๗๖,๙๙๗,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๖,๙๙๗,๒๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองหนองสำโรง	๗๓,๐๗๘,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๐๗๘,๔๐๐ บาท

(๑๑) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนบน ๒

รวม ๓๖๔,๓๐๕,๙๐๐ บาท คือ

(ก) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดนครพนม

๑) เทศบาลเมืองนครพนม

๒๓๐,๗๒๘,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๓๐,๗๒๘,๘๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร

๑) เทศบาลเมืองมุกดาหาร

๑๓๓,๕๗๗,๑๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๓๓,๕๗๗,๑๐๐ บาท

(๑๒) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนกลาง

รวม ๑,๖๖๐,๐๗๐,๗๐๐ บาท คือ

(ก) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์

๑) เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

๒๒๕,๓๕๙,๗๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๒๕,๓๕๙,๗๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์

๖๓,๘๖๒,๐๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๓,๘๖๒,๐๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น	
๑) เทศบาลเมืองกระนวน ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๑,๓๑๒,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองชุมแพ	๑๒๘,๕๖๖,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๘,๕๖๖,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบ้านทุ่ม	๗๙,๐๕๕,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๙,๐๕๕,๗๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองบ้านไผ่	๑๒๑,๔๓๐,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๑,๔๓๐,๘๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองเมืองพล	๑๗๑,๐๗๒,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๑,๐๗๒,๔๐๐ บาท

๖) เทศบาลเมืองศีลา	๑๒๓,๙๐๘,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๓,๙๐๘,๕๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม	
๑) เทศบาลเมือง มหาสารคาม	๓๐๔,๔๗๙,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐๔,๔๗๙,๘๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด	
๑) เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	๔๐๑,๐๒๓,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐๑,๐๒๓,๐๐๐ บาท
(๑๓) เทศบาลเมือง ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนล่าง ๑	รวม ๑,๓๑๐,๑๒๓,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ	
๑) เทศบาลเมืองชัยภูมิ	๒๒๐,๗๒๗,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒๐,๗๒๗,๑๐๐ บาท

- (ข) เทศบาลเมือง
ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา
- ๑) เทศบาลเมืองบัวใหญ่ ๑๓๗,๗๒๕,๑๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๓๗,๗๒๕,๑๐๐ บาท
- ๒) เทศบาลเมืองปากช่อง ๑๓๕,๙๓๓,๓๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๓๕,๙๓๓,๓๐๐ บาท
- ๓) เทศบาลเมืองเมืองปัก ๕๘,๐๗๑,๒๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๕๘,๐๗๑,๒๐๐ บาท
- ๔) เทศบาลเมืองสีคิ้ว ๖๗,๑๘๒,๒๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๗,๑๘๒,๒๐๐ บาท
- (ค) เทศบาลเมือง
ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
- ๑) เทศบาลเมืองชุมเห็ด ๖๕,๘๙๗,๓๐๐ บาท
- ก) แผนงานยุทธศาสตร์
 ส่งเสริมการกระจาย
 อำนาจให้แก่องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๕,๘๙๗,๓๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองนางรอง	๑๔๔,๘๗๘,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๔,๘๗๘,๐๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบุรีรัมย์	๒๕๒,๒๑๖,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๒,๒๑๖,๐๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์	
๑) เทศบาลเมืองสุรินทร์	๒๒๗,๔๙๓,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒๗,๔๙๓,๕๐๐ บาท
(๑๔) เทศบาลเมือง ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนล่าง ๒	รวม ๑,๒๒๒,๑๐๔,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร	
๑) เทศบาลเมืองยโสธร	๒๓๔,๑๔๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๔,๑๔๘,๘๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ	

๑) เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์	๗๐,๖๘๗,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๐,๖๘๗,๐๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองศรีสะเกษ	๒๒๑,๒๑๗,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒๑,๒๑๗,๖๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ	
๑) เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ	๑๒๙,๖๑๔,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๙,๖๑๔,๕๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี	
๑) เทศบาลเมืองแฉะแม่	๕๗,๘๙๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๗,๘๙๖,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองเดชอุดม	๗๖,๑๖๖,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๖,๑๖๖,๗๐๐ บาท

๓) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร		๑๔๑,๐๗๒,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๑,๐๗๒,๑๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองวารินชำราบ		๒๙๑,๓๐๑,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๙๑,๓๐๑,๑๐๐ บาท
(๑๕) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนบน ๑	รวม	๘๕๓,๗๙๘,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่		
๑) เทศบาลเมืองตันเปา		๖๑,๐๙๕,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๑,๐๙๕,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมือง		
เมืองแกนพัฒนา		๗๙,๖๒๓,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๙,๖๒๓,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองแม่ใจ		๗๒,๒๓๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๒,๒๓๔,๙๐๐ บาท

๔) เทศบาลเมืองแม่เหียะ	๖๐,๓๗๖,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐,๓๗๖,๐๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
๑) เทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน	๗๗,๘๒๖,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗,๘๒๖,๙๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดลำปาง	
๑) เทศบาลเมืองเขลางค์นคร	๒๑๓,๒๑๔,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑๓,๒๑๔,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองพิชัย	๔๙,๓๐๙,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๙,๓๐๙,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองลี้มแรด	๗๑,๐๖๑,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๑,๐๖๑,๙๐๐ บาท

(ง) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดลำพูน		
๑) เทศบาลเมืองลำพูน		๑๖๙,๐๕๕,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๙,๐๕๕,๘๐๐ บาท
(๑๖) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนบน ๒	รวม	๗๑๘,๒๙๕,๕๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดน่าน		
๑) เทศบาลเมืองน่าน		๑๗๐,๙๓๘,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๗๐,๙๓๘,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดพะเยา		
๑) เทศบาลเมืองดอกคำใต้		๗๔,๐๘๗,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๔,๐๘๗,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองพะเยา		๒๓๐,๕๓๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๓๐,๕๓๗,๙๐๐ บาท

(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดแพร่		
๑) เทศบาลเมืองแพร่		๒๔๒,๗๓๑,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๔๒,๗๓๑,๘๐๐ บาท
(๑๗) เทศบาลเมือง ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๕๕๒,๒๗๐,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดตาก		
๑) เทศบาลเมืองตาก		๑๙๐,๒๒๒,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๙๐,๒๒๒,๘๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก		
๑) เทศบาลเมืองอรัญญิก		๗๓,๔๒๙,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๓,๔๒๙,๗๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์		
๑) เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์		๑๘๗,๐๔๐,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๗,๐๔๐,๙๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี	๗๓,๗๙๖,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๗๙๖,๙๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองหล่มสัก	๑๕๖,๖๔๑,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕๖,๖๔๑,๖๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย	
๑) เทศบาลเมือง ศรีสัชนาลัย	๗๔,๕๗๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๔,๕๗๔,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสวรรคโลก	๒๗๙,๗๔๐,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๙,๗๔๐,๙๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี	๑๖๙,๙๓๓,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙,๙๓๓,๒๐๐ บาท

(จ) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัดอุดรดิตถ์		
๑) เทศบาลเมือง		
อุดรดิตถ์		๓๔๖,๘๙๐,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๔๖,๘๙๐,๕๐๐ บาท
(๑๘) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่ภาคเหนือ		
ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๑๗๓,๐๕๑,๔๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง		
ในพื้นที่จังหวัด		
กำแพงเพชร		
๑) เทศบาลเมือง		
กำแพงเพชร		๑๘๙,๐๔๓,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๙,๐๔๓,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองปางมะค่า		๑๒๙,๒๕๖,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๙,๒๕๖,๗๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองหนองปลิง		๖๐,๑๕๘,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๐,๑๕๘,๔๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์	
๑) เทศบาลเมืองชุมแสง	๑๐๗,๙๓๓,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๗,๙๓๓,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองตากถ้ำ	๙๐,๙๓๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๐,๙๓๖,๓๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมือง	
ในพื้นที่จังหวัดพิจิตร	
๑) เทศบาลเมืองตะพานหิน	๑๔๑,๑๘๒,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๑,๑๘๒,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบางมูลนาก	๑๓๑,๑๕๙,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๑,๑๕๙,๐๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองพิจิตร	๑๗๔,๕๓๔,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๔,๕๓๔,๘๐๐ บาท

(ง) เทศบาลเมือง

ในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี

๑) เทศบาลเมืองอุทัยธานี

๑๔๘,๘๔๖,๙๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๔๘,๘๔๖,๙๐๐ บาท

มาตรา ๓๔ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๘๙,๖๙๙,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการ

การแข่งขันทางการค้า

รวม

๘๔,๔๒๔,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๘๐,๒๗๗,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๔,๑๔๗,๐๐๐ บาท

๒. สำนักงาน

สภาเกษตรกรแห่งชาติ

รวม

๑๐๕,๒๗๔,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขัน

๑๐๕,๒๗๔,๓๐๐ บาท

มาตรา ๓๕ งบประมาณรายจ่ายของสภาเกษตรกรไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘,๘๕๔,๐๒๑,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สภาเกษตรกรไทย

รวม

๘,๘๕๔,๐๒๑,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้าง

ให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๘,๘๕๔,๐๒๑,๖๐๐ บาท

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการในพระองค์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘,๖๑๑,๖๖๙,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ส่วนราชการในพระองค์	รวม	๘,๖๑๑,๖๖๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๘,๖๑๑,๖๖๙,๖๐๐ บาท

หมวด ๔

งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ

มาตรา ๓๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๑๘,๑๒๔,๘๐๗,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๖,๒๐๘,๙๑๙,๓๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๗๐,๑๘๑,๘๐๐ บาท คือ
(ก) กรมประชาสัมพันธ์		๑๑,๗๐๘,๓๐๐ บาท
(ข) สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ		๕๒,๕๗๗,๖๐๐ บาท
(ค) กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร		๑,๔๐๔,๙๘๗,๕๐๐ บาท
(ง) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๙๐๘,๔๐๐ บาท
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๖๒๑,๙๗๔,๓๐๐ บาท คือ
(ก) กองทัพบก		๔๖๐,๙๗๔,๓๐๐ บาท
(ข) กองทัพเรือ		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) กองบัญชาการ กองทัพไทย		๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๑๖,๒๑๕,๗๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๑๖,๒๑๕,๗๐๐ บาท
(๔) กระทรวง		
การพัฒนาสังคม		
และความมั่นคง		
ของมนุษย์	รวม	๑๗๗,๓๒๗,๙๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม		
และความมั่นคงของมนุษย์		๑๓๘,๕๙๔,๕๐๐ บาท
(ข) กรมกิจการสตรี		
และสถาบันครอบครัว		๗๖๓,๐๐๐ บาท
(ค) กรมพัฒนาสังคม		
และสวัสดิการ		๓๗,๙๗๐,๔๐๐ บาท
(๕) กระทรวงการอุดมศึกษา		
วิทยาศาสตร์		
วิจัยและนวัตกรรม		
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๑,๘๒๑,๘๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) มหาวิทยาลัย		
นราธิวาสราชนครินทร์		๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา		๕๓๗,๕๐๐ บาท
(ง) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี		
ราชมงคลศรีวิชัย		๑๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(จ) มหาวิทยาลัย		
สงขลานครินทร์		๑,๙๖๑,๓๐๐ บาท
(ฉ) สำนักงานพัฒนา		
วิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๒,๐๒๓,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงเกษตร		
และสหกรณ์	รวม	๘๑,๕๓๗,๑๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการข้าว		๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท

(ข)	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค)	กรมประมง		๒๒,๒๗๘,๘๐๐ บาท	
(ง)	กรมปศุสัตว์		๑๗,๗๙๐,๓๐๐ บาท	
(จ)	กรมพัฒนาที่ดิน		๔,๐๔๔,๐๐๐ บาท	
(ฉ)	กรมวิชาการเกษตร		๑๖,๐๙๗,๓๐๐ บาท	
(ช)	กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๒,๒๒๖,๗๐๐ บาท	
(๗)	กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๖๓,๓๖๖,๔๐๐ บาท	คือ
	(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๖๓,๓๖๖,๔๐๐ บาท	
(๘)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒,๔๕๐,๓๓๕,๕๐๐ บาท	คือ
	(ก) กรมการปกครอง		๘๕๑,๗๑๘,๐๐๐ บาท	
	(ข) กรมที่ดิน		๔๗,๑๑๓,๗๐๐ บาท	
	(ค) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๑,๕๔๘,๘๑๑,๓๐๐ บาท	
	(ง) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๒,๖๙๒,๕๐๐ บาท	
(๙)	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๔๘,๑๑๒,๗๐๐ บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๑๙,๓๓๗,๙๐๐ บาท	
	(ข) กรมคุมประพฤติ		๒,๖๔๐,๐๐๐ บาท	
	(ค) กรมคุมครองสิทธิ และเสรีภาพ		๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ง) กรมบังคับคดี		๓๙๓,๐๐๐ บาท	
	(จ) กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน		๙๓๑,๕๐๐ บาท	
	(ฉ) กรมราชทัณฑ์		๔,๒๒๙,๘๐๐ บาท	
	(ช) กรมสอบสวน คดีพิเศษ		๗,๒๗๑,๐๐๐ บาท	
(๑๐)	สถาบัน นิติวิทยาศาสตร์		๗,๘๐๙,๕๐๐ บาท	

(๑๐) กระทรวงแรงงาน	รวม	๙,๖๘๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน		๙,๖๘๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๒๑,๖๘๒,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมการศาสนา		๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) กรมศิลปากร		๗,๕๘๒,๐๐๐ บาท
(๑๒) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๔๐๗,๕๕๓,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๒๑๙,๐๔๖,๒๐๐ บาท
(ข) สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๓๘,๕๐๖,๘๐๐ บาท
(ค) สำนักงาน คณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๐,๗๖๘,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๐,๗๖๘,๐๐๐ บาท
(๑๔) ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี		
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕๘๗,๕๐๓,๑๐๐ บาท คือ
(ก) ศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้		๔๕๒,๘๙๖,๒๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๑,๒๗๙,๒๐๐ บาท
(ค) สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ		๑๓๓,๓๒๗,๗๐๐ บาท

(๑๕) หน่วยงาน

ขององค์กรอิสระ	รวม	๘๖๐,๐๐๐ บาท คือ
----------------	-----	-----------------

(ก) สำนักงานคณะกรรมการ

สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๘๖๐,๐๐๐ บาท
----------------------	-------------

๒. แผนงานบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๑,๐๔๘,๐๔๕,๑๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) หน่วยงานในกำกับ

ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
----------------------	-----	--------------------

(ก) สำนักงานส่งเสริม

การจัดประชุม

และนิทรรศการ

(องค์การมหาชน)

๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กระทรวงกลาโหม

รวม	๗๐๖,๖๙๗,๓๐๐ บาท คือ
-----	---------------------

(ก) กองทัพเรือ

๗๐๖,๖๙๗,๓๐๐ บาท

(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม

และหน่วยงานในกำกับ

รวม	๗๗๖,๔๓๔,๐๐๐ บาท คือ
-----	---------------------

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม

๔,๘๐๒,๐๐๐ บาท

(ข) กรมวิทยาศาสตร์บริการ

๓๘,๖๑๘,๐๐๐ บาท

(ค) สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๑๙,๔๘๐,๐๐๐ บาท

(ง) สำนักงานพัฒนา

วิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีแห่งชาติ

๖๕๒,๕๓๔,๐๐๐ บาท

(จ) สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๖๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๒,๖๒๖,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนาที่ดิน		๒,๖๒๖,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม	๔,๘๕๗,๓๗๙,๒๐๐ บาท คือ
(ก) กรมทางหลวง		๔,๑๑๖,๕๑๗,๑๐๐ บาท
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๗๓๗,๖๐๒,๑๐๐ บาท
(ค) สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่ง และจราจร		๓,๒๖๐,๐๐๐ บาท
(๖) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๒,๕๒๗,๐๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๒,๕๒๗,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๑๗,๒๘๘,๕๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการปกครอง		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๖๑๓,๒๘๘,๕๐๐ บาท
(๘) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐,๒๕๓,๔๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือ แรงงาน		๑๐,๒๕๓,๔๐๐ บาท
(๙) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๖๖,๔๔๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๖๖,๔๔๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕๘,๔๔๕,๒๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๔๔,๗๔๘,๔๐๐ บาท
(ข) กรมควบคุมโรค		๓,๙๑๒,๕๐๐ บาท
(ค) กรมอนามัย		๓,๐๗๔,๔๐๐ บาท
(ง) สถาบันการแพทย์ ฉุกเฉินแห่งชาติ		๖,๗๐๙,๙๐๐ บาท

(๑๑) ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้ การควบคุมดูแล ของนายกรัฐมนตรี	รวม	๒,๐๙๔,๓๗๑,๙๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก		๒,๐๙๔,๓๗๑,๙๐๐ บาท

(๑๒) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๕๐๓,๗๑๖,๐๐๐ บาท คือ
(ก) การประปานครหลวง		๔๑,๘๖๕,๐๐๐ บาท
(ข) การประปา ส่วนภูมิภาค		๙๙๘,๖๘๐,๒๐๐ บาท
(ค) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๕๖๓,๑๗๐,๘๐๐ บาท

(๑๓) องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	รวม	๑๒๔,๘๖๖,๖๐๐ บาท คือ
(ก) กรุงเทพมหานคร		๑๒๔,๘๖๖,๖๐๐ บาท

๓. แผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย
ของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๙๕,๙๔๘,๓๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๖,๔๔๕,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมประชาสัมพันธ์		๓,๓๒๔,๐๐๐ บาท

(ข) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๒,๗๒๑,๐๐๐ บาท
(ค) สำนักงาน ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๔๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๑๔,๐๙๕,๑๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบัน พัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)		๑๔,๐๙๕,๑๐๐ บาท
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๔๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๔๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๕,๓๘๑,๒๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน สถิติแห่งชาติ		๕,๓๘๑,๒๐๐ บาท
(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑,๒๘๙,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑,๒๘๙,๕๐๐ บาท
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๑,๔๙๒,๓๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑๕,๐๘๕,๑๐๐ บาท
(ข) กรมการปกครอง		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) กรมการพัฒนาชุมชน		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ง) กรมส่งเสริม		
การปกครองท้องถิ่น		๒,๔๐๗,๒๐๐ บาท
(๘) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๑,๐๒๒,๓๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๑,๐๒๒,๓๐๐ บาท
(๙) กระทรวงแรงงาน	รวม	๕๑๒,๖๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงแรงงาน		๕๑๒,๖๐๐ บาท
(๑๐) หน่วยงานในกำกับ		
ของกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๒,๘๗๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) ศูนย์คุณธรรม		
(องค์การมหาชน)		๒,๘๗๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๘๔,๙๗๕,๔๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓,๘๕๔,๑๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ		
การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๖๗,๓๑๔,๒๐๐ บาท
(ค) สำนักงานคณะกรรมการ		
การอาชีวศึกษา		๑๓,๘๐๗,๑๐๐ บาท
(๑๒) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๐๘๖,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓,๗๐๖,๒๐๐ บาท
(ข) กรมสนับสนุน		
บริการสุขภาพ		๓๗๙,๘๐๐ บาท

(๑๓) ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๔,๙๒๖,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๑๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๐,๑๖๖,๘๐๐ บาท	
(ค) สำนักงาน ป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน		๑,๑๖๐,๐๐๐ บาท	
(๑๔) หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๒๐๔,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๒๐๔,๐๐๐ บาท	
(๑๕) หน่วยงาน ขององค์กรอิสระ	รวม	๓๑๖,๗๔๘,๑๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๓๑๔,๗๔๘,๑๐๐ บาท	
(ข) สำนักงาน ผู้ตรวจการแผ่นดิน		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

๔. แผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย
ของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๓๘,๔๑๙,๒๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙,๒๖๔,๕๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมประชาสัมพันธ์		๓,๒๖๔,๕๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๒๖๗,๗๑๕,๔๐๐ บาท	คือ

(ก) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๒๖๗,๗๑๕,๔๐๐ บาท
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๒๗,๒๘๕,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๒๗,๒๘๕,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงแรงงาน	รวม	๙,๙๓๕,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการจัดหางาน		๖,๕๔๓,๖๐๐ บาท
(ข) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๓,๓๙๑,๔๐๐ บาท
(๖) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๙๙,๒๑๙,๓๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๕,๔๑๔,๑๐๐ บาท
(ข) กรมการแพทย์		๑๕,๘๐๕,๒๐๐ บาท
(ค) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ง) กรมสุขภาพจิต		๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(จ) กรมอนามัย		๕๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕. แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๕๔,๐๙๙,๘๑๓,๖๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๐๘,๘๙๘,๑๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๓๐๘,๘๙๘,๑๐๐ บาท
(๒) หน่วยงานในกำกับ		
ของกระทรวงการอุดมศึกษา		
วิทยาศาสตร์		
วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๘๗,๗๑๔,๔๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานพัฒนา		
วิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) สถาบันสารสนเทศ		
ทรัพยากรน้ำ		
(องค์การมหาชน)		๕๕,๙๙๕,๖๐๐ บาท
(ค) สำนักงานพัฒนา		
เทคโนโลยีอวกาศ		
และภูมิสารสนเทศ		
(องค์การมหาชน)		๑๗,๗๑๘,๘๐๐ บาท
(๓) กระทรวงเกษตร		
และสหกรณ์	รวม	๔๐,๘๖๓,๕๓๔,๔๐๐ บาท คือ
(ก) กรมชลประทาน		๔๐,๔๔๗,๓๕๕,๕๐๐ บาท
(ข) กรมประมง		๓,๐๙๒,๐๐๐ บาท
(ค) กรมฝนหลวง		
และการบินเกษตร		๓๑๒,๒๕๔,๐๐๐ บาท
(ง) กรมพัฒนาที่ดิน		๔๐,๘๓๒,๙๐๐ บาท
(จ) สำนักงาน		
การปฏิรูปที่ดิน		
เพื่อเกษตรกรรม		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๒๕,๔๘๔,๔๐๐ บาท คือ
(ก) กรมเจ้าท่า		๑๒๕,๔๘๔,๔๐๐ บาท

(๕) กระทรวงดิจิทัล			
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๙๔,๕๑๒,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมอุทยานวิทยา		๑๙๔,๕๑๒,๘๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๕,๔๒๙,๖๙๘,๓๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงทรัพยากร			
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๓๘,๓๗๕,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมควบคุมมลพิษ		๒๒,๗๖๓,๙๐๐ บาท	
(ค) กรมทรัพยากรน้ำ		๓,๕๓๘,๔๑๒,๕๐๐ บาท	
(ง) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๑,๗๐๓,๗๙๘,๒๐๐ บาท	
(จ) กรมป่าไม้		๔๓,๐๑๓,๙๐๐ บาท	
(ฉ) กรมอุทยานแห่งชาติ			
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๘๓,๓๓๔,๘๐๐ บาท	
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔,๕๒๗,๒๒๘,๔๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการ			
และผังเมือง		๔,๕๒๗,๒๒๘,๔๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๖,๑๖๔,๒๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมอนามัย		๖,๑๖๔,๒๐๐ บาท	
(๙) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๕๕๖,๕๘๒,๖๐๐ บาท	คือ
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๙๗๔,๗๖๓,๕๐๐ บาท	
(ข) องค์การจัดการน้ำเสีย		๕๘๑,๘๑๙,๑๐๐ บาท	

๖. แผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔,๑๘๗,๕๔๓,๖๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๔๕,๗๐๗,๑๐๐ บาท	คือ
(ก) กองอำนวยการ			
รักษาความมั่นคง			
ภายในราชอาณาจักร		๑๔๕,๗๐๗,๑๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๒๘๐,๕๙๕,๙๐๐ บาท	คือ

(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงกลาโหม		๒,๑๕๙,๒๐๐	บาท
(ข) กองทัพบก		๑๙๕,๔๙๔,๖๐๐	บาท
(ค) กองทัพเรือ		๔๕,๙๔๒,๑๐๐	บาท
(ง) กองทัพอากาศ		๑๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(จ) กองบัญชาการกองทัพไทย		๒๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) กระทรวงการพัฒนา			
สังคมและความมั่นคง			
ของมนุษย์	รวม	๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(ก) กรมกิจการเด็ก			
และเยาวชน		๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๙๓,๔๕๒,๒๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑๖,๗๙๙,๙๐๐	บาท
(ข) กรมการปกครอง		๖๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๕,๖๕๒,๓๐๐	บาท
(๕) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๑,๕๑๐,๐๘๒,๒๐๐	บาท คือ
(ก) กรมคุมประพฤติ		๒๑๑,๖๙๒,๖๐๐	บาท
(ข) กรมพินิจและคุ้มครอง			
เด็กและเยาวชน		๑๕,๘๖๒,๘๐๐	บาท
(ค) กรมราชทัณฑ์		๗๓,๑๓๔,๘๐๐	บาท
(ง) สำนักงานคณะกรรมการ			
ป้องกันและปราบปราม			
ยาเสพติด		๑,๒๐๙,๓๘๒,๐๐๐	บาท
(๖) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๘,๑๑๓,๕๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงแรงงาน		๑๑,๗๘๑,๕๐๐	บาท
(ข) กรมสวัสดิการ			
และคุ้มครองแรงงาน		๖,๓๓๒,๐๐๐	บาท

(๗) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๐๑,๗๕๑,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๗,๔๔๔,๕๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ		
การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๖๐,๘๗๗,๓๐๐ บาท
(ค) สำนักงานคณะกรรมการ		
การอาชีวศึกษา		๒๓,๔๒๙,๗๐๐ บาท
(๘) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๙๐๘,๘๘๖,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๔๓๒,๔๕๘,๒๐๐ บาท
(ข) กรมการแพทย์		๒๑๙,๒๔๐,๔๐๐ บาท
(ค) กรมวิทยาศาสตร์		
การแพทย์		๘๓,๙๖๐,๐๐๐ บาท
(ง) กรมสนับสนุน		
บริการสุขภาพ		๑,๒๔๘,๐๐๐ บาท
(จ) กรมสุขภาพจิต		๑๔๒,๗๗๙,๙๐๐ บาท
(ฉ) สำนักงานคณะกรรมการ		
อาหารและยา		๒๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) ส่วนราชการไม่สังกัด		
สำนักนายกรัฐมนตรี		
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑,๑๒๑,๙๕๔,๗๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ตำรวจแห่งชาติ		๑,๑๑๓,๑๐๒,๔๐๐ บาท
(ข) สำนักงาน		
ป้องกันและปราบปราม		
การฟอกเงิน		๘,๘๕๒,๓๐๐ บาท

๗. แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย
ของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๓๑,๒๘๖,๔๓๒,๗๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๕,๓๑๕,๐๐๐ บาท คือ
-----------------------	-----	--------------------

(ก) สำนักงาน			
สภาพัฒนาการเศรษฐกิจ			
และสังคมแห่งชาติ		๑๕,๓๑๕,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการคลัง	รวม	๗,๖๖๔,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมศุลกากร		๗,๖๖๔,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา			
วิทยาศาสตร์			
วิจัยและนวัตกรรม			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๘๒,๐๖๗,๔๐๐ บาท	คือ
(ก) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี			
ราชมงคลล้านนา		๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๒,๑๘๐,๕๐๐ บาท	
(ค) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๖๗,๑๖๖,๙๐๐ บาท	
(ง) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์			
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๐๙,๐๕๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐๕,๗๘๑,๘๓๓,๖๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงคมนาคม		๒๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมการขนส่งทางบก		๓๗๔,๙๕๕,๓๐๐ บาท	
(ค) กรมการขนส่งทางราง		๓,๖๑๔,๑๐๐ บาท	
(ง) กรมเจ้าท่า		๑,๐๕๐,๘๑๘,๖๐๐ บาท	
(จ) กรมทางหลวง		๗๙,๘๔๓,๔๒๕,๓๐๐ บาท	
(ฉ) กรมทางหลวงชนบท		๑๙,๗๗๑,๗๖๔,๒๐๐ บาท	
(ช) กรมท่าอากาศยาน		๔,๕๖๘,๐๓๙,๒๐๐ บาท	
(ซ) สำนักงานนโยบาย			
และแผนการขนส่ง			
และจราจร		๑๔๗,๘๑๒,๙๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๔,๕๒๑,๕๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมส่งเสริมการค้า			
ระหว่างประเทศ		๑๔,๕๒๑,๕๐๐ บาท	

(๖) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐,๖๑๗,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๐,๖๑๗,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๔๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๔๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๕,๒๒๙,๘๑๔,๒๐๐ บาท คือ
(ก) การทางพิเศษ		
แห่งประเทศไทย		๘๘,๙๐๙,๑๐๐ บาท
(ข) การรถไฟฟ้า		
ขนส่งมวลชน		
แห่งประเทศไทย		๑๔,๓๗๔,๙๕๓,๐๐๐ บาท
(ค) การรถไฟ		
แห่งประเทศไทย		๑๐,๗๒๐,๙๕๒,๑๐๐ บาท
(ง) สถาบันวิจัย		
วิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยี		
แห่งประเทศไทย		๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. แผนงานบูรณาการการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑,๔๔๔,๓๕๐,๒๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) กระทรวงการอุดมศึกษา		
วิทยาศาสตร์		
วิจัยและนวัตกรรม		
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐๘,๒๖๙,๒๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา		
วิทยาศาสตร์		
วิจัยและนวัตกรรม		๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๖,๐๗๒,๒๐๐ บาท
(ค) สำนักงานพัฒนา		
วิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๔๖,๖๙๗,๐๐๐ บาท

(๒) กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์	รวม	๕๖๐,๑๒๑,๓๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการข้าว		๒๖,๓๗๓,๐๐๐ บาท
(ข) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๑๑,๗๒๔,๐๐๐ บาท
(ค) กรมประมง		๒๗,๒๗๙,๐๐๐ บาท
(ง) กรมปศุสัตว์		๒๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(จ) กรมพัฒนาที่ดิน		๕๖,๑๕๑,๐๐๐ บาท
(ฉ) กรมวิชาการเกษตร		๑๗,๔๐๔,๘๐๐ บาท
(ช) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๐๓,๗๓๖,๓๐๐ บาท
(ซ) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๔,๒๒๘,๐๐๐ บาท
(ณ) กรมหม่อนไหม		๙,๙๑๗,๖๐๐ บาท
(ญ) สำนักงาน การปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม		๑๖๓,๙๙๖,๖๐๐ บาท
(ฎ) สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตร		๑๓,๓๑๑,๐๐๐ บาท

(๓) หน่วยงานในกำกับ

ของกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๘,๙๒๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล		๑๘,๙๒๐,๐๐๐ บาท

(๔) หน่วยงานในกำกับ

ของกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานพัฒนา เศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) กระทรวงพาณิชย์

รวม	๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
-----	---------------------

(ก) กรมการค้าภายใน		๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมพัฒนา ธุรกิจการค้า		๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๕๑,๔๗๔,๔๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๕๕๑,๔๗๔,๔๐๐ บาท
(๗) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๙,๔๐๒,๓๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๙,๔๐๒,๓๐๐ บาท
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๕,๑๖๓,๐๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๒๕,๑๖๓,๐๐๐ บาท
(๙) หน่วยงานอื่นของรัฐ	รวม	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน สภาเกษตรกรแห่งชาติ		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๙. แผนงานบูรณาการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ให้ตั้งเป็นงบประมาณ
รายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑,๕๓๑,๐๘๕,๘๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๘,๗๖๒,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๘,๗๖๒,๐๐๐ บาท
(๒) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงกลาโหม	รวม	๖๒,๕๔๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ		๖๒,๕๔๐,๐๐๐ บาท
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๗๓,๗๑๑,๕๐๐ บาท คือ
(ก) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๒,๑๓๐,๗๐๐ บาท

(ข) มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี		๘,๘๐๗,๖๐๐ บาท
(ค) มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรธานี		๑๐,๐๑๙,๗๐๐ บาท
(ง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๒๔,๖๕๐,๐๐๐ บาท
(จ) สถาบัน มาตรวิทยาแห่งชาติ		๖๕,๒๔๗,๘๐๐ บาท
(ฉ) สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๒๙๓,๗๕๕,๗๐๐ บาท
(ช) ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๒๙,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(ซ) สำนักงาน นวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๔,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(ฌ) สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๔,๘๒๐,๐๐๐ บาท คือ

(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๔,๘๒๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๗๘๐,๙๐๒,๓๐๐ บาท คือ
(ก) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๘๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๗,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๖๓๑,๔๘๖,๕๐๐ บาท
(ง) สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม		๕๙,๐๑๕,๘๐๐ บาท
(๙) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๔,๖๕๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๒๔,๖๕๐,๐๐๐ บาท

๑๐. แผนงานบูรณาการรัฐบาลดิจิทัล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๒,๒๗๗,๒๒๖,๗๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๗๕๐,๒๘๐,๙๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงบประมาณ		๒๓๑,๔๑๑,๘๐๐ บาท
(ข) สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ		๙,๔๖๐,๖๐๐ บาท
(ค) สำนักงาน ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๙,๗๐๕,๒๐๐ บาท
(ง) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๑๗,๕๙๙,๗๐๐ บาท

(จ)	สำนักงานคณะกรรมการ การรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ		๔๗,๘๕๘,๔๐๐ บาท
(ฉ)	สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ช)	สำนักงานพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)		๔๑๕,๐๑๗,๒๐๐ บาท
(ซ)	สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)		๖,๒๒๘,๐๐๐ บาท
(๒)	กระทรวงการคลัง	รวม	๓๘๔,๖๐๐ บาท คือ
(ก)	กรมบัญชีกลาง		๓๘๔,๖๐๐ บาท
(๓)	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๒๕๓,๐๙๒,๗๐๐ บาท คือ
(ก)	สำนักงาน พัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข)	สถาบันสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)		๑๘,๓๑๒,๗๐๐ บาท
(ค)	สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๐๒,๗๘๐,๐๐๐ บาท

(๔) กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๑๔๖,๑๗๗,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน คณะกรรมการดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๑,๑๐๖,๑๗๗,๕๐๐ บาท
(ข) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๕,๓๐๗,๘๐๐ บาท คือ
(ก) กรมทรัพยากรน้ำ		๔,๒๒๓,๒๐๐ บาท
(ข) กรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑๐,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๓๘๔,๖๐๐ บาท
(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๔๗,๗๖๖,๘๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการค้าต่างประเทศ		๓๐,๒๖๖,๘๐๐ บาท
(ข) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๙๐,๙๐๐ บาท คือ
(ก) กรมที่ดิน		๒๙๐,๙๐๐ บาท
(๘) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓๘๔,๖๐๐ บาท คือ
(ก) กรมบังคับคดี		๓๘๔,๖๐๐ บาท
(๙) กระทรวงแรงงาน	รวม	๘,๘๙๐,๑๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๘,๘๙๐,๑๐๐ บาท
(๑๐) กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๔,๖๕๐,๘๐๐ บาท คือ

(ก) กรมควบคุมโรค ๕๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(ข) สถาบันรับรอง

คุณภาพสถานพยาบาล

(องค์การมหาชน)

๑,๖๕๐,๘๐๐ บาท

๑๑. แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๕,๑๐๗,๐๑๙,๓๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) หน่วยงานในกำกับ

ของสำนักนายกรัฐมนตรี

รวม ๖๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงานส่งเสริม

การจัดประชุม

และนิทรรศการ

(องค์การมหาชน)

๖๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา

และหน่วยงานในกำกับ

รวม ๕๒๓,๖๙๗,๔๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว

และกีฬา

๕๘,๖๘๐,๐๐๐ บาท

(ข) กรมการท่องเที่ยว

๒๘๖,๑๗๓,๘๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหาร

การพัฒนาพื้นที่พิเศษ

เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(องค์การมหาชน)

๑๗๘,๘๔๓,๖๐๐ บาท

(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม

และหน่วยงานในกำกับ

รวม ๑๗,๙๕๕,๕๐๐ บาท คือ

(ก) มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเลย

๓๓๘,๐๐๐ บาท

(ข) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		๗,๘๘๓,๐๐๐ บาท
(ค) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๙,๗๓๔,๕๐๐ บาท
(๔) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๓,๓๓๗,๘๐๐ บาท คือ
(ก) กรมส่งเสริม การเกษตร		๓,๓๓๗,๘๐๐ บาท
(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๖๗๔,๔๙๘,๒๐๐ บาท คือ
(ก) กรมเจ้าท่า		๓๕๗,๒๘๘,๖๐๐ บาท
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑,๓๑๗,๒๐๙,๖๐๐ บาท
(๖) กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๗๙,๑๓๒,๓๐๐ บาท คือ
(ก) กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง		๑๒๖,๕๙๖,๓๐๐ บาท
(ข) กรมทรัพยากรธรณี		๑๑,๕๘๓,๐๐๐ บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๓๗,๙๕๓,๐๐๐ บาท
(ง) สำนักงานพัฒนา เศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๒๑,๕๗๔,๘๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๗๗๖,๕๗๔,๘๐๐ บาท
(๘) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๑,๒๗๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน		๑๑,๒๗๐,๐๐๐ บาท
(๙) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๓๐,๑๕๑,๒๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๘,๖๔๑,๒๐๐	บาท
(ข) สำนักงาน			
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๑๑,๕๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) กระทรวงสาธารณสุข			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒,๗๕๔,๘๐๐	บาท คือ
(ก) กรมการแพทย์แผนไทย			
และการแพทย์ทางเลือก		๒,๗๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กรมสนับสนุน			
บริการสุขภาพ		๓,๐๘๙,๖๐๐	บาท
(ค) กรมอนามัย		๔,๒๕๒,๖๐๐	บาท
(ง) สถาบันการแพทย์			
ฉุกเฉินแห่งชาติ		๒,๗๑๒,๖๐๐	บาท
(๑๑) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๗๗๒,๔๔๗,๓๐๐	บาท คือ
(ก) การกีฬา			
แห่งประเทศไทย		๑๘๓,๖๔๐,๕๐๐	บาท
(ข) การท่องเที่ยว			
แห่งประเทศไทย		๑,๕๗๘,๗๐๖,๘๐๐	บาท
(ค) องค์การ			
สวนพฤกษศาสตร์		๑๐,๑๐๐,๐๐๐	บาท

หมวด ๕

งบประมาณรายจ่ายบุคลากร

มาตรา ๓๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๗๖๘,๑๐๘,๕๒๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๖,๙๒๒,๐๔๘,๘๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๒๔๑,๗๐๒,๘๐๐	บาท

(๒) กรมประชาสัมพันธ์	๙๙๐,๐๐๘,๘๐๐ บาท
(๓) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	๔๔๔,๓๔๖,๖๐๐ บาท
(๔) สำนักงานประมาณ	๔๑๖,๑๕๖,๔๐๐ บาท
(๕) สำนักงานขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคี ปรองดอง	๑๓,๑๘๓,๖๐๐ บาท
(๖) สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๗๖,๕๙๙,๘๐๐ บาท
(๗) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	๓๕๙,๓๙๖,๓๐๐ บาท
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	๙๐,๖๙๘,๖๐๐ บาท
(๙) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายที่ดินแห่งชาติ	๔๔,๒๖๙,๔๐๐ บาท
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	๑๑๖,๙๖๕,๒๐๐ บาท
(๑๑) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	๓๐๑,๐๓๔,๑๐๐ บาท
(๑๒) สำนักงาน ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	๑๕๐,๓๑๘,๘๐๐ บาท
(๑๓) สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ	๗๕,๗๖๔,๓๐๐ บาท
(๑๔) สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	๒๘๐,๓๐๕,๐๐๐ บาท
(๑๕) สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี	๑๓๖,๐๕๕,๑๐๐ บาท

- (๑๖) สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ๓๕๙,๖๔๓,๙๐๐ บาท
- (๑๗) กองอำนวยการ
รักษาความมั่นคง
ภายในราชอาณาจักร ๗๘๖,๖๐๑,๘๐๐ บาท
- (๑๘) ศูนย์อำนวยการ
รักษาผลประโยชน์
ของชาติทางทะเล ๑๘,๕๓๓,๗๐๐ บาท
- (๑๙) ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ๑,๐๒๒,๕๘๘,๗๐๐ บาท
- (๒๐) สำนักงานคณะกรรมการ
สุขภาพแห่งชาติ ๖๘,๑๘๖,๒๐๐ บาท
- (๒๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
(องค์การมหาชน) ๕๙,๒๔๕,๕๐๐ บาท
- (๒๒) สถาบันบริหารจัดการ
ธนาคารที่ดิน
(องค์การมหาชน) ๑๙,๑๗๒,๓๐๐ บาท
- (๒๓) สำนักงานคณะกรรมการ
การรักษาความมั่นคง
ปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ๔๗,๕๑๗,๓๐๐ บาท
- (๒๔) สำนักงานบริหาร
และพัฒนาองค์ความรู้
(องค์การมหาชน) ๑๓๖,๓๒๒,๙๐๐ บาท
- (๒๕) สำนักงาน
พัฒนาปิงคนคร
(องค์การมหาชน) ๗๘,๘๘๑,๓๐๐ บาท
- (๒๖) สำนักงาน
พัฒนารัฐบาลดิจิทัล
(องค์การมหาชน) ๑๕๔,๓๐๐,๘๐๐ บาท

(๒๗) สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	๑๖๑,๔๙๔,๒๐๐ บาท
(๒๘) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)	๗๒,๗๕๕,๔๐๐ บาท
๒. กระทรวงกลาโหม และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๐๗,๔๓๙,๐๓๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม	๔,๑๒๗,๗๕๘,๗๐๐ บาท
(๒) กองทัพบก	๖๐,๒๓๗,๔๕๘,๗๐๐ บาท
(๓) กองทัพเรือ	๒๑,๕๑๑,๐๙๖,๘๐๐ บาท
(๔) กองทัพอากาศ	๑๔,๑๖๗,๘๐๗,๙๐๐ บาท
(๕) กองบัญชาการกองทัพไทย	๗,๑๒๐,๘๕๑,๙๐๐ บาท
(๖) สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ	๒๗๔,๐๖๑,๕๐๐ บาท
๓. กระทรวงการคลัง	รวม ๑๒,๙๖๘,๖๒๕,๖๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการคลัง	๑๒๑,๑๒๑,๐๐๐ บาท
(๒) กรมธนารักษ์	๗๑๖,๑๓๙,๑๐๐ บาท
(๓) กรมบัญชีกลาง	๘๖๖,๐๘๘,๖๐๐ บาท
(๔) กรมศุลกากร	๑,๘๕๘,๖๒๘,๗๐๐ บาท
(๕) กรมสรรพสามิต	๑,๔๗๕,๑๗๑,๒๐๐ บาท
(๖) กรมสรรพากร	๗,๖๒๗,๙๘๕,๔๐๐ บาท
(๗) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ	๗๒,๕๕๘,๔๐๐ บาท
(๘) สำนักงาน บริหารหนี้สาธารณะ	๗๔,๑๙๒,๕๐๐ บาท

(๙) สำนักงาน			
เศรษฐกิจการคลัง			๑๕๖,๗๔๐,๗๐๐ บาท
๔. กระทรวงการต่างประเทศ	รวม		๓,๗๗๗,๑๐๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ			๓,๗๗๗,๑๐๒,๒๐๐ บาท
๕. กระทรวง			
การท่องเที่ยวและกีฬา			
และหน่วยงานในกำกับ		รวม	๑,๗๔๙,๒๓๑,๒๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง			
การท่องเที่ยวและกีฬา			๒๑๘,๓๔๖,๗๐๐ บาท
(๒) กรมการท่องเที่ยว			๘๗๐,๕๖๕,๔๐๐ บาท
(๓) กรมพลศึกษา			๘๐,๑๔๒,๑๐๐ บาท
(๔) มหาวิทยาลัย			
การกีฬาแห่งชาติ			๕๖๑,๔๐๐,๘๐๐ บาท
(๕) องค์การบริหาร			
การพัฒนาพื้นที่พิเศษ			
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน			
(องค์การมหาชน)			๑๑๘,๗๗๖,๒๐๐ บาท
๖. กระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์		รวม	๒,๗๘๙,๕๙๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์			๘๒๘,๔๔๙,๔๐๐ บาท
(๒) กรมกิจการเด็ก			
และเยาวชน			๖๑๕,๗๔๗,๗๐๐ บาท
(๓) กรมกิจการผู้สูงอายุ			๑๑๑,๙๒๕,๘๐๐ บาท
(๔) กรมกิจการสตรี			
และสถาบันครอบครัว			๑๙๗,๔๓๘,๒๐๐ บาท
(๕) กรมพัฒนาสังคม			
และสวัสดิการ			๗๗๖,๔๙๙,๖๐๐ บาท

(๖) กรมส่งเสริม	
และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	๒๕๙,๕๓๘,๑๐๐ บาท
๗. กระทรวงการอุดมศึกษา	
วิทยาศาสตร์	
วิจัยและนวัตกรรม	
และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๗๗,๐๐๖,๕๐๑,๔๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน	
ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา	
วิทยาศาสตร์	
วิจัยและนวัตกรรม	๘๑๕,๒๗๘,๕๐๐ บาท
(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ	๑๘๓,๒๖๔,๙๐๐ บาท
(๓) สำนักงาน	
การวิจัยแห่งชาติ	๑๐๖,๒๗๑,๔๐๐ บาท
(๔) สำนักงาน	
ปรมาณูเพื่อสันติ	๑๒๑,๘๒๙,๗๐๐ บาท
(๕) สถาบันวิทยาลัยชุมชน	๒๗๖,๙๓๔,๐๐๐ บาท
(๖) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒๖๙,๑๘๑,๕๐๐ บาท
(๗) มหาวิทยาลัยนครพนม	๓๘๒,๔๑๖,๙๐๐ บาท
(๘) มหาวิทยาลัย	
นราธิวาสราชนครินทร์	๓๓๓,๔๔๓,๑๐๐ บาท
(๙) มหาวิทยาลัยนเรศวร	๑,๗๘๗,๖๕๒,๘๐๐ บาท
(๑๐) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๘๑๖,๑๑๘,๒๐๐ บาท
(๑๑) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๙๔๔,๑๗๐,๖๐๐ บาท
(๑๒) มหาวิทยาลัย	
สุโขทัยธรรมมาธิราช	๕๙๑,๔๖๕,๒๐๐ บาท
(๑๓) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๕๕๑,๖๗๕,๕๐๐ บาท
(๑๔) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	๑๐๗,๓๗๕,๕๐๐ บาท
(๑๕) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏกาญจนบุรี	๒๐๒,๔๑๘,๕๐๐ บาท

(๑๖) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏกำแพงเพชร	๒๔๖,๖๓๕,๑๐๐ บาท
(๑๗) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏจันทรเกษม	๒๘๑,๐๓๓,๘๐๐ บาท
(๑๘) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏชัยภูมิ	๑๐๐,๕๐๓,๘๐๐ บาท
(๑๙) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏเชียงใหม่	๔๐๔,๗๙๘,๒๐๐ บาท
(๒๐) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏเชียงใหม่	๔๖๙,๖๑๔,๓๐๐ บาท
(๒๑) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏเทพสตรี	๒๕๐,๔๖๗,๐๐๐ บาท
(๒๒) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏธนบุรี	๒๑๗,๙๘๒,๙๐๐ บาท
(๒๓) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏนครปฐม	๓๔๕,๐๖๒,๐๐๐ บาท
(๒๔) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏนครราชสีมา	๓๕๕,๕๓๘,๕๐๐ บาท
(๒๕) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏนครศรีธรรมราช	๒๙๙,๑๖๑,๒๐๐ บาท
(๒๖) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏนครสวรรค์	๓๕๓,๕๑๗,๓๐๐ บาท
(๒๗) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๔๒๑,๖๕๐,๑๐๐ บาท
(๒๘) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏบุรีรัมย์	๒๘๑,๓๗๔,๗๐๐ บาท
(๒๙) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏพระนคร	๓๖๘,๑๘๙,๕๐๐ บาท
(๓๐) มหาวิทยาลัย	
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	๒๗๘,๕๓๕,๕๐๐ บาท

(๓๑) มหาวิทยาลัย ราชภัฏพิบูลสงคราม	๓๖๗,๒๓๘,๖๐๐ บาท
(๓๒) มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี	๒๙๖,๒๐๒,๘๐๐ บาท
(๓๓) มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์	๒๖๔,๒๙๑,๕๐๐ บาท
(๓๔) มหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ต	๒๓๘,๑๕๐,๒๐๐ บาท
(๓๕) มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม	๒๔๘,๖๘๒,๓๐๐ บาท
(๓๖) มหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา	๒๘๗,๘๑๕,๗๐๐ บาท
(๓๗) มหาวิทยาลัย ราชภัฏร้อยเอ็ด	๑๐๕,๓๐๒,๕๐๐ บาท
(๓๘) มหาวิทยาลัย ราชภัฏราชนครินทร์	๒๓๒,๘๖๙,๗๐๐ บาท
(๓๙) มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี	๒๖๕,๐๔๑,๘๐๐ บาท
(๔๐) มหาวิทยาลัย ราชภัฏลำปาง	๒๙๐,๑๓๑,๖๐๐ บาท
(๔๑) มหาวิทยาลัย ราชภัฏเลย	๒๕๓,๕๗๑,๔๐๐ บาท
(๔๒) มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓๑๖,๖๓๖,๖๐๐ บาท
(๔๓) มหาวิทยาลัย ราชภัฏศรีสะเกษ	๑๑๙,๑๒๘,๙๐๐ บาท
(๔๔) มหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร	๓๒๑,๗๔๕,๘๐๐ บาท

(๔๕) มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา	๓๔๕,๕๐๔,๔๐๐ บาท
(๔๖) มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา	๔๕๒,๖๖๑,๖๐๐ บาท
(๔๗) มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี	๓๘๐,๕๘๔,๓๐๐ บาท
(๔๘) มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์	๓๐๑,๙๙๒,๒๐๐ บาท
(๔๙) มหาวิทยาลัย ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	๒๐๑,๐๗๐,๓๐๐ บาท
(๕๐) มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรธานี	๔๒๖,๘๑๙,๙๐๐ บาท
(๕๑) มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์	๒๘๙,๓๓๘,๕๐๐ บาท
(๕๒) มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี	๓๘๓,๒๔๘,๘๐๐ บาท
(๕๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	๓๗๘,๘๙๖,๕๐๐ บาท
(๕๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก	๔๕๒,๐๘๕,๕๐๐ บาท
(๕๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	๘๒๑,๓๓๔,๙๐๐ บาท
(๕๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	๕๐๖,๙๖๓,๘๐๐ บาท
(๕๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์	๔๔๐,๑๐๙,๖๐๐ บาท
(๕๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	๗๘๒,๒๔๓,๔๐๐ บาท
(๕๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย	๖๑๒,๘๓๑,๕๐๐ บาท

(๖๐) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	
ราชมงคลสุวรรณภูมิ	๕๒๒,๘๓๕,๖๐๐ บาท
(๖๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	
ราชมงคลอีสาน	๘๗๐,๐๑๓,๒๐๐ บาท
(๖๒) จุฬาลงกรณ์	
มหาวิทยาลัย	๓,๙๙๑,๓๗๖,๘๐๐ บาท
(๖๓) มหาวิทยาลัย	
เกษตรศาสตร์	๓,๕๗๓,๒๑๘,๕๐๐ บาท
(๖๔) มหาวิทยาลัย	
ขอนแก่น	๓,๘๖๘,๖๗๔,๐๐๐ บาท
(๖๕) มหาวิทยาลัย	
เชียงใหม่	๔,๗๑๒,๑๒๗,๔๐๐ บาท
(๖๖) มหาวิทยาลัย	
ทักษิณ	๘๓๔,๓๒๕,๔๐๐ บาท
(๖๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	
พระจอมเกล้าธนบุรี	๑,๑๐๑,๒๓๕,๔๐๐ บาท
(๖๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๑,๕๐๒,๘๑๒,๓๐๐ บาท
(๖๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	
สุรนารี	๑,๐๔๘,๙๔๔,๘๐๐ บาท
(๗๐) มหาวิทยาลัย	
ธรรมศาสตร์	๓,๐๒๘,๑๑๖,๙๐๐ บาท
(๗๑) มหาวิทยาลัย	
บูรพา	๑,๒๔๒,๖๙๑,๐๐๐ บาท
(๗๒) มหาวิทยาลัย	
พะเยา	๗๙๑,๙๐๗,๘๐๐ บาท
(๗๓) มหาวิทยาลัย	
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๖๔๔,๖๓๔,๑๐๐ บาท
(๗๔) มหาวิทยาลัย	
มหามกุฏราชวิทยาลัย	๓๐๕,๙๖๐,๑๐๐ บาท

(๗๕) มหาวิทยาลัย มหิดล	๑๐,๐๔๙,๐๑๑,๙๐๐ บาท
(๗๖) มหาวิทยาลัย แม่โจ้	๙๑๘,๗๘๕,๑๐๐ บาท
(๗๗) มหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง	๑,๒๑๗,๖๗๔,๕๐๐ บาท
(๗๘) มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	๙๐๘,๖๑๘,๔๐๐ บาท
(๗๙) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๒,๕๓๒,๐๑๕,๙๐๐ บาท
(๘๐) มหาวิทยาลัย ศิลปากร	๑,๒๙๘,๘๖๓,๒๐๐ บาท
(๘๑) มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	๔,๑๐๐,๙๕๐,๑๐๐ บาท
(๘๒) มหาวิทยาลัย สวนดุสิต	๖๔๐,๖๑๑,๕๐๐ บาท
(๘๓) สถาบันการพยาบาล ศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย	๑๒๑,๕๐๓,๕๐๐ บาท
(๘๔) สถาบันดนตรี กัลยาณิวัฒนา	๒๖,๗๓๐,๘๐๐ บาท
(๘๕) สถาบันเทคโนโลยี จิตรลดา	๘๗,๙๑๐,๑๐๐ บาท
(๘๖) สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑,๔๗๖,๒๒๓,๗๐๐ บาท
(๘๗) สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์	๓๙๐,๒๙๒,๒๐๐ บาท
(๘๘) สถาบัน มาตรวิทยาแห่งชาติ	๑๔๒,๙๕๗,๓๐๐ บาท

- (๘๙) สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม ๑๓๓,๐๓๓,๑๐๐ บาท
- (๙๐) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีแห่งชาติ ๑,๕๑๕,๑๒๔,๙๐๐ บาท
- (๙๑) สำนักงานสภานโยบาย
การอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ๙๑,๙๐๔,๓๐๐ บาท
- (๙๒) ศูนย์ความเป็นเลิศ
ด้านชีววิทยาศาสตร์
(องค์การมหาชน) ๔๗,๓๘๑,๒๐๐ บาท
- (๙๓) สถาบันเทคโนโลยี
นิวเคลียร์แห่งชาติ
(องค์การมหาชน) ๑๙๖,๕๒๑,๓๐๐ บาท
- (๙๔) สถาบันวิจัย
ดาราศาสตร์แห่งชาติ
(องค์การมหาชน) ๘๐,๘๑๖,๗๐๐ บาท
- (๙๕) สถาบันวิจัย
แสงซินโครตรอน
(องค์การมหาชน) ๑๑๑,๔๓๙,๓๐๐ บาท
- (๙๖) สถาบันสารสนเทศ
ทรัพยากรน้ำ
(องค์การมหาชน) ๑๐๕,๕๓๒,๑๐๐ บาท
- (๙๗) สำนักงาน
นวัตกรรมแห่งชาติ
(องค์การมหาชน) ๔๑,๖๑๘,๒๐๐ บาท
- (๙๘) สำนักงานพัฒนา
เทคโนโลยีอวกาศ
และภูมิสารสนเทศ
(องค์การมหาชน) ๑๘๖,๐๕๔,๐๐๐ บาท

๘. กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์

และหน่วยงานในกำกับ

รวม ๒๔,๑๘๔,๑๖๐,๘๐๐ บาท คือ

(๑) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์

๗๕๐,๗๓๓,๑๐๐ บาท

(๒) กรมการข้าว

๖๕๐,๗๐๐,๙๐๐ บาท

(๓) กรมชลประทาน

๕,๗๖๔,๓๔๐,๔๐๐ บาท

(๔) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

๘๕๙,๗๔๖,๖๐๐ บาท

(๕) กรมประมง

๒,๒๙๐,๕๑๔,๓๐๐ บาท

(๖) กรมปศุสัตว์

๓,๓๖๙,๒๖๑,๕๐๐ บาท

(๗) กรมฝนหลวง

และการบินเกษตร

๒๓๗,๗๔๐,๙๐๐ บาท

(๘) กรมพัฒนาที่ดิน

๑,๐๘๕,๖๒๒,๐๐๐ บาท

(๙) กรมวิชาการเกษตร

๒,๑๗๗,๓๓๔,๘๐๐ บาท

(๑๐) กรมส่งเสริมการเกษตร

๓,๔๙๙,๔๓๓,๗๐๐ บาท

(๑๑) กรมส่งเสริมสหกรณ์

๑,๘๑๙,๑๕๑,๔๐๐ บาท

(๑๒) กรมหม่อนไหม

๒๘๔,๗๑๖,๑๐๐ บาท

(๑๓) สำนักงาน

การปฏิรูปที่ดิน

เพื่อเกษตรกรรม

๘๐๔,๗๐๔,๙๐๐ บาท

(๑๔) สำนักงานมาตรฐาน

สินค้าเกษตร

และอาหารแห่งชาติ

๙๙,๗๘๖,๙๐๐ บาท

(๑๕) สำนักงาน

เศรษฐกิจการเกษตร

๓๔๘,๔๓๓,๗๐๐ บาท

(๑๖) สถาบันวิจัย

และพัฒนาพื้นที่สูง

(องค์การมหาชน)

๙๙,๒๔๕,๕๐๐ บาท

(๑๗) สำนักงานพิพิธภัณฑ			
เกษตรเฉลิมพระเกียรติ			
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว			
(องค์การมหาชน)			๔๒,๖๙๔,๑๐๐ บาท
๙. กระทรวงคมนาคม	รวม	๙,๖๓๓,๐๙๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงคมนาคม		๑๗๐,๓๐๙,๗๐๐ บาท	
(๒) กรมการขนส่งทางบก		๑,๙๒๗,๑๕๐,๔๐๐ บาท	
(๓) กรมการขนส่งทางราง		๒๖,๐๗๒,๘๐๐ บาท	
(๔) กรมเจ้าท่า		๗๑๘,๙๔๙,๖๐๐ บาท	
(๕) กรมทางหลวง		๔,๙๒๐,๗๙๙,๐๐๐ บาท	
(๖) กรมทางหลวงชนบท		๑,๔๓๘,๗๐๙,๘๐๐ บาท	
(๗) กรมท่าอากาศยาน		๓๓๔,๔๙๒,๕๐๐ บาท	
(๘) สำนักงานนโยบาย			
และแผนการขนส่ง			
และจราจร		๙๖,๖๑๒,๗๐๐ บาท	
๑๐. กระทรวงดิจิทัล			
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม			
และหน่วยงานในกำกับ			
	รวม	๑,๖๑๘,๒๓๙,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงดิจิทัล			
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๑๘๖,๔๑๙,๓๐๐ บาท	
(๒) กรมอุตุนิยมวิทยา		๔๐๘,๙๙๑,๗๐๐ บาท	
(๓) สำนักงาน			
คณะกรรมการ			
ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ			
และสังคมแห่งชาติ		๕๓,๔๗๐,๗๐๐ บาท	
(๔) สำนักงานสถิติแห่งชาติ		๖๕๔,๒๖๕,๓๐๐ บาท	
(๕) สำนักงาน			
พัฒนาธุรกรรม			
ทางอิเล็กทรอนิกส์		๑๔๐,๘๒๗,๘๐๐ บาท	

(๖) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	๑๗๔,๒๖๔,๕๐๐ บาท
๑๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๑,๓๕๖,๑๖๖,๗๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๙๓๒,๖๔๒,๘๐๐ บาท
(๒) กรมควบคุมมลพิษ	๑๙๘,๒๕๗,๙๐๐ บาท
(๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	๔๙๘,๒๑๗,๓๐๐ บาท
(๔) กรมทรัพยากรธรณี	๒๐๙,๘๘๖,๔๐๐ บาท
(๕) กรมทรัพยากรน้ำ	๗๑๔,๙๓๑,๖๐๐ บาท
(๖) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	๔๓๓,๖๒๗,๘๐๐ บาท
(๗) กรมป่าไม้	๒,๕๕๖,๘๒๓,๗๐๐ บาท
(๘) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๑๗๖,๐๙๓,๘๐๐ บาท
(๙) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๕,๓๗๕,๖๖๖,๑๐๐ บาท
(๑๐) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๖๗,๗๑๓,๑๐๐ บาท
(๑๑) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)	๓๘,๘๒๒,๗๐๐ บาท
(๑๒) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)	๕๓,๔๗๓,๕๐๐ บาท
๑๒. กระทรวงพลังงาน	รวม ๘๔๐,๔๓๒,๐๐๐ บาท คือ

(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงพลังงาน		๒๕๘,๐๘๒,๙๐๐	บาท
(๒) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		๙๐,๖๒๑,๙๐๐	บาท
(๓) กรมธุรกิจพลังงาน		๑๒๐,๑๐๒,๙๐๐	บาท
(๔) กรมพัฒนา			
พลังงานทดแทน			
และอนุรักษ์พลังงาน		๓๑๒,๓๙๔,๖๐๐	บาท
(๕) สำนักงานนโยบาย			
และแผนพลังงาน		๕๙,๒๒๙,๗๐๐	บาท
๑๓. กระทรวงพาณิชย์			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๖๔๑,๓๗๑,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗๘๑,๒๔๙,๗๐๐	บาท
(๒) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๓๕,๓๒๐,๑๐๐	บาท
(๓) กรมการค้าภายใน		๒๑๓,๑๗๗,๙๐๐	บาท
(๔) กรมเจรจาการค้า			
ระหว่างประเทศ		๑๐๘,๙๘๖,๖๐๐	บาท
(๕) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๑๗๓,๙๙๙,๗๐๐	บาท
(๖) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๒๑๙,๗๗๑,๒๐๐	บาท
(๗) กรมส่งเสริมการค้า			
ระหว่างประเทศ		๗๓๙,๕๙๑,๘๐๐	บาท
(๘) สำนักงานนโยบาย			
และยุทธศาสตร์การค้า		๕๖,๐๖๙,๙๐๐	บาท
(๙) สถาบันระหว่างประเทศ			
เพื่อการค้าและการพัฒนา			
(องค์การมหาชน)		๒๐,๒๔๗,๔๐๐	บาท
(๑๐) สถาบันวิจัย			
และพัฒนาอัญมณี			
และเครื่องประดับแห่งชาติ			
(องค์การมหาชน)		๕๒,๖๖๖,๙๐๐	บาท

(๑๑) สถาบันส่งเสริม ศิลปหัตถกรรมไทย (องค์การมหาชน)		๔๐,๒๙๐,๔๐๐ บาท	
๑๔. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๗,๓๑๙,๕๕๓,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑,๘๐๕,๕๗๙,๖๐๐ บาท	
(๒) กรมการปกครอง		๓๔,๑๖๖,๓๖๘,๓๐๐ บาท	
(๓) กรมการพัฒนาชุมชน		๒,๙๕๐,๗๓๙,๖๐๐ บาท	
(๔) กรมที่ดิน		๔,๒๗๗,๕๖๑,๖๐๐ บาท	
(๕) กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย		๑,๓๗๖,๓๐๐,๔๐๐ บาท	
(๖) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๑,๒๗๘,๓๙๕,๖๐๐ บาท	
(๗) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๑,๔๖๔,๖๐๘,๑๐๐ บาท	
๑๕. กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐,๖๖๗,๐๘๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๓๘,๖๓๗,๘๐๐ บาท	
(๒) กรมคุมประพฤติ		๑,๒๑๑,๒๔๙,๗๐๐ บาท	
(๓) กรมคุมครองสิทธิ และเสรีภาพ		๑๑๕,๗๑๙,๘๐๐ บาท	
(๔) กรมบังคับคดี		๘๕๘,๑๙๘,๕๐๐ บาท	
(๕) กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน		๑,๔๕๗,๖๙๖,๙๐๐ บาท	
(๖) กรมราชทัณฑ์		๕,๒๐๖,๖๖๒,๗๐๐ บาท	
(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗๙๖,๕๔๕,๙๐๐ บาท	
(๘) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๑๐๙,๕๘๕,๘๐๐ บาท	
(๙) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๑,๙๖๔,๐๐๐ บาท	

(๑๐) สำนักงาน คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด			๕๕๖,๘๒๔,๑๐๐ บาท
(๑๑) สถาบันอนุญาโตตุลาการ			๑๒,๒๓๖,๐๐๐ บาท
(๑๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)			๖๑,๗๖๔,๘๐๐ บาท
๑๖. กระทรวงแรงงาน			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๙๓๓,๘๓๘,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๕๔๐,๔๒๘,๐๐๐ บาท	
(๒) กรมการจัดหางาน		๗๓๔,๒๔๒,๙๐๐ บาท	
(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๙๕๙,๒๓๔,๒๐๐ บาท	
(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๗๖๐,๕๗๙,๕๐๐ บาท	
(๕) สำนักงานประกันสังคม		๙๑๗,๙๘๙,๖๐๐ บาท	
(๖) สถาบันส่งเสริม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน (องค์การมหาชน)		๒๑,๓๖๔,๖๐๐ บาท	
๑๗. กระทรวงวัฒนธรรม			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๔๖๙,๕๔๘,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑,๐๐๓,๔๕๖,๗๐๐ บาท	
(๒) กรมการศาสนา		๓๕,๔๒๘,๐๐๐ บาท	
(๓) กรมศิลปากร		๖๑๘,๖๒๑,๖๐๐ บาท	
(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๒๒,๗๑๕,๒๐๐ บาท	

(๕) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๕๖๑,๘๖๖,๐๐๐ บาท
(๖) สำนักงาน ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	๒๗,๙๐๔,๓๐๐ บาท
(๗) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	๒๑,๗๐๑,๗๐๐ บาท
(๘) ศูนย์มานุษยวิทยา สิรินธร (องค์การมหาชน)	๔๔,๕๑๙,๙๐๐ บาท
(๙) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	๓๓,๓๓๔,๙๐๐ บาท
๑๘. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๒๐๔,๐๒๓,๔๙๗,๔๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๘,๕๓๕,๐๐๓,๐๐๐ บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๘๖,๒๐๓,๘๒๐,๑๐๐ บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา	๘,๗๐๐,๘๒๖,๐๐๐ บาท
(๔) สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา	๗๙,๙๙๑,๗๐๐ บาท
(๕) สถาบันส่งเสริม การสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	๑๔๘,๕๘๑,๙๐๐ บาท
(๖) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	๑๑๖,๒๙๑,๖๐๐ บาท
(๗) สำนักงาน เลขาธิการคุรุสภา	๖๒,๘๔๗,๒๐๐ บาท
(๘) โรงเรียนมหิดล วิทยานุสรณ์	๑๐๓,๒๗๘,๓๐๐ บาท

(๙) สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๒๗,๙๒๗,๓๐๐ บาท
(๑๐) สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	๔๔,๙๓๐,๓๐๐ บาท
๑๙. กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๑๓,๗๓๒,๓๗๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๙๙,๗๘๒,๔๘๑,๔๐๐ บาท
(๒) กรมการแพทย์	๕,๐๒๕,๔๒๘,๕๐๐ บาท
(๓) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	๑๓๔,๒๓๒,๘๐๐ บาท
(๔) กรมควบคุมโรค	๑,๙๖๕,๘๓๕,๔๐๐ บาท
(๕) กรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์	๖๑๑,๙๕๑,๒๐๐ บาท
(๖) กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ	๔๐๓,๙๐๑,๐๐๐ บาท
(๗) กรมสุขภาพจิต	๒,๑๑๑,๓๙๘,๔๐๐ บาท
(๘) กรมอนามัย	๑,๑๘๒,๖๒๕,๔๐๐ บาท
(๙) สถาบันพระบรมราชชนก	๑,๓๓๕,๖๐๔,๔๐๐ บาท
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา	๓๙๒,๖๖๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) สถาบันการแพทย์ ฉุกเฉินแห่งชาติ	๘๖,๙๕๔,๙๐๐ บาท
(๑๒) สถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข	๓๕,๘๕๔,๔๐๐ บาท
(๑๓) สำนักงาน หลักประกันสุขภาพ แห่งชาติ	๖๐๒,๗๗๔,๒๐๐ บาท

(๑๔) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ		๑๔,๔๐๗,๐๐๐ บาท	
(๑๕) สถาบันรับรอง			
คุณภาพสถานพยาบาล			
(องค์การมหาชน)		๔๖,๒๖๐,๗๐๐ บาท	
๒๐. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๕๙๓,๙๗๗,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕๐๓,๖๗๘,๒๐๐ บาท	
(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๓๓,๑๓๕,๓๐๐ บาท	
(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๕๖,๘๘๒,๒๐๐ บาท	
(๔) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน			
และการเหมืองแร่		๒๐๔,๕๖๔,๓๐๐ บาท	
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ			
อ้อยและน้ำตาลทราย		๕๕,๘๒๒,๙๐๐ บาท	
(๖) สำนักงานมาตรฐาน			
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๗๕,๙๙๐,๓๐๐ บาท	
(๗) สำนักงานเศรษฐกิจ			
อุตสาหกรรม		๖๓,๙๐๔,๐๐๐ บาท	
๒๑. ส่วนราชการไม่สังกัด			
สำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง			
และหน่วยงาน			
ภายใต้การควบคุมดูแล			
ของนายกรัฐมนตรี	รวม	๘๕,๓๐๓,๐๒๗,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) ศูนย์อำนวยการบริหาร			
จังหวัดชายแดนภาคใต้		๑๐๓,๒๖๑,๐๐๐ บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ			
ป้องกันและปราบปราม			
การทุจริตในภาครัฐ		๓๒๐,๖๔๗,๖๐๐ บาท	

(๓) สำนักงานคณะกรรมการ พิเศษเพื่อประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ		๘๔,๓๙๔,๔๐๐ บาท	
(๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๘๒,๕๘๔,๖๘๑,๗๐๐ บาท	
(๕) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๒๙๖,๓๙๒,๔๐๐ บาท	
(๖) สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑,๖๑๖,๒๐๓,๙๐๐ บาท	
(๗) สำนักงาน ราชบัณฑิตยสภา		๘๘,๐๗๔,๙๐๐ บาท	
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก		๒๐๒,๖๔๘,๘๐๐ บาท	
(๙) สำนักงานส่งเสริม วิสาหกิจเพื่อสังคม		๖,๗๒๒,๖๐๐ บาท	
๒๒. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๕๘๗,๗๙๐,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๒๘๓,๔๓๗,๓๐๐ บาท	
(๒) การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย		๙๕๙,๐๔๑,๖๐๐ บาท	
(๓) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๓๒๒,๙๗๙,๓๐๐ บาท	
(๔) สถาบันการบินพลเรือน		๘๓,๖๗๓,๘๐๐ บาท	
(๕) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๔๓๙,๒๔๔,๙๐๐ บาท	
(๖) องค์การจัดการน้ำเสีย		๖๐,๐๐๓,๒๐๐ บาท	
(๗) องค์การตลาด เพื่อเกษตรกร		๑๖,๘๘๓,๗๐๐ บาท	

(๘) องค์การพิพิธภัณฑ		
วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		๑๐๙,๘๔๙,๙๐๐ บาท
(๙) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๖๕,๗๒๕,๓๐๐ บาท
(๑๐) องค์การสวนสัตว์		
แห่งประเทศไทย		๒๑๙,๐๙๒,๒๐๐ บาท
(๑๑) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๗,๘๕๙,๓๐๐ บาท
๒๓. หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๔,๕๑๐,๕๕๖,๑๐๐ บาท คือ
(๑) สถาบันพระปกเกล้า		๑๑๑,๓๕๗,๓๐๐ บาท
(๒) สำนักงาน		
เลขาธิการวุฒิสภา		๑,๔๔๗,๕๔๖,๔๐๐ บาท
(๓) สำนักงาน		
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร		๒,๙๕๑,๖๕๒,๔๐๐ บาท
๒๔. หน่วยงานของศาล	รวม	๑๕,๓๘๙,๒๖๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานศาลปกครอง		๒,๐๗๘,๓๗๐,๗๐๐ บาท
(๒) สำนักงานศาลยุติธรรม		๑๓,๑๒๔,๔๒๙,๐๐๐ บาท
(๓) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		๑๘๖,๔๖๕,๒๐๐ บาท
๒๕. หน่วยงานขององค์กรอิสระ		
และองค์กรอัยการ	รวม	๑๓,๓๖๗,๗๕๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน		
การตรวจเงินแผ่นดิน		๑,๙๒๑,๓๑๗,๔๐๐ บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ		
การเลือกตั้ง		๑,๔๗๐,๔๔๒,๓๐๐ บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ		
ป้องกันและปราบปราม		
การทุจริตแห่งชาติ		๑,๖๒๗,๘๑๓,๐๐๐ บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ		
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑๕๑,๗๔๗,๙๐๐ บาท

(๕) สำนักงาน		
ผู้ตรวจการแผ่นดิน		๒๕๗,๓๕๒,๐๐๐ บาท
(๖) สำนักงานอัยการสูงสุด		๗,๙๓๙,๐๗๙,๗๐๐ บาท
๒๖. หน่วยงานอื่นของรัฐ	รวม	๒๘๔,๖๕๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ		
การแข่งขันทางการค้า		๘๐,๖๒๑,๔๐๐ บาท
(๒) สำนักงาน		
สภาเกษตรกรแห่งชาติ		๒๐๔,๐๓๐,๘๐๐ บาท

หมวด ๖

งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน

มาตรา ๓๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๐๖,๘๑๙,๓๕๐,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ทุนหมุนเวียนที่มีฐานะ		
เป็นนิติบุคคล	รวม	๗,๑๔๐,๑๗๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กองทุนการออมแห่งชาติ		๓๓๔,๒๕๔,๘๐๐ บาท
(๒) กองทุนจัดรูปที่ดิน		
เพื่อพัฒนาพื้นที่		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) กองทุน		
เพื่อความเสมอภาค		
ทางการศึกษา		๖,๐๗๓,๗๕๙,๐๐๐ บาท
(๔) กองทุนฟื้นฟู		
และพัฒนาเกษตรกร		๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กองทุนยุติธรรม		๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กองทุนหมู่บ้าน		
และชุมชนเมืองแห่งชาติ		๑๕๔,๑๕๗,๐๐๐ บาท
๒. ทุนหมุนเวียนที่ไม่มีฐานะ		
เป็นนิติบุคคล	รวม	๑๙๙,๖๗๙,๑๘๐,๑๐๐ บาท คือ

- (๑) สำนักงานส่งเสริม
 วิสาหกิจขนาดกลาง
 และขนาดย่อม
 สำหรับกองทุนส่งเสริม
 วิสาหกิจขนาดกลาง
 และขนาดย่อม ๕๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) กองทัพเรือ
 สำหรับกองทุน
 การทำอากาศยานอุเตอร์
 ๗๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) สำนักงาน
 ปลัดกระทรวงการคลัง
 สำหรับกองทุนประชารัฐ
 สวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจ
 ฐานรากและสังคม ๓๕,๕๑๔,๖๒๔,๙๐๐ บาท
- (๔) สำนักงาน
 ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว
 และกีฬา สำหรับกองทุน
 เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๕) สำนักงาน
 ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
 และความมั่นคงของมนุษย์
 สำหรับกองทุนเพื่อการป้องกัน
 และปราบปรามการค้ามนุษย์ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๖) กรมกิจการเด็กและเยาวชน
 สำหรับกองทุนคุ้มครองเด็ก ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๗) กรมกิจการผู้สูงอายุ
 สำหรับกองทุนผู้สูงอายุ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๘) กรมกิจการสตรี
และสถาบันครอบครัว
สำหรับกองทุนส่งเสริม
ความเท่าเทียมระหว่างเพศ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๙) กรมพัฒนาสังคม
และสวัสดิการ สำหรับกองทุน
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม
สำหรับกองทุนส่งเสริม
วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม ๑๖,๓๕๔,๒๘๐,๙๐๐ บาท
- (๑๑) กรมชลประทาน
สำหรับกองทุนจัดรูปที่ดิน ๑,๐๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๒) กรมการค้าภายใน
สำหรับกองทุนรวม
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๓) กรมส่งเสริมการค้า
ระหว่างประเทศ
สำหรับกองทุนส่งเสริม
การค้าระหว่างประเทศ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๔) กรมการพัฒนาชุมชน
สำหรับกองทุน
พัฒนาบทบาทสตรี ๔๖๒,๓๓๕,๒๐๐ บาท
- (๑๕) กรมการศาสนา
สำหรับกองทุน
ส่งเสริมการเผยแผ่
พระพุทธศาสนา
เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๘,๒๐๐,๐๐๐ บาท

- (๑๖) กรมศิลปากร
สำหรับกองทุน
ส่งเสริมงานจดหมายเหตุ ๑๔,๙๓๐,๐๐๐ บาท
- (๑๗) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
สำหรับกองทุน
ส่งเสริมงานวัฒนธรรม ๗๖,๐๘๐,๔๐๐ บาท
- (๑๘) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย สำหรับกองทุน
ส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย ๖,๒๒๐,๐๐๐ บาท
- (๑๙) กรมการแพทย์แผนไทย
และการแพทย์ทางเลือก
สำหรับกองทุนภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทย ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒๐) สถาบันการแพทย์
ฉุกเฉินแห่งชาติ
สำหรับกองทุน
การแพทย์ฉุกเฉิน ๑,๐๕๐,๒๗๒,๐๐๐ บาท
- (๒๑) สำนักงานหลักประกัน
สุขภาพแห่งชาติ
สำหรับกองทุนหลักประกัน
สุขภาพแห่งชาติ ๑๔๒,๒๙๗,๙๓๖,๗๐๐ บาท
- (๒๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
สำหรับกองทุนเพื่อการสืบสวน
และสอบสวนคดีอาญา ๕๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒๓) สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร สำหรับกองทุน
เพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา ๑๕๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒๔) สำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง สำหรับกองทุน
เพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๕) สำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แห่งชาติ สำหรับกองทุน

ป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ

๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หมวด ๗

งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ

มาตรา ๔๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็น
งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๓๐๖,๖๑๗,๙๖๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการคลัง รวม ๒๖๑,๗๕๖,๔๒๖,๓๐๐ บาท คือ

(๑) สำนักงานบริหาร

หนี้สาธารณะ

๒๖๑,๗๕๖,๔๒๖,๓๐๐ บาท

๒. กระทรวงอุตสาหกรรม รวม

๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) สำนักงานคณะกรรมการ

อ้อยและน้ำตาลทราย

๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. รัฐวิสาหกิจ รวม

๔๔,๕๑๑,๕๓๖,๙๐๐ บาท คือ

(๑) การเคหะแห่งชาติ

๘๕,๕๕๓,๖๐๐ บาท

(๒) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

แห่งประเทศไทย

๗,๑๔๙,๘๓๕,๓๐๐ บาท

(๓) การรถไฟแห่งประเทศไทย

๘,๓๑๘,๑๗๘,๘๐๐ บาท

(๔) ธนาคารเพื่อการเกษตร

และสหกรณ์การเกษตร

๒๖,๖๔๙,๔๐๔,๘๐๐ บาท

(๕) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

๒,๓๐๘,๕๖๔,๔๐๐ บาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มี
กรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ความเป็นมา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม ถึงวันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในวาระที่หนึ่ง ลงมติรับหลักการและมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗๒ คน พิจารณา จากนั้น พิจารณาในวาระที่สอง ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงวันเสาร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ และพิจารณาในวาระที่สาม ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕

วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่หนึ่ง ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๔๓ คน เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติและเมื่อวันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ประธานวุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วมายังคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาและรายงานความเห็นต่อประธานวุฒิสภาภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๙ จากนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๕๗ ก วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มีกรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๖ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๖ ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓,๑๘๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ โดยสรุปได้ดังนี้

ลำดับ ที่	รายการ	จำนวนเงิน	คิดเป็น ร้อยละ
๑	งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ (มาตรา ๔)	๓,๑๘๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๒	งบประมาณรายจ่ายงบกลาง (มาตรา ๖)	๕๙๐,๔๗๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๘.๕๔
๓	สำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๗)	๒๒,๔๖๒,๒๒๕,๑๐๐	๐.๗๑
๔	กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๘)	๘๕,๓๘๗,๘๘๕,๒๐๐	๒.๖๘
๕	กระทรวงการคลังและหน่วยงานกำกับ (มาตรา ๙)	๑๐,๔๒๑,๖๑๗,๕๐๐	๐.๓๓
๖	กระทรวงการต่างประเทศ (มาตรา ๑๐)	๓,๗๖๓,๑๗๒,๐๐๐	๐.๑๒
๗	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๑)	๓,๐๒๒,๖๐๖,๒๐๐	๐.๐๙
๘	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๒)	๒๑,๓๖๑,๑๗๐,๘๐๐	๐.๖๗
๙	กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๓)	๔๕,๔๘๒,๘๘๓,๕๐๐	๑.๔๓
๑๐	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๔)	๖๒,๔๓๘,๒๔๐,๗๐๐	๑.๙๖
๑๑	กระทรวงคมนาคม (มาตรา ๑๕)	๕๗,๙๗๕,๗๖๒,๑๐๐	๑.๘๒
๑๒	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๖)	๓,๗๓๕,๖๙๗,๗๐๐	๐.๑๒
๑๓	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๗)	๑๓,๔๕๐,๐๖๓,๔๐๐	๐.๔๒
๑๔	กระทรวงพลังงาน (มาตรา ๑๘)	๑,๘๕๕,๕๖๖,๒๐๐	๐.๐๖
๑๕	กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๙)	๓,๖๑๗,๖๓๖,๖๐๐	๐.๑๑
๑๖	กระทรวงมหาดไทย (มาตรา ๒๐)	๒๖๘,๘๓๓,๑๖๘,๙๐๐	๘.๔๔
๑๗	กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๑)	๑๒,๓๗๖,๔๑๐,๒๐๐	๐.๓๙
๑๘	กระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๒)	๕๐,๒๙๗,๙๒๙,๒๐๐	๑.๕๘
๑๙	กระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๓)	๔,๒๑๐,๘๕๕,๔๐๐	๐.๑๓
๒๐	กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๔)	๑๒๒,๖๖๘,๕๐๕,๒๐๐	๓.๘๕
๒๑	กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๕)	๓๗,๑๗๖,๕๔๔,๙๐๐	๑.๑๗

ลำดับ ที่	รายการ	จำนวนเงิน	คิดเป็น ร้อยละ
๒๒	กระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา ๒๖)	๑,๖๖๓,๐๒๖,๖๐๐	๐.๐๕
๒๓	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือ ทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของ นายกรัฐมนตรี (มาตรา ๒๗)	๓๕,๖๖๕,๕๗๖,๕๐๐	๑.๑๒
๒๔	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด (มาตรา ๒๘)	๒๑,๕๐๐,๖๔๑,๕๐๐	๐.๖๘
๒๕	รัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๒๙)	๘๔,๗๐๗,๕๕๗,๓๐๐	๒.๖๖
๒๖	หน่วยงานของรัฐสภา (มาตรา ๓๐)	๓,๒๑๙,๓๔๓,๓๐๐	๐.๑๐
๒๗	หน่วยงานของศาล (มาตรา ๓๑)	๗,๗๖๒,๐๕๖,๕๐๐	๐.๒๔
๒๘	องค์กรอิสระและองค์กรอัยการ (มาตรา ๓๒)	๕,๘๑๑,๖๐๙,๓๐๐	๐.๑๘
๒๙	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๓๓)	๘๖,๓๓๒,๒๑๐,๘๐๐	๒.๗๑
๓๐	หน่วยงานอื่นของรัฐ (มาตรา ๓๔)	๑๘๙,๖๙๙,๒๐๐	๐.๐๑
๓๑	สภากาชาดไทย (มาตรา ๓๕)	๘,๘๕๕,๐๒๑,๖๐๐	๐.๒๘
๓๒	ส่วนราชการในพระองค์ (มาตรา ๓๖)	๘,๖๑๑,๖๖๙,๖๐๐	๐.๒๗
๓๓	แผนงานบูรณาการ (มาตรา ๓๗)	๒๑๘,๑๒๔,๘๐๗,๘๐๐	๖.๘๕
๓๔	แผนงานบุคลากรภาครัฐ (มาตรา ๓๘)	๗๖๘,๑๐๘,๕๒๕,๓๐๐	๒๔.๑๒
๓๕	ทุนหมุนเวียน (มาตรา ๓๙)	๒๐๖,๘๑๙,๓๕๐,๙๐๐	๖.๔๙
๓๖	แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ (มาตรา ๔๐)	๓๐๖,๖๑๗,๙๖๓,๒๐๐	๙.๖๓

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลง ตามกฎหมาย (มาตรา ๕)

นางวนิดา อินทรอำนวย/จัดทำ

บรรณานุกรม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ. สืบค้นเมื่อ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ จาก :
<https://web.senate.go.th/w3c/senate/lawdraft/>.

รัฐสภา, ฐานข้อมูลวิชาการและกฎหมายของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา. สืบค้นเมื่อ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ จาก :
https://lis.parliament.go.th/law/statute_all.php?S_DOC_TITLE=.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, ราชกิจจานุเบกษา. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ จาก :
<https://ratchakitcha.soc.go.th/>.

ภาคผนวก

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย
และวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๕

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๑.	พระราชกำหนดผ่อนผันให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระหนี้ของสำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มติ : อนุมัติ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มติ : อนุมัติ	๑๓๙	๖๒ ก	๖ ตุลาคม ๒๕๖๕	๑
๒.	พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : ๑. คณะรัฐมนตรี ๒. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติและคณะ บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๑๓ ก	๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕	๑๒
๓.	พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔		๑๓๙	๖๓ ก	๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ					
๔.	พระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๔๔ ก	๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕	๑
๕.	พระราชบัญญัติกำหนด ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน จำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๕)	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕	๑๓๙	๖๙ ก	๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕	๑๐

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
	พ.ศ. ๒๕๖๕	มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ				
๖.	พระราชบัญญัติกำหนด ระยะเวลาดำเนินงาน ในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวการประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ		๑๓๙	๖๖ ก	๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕	๑
๗.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งหัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา ในภูมิภาคของ กระทรวงศึกษาธิการ	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี และสมาชิกฯ เสนอรวมจำนวน ๗ ฉบับ โดยถือเอา ร่างพระราชบัญญัติของนายเกษม ศุภรานนท์ กับคณะเป็นหลักในการพิจารณา บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕	๑๓๙	๖๙ ก	๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
	ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕	มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูป การศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข				
๘.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ (หุ้นส่วนและบริษัท)	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๙	๖๙ ก	๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข				
๙.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๙	๒๘ ก	๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ				
๑๐.	พระราชบัญญัติควบคุม ยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๓๒ ก	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๑๓
๑๑.	พระราชบัญญัติคุ้มครอง พยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๙	๕๒ ก	๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕	๑๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ คณะกรรมการการร่วมกัน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๐ คน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข คณะกรรมการการร่วมกัน - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๐ คน - ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว				
๑๒.	พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๘	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕	๑๓๙	๖๓ ก	๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕	๑๐

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ				
๑๓.	พระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม ถึงวันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๕๗ ก	๑๙ กันยายน ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		- ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงวันเสาร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ					
๑๔.	พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข	๑๓๙	๒๘ ก	๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		คณะกรรมการร่วมกัน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๐ คน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	คณะกรรมการร่วมกัน - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๐ คน - ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว				
๑๕.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๓๒ ก	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๑๐

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
๑๖.	พระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลแรงงานและวิธีพิจารณา คดีแรงงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๓๒ ก	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๗
๑๗.	พระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวการประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕		๑๓๙	๖๔ ก	๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		- ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ - ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ - ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ					
๑๘.	พระราชบัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๓๒ ก	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๑๘

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
๑๙.	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข	๑๓๙	๖๖ ก	๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕	๔๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
๒๐.	พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๖๖ ก	๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕	๓๘
๒๑.	พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๗ เป็นพิเศษ (ผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์) วันศุกร์ที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๙	๕๒ ก	๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ คณะกรรมการธิการร่วมกัน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตั้งกรรมการธิการร่วมกัน ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๐ คน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข คณะกรรมการธิการร่วมกัน - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตั้งกรรมการธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๐ คน - ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว				
๒๒.	พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ๒๕๖๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิด	เสนอโดย : ๑. คณะรัฐมนตรี ๒. สมาชิกฯ บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับหลักการ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๙	๖๖ ก	๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕	๖

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
	ข้าของผู้กระทำความผิด อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (พัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ เป็นผู้เสนอ)	วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข				
๒๓.	พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมาย บางฉบับที่หมดความจำเป็น หรือซ้ำซ้อนกับ กฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๔๔ ก	๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕	๙

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
๒๔.	พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๓๒ ก	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๑
๒๕.	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๑๓ ก	๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
๒๖.	พระราชบัญญัติว่าด้วย การปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวการประชุมร่วมกันของรัฐสภา - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ		๑๓๙	๖๖ ก	๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕	๒๒
๒๗.	พระราชบัญญัติวิชาชีพ การสัตวบาล พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข	๑๓๙	๕๑ ก	๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕	๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
		คณะกรรมการการร่วมกัน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตั้งกรรมการร่วมกัน ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๐ คน - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	คณะกรรมการการร่วมกัน - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๐ คน - ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว				
๒๘.	พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ	๑๓๙	๓๒ ก	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕	๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ ประกาศ	หน้า
๒๙.	พระราชบัญญัติอ้อย และน้ำตาลทราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี สมาชิกฯ และประชาชน (เสนอรวม ๘ ฉบับ) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลทราย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไข เพิ่มเติม ตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒, ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ มติ : เห็นชอบให้แก้ไข	๑๓๙	๗๘	๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕	๑